Herondas in Kyzikos? Crusius SB d. bayr. Ak. philhist. Kl. 1907 p. 227/8.
dagegen: Bilabel Philol. suppl. XIV 1 (1920) 145 f.

Herodas, the Mimes and Fragments
with notes by W. Headlam
ed. by A. D. Knox, Cambr. 1922.
LXIV u. 465 S. 8°.

Herodas les mimiambes I–VI par P. Groeneboom, Groning. 1922.

Eroda i mimiambi introd. e traduz. di
Nicola Terzaghi, Torino (1925).
testo crit. e commento per cura di
Nic. Terzaghi, Torino 1925

O. Crusius, die Mim. d. Herondas, deutsch
mit Einl. u. Anm. zweite Auflage
gänzl. umgearb. u. mit griech. Text
u. Anm. versehen v. Rud. Herzog
(Lpzg 1926); zus. mit Herzog, Philol.
LXXIX, 1924, 370 ff (zu VIII); id. ibid.
LXXXII, 1927, 27 ff.

Hérondas Mimes texte établi par
J. Arbuthnot Nairn et trad. par
L. Laloy, Paris (an. Budé) 1928

Herodes, Cercidas and the greek choliambic poets (exc. Callimachus and Babrius)
ed. and transl. by A. D. Knox, London 1929 (Loeb classics, vorangehend: Theophr. char. ed. Edmonds).

HERONDAE MIMIAMBI

NOVIS FRAGMENTIS ADIECTIS

EDIDIT

OTTO CRVSIVS

ACCEDVNT

PHOENICIS CORONISTAE

MATTII MIMIAMBORVM FRAGMENTA

MIMORVM FRAGMENTA ET SPECIMINA VARIA

EDITIO MINOR QUINTA AVCTA ET CORRECTA

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXIV

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

BERNARDO · P · GRENFELL · ARTHVRO · S · HVNT

FREDERICO · G · KENYON

PEREGRINATIONIS · BRITANNICAE · MEMOR

D · D · D · O · CR

Tertiae quoque editionis exemplaribus spe citius divenditis a bibliopola rogatus sepositis praefationibus indicibusque plenioribus haec poematia ipsa adparatu critico instructa atque novis octavi potissimum et noni mimi fragmentis aucta denuo typis exprimenda curavi. Addidi praeterea fragmenta mimica quae e papyris et ostracis ediderunt Grenfell Hunt Reinach. Adiuverunt me cum alii tum G. A. Gerhard R. Herzog F. G. Kenyon Th. Zielinski.

Scr. Monachii Cal. Octobr. MCMIV. **O. Crusius.**

Paene decem annis interiectis haud pauca inveni, quae corrigerem vel adderem, prae ceteris in mimiambo secundo octavo fragmentisque Herondae atque in mimis Oxyrhynchiis. Nec defuerunt nova fragmenta et carmina, quae ad hoc genus pertinere viderentur, in primis mimi cui *Ἐπιδικαζομένη* inscripsi scaena et versiculi Marissaei. Plagulis corrigendis laborem impenderunt G. A. Gerhard R. Herzog I. Rubenbauer Fr. Zucker; mei enim oculi morbo affecti impares erant litteris minusculis. Editioni maiori accedet sermo Herondae a Rudolfo Herzog descriptus et index fragmentorum mimicorum cui componendo operam dat I. Rubenbauer.

Signorum explicationem in calce libelli invenies.

Scr. Monachii die VI. m. Januar. MCMXIV.

O. Crusius.

⟨ΗΡΩΝΔΑ
ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ⟩

libelli titulus (nomen poetae) desideratur; subscriptio ultimis paginis graviter afflictis periit.

TESTIMONIA.

1.

C. Plinius Caecilius Secundus in epistula ad Antoninum data Ep. IV 3, 3: . . . *et loquenti tibi illa Homerici senis mella profluere et quae scribis, complere apes floribus et innectere videntur. ita certe sum adfectus ipse, cum Graeca epigrammata tua, cum mimiambos* (ita iam Gruter ex Palatini *micuambos*) *proxime legerem. quantum ibi humanitatis venustatis, quam dulcia illa, quam amantia* (num *animantia*?), *quam arguta, quam recta! Callimachum me vel Heroden vel si quid his melius tenere credebam; quorum tamen neuter utrumque aut absolvit aut attigit.* De Callimacho et Heronda aemulis cf. infra p. 77.

2.

Didymus proverbiorum et glossarum exempla e mimiambis sedulo excerpta lexicis et proverbiorum collectioni (Hesych., Etym.; 'Zenob.') inseruit: cf. libellum meum de Heronda scriptum (*Unters. zu H.*, Lips. 1892) atque testimonia infra adposita. Hinc *Ἡρώδης ὁ ἰαμβοποιός* citatur apud Zenobium volg. 510, Ath. II 101 (infra ad III 10 p. 25), *Ἡρώνδας ἐν Συνεργαζομέναις* apud Athenaeum III p. 86 B (fr. 61), *παρὰ Ἡροδότῳ* (scr. *Ἡρώνδᾳ*) .. *ἔστι δὲ χωλίαμβον τὸ μέτρον* apud Orum

(Etym. M., infra ad V 32 p. 44, III 84 p. 31)*). Cf. etiam fr. inc. 64. 66 sq. Ceterum Didymus poetas altero a. Chr. n. saeculo posteriores proverbiorum testes non adhibuit.

3. 4.

Suetonium vel adeo Aristophanem Byzantium certum testem habemus unius loci V 75 p. 47; cf. etiam ad VII 9. 12 p. 59.

Ioannes Stobaeus quae *ἐκ τῶν Ἡρώ(ν)δα μιμιάμβων* excerpta esse testatur, infra inveniuntur ad I 15. 67. VI 37. VIII 42 atque p. 85 sqq.

5. 6. 7. 8. 9. 10.

Plutarchum mimum II respicere consensu notabili coniecerunt Diels Hense Jevons. Cf. fr. inc. 65 p. 87.

Dio Cassius XLIV 15 incertum an Herondae verba V 36 memoria tenuerit, quamquam quod eadem sententia eisdem fere verbis eodem numero inclusa est apud utrumque id casui aegre tribues. Nec certiore coniectura Himerii or. XIV 23 p. 76 B. ad mim. IV 74 referes, vel Basilii in Is. V 491 ad mim. I (v. p. 7), Origenis in Philocalia p. 161 Rob. ad V 14 (v. p. 42). Quamquam (quod observavit P. Maas) Gregorius Nyss. Basilii frater Migne XLVI p. 701 C *ἰδοὺ γὰρ ἑορτὴν ἐξ ἑορτῆς κτλ.* ad mimi V versus 85 exemplar scripsisse videtur.

11. 12.

Denique umbrae quaedam sermonis Herondei apud Alciphronem epistolographum observantur. Alciphr.

*) Eundem errorem apud Athenaeum XIV p. 620[d] deprehendere sibi visus est Bergkius (hist. litt. Gr. I 1022): *Ἰάσων δὲ* (Script. Alex. p. 160 M.) . . *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὑποκρίνασθαι Ἡγησίαν τὸν κωμῳδὸν τὰ Ἡροδότου* (scr. *Ἡρώδου* vel *Ἡρώνδα*, *Ἡσιόδου* Meineke).

I 38 *ὡς ἄδικον, ὦ φίλαι Μοῖραι*: rarissima, quod observavit E. Ziebarth, haec invocatio, frequens apud Herondam. *κόμματος Δαρεικοῦ* memor est Alciphro I 5, ut Herondas; *ἀλινδεῖσθαι* (I 26. 31; III 11. 14. 31), *κ χλίζειν* (I 23. III 27. 74) alia vocabula Herondea frequenter adhibuit; *τὴν φλύαρον γλῶτταν ἀποτέμνειν* praebet garrulus, ut Metro VI 41, *οὐδὲ εἰδὼς ὅτι ποτέ ἐστιν ἡ πόλις* rusticus describitur, ut Thales II 55; cf. etiam adn. I 50 p. 12, II 102 p. 24, VII 63 123 p. 64. 69. Incerta haec quidem vestigia, sed quae coniuncta aliquid valeant.

Aristaeneti loci quidam similes ad mim. II 79. V 83 adiecta.

13.

Babrium *μυθίαμβον* suum (prooem. II) ad *μιμιάμβων* similitudinem nominasse*) vel omnino Heronda usum esse non satis exploratum, nam quae apud eum in versus exitu potissimum inveniuntur Herondae verbis consimilia, ea metro cogente facile ipse fingere poterat (cf. Babr. 189, 7 = Herond. III 49; 83, 3 = VII 100 etc.).

Quod olim ferebatur Hipponactis testimonium schol. Nicandr. Ther. 474 *λαιμᾷ δέ σου τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδου* dudum sublatum est pristina lectione *ὡς ἐρωδιοῦ* e probis libris restituta, cf. Hippon. 76 p. 487 Bgk.

14. 15. 16.

Cn. Mattii et Vergilii Romani mimiamborum fragmenta et testimonia in calce libelli addita sunt; Mattius ille, poeta Varrone antiquior, quin Herondam

*) Certe *μυθίαμβος* vox ad analogiam *μιμιάμβου* ficta; alius generis *μελίαμβος* et *τραγίαμβος* (Suid. s. *Ἀπολλόδωρος*).

secutus sit nemo opinor dubitabit. Cerdonis sutoris nomen personamque Martialis aut ex ipsis his poematiis (VI. VII) petivit (III 16 *sutorum regule*, *Cerdo*, sim. III 59. 99) aut ex mimiambis Romanorum ad Herondae exemplar compositis (cf. *Unters. zu H.* p. 150).

17. 18. 19.

Idem confitendum de Petronii et Senecae locis quibusdam (ad I 9. 15 III 75. V 15. 27) atque de Ammiani testimonio ad mimum II p. 16 adposito. Quamquam Plinio si tantum tribuendum est, ipsum exemplar Graecum illa aetate a Romanis lectitabatur.

I.

ΠΡΟΚΥΚΛΙΣ Η ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ. col. 1

ΜΗΤΡΙΧΗ

Θ(ρέϊσ)σα, ἀράσσει τὴν θύρην τις· οὐκ ὄψῃ
μ(ή τις) παρ' ἡμέων ἐξ ἀγροικίης ἥκει;

ΘΡΕΙΣΣΑ

τί(ς τὴν) θύρην —

ΓΥΛΛΙΣ

ἐγὦδε.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς σύ; δειμαίνεις
ἄσσον προσελθεῖν;

ΠΡΟΚΥΚΛΙϹ Η ΜΑϹΤΡΟΠΟϹ.
Pro paragraphis personarum nomina addidi.

1 Θ---ϹΑ cf. 79 | ΑΡΑϹϹΙ | ΘΥΡΑΝ (Η supra Α) spatium maius quam pro volgata | ΟΨΙ corr. M, ὄψει plerique || 2 Γ----ΠΑΡ cum paragr., suppl. Bl, εἴ τις | ἡμέας Rth; enclisis locum non habet ΑΠΟΙΚΙΗϹ (ΓΡ supra ΑΠ), corr. m. pr., sed ἄποικοι pro ἄγροικοι etiam in pap. Berol. Aristot. polit. Ath. 13 p. 43 Ken., cf. v. 13 | ΗΚΙ || 3 ΤΙ-Ι--{ | ΘΥΡΗΝ· spat., puncto ne eidem personae continuentur addito, suppl. Bl | ЄϹⲰΔЄ Kn legerat alteram litteram incertam esse testatus: veram lectionem ЄΓⲰΔЄ. (cum puncto) coniectura assecutus est Bl | ϹΥ·ΔЄΙΜΑΙΝΙϹ || 4 ΠΡΟϹЄΛΘΙΝ· cum puncto

---

Testim. interpr. Tit. Hesych. *προκυκλίς· ἡ παρ' ἐνίοις* (cod. *π*, ε supra) *προμνήστρια* plerique, sed cf. v. *φορίνη*, *ἤμαιθον) μνήστρια*. Cf. Poll. 3, 32 *οἱ Ἀττικοὶ καὶ μνήστριαν καὶ προμνήστριαν ὀνομάζουσιν* | Hesych. *μαστροπός .... προαγωγός*, cf. Basil. in Is. V p. 491 *προαγωγῷ τινι γυναικὶ .. ἢ μετὰ τὸ πᾶσαν ἀσέλγειαν ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι ἀπαθλῆσαι ταῖς νέαις* (v. 19. 75. 90) *προσκάθηται τῶν ὁμοίων διδάσκαλος*

I

ΓΥΛΛΙΣ

ἢν ἰδού, πάρειμ' ἆσσον.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς δ' εἶ<ς> σύ;

ΓΥΛΛΙΣ

Γυλλίς, ἡ Φιλαινί(ο)ου μήτηρ.
ἄγγειλον ἔνδον Μητρίχῃ παρεῦσάν με.

ΘΡΕΙΣΣΑ

καλεῖ + ῆ

(ΜΗΤΡΙΧΗ)

τίς ἐστιν; —

(ΘΡΕΙΣΣΑ) Γυλλίς

Γυλλίς.

(ΜΗΤΡΙΧΗ)

ἀμμίη Γυλλίς(;)
x στρέψον τι, δούλη. || τίς σε Μοῖρ' ἔπεισ' ἐλθεῖν,
Γυλλίς, παρ' ἡμέας; τί σὺ θε(ὸς πρ)ὸς ἀνθρώπους;
ἤδη γὰρ εἰσὶ πέντε κου δοκέω (μῆνες, ὅπ᾽ ὥραι Ο. 7.

x 8: similis videtur dictio eis, quam affert Hatzidakis, Einl. i. d. neugr. Gramm. p. 309: ἄμε κάμε δουλειά σου (Cretensium; i. fac servile tuum opus), pro qua breviata sunt in ἄμε καλειά σου (Atheniensium: ἄμε καμουλειά σου (Cephalonia,e), aliisque locis).

4 spat. ante ΠΑΡΙΜ | ΑCCON· cum puncto || 5 ΔЄ|Ͻ}Υ. cum puncto, nihil fissura haustum (εἷς M) | ΓΥΛΛΊC | in marg. m. r. (3?) ·ΝΙΔΟϹ· litteris minutis, ad ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ || 6 ΑΓΓЄΙΛΟΝ cum paragr. | ΜΗΤΡΊΧΗΙ | ΠΑΡϹ(Є potius quam Ο)ΥϹΑΝ, παρεῦσαν Cr, παροῦσαν plerique || 7 ΚΑΛΙ | perperam T litterae particulam abscissam pro puncto habet M; καλῇ M, κάλει (Metr.) Hdl Bl, sed cf. Menandri fr. 124 K. ἐστιν forma et spatio maiore punctoque intercedente enuntiatum finitum indicatur; noluit καλεῖ τις; (Blümner) | ΑΜΜΙΑ, corr. Rth Bch || 8 στρῶσον Blümner | post ΤΙ fibra laesa, non punctum | post ΔΟΥΛΗ· spat. maius | ЄΛΘΙΝ || 9 Π-ΡΗΜ^{ΡΟϹ}ΑϹ, ΡΟϹ· m. rec. (4), πρὸς plerique, | ἥμεας M, sed enclisi vix locus est, cf. Cr Babr. proleg. p. XLIV || 10 ΔΟΚЄϢ------ | suppl. Kn

7 Hes. ἄμμια (scr. ἀμμία ex Etym. M.)· μήτηρ. τροφός.
9 Seneca apocol. 13, 2 *quid di ad homines*, cf. ad III 75.
Min. Fel. 21, 7 ut in hodiernum inopinato visos e caelo missos nominamus.

ἐξ οὗ σε, Γυλλίς, οὐδ᾽ ὄναρ, μὰ τὰ(ς) Μοίρας, I
πρὸς τὴν θύρην ἐλθοῦσαν εἶδέ τις ταύτην.

ΓΥΛΛΙΣ

μακρὴν ἀποικέω, τέκνον, ἐν δὲ ταῖς λαύραις
ὁ πηλὸς ἄχρις ἰγνύων προσέστηκεν·
ἐγὼ δὲ δραίνω μυῖ᾽ ὅσον· τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέ)ας καθέλκει χἡ σκιὴ παρέστηκεν. col 2

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἔπισχ)ε καὶ μὴ τοῦ χρόνου καταψεύδεο.
οἵη τ᾽ ἔτ᾽ εἶ) γάρ, Γυλλί, χἠτέρους ἄγχειν.

ΓΥΛΛΙΣ

σίλ(λ)αινε ταῦτα· τῆς νεωτέρῃσ᾽ ὑμῖν
πρόσεστιν —

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἀλλ᾽ οὔ, τοῦτο μή σε θερμήνῃ.

12 ΠΡΟC cum paragr. | ΙΔЄ | ΤΑΥΤΗC (N superscr.) (?) ‖ 13 ΜΑΚΡΗΝ | spat. ante ЄΝ ‖ 15 ΜΥΙ᾽ cum apostropho, in margine litteris minutissimis ΜΥCΟCΟΝ, cf. Stob. | spat. ante ΤΟ ‖ 16 *ἥμεας* M, ad v. 9 | Χ᾽ΗCΚΙΗ ΠΑΡЄCΤΗΚЄΝ᾽, puncta (cf. 40) add. man. rec.; *σκιὴ* = *Κήρ*, cf. trag. inc. 370 Nck[2] ‖ 17 suppl. St, *ἔρειδε* (Philostr. Apoll. IV 10, 2) Cr[2] *ἀλλ᾽ (σὺ δ᾽) οὖλε* (St) vereor ut locum habeat, potest *ἔκληγ)ε* (Cr[3]); *σίγη τ)ε* Bch, sed ante Є fuit Γ vel ΔΛΧ | ΚΑΤΑΨЄΥΔΟΥ·:, (·Є· ·CΟ· superscr.) e coniectura corr. m. rec.[2], secutus sum coll. III 58, *καταψεύδευ* M ‖ 18 suppl. Tck Cr coll. III 13, *αἰεὶ· θέλει)* Cr olim, *γῆρας φιλεῖ)* Rth, *οὗτος φιλεῖ)* Zl *δυνήσεαι)* vel *ἰσχὺν ἔχεις)* Bch | ΑΓΧΙΝ cf. II 12 ‖ 19 CΙΛ-ΑΙΝЄ cum paragraphi umbra, priores litterae vv. 19—27 evanidae. *σίλλαινε· ταῦτα* Nch Hdl Bl, sed cf. V 29 *ταῦτα .. πληκτίζευ* | ΝЄΩΤЄΡΗ᾽CΥΜΙΝ | *ταῦτ᾽ ἃ* M caesura vix ferenda ‖ 20 spat. ante ΑΛΛ, Metrichae dedit Cr Hck (cf. infra V 77), continuant plerique; cf. Sophocl. Philoct. 631 | ΘЄΡΜΗΝΗ

13 Hesych. *λαύρα· ῥύμη ... οἱ δὲ στενωπούς. καὶ δίοδοι.* ‖ 15 sq. Stob. Flor. 50, 52 p. 1041 H. 116, 18 M *Ἡρώδα μιμιάμβων· ἐγὼ — μυιὸς ὢν — κἠν σκιὴ παρεστήκῃ*, cf. PLGr. II[4] p. 510 Bgk. Legerat quod prima manu traditum est interpunctione non adiutus; in pap. margine temeraria correctoris coniectura, cf. VI 37. Adde Cic. ad Att. XII 51, 2 *τοῦτο δὲ μυῖ᾽ ὅση* (El Philol. LIX 473) Petron. 42, 4 *minoris quam muscae sumus* ‖ 16 Hesych. *καθέλκει· καταβάλλει.* Ad Herondam rettulerat M. Schmidt

trag. inc. 370: Ἅιδην δ᾽ ἔχων βοηθὸν οὐ τρέμω σκιάς.

x) mihi simulatio pro repudiatione fuerit. τοῦτο δὲ ΜΗΘCΗ

ἀλλ', ὦ τέκνον, κόσον τιν' ἤδη χηραίνεις
χρόνον μόνη τρύχουσα τὴν μίαν κοίτην;
ἐξ οὗ γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη Μάνδρις,
δέκ' εἰσὶ μῆνες κοὐδὲ γράμμα σοι πέμπει,
ἀλλ' ἐκλέλησται καὶ πέπωκεν ἐκ καινῆς.
κεῖ δ' ἐστὶν οἶκος τῆς θεοῦ· τὰ γὰρ πάντα,
ὅσσ' ἔστι κου καὶ γίνετ', ἔστ' ἐν Αἰγύπτῳ·
πλοῦτος, παλαίστρη, δύναμις, εὐδί(η, δ)όξα,
θέαι, φιλόσοφοι, χρυσίον, νεηνίσκοι,
θεῶν ἀδελφῶν τέμενος, ὁ βασιλεὺς χρηστός,
μουσήιον, οἶνος, ἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἂν χρήζῃς,
col. 3 γυναῖκες, ὁ(κ)όσους οὐ μὰ τὴν Ἅιδεω κούρην
ἀστέ)ρας ἐνεγκεῖν οὐραν(ὸ)ς κεκαύχηται,
τὴν) δ' ὄψιν οἷαι πρὸς Πάριν κοθ' ὥρμησαν
θεαὶ κρι)θῆναι καλλονήν — λάθοιμ' αὐτὰς
εἰποῦσα). κοίην οὖν, τάλαινα, σὺ ψυχὴν
ἔχουσα) θάλπεις τὸν δίφρον; κατ' οὖν λήσεις

23 ΜΑΝΔΡΙϹ ‖ 25 ЄΚΛЄΛΗϹΤΑΙ | ΚΑΙΝΗϹ, super Η non accentus, sed ·λ· (λείπει) (Palmer), in marg. κυηϲ with ΛΙΚΟϹ above (κυλικος m. r. ex κυσης?) ad καινῆς referendum; de imagine cf. Theogn. 962 ‖ 26 ΚΙ ‖ 27 ὅσ' M | ΚΟΥ, | κἠγίνετ' W ‖ versuum 28. 29 singula verba vel verborum paria singulis spatiis in pap. discreta, ut VII 57 ‖ 29 ΘЄΑΙ *spectacula* ‖ 31 ‿ΜΟΥϹΗΙΟΝ ΟΙΝΟϹ ΑΓΑ (ΘΑ above), ‿ lineola lacunae indicium, corr. m. rec.[2] | ΧΡΗΖΗΙϹ, Bch Bl, C non dispicio; num χρήζῃ, scil. Mandris? ‖ 32 ʌΔЄΩ, Δεωκούρην (M) legi non potest ‖ 33 priorum tertiae columnae litterarum tenues umbrae servatae | suppl. Hck Rth ‖ 34 --ΝΔΟΨΙΝ, superscr. -Ο---ΟϹ τὸ δ' εἶδος (Hdl Bl), suppl. Kn ‖ 35 -------ΘΗΝΑΙ suppl. Bch ‖ 36 suppl. Bl, μειοῦσα) Mk (St), ἰσοῦσα) St, ἰδοῦσα) Bch, cf. VI 35 ‖ 37 cf. 76 | ΚΑΤΟΥ͡Ν ɴ (et ⁀ ?) m. r.[2], sed rectius fortasse οὐ λήσεις . . . κάψει; cum prima manu

35 cf. Hes. καλλονή· εὐπρέπεια. Iphig. Aul. 1308 (Herzog)

γηρᾶσα) καί σευ τὸ ὥριμον τέφρη κάψει. I
σύντει)νον ἄλλῃ χἠμέρας μετάλλαξον
τὸ)ν νοῦν δύ' ἢ τρίς, χἰλαρὴ κατάστηθι
ἱλαρὸν πρ)ὸς ἄλλον· νηῦς μιῆς ἐπ' ἀγκύρης
οὐκ ἀσφ)αλὴς ὁρμεῦ(σ)α. κεῖνος ἢν ἔλθῃ
ὁ ἡμᾶς καθέλκ)ων (μηδὲ εἷς ἀναστήσῃ),
μέμψ(ῃ) σ(εαυτῇ)· π(ο)λ(λ)ὰ δὲ ἄγριος χειμὼν
ἐ(ξ ε)ὐ(δίης κοὐ ἐνέπ)εσε, κοὐδὲ εἷς οἶδεν
τὸ μέλλο)ν ἥμεων· ἄστατος γὰρ ἡμείων —
ζ)ο(ή —

ΜΗΤΡΙΧΗ

(τί οὖν) φῄς;

---

38 suppl. Rth, τακεῖσα, Bch, sed cfr. v. 63 | ΩΡΙΜΟΝ, voluit ὥριον; col. 3 cum col. 4 coniuncta in margine sin. ·M repetitum leges m. rec. | τεφρὴ Zl || 39 suppl. Bch, πάπτη)νον W | spat. ante ΑΛΛΗ | ·K· ΧΗΜΕΡΑϹ || 40 suppl. Bl Bch | ΧΙΛΑΡ·ΗΚΑΤΑϹΤΗΘΙ, rhythmum indicavit scriba, cf. 16 | --ΙΝΟΥΝ, conieceram πλοῦν (cf. Theogn. 460) quod recepit M, sed Π legi non potest | ΤΡΙϹ servavit M, τρεῖς plerique || 41 -----(-) ^P ΓΟϹ (?), ἱλαρὸν Cr, φίλον Bch, ἀνδρῶν Rth || 42 suppl. Hicks | ΟΡΜΕΥ potius quam ΟΡΜΟΥ | κεῖνος ἢν ἔλθῃ Metrichae, quae sequuntur lenae tribuerunt Rth Bl, vereor ut recte || 43 -----ϹΙΙ(---ΩΝ, deinde spatium, suppl. Cr; loquitur de mortis vel senectutis daemone, cf. v. 16. 63. II 71, III 17), possis κάτω σε ἀγινῶν, χειμών σ' ἂν ἴσχοι Bch | ΑΝΑϹΤΗϹΗΙ, super ΗϹ pap. laesa, nihil aliud | in margine dextra ῡ (cf. ad v. 74) || 44 με . . . . αι . . . τοδ . . . Kn, (Η)ΜΕΑϹ--Ν--ΤΟΔΙΝΑΔΕ Dl, (Υ)ΜΕΑϹ Bl, ΜΕΝ-Ψ--Ϲ---Π-ΛΛΑΔΕ Cr, litterae praeter primas incertae, suppl. Cr; μεθορμίσας· τὸ δῶμα κτλ, Bch || 45 suppl. Cr, κάτεισι σείσων αὐτίκ' οὐδὲ Bch, Υ et ΕϹΕ litterarum vestigia videre mihi videor || 46 suppl. Bch Cr Tck | ΓΑΡΗΜΙΩΝ, ΗΜΩΝ in ΗΜΙΩΝ (ΗΜΙΝ?) m. pr., coniecturam dubitanter (sub οις deletum ων) superscripsit m. rec.[2] ·ΑΝΘΡΩΠοις, num ἡ μείων inferior? || 47 initio lineolam ⟋

---

38 Hesych. ὥριμον· καίριμον. ἤτοι καιρόν. || 39 Hes. ἄλλῃ· ἀλλαχοῦ || 41 Stob. Flor. C 3 p. 2 H. = Eurip. fr. 774 N.[2] ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σῴζειν φιλεῖ κτλ. (*Unters.* p. 10) || 47 Hes. φῄς· λέγεις. ὑπολαμβάνεις

I

ΓΥΛΛΙΣ

col. 4 ἀλλὰ μή τις ἕστηκε
σύνεγγυς ἧμιν;
ΜΗΤΡΙΧΗ
οὐδὲ εἷς.
ΓΥΛΛΙΣ
ἄκουσον δὴ
ἅ σοι χρ(εΐ)ζουσ' ὧδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι.
ὁ Ματακ(ί)νης τῆς Παταικίου Γύλλος,
ὁ πέντε νικέων ἆθλα — παῖς μὲν ἐν Πυθοῖ,
δὶς δ' ἐν Κορίνθῳ τοὺς ἴουλον ἀνθεῦντας,
ἄνδρας δὲ Πίσῃ δὶς καθεῖλε πυκτεύσας —,
πλουτέων τὸ κ(αλ)όν, οὐδὲ κάρφος ἐκ τῆς γῆς
κινέων, ἄθικτ(ο)ς (ἐς) Κυθηρίην, σφρηγίς,
ἰδών σε κατόδῳ τῆς Μίσης ἐκύμηνε
τὰ σπλάγχν' ἔρωτι καρδίην ἀνοιστρηθείς,

sollemnem dubitationis notam cognovit Dl | ----I⊕I-C (lectio incerta), deinde spatium, suppl. Zl, βίος καθ' ὥρην Bch || 47 ЄCTHKЄĊ, C deletum || 48 CYNЄΓΓYC | HMῶN (m. pr. ω corr. in I?), interstitium || 49 suppl. Hardie Bch || 50 OMATAK-NHC, Ματαχήνης Rth, Ματαχίνης Bch, corrector (Bl) coniecit Ματαλίνης | ·Γ (Ψ RHerzog, umbra deceptus) YΛΛOC·, in mg. ΓΡΥΛ· (m. rec.[3]), cf. fr. 60; Γύλλος Kn, Ψύλλος olim, nunc Γρύλλος Herzog | 51 AΘΛ·A, voluitne ἄθλια? || 53 ΔЄΠICHIΔ-C (ἐπ ισον Kn), TPIC legere sibi videtur St || 54 dignosco TOKAΛON, καλόν in κάλλος corr. m. rec. | KAPΠOC, Φ m. pr. || 55 AΘIKT-C-CKYΘHPIHN suppl. El Cr Nch, ἄ. ναὶ Κυθηρίην Bch Zl | interstitium ante CΦPHΓIC, interpunxi suadente Wright | ἄ. ἐων Κυθηρης· ἤν, σφρηγίς Rth metro reluctante || 56 KAT (T potius quam Θ) OΔωITHCMICHC || 57 TACΠΛAΓXNЄPωTI

50 Correctoris scripturam nescio an legerit Alciphro III 10 p. 71 Γρυλλίωνα...καὶ Παταικίωνα παρεστάναι (cf. III 42 p. 80; 44 p. 81). Ψύλλος ὁ θηρεύων ἀταλόφρονας lenonis nomen Anth. Pal. VII 403 atque in Menandri Messenia (Phot. Suid. s. v., cf. fr. 37 CA. III p. 19 K) ad Rudolfi Herzog coniecturam adpositum.

καί μευ οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἐφ' ἡμέρην λείπει I
τὸ δῶμ(α, τέ)κνον, ἀλλά μευ κατακλαίει
καὶ ταταλίζει καὶ ποθέων ἀποθνήσκει.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι Μητρίχη, μίαν ταύτην
ἁμαρτίην δός· τῇ θεῷ κατάρτησον
σαυτήν, τὸ (γ)ῆρας μὴ λάθῃ σε προσβλέψαν.
καὶ δοιὰ πρήξεις· ἡδέω(ς ζ)ή(σεις καὶ πρὸς col. 5
δοθήσεταί τι μέζον ἢ δοκεῖς. σκέψαι,
πείσθητί μευ· φιλέω σε, ναὶ μὰ τὰς Μοίρας.

ΜΗΤΡΙΧΗ

Γυλλί, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν· μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος κατάπλωσιν
καὶ τὴν φίλην Δήμητρα, ταῦτ' ἐγὼ 'ξ ἄλλης
γυναικὸς οὐκ ἂν ἡδέως ἐπήκουσα,
χωλὴν δ' ἀείδειν χωλὸν ἐξεπαίδευσα
καὶ τῆς θύρης τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι.
σὺ δ' αὖτις ἔς με μηδὲ ἕν⟨α⟩, φ(ί)λη, τοῖον

58 ἡμέρῃ Hdl | ΛΙΠΕΙ ‖ 59 suppl. Kn ‖ 60 ΤΆΤΆΛΙΖΕΙ, ne legeretur τατᾶ ‖ 61 ΜΗΤΡΙΧΗΙ iota del., Μητρί, τὴν M ‖ 62 δὸς τῇ θεῷ· M Dalmeyda alii ‖ 63 suppl. Kn | ΛΑΘΗΙ ‖ 64 ΔΙΑΠΡΗΞΕΙΣ ΗΔΕΩ-/ Η_-Ι', spatium maius post C; καὶ δοιὰ πρήξεις, ἡδονήν τε καὶ κέρδος Bl, sed ΕΩ vel ΕΔ certum, ἡδέως δὴ τερφθείσῃ Dl, ἡ. ζήσεις καί σοι FD, ἡδέως παθούσῃ γὰρ Gomperz: de fine cf. Herod. III 6, infra VII 35 ‖ 65 ΔΟΚΕΙΣ ΣΚΕΨΑΙ· ‖ 66 ΠΕΙΣΘΗΤΙ, paragraphus superior deleta | μοι nonnulli, ionismum servavi ‖ 67 post ΓΥΛΛΙ spat., Γυλλίς Rth Bch, cf. ad III 7 ‖ 68 spatium post ΝΟΥΝ | Κ-ΤΑΠΛΩΣΙΝ Kn, cf. Od. υ 339 ‖ 69 ΕΓΩ Ξ (Ξ potius quam Γ vel Ε) ΑΛΛΗΣ, verum viderant FD Dl, ἔγω(γ)ε plerique, ἔγω(γ) M; cf. VI 24 ‖ 71 ΧΩΛΟΝ, Α add. m. rec.[2] (= χώλ' ἂν): χωλὸν neutrius generis atque ἂν suppletur ex v. 70. 'crura fregissem' ‖ 73 ΕΣ, εἴς Radermacher Philol. LV 435 ‖ 73 sq. rest. Bl, ἓν — χώρει· Cr[2]

64 Hes. δοιά· δύο ‖ 67. 68 Stob. Flor. L 59 p. 1043 H. 116, 24 M Ἡρώδα μιμιάμβων· Γύναι — νοῦν. Invenerat ΓΥΛΛΙ, non ΓΥΛΛΙΣ

I φέρουσα χώρει μῦθον, ὃν δὲ γρήαισι
πρέπει γυναιξί, ταῖς νέαις ἀπάγγ(ε)λλε·
τὴν Πυθέω δὲ Μητρίχην ἔα θάλπειν
τὸν δίφρον· οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις εἰς Μάνδριν.
ἀλλ' οὐδὲ τούτων, φασί, τῶν λόγων Γυλλὶς
δεῖται. Θρέϊσσα, τὴν μελαινίδ' ἔκτ(ρ)ιψον
κή)κτημόρους τρεῖς ἐγχέα(σα τοῦ ἀ)κρήτου
καὶ ὕδωρ ἐπιστάξασα δὸς πιεῖ(ν ἀ)δ(ρ)ῷ.
τῆ, Γυλλί, πῖθι.

ΓΥΛΛΙΣ

δεῖξον· οὐ, (μὰ το)ὔ(κ)πω(μα,
πείσουσά σ' ἦλθον, ἀλλὰ ἕ(κητι) τῶν ἱ(ρ)ῶν.

ionicum VI 41 · VII 47 Solmsen col. 6 Ge. π 301·

74 ος μετρηιαις Kn, ONΔΕΓΡΗΙΑΙCΙ legit Bl (M γρήησι), OCΑΛΕΤΡΗΙΑΙCΙ (Cr²) minus probabile, nam ΕΤ non coniungitur a scriba atque ἀλετρήαισι (cf. Lyr. adesp. 21 III p. 693 Bgk) forma singularis; μιτρηίαισι Bch; ὃν per attractionem = τοῖον δέ, οἷος. In marg. evanidae lineolae (= πόρναις Dl Mk) papyri particulae inscriptae, quae aliunde petita videtur, cf. ad v. 43 ‖ 76 ΔΙΥΘΕΩΔΕ (ne legeretur ὧδε), ΔΙ in Π corr. m. pr., cf. v. 37 ‖ 77 ΜΗΤΡΙΧΗΝ (ΤΟΝ ΔΙΦΡΟΝ) corr. m. pr. | ἐς M h. l. et saepius | ΜΆΝΔΡΙΝ 78 ΟΥΔΕ, ΧΙ m. rec.³, οὐδὲ praeferendum, cf. 70 VII 49 | ΦΥCΕΙ, ≗ m. r.², τῶν λόγων φύσει M ‖ 79 spatium post ΔΕΙΤΑΙ | in margine ΚΥ)ΗΑ (^ ΓΥ) = κύλικα, κύλικα ἢ γυάλην? ‖ 80 --ΚΤΗΜΟΡΌΥC, suppl. Bch Nch | ΤΡΕΙC..ΓΧΕΑC--ΟΥ-, suppl. Cr, τρὶς M | ἐγχέα(σά μοι ἀ)κρήτου Hdl, καταμέτρησον ἀκρήτου Bch ‖ 81 ΚΑΙ, paragraphus adiecta ut II 54. 78 | ΠΙΕΙ--ΔΡΩ potius quam -ΩC suppl. Cr, ἀδρῶς Bch, cf. ἱδρῷ Bl ‖ 82 ΤΗΙ | ΠΕΙΘΙ·, spatium maius; servae haec verba dant Ribbeckius Wright alii | ΔΕΪΞΟΝ, deinde interstitium; cf. Stratt. 1, 39 CA. III p. 362 K. | ΟΥ----Υ-ΠΩ ego, ΟΥCΑΜ-ΥΑΠΩ legit Dl, οὐ(κ ἐ)γὼ (π)άμπαν Bl vix recte, nam ΠΩ illud quod legeram et Kenyoni apparuit Dielsioque papyrum inspicientibus et mihi (de iurandi formula cf. v. 68, Il. A 234); οὐ τό μευ ἄγγελμα? Bch; οὐ π(αρα)λλάττ(ειν Nairn nova Kenyonis lectione nisus ‖ 83 spatium

81 Hesych. ἀδρῷ· μεγάλῳ (scil. ἐκπώματι). Cf. Athen. IV p. 129ᵉ ‖ 83 Hesych. ἱρῶν. εὐχῶν (scr. εὐωχιῶν?)?

ἢ μὲ ἂν ἡμέρα γυνὴ προδῷ τὸ σῶμα κ τάξιν λίπῃ τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τὰν φρεναῶν

ΜΗΤΡΙΧΗ I

ὧν οὕνεκέν μοι, Γυλλί, ὦνα' (ἡδίστου.

ΓΥΛΛΙΣ

ὅς σεῦ γένοιτο, μᾶ τέκνον, π(ο)λὺ(ς ληνῷ.
ἡδύς γε, ναὶ Δήμητρα· Μη(τρ)ίχ(ης) οἴ(νο)υ
ἡδίον' οἶνον Γυλλὶς οὐ πέ(π)ωκ(έ)ν (κ)ω.
σὺ δ' εὐτύχει μοι, τέκνον, ἀσ(φα)λίζου(σα
σαυτήν — ἐμοὶ δὲ Μυρτάλη τε κ(αὶ Σ)ίμη
νέαι μένοιεν, ἔστ' ἂν ἐνπνέ(ῃ) Γυλλίς.

---

post ΗΛΘΟΝ | in fine *τῶν σῶν* Bch, ΤΩΝΙΡΩΝ Cr, assentientibus Bl Dl St; *ἱρῶν* (= dies festi, fortasse *Λήναια*) interpretatus sum propter *ὧν οὕνεκεν κτλ.* v. 84, quocum neque *ἀλλ' ἔλεξ' ἐγὼν εἴρων* coniungi potest nec magis *ἀλλ' ἕκητι τῶν εἰρῶν* (St) aut *ἕκ(ητ' ἐ)τῶν (οἴ)ων* (Ludwich); nam *ὤνου 'νεκεν* haud satis aptum

84 suppl. Cr coll. *ἡδύς γε* v. 86. VI 77, *Γυλλίς, ὦνα(ο ζωροῦ* vel *ὦνα' (ἐκ Βάκχου* Bch, *(αὐτίτου* Cr olim ‖ 85 ΟCCΟΥ͡ | ΜΑ͡ | umbrae ultimarum litterarum servatae; suppl. Cr ‖ 86 *οἶνος* Bch, verum vidit Bl ‖ 87 ΗΔΈΙΟΝ | ΠΕ-ΩΚ(Ν-ω, suppl. Cr (an *'πεπώκειν*?), *πέ(πωκ' οὔκω* Bch, alii aliud ‖ 88 suppl. Bch, *ἀσ(φαλέως τήρει* Bl, *Ἅιδη συγχωρέω τ.* coniecerat Zl, *'Αΐδη ζεύξαις σ.* Cr, *ἀ(γκαλ)ίζου (δὲ* vel *ἀλλὰ κα)ὶ ζεῦ(ξον ταύτην* Bch olim ‖ 89 ΤΑΥΤΗΝ (C superscr.), deinde spatium, T deletum et C m. pr. superscriptum esse testatur Kn; voluit quod dederam *σαυτήν*; volgatam lectionem *ταύτην* restituit M | suppl. Bch Cr Nch ‖ 90 ΝΕΑΙ (coronis in margine)

II.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

Ἄνδρες δικασταί, τῆς γενῆς μ(ὲν) οὐκ ἐστὲ
ἡμέων κριταὶ δήκουθεν οὐδὲ (τῆ)ς δόξη(ς,
οὐδ' εἰ Θαλῆς μὲν οὗτος ἀξίην τ(ὴν) νηῦν
ἔχει ταλάντων πέντ', ἐγὼ δὲ μ(η)δ' ἄρτους,
col. 7 *ἀλλ' εἰ ὑ)περέξει Βάτταρόν (τι π)ημ(ήν)ας,*
κἠγ)ὼ (οὖ)ν — ἀκώλυτον γάρ — (ὑμ⟨έ⟩ας) κλαῦσαι

---

1 ЄСΤЄ || 2 interstitium ante ΟΥΔЄ || 3 -ΟΥΔΙ, lineola illa ΝΥΝ corrigendum indicatur | $\overset{\eta}{\mathrm{NYN}}$, η m. r.²? || 4 ЄΚΙ | ΔЄΜ(Μ, non Κ teste Bl)-Δ, *δ' ἐμ(οὐ)ς* plerique, sed spatium non sufficit; *δὲ μῦς ἄρτους* (Palmer) nimis quaesitum | 5 ---ΠЄΡЄΞЄΙ, ----*περεξι κτλ* Kn, suppl. Hdl coll. Demosth. p. 791, 71. 1070, 61 | ---ΗΜΙ-ΙΑϹ, linea in mg. dextr., suppl. Nch || 6 ---Ω-Υ-ΙΑΚΩ-ΛΥΤΟΝ, suppl. Cr; utique non fuit ΛΥΚΟΝ; mira commenti sunt Bl M alii | ΓΑΡ----ΚΛΑΥϹΑΙ, ' punctum et linea in marg. dextra syllabam omissam indicat, metrum enim creticum deesse arguit, quem quattuor litteris vix explebis; ineptum quod recepit Nairn *λύκον γὰρ (ἄξιον) κλαῦσαι* (Bl)

Testim interpr. Plut. de poet. aud. 3 p. 18 C (Com ad. 304 K.) *ὁ νέος ἀναγιγνώσκων ἃ Θερσίτης ὁ γελωτοποιὸς ἢ Σίσυφος ὁ φθορεὺς ἢ Βάτραχος* [*Βάτταρος*? *Βάταλος* Nauck] *ὁ πορνοβοσκὸς λέγων ἢ πράττων πεποίηται, διδασκέσθω τὴν μιμουμένην ταῦτα δύναμιν καὶ τέχνην ἐπαινεῖν, ἃς δὲ διαθέσεις καὶ πράξεις μιμεῖται καὶ προβάλλεσθαι καὶ κακίζειν* ad Battarum Herondae rettulerunt O. Hense H. Diels F. B. Jevons. *Βάτραχος* nomen nihil habet offensionis, cf. praeter locos a Benselero collectos Suid. s. *Ἡσίοδος* (*Βάτραχον . . ἐρώμενον*), Symmach. epist. I 29. — Ammian. XXX 4, 14 si *mimiambos, non causarum remediis congrua commentantes* facit causidicos, hunc mimum vel similem respicit. Cf. Tiberii lusor *qui primum invenit causidicos imitari* CIL. VI 4886 (Dessau 5225); *Papiri della società Italiana* 149 vol. II, infra p. 122 *Battari* nomine usus est Dirarum poeta PLM. II p. 73 B.

ἐὼν γεν)ήσομ' ἀστός, ἢ ἄσ(τυ συ)νχωρῇ. II
οὗτ)ος μέτοι(κός) ἐστι τῆς (πό)λιος κἠγώ,
καὶ ζ)ῶμεν οὐχ ὡς βουλό(με⟨σ⟩)θα, ἀλλ' ὡς ἥμεας
ὁ και)ρὸς ἕλκει. προστάτην (νέμ)ει Μέννην,
ἐγώ) τ' Ἀρι(στοφ)ῶντα· πὺξ (νε)νίκηκεν
Μέν)νης, (Ἀρισ)τοφῶν δὲ κ(ἤτι) νῦν ἄγχει·
χὠς δ)ή ἐστ' ἀλ(ηθ)έα ταῦτα, το(ῦ ἡλ)ίου δύντος
ἐπ)έθετο λ(ήθ)ων, ἄνδρες. ἥ(ν εἶ)χε χλαῖναν
ἀτ)ενῶς ἔ(χ)ω· τῷ προστάτ(ῃ τ)εθώρ(η)γμαι.

7 an εἰπὼν? | -C-IHCOMACTOC | ----NXΩΡΗ suppl. Mk ἢ ἄσ(τυρο)ν χώρῃ coll. VI 97 et ὥρα καὶ χώρα prov. Cr², alii aliud ‖ 8 Priorum litterarum umbras incertas ---OC (vel Ω) ΜΕΙΟ(Ν)ΙΙ -CCCTI Angli quidam (FD) bene interpretati sunt in ceteris falsi; (ξεῖν)ος μὲν ἱρός ἐστι κτλ. vix recte Bl | --ΛΕΩC, corr. m. pr. ‖ 9 ----ΩΜΕΝΟΥΧΩC, suppl. Cr | Χ (del.) ΑΛΛΩCΗΜΕΑC, accentus synaloephes et ἐγκλίσεως indicium; ante Α m. pr. del. K vel X ‖ 10 ---ΡΟCΕΛΚ (potius quam Μ) Ι, ὁ και)ρὸς St Hdl Cr coll. v. 57 sqq. Philostr. ep. p. 229, 23 (ἄγουσι . . . αὐτοὺς . . . οἱ καιροί, *fata trahunt*), ὁ χῶ)ρος Cr² coll. ἀλλ' ἕπου χώρας τρόποις, χώρᾳ ἕπεσθαι; π)ροσέλκει volgo, sed ante POC non fuit Π | ΠΡΟ CΤΑΤΗΝ--!, in margine ΝΕΜΕΙΝ m. rec.², ut ΕΜΙ in ΝΕΜΙ correctum indicaretur, suppl. Cr, cf. Isocr. de pace 53 p. 170 B ‖ 11 ---ΙΑ---ΦΩΝΤΑ, suppl. Cr ‖ 12 suppl. Bch | ΝΥΝ ΑΓΧΙ lineola m. r. in margine dextra ‖ 13 ----ΗΕCΤΑ (inc.) ---ΕΑ, (κεἰ μ)ή ἐστ' ἀλ(ηθ)έα ταῦτα Bl ‖ 14 --C(Λ?)ΘΕΤΟ(ΠΙC?)---ΩΝ, suppl. Cr coll v. 24, ἐξῆλθετ' ὀλ(έσ)ων Bl; non fuit πρήσσων | Ι--ΧΙ (Ε Bl) ΧΛΑΙΝΑΝ | cf. 21. 25 | v. 14 non sufficit ‖ 15 suppl. Cr, στ)ενῶς Bl, an ἐνένωσ' (= ἐνενόησα) ἔ(γ)ώ. „τῷ κτλ.“? | ---ΕΘΩΡ-ΙΓ(ΡΗΓ Bl)ΜΑΙ, μ)εθώρ(μ)ισμαι Cr olim (Kn), δ)εδώρημαι Bch, verum vidit Bl

7 Hes. ἀστός· πολίτης. πολιτικός. | id. ἄστυ ἡ πόλις . . . καὶ πολίτης ‖ 10 Cf. Suid. s. v. νέμειν προστάτην ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην. τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν τινος τὰ πράγματα αὐτοῦ διῴκει καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. Cf. lex. Bekk. anecd. p. 200 = Etym. M. p. 124, 48 s. v. ἀπροστασίου, Harpocr. s. v. προστάτης. Exemplum memorabile μετοίκου accusantis. ‖ 12 Μέννην, -εω Nicol. Dam. fr. 53 III p. 387, Μεννῆ, -νῆν Herzog | Hes. ἄγχει· φέρει (scil. νίκην?). πνίγει ‖ 14 cf. Hes. λήθω· λανθάνω

II ἐρεῖ τά)χ' (ὔμι)ν· „ἐξ Ἄκης ἐλή(λουθ)α
πυρ)οὺς ἄγων κἤστησα τὴν κακὴν λιμόν."
ἐγὼ δ)ὲ πό(ρ)νας ἐκ Τύρου· τί τῷ δήμῳ
μέτεστι; δ)ωρεὴν γὰρ οὔθ' οὗτος πυ(ρ)οὺς
δίδωσ' ἀλή)θειν οὔτ' ἐγὼ πάλιν κείνην.
εἰ δ' οὕνεκεν πλεῖ τὴν θάλασσαν ἢ χλαῖναν
ἔχει τριῶν μνέων Ἀττικῶν, ἐγὼ δ' οἰκέω
ἐν γῇ τρίβωνα καὶ ἀσκέρας σαπρὰς ἕλκων,
βίῃ τιν' ἄξει τῶν ἐμῶν ἔμ' οὐ πείσας,
καὶ ταῦτα νυκτός, οἴχεθ' ἧμιν ἡ ἀλεωρὴ
τῆς πόλιος, ἄνδρες, κἀφ' ὅτῳ σεμνύνεσθε,
τὴν αὐτονομίην ὑμέων Θαλῆς λύσει.
ὃν χρῆν, ἑαυτόν ὅστις ἐστὶ κἀκ ποίου
πηλοῦ πεφύρητ' εἰδότ', ὡς ἐγὼ ζώειν
τῶν δημοτέων φρίσσοντα καὶ τὸν ἥκιστον.
νῦν δ' οἱ μὲν ἐόντες τῆς πόλιος καλυπτῆρες
καὶ τῇ γενῇ φυσῶντες οὐκ ἴσον τούτῳ
πρὸς τοὺς νόμους βλέπουσι κἠμὲ τὸν ξεῖνον

---

16 ----ἀλ---N, suppl. Cr, litt. MIN capita discernere mihi videor | ΝΕΞΑΚΗCΕΛΙ, suppl. Bl ‖ 17 ΟΥCΑΓΩΝ priores litterae papyri particulae inscriptae certo huc relatae | noti mangones Tyrii | ΩΝΚΉ-ΤΗCΑΤΙΝ, legere mihi videor κἤστησα, quod coni. Mk, κἤ τι κρατεῖ Cr olim ‖ 18 ----ΕΠC-ΝΑC suppl. Hdl | περνὰς ἐκ Τύρου τι τῷ δήμῳ προτίθημι Cr olim ‖ 19 init. suppl. Cr (vel μεταξύ e Babrio 91, 8), τοῦτ' ἐστι Hdl | ΟΥΤΟC | suppl. Bch ‖ 20 -------- ΘΙΝ, suppl. Hdl | Κ(fuit Π)ΑΛΙΝΚ-ΝΗΝ, παλινκ.ινῆν Kn (quod accentus signum putat ad v. antecedentis ΥΡ spectat), καλην κι(υ)νην Bch ‖ 21 ΠΛΙ ‖ 22 ΕΧΙ ‖ 24 ΑΞΙ | ΈΜ'ΟΥ ‖ 26 ὅτεῳ M ‖ 28 ΟΝΕΧΡΗΝΑΥΤΟΝ, corr. El W Bch | κοίου M ‖ 29 ΙΔΟΤ' | ΖΩΙΗΝ (Η above) (= ΖΩΙΝ, ζώειν ζῆν?), corr. Cr. ‖ 31 εὖντες M ‖ 33 ΞΙΝΟΝ

---

23 Pollux VII 85 ἀσκέραι ὑπόδημα λάσιον χειμῶνος χρήσιμον (cf. ad mim. VII 57): Hippon. fr. 18. 19 Bgk ‖ 25 Hesych. ἀλεωρή· . . . ἀσφάλεια

οὐ⟨δεὶ⟩ς πολίτης ἠλόησεν οὐδ' ἦλθεν II
πρὸς τὰς θύρας μευ νυκτὸς οὐδ' ἔχων δᾷδας
τὴν οἰκίην ὑφῆψεν οὐδὲ τῶν πορνέων col. 9
β⟨ί⟩η λαβὼν οἴχωκεν· ἀλλ' ὁ Φρὺξ οὗτος
ὁ νῦν Θαλῆς ἐών, πρόσθε δ', ἄνδρες, Ἀρτίμμης,
ἅπαντα ταῦτ' ἔπρηξε κοὐκ ἐπῃδέσθη
οὔτε νόμον οὔτε προστάτην οὔτ' ἄρχοντα.
κ⟩αίτοι λαβών μοι, γραμματεῦ, τῆς αἰκείης
τὸν νόμον ἄνειπε, καὶ σὺ τὴν ὀπὴν βῦσον
τῆς κλεψύδρης, βέλτιστε, μέχρις οὗ εἴπῃ,
μὴ πρός τε κυσὸς φῆσι χὠ τάπης ἧμιν,
τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο, ληΐης κύρσῃ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ἐπὴν δ' ἐλεύθερός τις αἰκίσῃ δούλην
ἢ ἑκὼν ἐπίσπῃ, τῆς δίκης τὸ τίμημα
διπλοῦν τελείτω.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

ταῦτ' ἔγραψε Χαιρώνδης,
ἄνδρες δικασταί, καὶ οὐχὶ Βάτταρος χρήζων

Demi. Mid. 528 ἂν μὲν ἑκών τις βλάψῃ, διπλοῦν, ἂν δ' ἄκων, ἁπλοῦν τὸ βλάβος κελεύουσιν (omnes leges)

---

36 ΟΙΚΙΑΝ, corr. m. pr. ‖ 37 ΒΙΗΙ ‖ 38 ΑΠΡΟϹΘΕ, Α anticipatum ex ΑΝΔΡΕϹ | Ἀρτίμης W. Schulze ‖ 39 ΑΠΑΝΤΑ, ηπαντα Kn, ἦ πάντα M alii ‖ 41 ΑΙΚΙΗϹ ‖ 43 legi potest μέχρι γ' οὗ, ut ἕως γε sim. | 'νείπῃ Bch, οὗ⟨ν⟩ οὗ⟨γ'⟩? Cr ‖ 44 φῆσι, φῇ τι? cf. ἴδωμι III 43, ἧσιν O 359, Krüger II 36, 9; Kühner-Bl. II 46 | μὴ πρόσθε — φθῆσι Hdl | an ἧμιν? cf. Cr Babr. p. XLIII ‖ 45 ΤΟ | ΛΗΪΗϹ ‖ 47 ἕλκων Rth | ἐπισπῇ M alii ‖ 48 ΔΙΠΛΟΥΝ c. paragrapho | ΤΕΛΙΤΩ ‖ 49 ΚΑΙ (ΑΙ del.?) ΟΥΧΙΒΑΤΤΑΩϹΧΡΗΖΩΝ, corr. m. pr.

---

44 Hesych. κυσός· ἡ πυγή, debebat ὁ πρωκτός, qui est λαλῶν ἄγλωσσος (Eubul. 107, 1, CAF. II p. 201, cf. Seneca apocol. 4, 3 p. 255, 27 B[5], Anth. Pal. V 135, 2) | Etym. Gud. τάπης ... τὸ ἐπεύνιον, ἤγουν ταπήτιον, cf. Theocr. XXI, 13. Alciphr. fr. 6, 7, 9 p. 96 H. ‖ 47 Hes. ἐπίσπῃ· ἐπισπάσηται. πληρώσῃ (Il. B 359). καταλάβῃ. Glossema primum Herondae versu male intellecto ortum (cf. ad. VII 114): nam ἐπισπῇ vix scribendum

II *Θαλῆν μετελθεῖν. ἢν θύρην δέ τις κόψῃ,*
col. 10 *μνῆν τινέτω, φησί· ἢν δὲ πὺξ ἀλοιήσῃ*
ἄ(λ)λην πάλι μνῆν, ἢν δὲ τὰ οἰκί' ἐμπρήσ(ῃ
ἢ ὅρους ὑπερβῇ, χιλίας τὸ τίμημα
ἔ(νει)με, κἢν βλάψῃ τι, διπλόον τίνειν.
ᾤ(κ)ει πόλιν γάρ, ὦ Θαλῆς, σὺ δ' οὐκ οἶσθας
οὔ(τ)ε πόλιν οὔτε πῶς πόλις διοικεῖται.
ο(ἰκεῖ)ς δὲ σήμερον μὲν ἐν Βρικινδήροις,
ἐχθὲς δ' ἐν Ἀβδήροισιν, αὔριον δ', ἤν σοι
ν(α)ῦλον διδοῖ τις, ἐς Φασηλίδα πλώσῃ.
ἐ(γ)ὼ δ', ὅκως ἂν μὴ μακρηγορέων ὕμεας,
ὦνδρες δικασταί, τῇ παροιμίῃ τρύχω,
π(έ)πονθα πρὸς Θάλητος ὅσσα κα⟨ὶ⟩ πίσσῃ

---

50 *ἢν* — 54 scribae tribuerunt Rth M alii; at *φησί* — *ἀλοιήσῃ* — *πάλι* — *ἔνειμε* — *τίνειν* a legum sermone aliena ‖ 51 ΦΗCΙΝ ‖ 52 *πάλιν* plerique | ЄΜΠΡΗCΗΙ ‖ 54 ЄΙ· ΙΜЄ cum paragraphi umbra | ΤΙΝΙΝ ‖ 55 Ω--ἱ | ΟΙCΘΑC, alterum C m. r. additum esse (M) non credo, cf. v. 60. 67 extr.; *οἶσθα* Rth, *οἶσθας* etiam Babrii A 95, 14 ‖ 56 ΔΙΟΙΚΙΤΑΙ ‖ 57 ΒΡΙΚΙΝΔΉΡΟΙC ‖ 59 ΔΙΔΟΙ, *διδῷ* plerique, *διδοῖ* (coniunctivum) M | ΠΛΩCΗ ‖ 60 ΎΜЄΑC cum accentus umbra, cf. v. 9 ‖ 61 *τῆς παροιμίης* Cr olim, Bl ‖ 62 *Θαλῆτος* M | ΚΑΠΙCCΗΙ (ΗΜ superscr.) (= *καὶ π. μ.*, corr. = *καὶ ἐν π. μ.* m. rec.[2])

---

52 Cf. Hes. *ἐμπρῆσαι· καῦσαι* ‖ 55 sq. cf. Alciphr. III 31 p. 77 H. *οὐδὲ εἰδὼς ὅτι ποτέ ἐστι ἡ λεγομένη πόλις* ‖ 60 cf. *Papiri della società Italiana* 149, 15. vol. II p. 81 ‖ 62 Zenob. Ath. I 39 *ὅσα μῦς ἐν πίσῃ* (*πίσσῃ* Laur.). *ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν νενικηκότων μετὰ πολλοῦ πόνου. Μῦς γὰρ Ταραντῖνος πύκτης ἐν Πίσῃ* (*πίσσῃ* Laur.) *ἀγωνιζόμενος* [*καὶ*] *πρὸς πολλοὺς* (*πολλὰ* Laur.) [*ἔχων*] *ἀγωνιστὰς καὶ πολλὰς λαβὼν πληγὰς μόλις ἐνίκησεν.* Paullo plenius Zenob. Bodl. 194 (= Ps.-Diog. Vind. 72 paroem. II p. 11 sq.) atque Paris. S (Cohn, *Zu den Paroemiogr.* p. 69 coll. Phot. Suid.) e lexico et Zenob. contaminatus. A) *ἄρτι μῦς πίττης γεύεται·* (lacuna in B) *μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος* (L 26). *ἔστιν οὖν παροιμία τις* (add. *ἐπὶ τῶν ὀψὲ εἰς αἴσθησιν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσίν* e Suid.). B) ⟨*ὁμοία δὲ ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ*⟩ *περὶ ἧς λέγει Καλυδώνιος* (num *Δίδυμος*

* ἑταιρικόν pecunia pro quaestu meretricii concessione solvenda: Wilck. Ostr. I 217.

μῦς· πὺξ ἐπλήγην, ἡ θύρη κατήρακται Ii
τῆς οἰκίης μευ, τῆς τελέω τρίτην μισθόν,*
τὰ ὑπέρθυρ' ὀπτά. δεῦρο Μυρτάλη καὶ σύ·
δεῖξον σεωυτὴν πᾶσι· μηδὲν αἰσχύνευ·
νόμιζε τούτους οὓς ὁρῇς δικάζοντας col. 11
πατέρας ἀδελφοὺς ἐμβλέπειν. ὁρῆτ', ἄνδρες,
τὰ τίλματ' αὐτῆς καὶ κάτωθε κἄνωθεν
ὡς λεῖα ταῦτ' ἔτιλλεν ὡναγὴς οὗτος,
ὅθ' εἷλκεν αὐτὴν κἀβιάζετ' — ὦ Γῆρας,
σοὶ θυέτω ἐπ(εὶ) τὸ αἷμ' ἂν ἐξεφύσησεν,
ὥσπερ Φίλι(π)πος ἐν Σάμῳ κοτ' ὁ Βρέγκος.

---

64 ΜΟΙΡΑΝ (ΙΣΘΟ superscr.), corr. m. pr.; contuli δεκάτην τίνειν, verius fortasse μοῖραν, scil. impendii, cf. III 46 ‖ 66 σεαυτὴν M, ut V 78 | ΜΗΔ·ΕΝ (Η superscr.) ut 79, μηδέν'? Herzog coll. VI 26 ‖ 67 ΟΡΑΙC, corr. m. pr. ‖ 68 spat. post ΒΛΕΠΙΝ ‖ 69 post αὐτῆς interpunxit Bch | ΚΑΤΩΘΕΝ, Ν del. m. pr. ‖ 70 ΛΙΑ | ΩΝΑΓΗC ‖ 71 ΙΛΚΕΝ ‖ 72 ΤΟ ΑΙΜΑΝ, suppl. Bl ‖ 73 ΦΙΛΙ ΠΟC (Τ superscr.) (Φίλιππος, corr. Φίλιστος Bl) ΕΝCΑΜΩΙΠΟΤ (Κ superscr.) (corr. m. pr.) ΟΒΡΕ (Γ potius quam Ι vel C) ΚΟC, ὁ ἄρεσκος legebat Bch (Hense Mus. Rhen. LV), sed Α C Κ miram haberent formam; conieceram κοτέ. ῥέγκεις; vel Βρεικός Βρέττος Βρεῦκος, an = Βρίγκος (Suid. s. v. Θάμυρις)? Βρεγκός (a *Βρέγξ) legi nequit, nam huius cliseos unum λύγξ exemplum novit Herodian. II p. 758 L.

καὶ?) Ταρραῖος· I) Μῦς ὄνομά ἐστιν, ὥς φασι, Ταραντίνου πύκτου, ὃς ἐνίκησεν ἐν Πίσσῃ πολλὰς πληγὰς λαβὼν κατὰ τὴν ρια' Ὀλυμπιάδα (τὴν ιδ' ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος S). διηγούμενος δέ τις (καί τις δ. Diog.) ἔλεγεν· ὅσα ἔπαθεν ὁ Μῦς ἐν τῇ Πίσσῃ. II) οἱ δέ φασι τὸ ζῷον ἐμπεσὸν εἰς πίσσαν δεινὰ πάσχειν καὶ τέλος ἀποθνήσκειν ἀνελθεῖν οὐ (μὴ S) δυνάμενον. Vetus proverbium μῦς ἐν πίσσῃ ab ipso poeta ad pugilem translatum esse olim opinatus (*Unters.* p. 4) v. 62 Πίσσῃ | Μῦς scripsi multisque probavi; verum, quod monuit Kb, haec ἀφ' ἱστορίας explicatio grammatici videtur esse ab ipso Heronda profecti; simpliciorem illam, quae ultimo loco (B II) legitur apud Zen. Bodl., Didymi esse puto adversarium impugnantis (cf. Anal. ad paroem p. 48) ‖ 70 Hesych. I p. 169 Schm.: ἀναγής· ὁ ἐναγής ἢ βέβηλος | 73 ad τὸν ἐν Σάμῳ κομήτην proverbialem rettulit Cr *Unters.* p. 45 (Cohn, *Zu den Paroem.* p. 80) | cf. Hesych. βρίγκος ἰχθὺς κητώδης?

70: λεῖα οἰνάρια epist. pap. (37–41 p.) Oxyrh. XIV (1920) 1672 p. 129. 'quite thin wine'; cf λέως 78 et λεώλης (Hes.) = τελέως ἐξώλης.
nach Gr. H. λεῖα = λεῖα in the sense of τέλεια.

II γελᾳ̃ς; κίν(αι)δ(ός) εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεῦμαι
καὶ Βάτταρός μοι τοὔνομ' ἐστὶ χὠ πάππος
ἦν μοι Σισυ(μ)βρᾶς χὠ πατὴρ Σισυμβρίσκος
κἠπορνοβόσ(κ)ευν πάντες, ἀλλ' ἕκητ' ἀλκῆς
θαρσέων λέως λ(έγ)οιμ' ἄν· „εἶ, Θαλῆς, εἴη·
ἐρᾳ̃ς σὺ μὲν ἴσω(ς) Μυρτάλης· οὐδὲν δεινόν·
ἐγὼ δὲ πυρῶν· ταῦτα δοὺς ἐκεῖν' ἕξεις.
ἢ νὴ Δί', εἴ σευ θάλπεταί τι τῶν ἔνδον,
col. 12 ἔμβυσον εἰς τὴν χεῖρα Βα(ττ)αρίῳ τιμήν,
καὐτὸς τὰ σ' αὐτοῦ θλῆ λαβὼν ὅκως χρῄζεις·

74 ΓΕΛΑΙϹ, deinde interstitium ‖ 76 ϹΙϹΥ/ ΒΡΑϹ | ϹΙϹΥΜΒΡΊϹΚΟϹ ‖ 77 spat. post ΠΑΝΤΕϹ ‖ 78 ΘΑΡϹΕΩΝ ΛΕϹ (fuit Ω, non Ο, ϹΛ--ΟΙΜΑΝ ΙΘΑΛΗϹΙΗΙ (non fuit ΙϹΙ, corr. (λεῴ, λέων?) deleta, interstitium post ΑΝ; λέοντ' ἄγχοιμ' ἂν (Kb) vel ἕλοιμ' ἂν (Bl, M, alii) omnino non convenit cum litterarum vestigiis | εἰ Θαλῆς εἴη 'si sit Thales' Bch, εἰ Θ. εἶσι M; possis etiam εἰ Θ. εἴην 'si iuvenis essem sicut Th.'; sed impeditae sententiae: itaque aut εἶ ad εἶμι referendum (cf. Hesych.) aut ἴ⟨θι⟩, Θαλῆς (ΙΘΙΘΑΛΗϹ) corrigendum. Fictum ab his verbis sermonem (cf. v. 84) oriri et paragrapho indicatum et interstitio post ΑΝ. '*Accede, Thales; bene habet*' ‖ 79 ΕΡΑΙϹ ΜΕΝ, ϹΥ m. pr., σὺ μὲν ἴσως plerique praeter M | spat. ante ΟΥΔΈΝ ‖ 80 ΠΥΡΕΩΝ ad πυρούς v. 17; cf. χειρέων VI 11, VII 3 sim. | ΕΚΙΝΕΞΙϹ ‖ 81 ναὶ M, sed cf praef. | ΙϹΕΥ ‖ 82 ΧΙΡΑ | ΒΑΤΤΑΡΙΩΙ, Βαττάρῳ plerique, sed cf. Εὐριπίδιον sim. | ΤΙΜΗΝΙ, num vocis Βατταρίῳ ι (per synizesin pronuntiandam, cf. VIII 11) deletam voluit? ‖ 83 ΚΑΥΤΌϹΤΑϹ, ΑΥΤΟΥΘΛΗ, ἢ αὐτὸς Bch; lineola scriptorem de loco dubitasse indicatur; , m. rec. sublatum videtur; αὐτὸς τὰ σαυτοῦ, πρᾶττε τὰ σαυτοῦ formula sollemnis, sed σὰ interpretatio antiqua (cf. Il. Z 490) non displicet, ubi de re acquirenda agitur | ΧΡΗΖΕΙϹ

78 Hesych. λείως· ... σφόδρα· τελείως .. Etym. M. 560, 30 (Herod. II p. 190 L. cf. Apollon. p. 58, 12 Schn.) εἰ δὲ βαρύνεται (λέως), ἀποβολή ἐστι τοῦ τελέως. cf. Archil. fr. 112; vera interpretatio (*plane*) repetenda e Solonis κωτίλλοντα λείως Aristot. Ath. rep. 12; vix recte Fick *Bezz. Beitr.* XXIX 269 | Hesych. εἶ πορεύου, cf. Solmsen Mus. Rhen. LIV 348 | id. εἴη· γένοιτο, ἔστω. εἴη· ... καὶ ἔξεστιν ‖ 79 sq. cf Aristaen. I 14 ὑμεῖς μὲν κάλλους, ἐγὼ δὲ χρημάτων ἐρῶ

ἔνεστιν.“ ἄνδρες — ταῦτα μὲν γὰρ εἴρηται II
πρὸς (τ)οῦτον, ὑμεῖς δ' ὡς ἀμαρτύρων εὔντων
γνώμῃ δικαίῃ τὴν κρίσιν διαιτᾶτε.
ἢν δ' οἷον ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ
κῆς βάσανον αἰτῇ, προσδίδωμι κἀμαυτόν·
λαβών, Θαλῆ, στρέβλου με· μοῦνον ἡ τιμὴ
ἐν τῷ μέσῳ ἔστω· ταῦτα τρυτάνῃ Μίνως
οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον δ(ι)ήτησε.
τὸ λοιπόν, ἄνδρες, μὴ δοκεῖτε τὴν ψῆφον
τῷ πορνοβοσκῷ Βαττάρῳ φέρειν, ἀλλὰ
ἅπασι τοῖς οἰκεῦσι τὴν πόλιν ξείνοις.
νῦν δείξεθ' ἡ Κῶς κὠ Μέροψ κόσον δραίνει,
χὠ Θεσσαλὸς τίν' εἶχε χἠρακλῆς δόξαν,
χὠσκλήπιος κῶς ἦλθεν ἐνθάδ' ἐκ Τρίκκης,
κἤτικτε Λητοῦν ὧδε τεῦ χάριν Φοίβη. col. 13
ταῦτα σκοπεῦντες πάντα τὴν δίκην ὀρθῇ
γνώμῃ κυβερνᾶτ', ὡς ὁ Φρὺξ τὰ νῦν ὗμιν

---

84 ΕΝΔΕΤΙC (C potius quam Γ), ultima littera deleta, c N add. m. rec.², corr. Cr. ἓν δ' ἐστίν Bch, ἓν δ' ἔστ' ἔτ' Hw, ἐν δ' ἔστιν Cr olim, Bl M, sed δὲ illud vereor ne addiderit qui hoc vocabulum perperam ad ea rettulit quae sequuntur, sicut Bl (ἐν δ' ἔστιν, ἄνδρες· ταῦτα κτλ.) | ΑΝΔΡΕΑC, ε add. m. rec., Α in Ε corr. m. pr. ‖ 87 *οἷον solum* Cr¹ coll. *προσδίδωμι* ‖ 88 ΑΙΤΗι ‖ 92 ΔΟΚ'ΤΕ, ΔΟΚΙΤΕ, non ΔΟΚΕΙΤΕ, nam M papyri ruga distracta falsus est ‖ 94 ΞΙΝΟΙC ‖ 95 ΔΙΞΕΘΗΚΩC | ΔΡΑΙΝΕΙ nescio quid super Ε (expunxitne?) ‖ 96 ΕΙΧΕΝΗΡΑΚΛΗC, x add. m. rec.²? ‖ 97 ΚΩC ‖ 98 ΚΗΤΙΚΤΕ ΛΗΤΟΥΝΩΔΕΤΕΥΧΑΡΙΝΦΟΙΒΗ·, enuntiatorum constructio bene indicata ‖ 100 an *ὕμιν*? Cf. ad v. 44.

---

84 Hesych. *ἔνεστιν· ἔξεστιν* . . . ‖ 87 Hesych. *οἷον· ὁποῖον. μόνον . . . καθάπερ* ‖ 95 Hesych. *δραίνει ποιεῖ. δύναται, ἰσχύει* . . . ‖ 98 fabulam coll. Tac. ann. XII 61. Callim. IV 150 scite explicavit R. Herzog *Herm.* XXX 1895 p. 154 ‖ 100 sq. Suid.

πληγεὶς ἀμείνων ἔσσετ', εἴ τι μὴ ψεῦδος
ἐκ τῶν παλαιῶν ἡ παροιμίη βάζει.

---

101 ΠΛΗΓΙCΑΜΙΝΩΝ ‖ 102 ΒΑΖΙ, ρ litteram (in pap. bene distinctam) coniectura inepta add. m. rec. 102 \ (ΕΚ ΤΩΝ

(Greg. Cypr.) Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος· ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται, minus bene paroemiographus (sophista) Milleri *Mél.* p. 378 (νωθροὶ γὰρ οἱ Φρύγες ἐπεί τις πόλεμος αὐτοῖς ἐπεγένετο ἄριστα μετεβλήθησαν). Cicero pro Flacco 27, 65: utrum igitur nostrum an vestrum hoc vetus proverbium, *Phrygem plagis fieri* solere *meliorem?* Cf. infra V 14 p. 42. Alciphr. III 38 Φρύγα ἔχω πονηρόν. Fest. p. 343 M.

III.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

Οὕτω τί σοι δοίησαν αἱ φίλαι Μοῦσαι,
Λαμπρίσκε, τερπνὸν τῆς ζοῆς τ' ἐπαυρέσθαι —
τοῦτον κατ' ὤμου δεῖρον, ἄχρις ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐπὶ χειλέων μοῦνον ἡ κακὴ λειφθῇ.
ἔκ μευ ταλαίνης τὴν στέγην πεπόρθηκεν
χαλκίνδα παίζων· καὶ γὰρ οὐδ' ἀπαρκεῦσιν
αἱ ἀστραγάλαι, Λαμπρίσκε, συμφορῆς δ' ἤδη
ὁρμᾷ ἐπὶ μέζον. κοῦ μὲν ἡ θύρη κεῖται
τοῦ γραμματιστέω καὶ τριηκὰς ἡ πικρὴ
τὸν μισθὸν αἰτεῖ κἢν τὰ Ναννάκου κλαύσω, col. 14
οὐκ ἂν ταχέως λέξειε· τήν γε μὴν παίστρην,

---

3 ΔΙΡΟΝ ‖ 4 ΧΙΛΕΩΝ | ΛΙΦΘΗΙ ‖ 5 *στέγην* = *οἶκον* ‖ 6 -ΧΑΛΚΊΝΔΑ c. accentu, lin. in marg. sin. ‖ 7 ΑΣΤΡΑΓΆΛΑΙ c. acc., cf. Eust. Ψ 86 p. 1289; aut alteram produxit, ut Hipponax *φαρμᾱκόν* sim., aut primo loco trochaeum pro iambo admisit (Bl, Wilamowitzius: cf. I 67); *αἱ δορκάδες* Rth M ‖ 8 ΚΙΤΑΙ ‖ 10 ΑΙΤΙ, deinde interstitium ‖ 11 Post ΛΗΞΙΕ interstitium, corr. Hck Bl W; *λήξειε* (a *λάσκω* oriundum) M, *δείξειε* R. Schneider, sed obest v. 13

Testim. interpr. 9 Hesych *τριακάς· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός* ‖ 10 Zenob. volg. 510 = Ath. II 101: *τὰ ἀπὸ Ναννάκου· . . . . ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούντων. Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεύς. . ., ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν . . . . μετὰ δακρύων ἱκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιός φησιν· ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.*

III ὅκουπερ οἰκίζουσιν οἵ τε προύνικοι
κοἱ δρηπέται, σάφ' οἶδε κἠτέρῳ δεῖξαι.
κἠ μὲν τάλαινα δέλτος, ἣν ἐγὼ κάμνω
κηροῦσ' ἑκάστου μηνός, ὀρφανὴ κεῖται
πρὸ τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ τοῖχον ἑρμῖνος,
κἢν μήκοτ' αὐτὴν οἷον Ἀίδην βλέψας
γράψῃ μὲν οὐδὲν καλόν, ἐκ δ' ὅλην ξύσῃ.
αἱ δορκαλῖδες δὲ λιπαρώτεραι πολλὸν
ἐν τῇσι φύσῃς τοῖς τε δικτύοις κεῖνται
τῆς ληκύθου ἡμέων, τῇ ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα.
ἐπίσταται δ' οὐδ' ἄλφα συλλαβὴν γνῶναι,
ἢν μή τις αὐτῷ ταὐτὰ πεντάκις βώσῃ.
τριθημέρῃ Μάρωνα γραμματίζοντος
τοῦ πατρὸς αὐτῷ τὸν Μάρωνα ἐποίησεν
col. 15 οὗτος Σίμωνα ὁ χρηστός· ὥστ' ἔγωγ' εἶπα
ἄνουν ἐμαυτήν, ἥτις οὐκ ὄνους βόσκειν
αὐτὸν διδάσκω, γραμμάτων δὲ παιδείην,

---

12 παροικίζουσιν Bl ‖ 13 ΔΙΞΑΙ ‖ 15 ΚΙΤΑΙ ‖ 17 ἣν Bl Bch coll. Eurip. Med. 30, fort. recte ‖ 18 ΞΥΛ^{C}ΗΙ, C add. m. pr. ‖ 19 Δ^{ελι}ΑΙΠΑΡΩΤΕΡΑΙ, ελι add. m. pr. ‖ 21 ΤΗΝ^{Ι}, corr. m. pr. | χρεώμεσθα M ‖ 22 de 'alpha syllaba' cf. Apoll. de constr. p. 4, 26, Scholl. Dion. Thrax p. 820, 6. 840, 1, Lucian. Iud. voc. 2 p. 83 ‖ 23 ΒΩCΑΙ, corr. Rth Bl, ΑΙ e versu antecedente irrepsit ‖ 24 ΤΡΙΘΗΜΕΡΑΙ, corr. Rth, τριτἡμέρῃ M ‖ 25. 26 spatia post ΑΥΤΩΙ et ΧΡΗCΤΟC ‖ 26 ΙΠΑ ‖ 27 ΒΟCΚΙΝ ‖ 28 ΠΑΙΔΙΗΝ

---

12 Hesych. οἰκίζουσιν· οἰκοῦσιν | Hesych. προύνικοι· οἱ μισθοῦ κομίζοντες ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. Cf. Etym. M Phot. s. v. Herodian. (Choerob.) II p. 445 L. Poll. VII 132 (κωμῳδοδιδάσκαλοι = Herond., ut fr. 18? cf. CAFr. III p. 468 K.) ‖ 16 Hesych. ἑρμίς· τόρνος· ποὺς κλίνης ‖ 19—21 Ps.-Diog. 532 p. 274 Gott. (ex Heronda): ...λιπαρώτερος ληκυθίου ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶ⟨ς λιπαρῶ⟩ν, cf. Theophr. char. 16, Babr. 48 ‖ 20 Hesych. φῦσα ..· ἀσκός

δοκεῦσ' ἀρωγὸν τῆς ἀωρίης ἕξειν./ III
ἐπεὰν δὲ δὴ καὶ ῥῆσιν οἷα παιδίσκον
ἢ 'γώ μιν εἰπεῖν ἢ ὁ πατὴρ ἀνώγωμεν,
γέρων ἀνὴρ ὠσὶν τε κὤμμασιν κάμνων,
ἐνταῦθ' ὅκως νιν ἐκ τετρημένης ἠθεῖ·
„Ἄπολλον — Ἀὖρεῦ" — τοῦτο φημὶ χὴ μάμμη,
τάλης, ἐρεῖ σοι, κἠστὶ γραμμάτων χήρη
κὠ προστυχὼν Φρύξ —·/ἢν δὲ δή τι καὶ μέζον
γρύξαι θέλωμεν, ἢ τριταῖος οὐκ οἶδεν
τῆς οἰκίης τὸν οὐδόν, ἀλλὰ τὴν μάμμην,
γρηῢν γυναῖκα κὠρφανὴν βίου, κείρει,
ἢ τοῦ τέγευς ὕπερθε τὰ σκέλεα τείνας
κάθηθ' ὅκως τις καλλίης κάτω κύπτων.
τί μευ δοκεῖς τὰ σπλάγχνα τῆς κακῆς πάσχειν,
ἐπεὰν ἴδωμι; κοὐ τόσος λόγος τοῦδε· col. 16
ἀλλ' ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ ἴτρια θλῆται,
κἠπὴν ὁ χειμὼν ἐγγὺς ᾖ, τρί' ἥμαιθα

29 ЄΞΙΝ ‖ 31 ЄΙΠΙΝ ‖ 33 $\overset{\text{Η}}{\text{⊢}}$ΘΙ corr. m. pr. | μιν Rth M ‖ 34 Α$\overset{\text{Γ}}{\text{Υ}}$ΡΕΥ(Γ add. m. pr.?), Αὐρεῦ M, ἀγρεῦ plerique (Cr[1] coll. Aesch. fr. 200 p. 67 N[2]) ‖ 35 = τάλας? τὰ λῆς Bch alii, vix recte, cf. VII 88 | ЄΡΙ ‖ 36 ΜΙΖΟΝ, μέζον M ‖ 39 ΚΙΡΙ ‖ 40 ΤΙΝΑC ‖ 42 κάκης M p. 872, sed κακῆς *pauperculae,* ut est apud Hom. Theogn. Soph. Oed. R. 1063 | ΠΑCΧΙΝ ‖ 43 spat. post ΙΔΩΜΙ | ἴδω μιν Rth M, sed -μι forma Homerica (cf. ad II 44) atque μιν verbis quae sequuntur refragatur | ΤΌCΟC ‖ 44 ΙΤΙΑ, corr. Rth, ἰτίη Bch Hck alii | κλῆται? Bl ‖ 45 ͵ΚΗΠΗΝΟΧΙΜΩΝ, lineola corruptelam indicat | ΗΜ$\overset{\text{ΑΙ}}{\text{Є}}$ΘΑ, corr. m. rec.[2]

34 cf. Hesych. Ἔναυρος· ὁ Ἀπόλλων. ἐναύρω· πρωΐ. Κρῆτες (M). Apoll. Rhod. B 687 ἐπικλείοντος Ἑώιον Ἀπόλλωνα cum schol. | Hesych. μάμμη· ἡ μήτηρ τῶν γονέων ‖ 44 Hesych. ἴτρια· ... κλάσματα ἢ καπυρώδη πλάσματα ... πέμματά τε καὶ τραγήματα ‖ 45 Hesych. ἥμαιθον· ἡμιωβέλιον. διώβολον $\overset{\varepsilon}{\pi}$ (= παρ' ἐνίοις, cf. v. προκυκλίς [supra p. 7]). Κυζικηναί (falso παρὰ Κυζικηνοῖς inde a Salmasio et Musuro omnes)

III κλαίουσ' ἑκάστου τοῦ πλατύσματος τίνω·
ἓν γὰρ στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης πάσης
τοῦ Μητροτίμης ἔργα Κοττάλου ταῦτα,
κἀληθίν', ὥστε μηδ' ὀδόντα κινῆσαι.
ὅρη δέ, κοίως τὴν ῥάκιν λελέπρηκε
πᾶσαν, καθ' ὕλην οἷα Δήλιος κυρτεὺς
ἐν τῇ θαλάσσῃ τὠμβλὺ τῆς ζοῆς τρίβων.
τὰς ἑβδόμας τ' ἄμεινον εἰκάδας τ' οἶδε
τῶν ἀστροδιφέων, κοὐδ' ὕπνος νιν αἱρεῖται
νοεῦνθ' ὀτῆμος παιγνίην ἀγινῆτε.
ἀλλ' εἴ τί σοι, Λαμπρίσκε, καὶ βίου πρῆξιν
ἐσθλὴν τελοῖεν αἵδε κἀγαθῶν κύρσαις,
μήλασσον αὐτῷ —

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

Μητροτίμη, ⟨μὴ⟩ ἐπεύχεο,
ἕξει γὰρ οὐδὲν μεῖον. Εὐθίης κοῦ μοι,
κοῦ Κόκκαλος, κοῦ Φίλλος; οὐ ταχέως τοῦτον

46 ˍΚΛΑΙΟΥCΑ, Α del. ‖ 47 ἐν γὰρ στόμα = ἔνστομα γὰρ R. Schneider, sed cf. Eustath. Erot. II p. 161, 24 H. ‖ 49 ˏΚΑΛΗΘΙΝ', interstitium, ' m. r.[2]? | ὀδόντας? ‖ 50 ΔΕΚΟ^{o}ΙΩC, o m. pr., ὀκοίως plerique (Cr[1]), sed κοίως requisitius | ῥάκιν = ῥάκος V 45 ‖ 51 κατ' ἰλὺν St, ὕλην = ἰλὺν M, vix recte ‖ 53 ΕΒΔΟΜΑC^{ΔΑ}, ΔΑ m. rec.[2] | ΑΜΙΝΟΝΙΚΑΔΑCΤ ‖ 54 μιν Rth M | ΑΙΡΙΤΑΙ ‖ 55 ὅτ' ἦμος plerique, ὀτῆμος M, ὀπῆμος Hdl | ἀγινεῖτε Rth ‖ 57 αἵδε, αἱ Μοῦσαι, cf. v. 97 ‖ 58 ΜΗΛΑCCΟΝ | nescio quid in marg. sinistra | μὴ μᾶσσον (magistri) Richards | post ΑΥΤΩΙ interstitium | ΜΗΤΡΟΙΤΙΜΗ | ἐπεύχευ M ‖ 59 ΜΙΟΝ, hinc interstitium | Π^{K}ΟΥ corr. m. pr.

51 Hesych. οἷα· ὥσπερ, καθάπερ. | id. κυρτεύς· ἁλιεύς ‖ 61 Zenob. Ath. I 41: Εἰς τὴν Ἀκεσαίου σελήνην· ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων τι πράττειν ... Ἀκεσαῖος γὰρ κυβερνήτης ἐγένετο τοῦ Νηλέως· ἔλεγε δὲ ἐκεῖνος ἀναμένειν τὴν σελήνην ἀεὶ πλήρη ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς γένηται. Brevius Phot. II p. 212 Nb. (Suid. Ap.). Ineptit Ps.-Diogen. (i. e. scriba quidam medii aevi), cum (530 p. 274) Λακωνικὰς σελήνας τὸ ἐναντίον esse dicit. Non persuaserunt qui τὴν Ἀκέσεω σεληναίην pueri nates esse coniecerunt

III col. 17
ἀρεῖτ' ἐπ' ὤμου, τῇ 'Ακέσεω σεληναίῃ
δείξοντες; — αἰνέω τἄργα, Κότταλ', ἃ πρήσσεις.
οὔ σοι ἔτ' ἀπαρκεῖ τῇσι δορκάσιν πέμπειν
ἀστράβδ', ὅκωσπερ οἵδε, πρὸς δὲ τὴν παίστρην
ἐν τοῖσι προὐνίκοισι χαλκίζεις φοιτέων;
ἐγώ σε θήσω κοσμιώτερον κούρης
κινεῦντα μηδὲ κάρφος, εἰ τό γ' ἥδιστον.
κοῦ μοι τὸ δριμὺ σκῦλος, ἡ βοὸς κέρκος,
ᾧ τοὺς πεδήτας κἀποτάκτους λωβεῦμαι;
δότω τις εἰς τὴν χεῖρα πρὶν χολῆ⟨ν⟩ βῆξαι.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

μὴ μὴ ἱκετέω, Λαμπρίσκε, πρός σε τῶν Μουσέων
καὶ τοῦ γενείου τῆς τε Κουτίδος ψυχῆς,
μὴ τῷ με δριμεῖ, τῷ 'τέρῳ δὲ λώβησαι.

---

61 ΑΡΙΤ | ΑΚΈCΕΩ ‖ 62 ΔΙΞΟΝΤΕC, δίζοντες RHerzog (M), coll. V 13 παράδειγμα θῶ interpretor ἐπιδειξόμενοι ut monstrum (Plut. Thes. 14) | ΚΟΤΤΑΛΑ^{Λ}ΠΡΗCCIC ‖ 63 ΤΑΙCΙ corr. Rth M | ΠΕ^{ΑΙΖ}ΜΠΕΙΝ, servavi πέμπειν (cf. σπείρειν διανοίαις Ar. Vesp. 1044 sim.), *talis destinatum petere* (tropa ludenti, cf. Cratin. 170, Mart. IV 14, 9, Pers. III 50, Poll. IX 7, 193), παίζειν cum corr. plerique; πέμπειν si falsum est requisitius aliquid latet ‖ 64 ΆCΤΡΆΒΔ, scriba de accentu dubitavit, sed cf. κρύβδα, μίγδα Herodian. p. 495; explico *fulminis instar* (Zl) ‖ 65 ΠΡΟΝΙΚΟΙCΙ ‖ 67 ΚΑΡ ΦΟCΙ (ex ΕΙ?) ΤΟ ‖ 68 σκῦτος plerique, cf. ad v. 7 ‖ 70 ΔΟΤΩ | ΧΟΛΗ corr. Cr (ἀναβήσσῃ — χολήν Hippocr. progn. 25 p. 107 I.-K.), χολῇ Bch M, ⟨σ⟩χολὴ βῆξαι Ribbeckius ‖ 71 ΙΚΕΤΕ̇ΎΩ^{ΛΑΜ}ΠΡΟCΕΠΡΙCΚΕ, ορ supra ευ (Bch) non dignosco neque οι (M), immo duo puncta atramento flavescente m. r.[2] adiecta μή μ' ἱκετεύω Bch, μὴ μὴ ἵκετ', οἴ M, ἱκετῶ? Cr; cf. τροφεύω τροφέω, τεκτονεύω τεκτονέω, infra IX 2 ‖ 72 Τ^{ΟΥ}ΩΝΓΕ^{ΟΥ}ΝΕΙΩΝ, corr. m. pr.? τῶν γενείων Cr olim | ΚΟΥ^{Τ}ΤΙΔΟC, τ m. rec., κοττίδος Hck Bch, Κοττ- plerique, servavi Κουτ-

---

66 sq. cf. Aristoph. Lysistr. 473 sq. σωφρόνως ὥσπερ κόρη . . . κινοῦσα μηδὲ κάρφος ‖ 67 Hesych. εἰ τόγε· εἰ τοῦτο | 69 cf. Hesych πεδῆται· πεπεδημένοι

III

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ἀλλ' εἷς πονηρός, Κότταλε, ὥστε καὶ περνὰς
οὐδείς σ' ἐπαινέσειεν, οὐδ' ὅκως χώρης
οἱ μῦς ὁμοίως τὸν σίδηρον τρώγουσιν.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

κόσας, κόσας, Λαμπρίσκε, λίσσομαι, μέλλεις
ἔς μευ φορῆσαι —;

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μὴ 'μέ, τήνδε δ' εἰρώτα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

col. 18 *τατᾶ, κόσας μοι δώσετ';*

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

εἴ τί σοι ζώην,
φέρειν ὅσας ἂν ἡ κακὴ σθένῃ βύρσα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

παῦσαι, ἱκαναί, Λαμπρίσκε.

---

74 ῙC | ωΤΕ potius quam ωCΤΕ | ΠΕΡΝΑC ‖ 75 ΟΥΔΙC | ΟΚωC (ΟΥ supra), ου rec.², *ὅκου* plerique, coll. *ὡς* Theocr. I 13. V 101. 103 *ὅκως* servavit Cr¹ ‖ 76 ΟΙ | *ὁμοίως*, ut alia *τραγήματα* ‖ 77 ΜΕΛΛΙC ‖ 78 *μοι* plerique, *μ' ἐνφορῆσαι* Rth; num supplendum *νῶτον*? | spatium maius ante ΜΗ | *τήνδε*, matrem | ΙΡωΤΑ ‖ 79 ΤΑΤΑ idem quod *τατία* V 69, patrem significat Philogel. 236 p 51 Eb, Anth. Pal. XI 67, 4, Mart. I 100, 1 (Friedl.); *τᾶ τᾶ* (magistri) Bch | Ī ΤΙCΟΙ, *ι* longa notatur, cf. 74 | ΖωΗΝ (voluitne *ζωή*?), tentavi *σᾶ* (*σῶ*) *ζώην* coll. V 69 ‖ 80 ΦΕΡ (ΕΙΝ supra), ειν m. rec.²? | CΘΕΝΗΙ ΒΥΡCΑΙ (Ι del.) ‖ 81 ΠΑΥCΑΙ, deinde interstitium

---

75 sq. Senec. apocol. 7, 1 (ex Heronda? cf. ad I 9): *venisti huc ubi mures ferrum rodunt.* Antig. mirab. 18 p. 65 West.: *ἐνταῦθα* (in insula Gyaro) *οἱ μύες διατρώγουσιν τὸν σίδηρον.* Cf. Aristot. Pseudep. p. 334 R.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ III

καὶ σὺ δὴ παῦσαι
κάκ' ἔργα πρήσσων.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

οὐκέτ', οὐχί ⟨τι⟩ πρήξω,
ὄμνυμί σοι, Λαμπρίσκε, τὰς φίλας Μούσας.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ὅσσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν οὗτος ἔσχηκας·
πρός σοι βαλέω τὸν μῦν τάχ', ἢν πλέω γρύξῃς.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

ἰδού, σιωπῶ· μή με, λίσσομαι, κτείνῃς.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μέθεσθε, Κόκκαλ', αὐτόν·

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

οὐ δ⟨εῖ σ'⟩ ἐκλῆξαι,
Λαμπρίσκε, δεῖρον δ' ἄχρις ἥλιος δὺς ᾖ.

---

81 interstitium ante ΚΑΙ ‖ 82 ΠΡΗCΩΝΟΥΚΕΤΟΥΧΙΠΑΙΞΩ (C, PH superscr.), suppl. M, οὐκέτι πρ. plerique, οὐχὶ ⟨μὴ⟩, ⟨γὰρ⟩? Cr ‖ 83 ΟΜΝΥΜΙ | ΑΟΙ (C superscr.), inceperat ΛΑΜΠΡ. scribere ‖ 84 ΟCCΗΝ, ὅσην Bch, cf. V 8 | ΕCΧΗΚΕ (AC superscr.) ‖ 85 ΠΡΟC | μῦς = φιμός, κημός (a μύειν); simile βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ ‖ 86 ΙΔΟΥ ‖ 87 ΜΕΘΕCΘΕ | post ΑΥΤΟΝ spatium maius | ΟΥΔΕΚΛΗΞΑΙ, οὔ σε δεῖ λ. Bch, alii aliud ‖ 88 ΛΑΜΠΡΙCΚΕ | ΔΕΙΡΟΝΑΧΡΙC, Δ m. rec. | δὺς ᾖ M, ἥλιον δύσῃ coll. Callim. ep. II 3, 114, Dion. Chrys. I p. 302 R. (163 D) Cr[1], δύῃ Rth Bch, λύσῃ St | Post v. 88 Lamprisci versiculum (ἀλλ' ἀντέχειν ὁ παῖς ὅδ' οὐκέτ' ἰσχύει) excidisse miris argumentis nisi coniecerunt Hdl Nairn

---

84 cf. Etym. quod dicitur magnum p. 558, 50 παρὰ τὸ λῶπος λάφος καὶ λαῖφος, ὡς γλῶσσα γλάσσα: quae forma ab Heronda petita est, cf. ind. ‖ 85 ad μῦν = φιμόν Hesych. μῦν δ' ἀλεύσας· περιφυγών rettulit R. Schneider, v. p. 78

III ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ἀλλ' ἐστὶν ὕδρης ποικιλώτερος πολλῷ,
καὶ δεῖ λαβεῖν νιν κἀπὶ βυβλίῳ δήκου
τὸ μηδέν, ἄλλας εἴκοσίν γε, καὶ ἢν μέλλῃ
αὐτῆς ἄμεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνῶναι.
ἰσσᾷ, λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς μέλι πλύνας.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

ἐρέω ἐπιμηθέως τῷ γέροντι, Λαμπρίσκε,
ἐλθοῦσ' ἐς οἶκον ταῦτα, καὶ πέδας ἥξω
φέρουσ', ὅκως νιν σύμποδ' ὧδε πηδεῦντα
col. 19 *αἱ πότνιαι βλέπωσιν, ἃς ἐμίσησεν.*

---

90 ΔΙ | ΛΑΒΙΝ | ΔΗΚΟΥ[1] || 91 ΜΗΔΕΝ, θ add m rec.? | *ἄλλας*, scil. *πληγάς* | ΙΚΟϹΙΝ || 92 ΑΜΙΝΟΝ | ΚΛΕΟΥϹ || versus 90—92 olim Metrotimae dedi, *ἰσσᾷ* puero, quem lingua exserta effugisse putabam. reliqua Metrotimae; mecum fecerunt Ribbeckius alii; sed Lamprisco vv. 89—93 continuari *Λαμπρίσκε* voce v. 94 poeta ipse indicavit. *καὶ δεῖ λαβεῖν νιν . . . ἄλλας*; Metrotimae, *εἴκοσίν γε — ἀναγνῶναι* Lamprisco, reliqua Metrotimae tribuit M | ab Herondae arte aliena quae (*Class. Rev.* 1899 p. 152) molitus est Hdl || 93 post ΙϹϹΑΙ spatium, Lamprisco tribuit Cr[2], Cottalo Cr[1], Metrotimae plerique | ΛΑΘΟΙϹ ΤΗΝ ΙΛΑϹϹΑΝ | *φθάνοις*? | fuit cum scribebam *μέλαν* | ΠΛΥΝΑϹ· cum puncto? || 96 *μιν* Rth M || 97 ΑΙΠΟΤΝΙΑΙ, versus initium fere evanuit, verum viderant Danielsson Hdl Rth

---

89 Ps.-Diog. 372. 669: *ποικιλώτερος ὕδρας· ἐπὶ τῶν . . θαυμαζομένων.* Hesych. *ὕδρη· ὁ ἔχις* (antecedunt *ὕδρα, Ὕδρα*). Falluntur qui nomen femininum soli monstro fabuloso addicunt || 93 Phot. Suid. (Didym.) *ἴσσα· ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου καὶ ἑτέρωθι* (Herond.?) Cf Antiatt p. 100 Bkk *ἴσσα· τὸ ἐπιχαρτικὸν ἐπιφώνημα κτλ.*

IV.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΑΝΑΤΙΘΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΦΙΛΗ

Χαίροις ἄναξ Παίηον, ὃς μέδεις Τρίκκης
καὶ Κῶν γλυκεῖαν κἠπίδαυρον ᾤκηκας,
σὺν καὶ Κορωνὶς ἥ σ' ἔτικτε κὠπόλλων
χαίροιεν, ἧς τε χειρὶ δεξιῇ ψαύεις
Ὑγίεια, κῶνπερ οἵδε τίμιοι βωμοί,
Πανάκη τε κἠπιώ τε κἰησὼ χαίροι
χοἰ Λεωμέδοντος οἰκίην τε καὶ τείχη
πέρσαντες ἰητῆρες ἀγρίων νούσων
Ποδαλείριός τε καὶ Μαχάων χαιρόντων,
χὤσοι θεοὶ σὴν ἑστίην κατοικεῦσιν

---

vv. 1—18 Coccalae tribuit Zl (Mk), Cr[1], Cynnoni Kb M Philen (cf 27. 39. 72) loqui vidit W. Schulze

1 litterae quaedam evanidae | ΜΕΔΙC ‖ 2 *γλυκῆαν* servavit Cr[1] M, *γλυκεῖαν* plerique, recte, ut videtur, cf. E. Mayser, *Gramm. d. gr. Papyri* p. 19 ‖ 3 ЖΩΠΟΛΛΩΝ, Χ in Κ corr. m. pr., voluit quod scripsi ‖ 4 ΧΕΙΡΙ | ΨΑΥΙC (Ι ex Ε?) 5 ΥΓΙΪΑΤΕΚ'ΩΝΠΕΡ: Hygieia parhedrus Aesculapii, itaque ΤΕ delendum, cf. v. 6; errorem notavit diasceuasta, sed falso ut videtur Κ induxit. *Ὑγίια* coll. v. 20 servavit M ‖ 7 ΤΙΧΗ, *τείχεα* M ‖ 9 ΠΟΔΑΛΙΡΙΟC

Testim. interpr. 5 cf. Hesych. *βωμοί· ἔμβολοί τινες* (= *βήματα, altaria*) *οὕτως λεγόμενοι*

IV καὶ θεαί, πάτερ Παίηον· ἵλεῳ δεῦτε
τοῦ ἀλέκτορος τοῦδ' ὅντιν' οἰκίης τοίχων
κήρυκα θύω τἀπίδορπα δέξαισθε.
οὐ γάρ τι πολλὴν οὐδ' ἕτοιμον ἀντλεῦμεν,
ἐπεὶ τάχ' ἂν βοῦν ἢ νενημένην χοῖρον
πολλῆς φορίνης κοὐκ ἀλέκτορ' ἴητρα
col. 20 νούσων ἐποιεύμεσθα, τὰς ἀπέψησας
ἐπ' ἠπίας σὺ χεῖρας, ὦ ἄναξ, τείνας. —
ἐκ δεξιῆς τὸν πίνακα, Κοκκάλη, στῆσον
τῆς Ὑγιείης. — μᾶ, καλῶν, φίλη Κυννοῖ,
ἀγαλμάτων· τίς ἦρα τὴν λίθον ταύτην
τέκτων ἐπο⟨ί⟩ει καὶ τίς ἐστιν ὁ στήσας;

ΚΥΝΝΩ

οἱ Πρηξιτέλεω παῖδες· οὐχ ὁρῇς κεῖνα
ἐν τῇ βάσι τὰ γράμματ'; Εὐθίης δ' αὐτὰ

---

11 _ΚΑΙ, lineola corruptelae indicium | ΙΛ̂ΕΩ, corr. m. pr. || 12 ΤΟΥ(ω)ΑΛΕΚΤΟΡΟϹ, ω add. m. rec.[3] | olim conieci *ὅντιν' ὄρθριον τοίχων κτλ.* (*οἰκίης* glossema ad *τοίχων* referendum?), *οἰκίης μόχθων* St ingeniose, *οἰκίῃ στοίχων* (*horarum*) M; sed cf. v. 7 *οἰκίην .. τείχη*, v. 92 *οἰκίης ἕδρῃ* || 15 ΕΠΙ | *νενημένην* = *νενασμένην*, cf. Aristoph. Nub. 1203 || 16 ΑΛΕΚΤΟΡ' ΊΗΤΡΙΑ, del. *ι* (cf. Hesych. s. *ἴατρα*, Baunack, *Inschr. aus Epidauros*, Stud. I, 59, 45 p. 124 *ἀποθύσειν τὰ ἴατρα*, sim. 60, 20 80, 7. 35), nisi synizesin admisit ut II 82 || 18 ΕΠ? | ΧΕΙΡΑϹ | ΤΙΝΑϹ || 19 —*Ὑγιείης* 20 Cynnoni, *μᾶ* — 22 Coccalae tribuit Zl (Cr[2]) | 19 servam appellat, cf. 88 | *πίναξ* tabella votiva, cf. mimi tit., *Inschr. aus Epid.* 59, 8. 24. 30, Anth. Pal. V 159, 4, Liban. vol. IV p. 665 R. | *Κοττάλη*? cf. ad v. 88 || 20 ΥΓΙΙΗϹ, *Ὑγιίης* M | ΜΑ̂, puncto haud scio an rhythmum vel pausam indicare voluerit diasceuasta; trochaeum pro iambo admissum esse (cf. III 7 adn.) statuit Wilamowitzius ortasse recte, nam de Υ producta ne cogites); post *μᾶ* alterum *μᾶ* add. Rth, *τῶν* Cr, alii aliud || 21 spatium ante ΤΙϹ | ΤΟ(Η)Ν, corr. m. pr. || 22 ΕΠΟΕΙ || 23 ΚΙΝΑ || 24 interstitium post ΒΑϹΙ, *βάσει* plerique praeter M | *αὐτά*, cf. 21 *ἀγαλμάτων*

ἔστησεν ὁ Πρήξωνος — ἵλεως εἴη IV
καὶ τοῖσδ᾽ ὁ Παιὼν καὶ Εὐθίῃ καλῶν ἔργων.
ὅρη, Φίλη, τὴν παῖδα τὴν ἄνω κείνην
βλέπουσαν ἐς τὸ μῆλον· οὐκ ἐρεῖς αὐτήν,
ἢν μὴ λάβῃ τὸ μῆλον, ἐκ τάχα ψύξει;

ΦΙΛΗ

κεῖνον δέ, Κυννοῖ, τὸν γέροντα· πρὸς Μοιρέων,
τὴν χηναλώπεκα ὡς τὸ παιδίον πνίγει·
πρὸ τῶν ποδῶν γοῦν εἴ τι μὴ λίθος, τοὔργον
ἐρεῖς λαλήσει. μᾶ, χρόνῳ κοτ᾽ ὤνθρωποι
κἠς τοὺς λίθους ἕξουσι τὴν ζοὴν θεῖναι.
τὸν Βατάλης γὰρ τοῦτον οὐχ ὁρῇς, Κυννοῖ, col. 21
ὅκως βέβ⟨ηκεν⟩ ἀνδριάντα τῆς Μύττεω;
εἰ μή τις αὐτὴν εἶδε Βατάλην, βλέψας
ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνισμα μὴ ἐ⟨τύμ⟩ης δείσθω.

ΚΥΝΝΩ

ἕπευ, Φίλη, μοι καὶ καλόν τί σοι δείξω

---

25 ΙΗ ‖ vv. 25 *ἵλεως* — 38 vario modo distribuerunt Rth Kb WM, Coccalae dedit Zl Cr² ‖ 26 ΕΥΘΙΗϹ ‖ 27 *φίλη* hic et vv 39. 72 plerique, verum vidit W. Schulze | ΚΕΙΜΕΝΗΝ, expunxit ΜΕ ‖ 28 ΕΡΙϹ ‖ 29 ΨΥΞΙ, *ψύξειν* Bch Cr¹, cf. 33 ‖ 30 ΓΕΡΟΝΤΑ'ΠΡΟϹ, ' lineola aut pausam (novam personam?) indicare voluit aut dubitationem; *τὸν ὀρέγοντα* St, *τὸν γέροντα — τὸν χηναλώπεκα* perperam coniunxit Bch ‖ 32 ,ΠΡΟ, corrector de constructione dubitavit | ΙΤΙ ‖ 33 ΕΡΙϹΛΑΛΗϹΙ, deinde interstitium, *λαλήσειν* Rth Cr¹, cf. 29 | ΚΡΟ^{χ}ΝΩΙ, corr. m. pr. ‖ 34 ΚΗϹ cum paragr.; diasceuasta quae antecedunt Cynnoni tribuerit, sed cf. II 78. 54 | ΘΙΝΑι ‖ Columnae 21 fere mediae litterae nonnullae detritae ‖ 36 Ο^{κ}ΠΩϹ, corr. m. pr. | ΒΕΕ----, suppl. Bl W, tentaveram *βαβάζοντ᾽* vel *βαβάκτην*, *βεβάκχευται* Kb ‖ 37 ΙΔΕ litterae quaedam evanidae | ΒΑΤΑΛΗΝ·, ad *εἶδε* relatum ‖ 38 ΕϹ^{ἐ} | ΙΚΟΝΙϹΜΑ ΜΗϹ^{C}---ΗΔΙϹΘΩ, suppl. Cr Tyrrell alii, *ἐ⟨κείν⟩ης* Bl M, *ἐ⟨τέρ⟩ης* Kb Richards, v. Leeuwen ‖ 39 ΔΙΞΩ

---

31 cf. Hesych. *χηνάλοπες· . . . ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεκες*

IV πρῆγμ' οἷον οὐχ ὥρηκας ἐξ ὅτευ ζώεις.
Κύδιλλ', ἰοῦσα τὸν νεωκόρον βῶσον.
οὐ σοὶ λέγω αὕτη τῇ ὧ(δε) χὦδε χασκούσῃ;
μᾶ, μή τιν' ὤρην ὧν λέγω πεποίηται;
ἕστηκε δ' εἴς μ' ὀρεῦσα καρκ(ί)νου μέζον.
ἰοῦσα, φημί, τὸν νεωκόρον βῶσον,
λαίμαστρον· οὔτ' ὀργή σ(ε) κρηγύην οὔτε
βέβηλος αἰνεῖ, πανταχῇ δ' (εἰ)κῇ κεῖσαι·
μαρτύρομαι, Κύδιλλα, τὸν θ(εὸν) τοῦτον,
ὡς ἔκ με κα⟨ί⟩εις οὐ θέλουσαν οἰδῆσαι,
μαρτύρομαι, φημί· ἔσσετ' ἡμέρη κείνη,
ἐν ᾗ τὸ βρέγμα τοῦτο τώσυρὲς κνήσῃ.

---

40 ΟΤΟΥ, corr. M | ΖΩΙC ‖ 41 ΚΥΔΙΛΛ' ‖ 42 spatium ante ΑΎΤΗ | ΤΗΙΩ.ΑC, suppl. Rth | ΧΑCΚΕΥCΗΙ, corr. Rth ‖ 43 ΜΑ ΜΗ ΤΙΝ, nescio quid (acutus?) deletum | ΛΕΓΩ ‖ 44 ΚΑΡΚ-ΝΟΥ ‖ 46 interstitium maius post ΛΆΙΜΑCΤΡΟΝ, βῶσον. λαίμαστρον, plerique, voluit βῶσον, λαίμαστρον· | ΟΡΓΗCC Κ-ΗΓΥΗΝ, ὀρτή W ‖ 47 spatium post ΑΙΝΙ | Δ-ΚΗΚΙCΑΙ, suppl. Cr; δ' εἰκὰς Starkie, δ' ἴσ' ἔγκεισαι Kn Bch, δ' (ἀργὴ) W, δ' (ἴση) Hdl Palmer ‖ 49 ΩC ΕΚΜΕ ΚΑΙC, corr. Jackson Bch (κάεις), καίπερ plerique ‖ 50 ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ, lineola obliqua ζητήσεως indicium | spatium post ΦΙΜΙ, φήμ' Rth M | ΕCCΕΤ·ΗΜΕΡΗΙΚΕ̇ΙΝΗΙ ἔς σε τἠμέρῃ κ. ineptum ‖ 51 ΕΝΗΙ, I del., delendum erat ΚΕΙΝΗΙ vocis I ultimum, sed librarius (m. pr.?) huc aberravit; verum viderant Hw Zl Tck alii; de φημί in enuntiati fine posito cf. V 20 | ΤΩΥCΥΡΙC, C litteram fortasse in Ν corr. m. pr.; ΤΩΥCΥΡΙC' (I del.) Bl, non recte, nam punctum illud ad versum sequentem pertinet atque super C alterum non punctum, sed lineola vel macula; aut τωὔσυρον = τὸ *αὔσυρον, αὔσιον (cf. τηύσιον, ἀήσυρος), aut Υ anticipatum atque τώσυρὲς (= τὸ ἀσυρὲς) scribendum (Bl); τωὖ (= τοι αὖ) ξυρός Bch, τωὖ (= τὸ αὖ) Σύρος M perperam, τῴζυρὸν van Leeuwen; *caput scalpere* animi perturbati, cf. Cr *Untersuchungen zu Her.* p. 87

---

41. 45 Hesych. βῶσον· κάλεσον, βόησον ‖ 45 cf. Hesych νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν ... ‖ 47 Hes. εἰκῇ· μάτην ‖ 51 Hes. ἀσυρές· βδελυρόν. προπετές. βλοσυρόν. θρασύ.

ΦΙΛΗ IV

μὴ πάνθ' ἑτοίμως καρδίῃ βάλῃ, Κυννοῖ·
δούλη 'στί, δούλης δ' ὦτα νωθρίη θλίβει. col. 22

ΚΥΝΝΩ

ἀλλ' ἡμέρη τε, κἠπὶ μέζον ὠθεῖται.

ΦΙΛΗ

αὕτη σύ, μεῖνον· ἡ θύρη γὰρ ὤικται
κἀνεῖθ' ὁ παστός· οὐχ ὁρῇς, φίλη Κυννοῖ,
οἷ' ἔργα; καινὴν ταῦτ' ἐρεῖς Ἀθηναίην
γλύψαι τὰ καλά — χαιρέτω δὲ δέσποινα.
τὸν παῖδα δὴ ⟨τὸν⟩ γυμνὸν ἢν κνίσω τοῦτον,
οὐχ ἕλκος ἕξει, Κύννα; πρὸς γάρ οἱ κεῖνται
αἱ σάρκες οἷα θερμὰ θερμὰ πηδῶσαι
ἐν τῇ σανίσκῃ· τὠργυρεῦν δὲ πύραγρον

52 olim Coccalae dedi | ΒΑΛ..Ι, *καρδίῃ βάλῃ* Bl, *καρδίῃ βάλοι* Bch, *πανθετοίμως καρδιηβόλει* M || 53 ΔΟΥΛΗϹΤΙ/ΔΟΥΛΗϹ, alterum Δ propius ad Ι incohaverat | ΘΛΙΒΕΙ ut videtur || 54 ΑΛΛ potius quam ΑΜ | ΩΘΙΤΑΙ || 55 sqq. olim Coccalae dedi | spatia post ϹΥ et ΜΙΝΟΝ | 55 *αὕτη* — 56 *ὁ παστός* Cynnoni tribuerunt Bch M | 55 *ὤεικται?* Bl || 56 ΚᾹΝΕΙ͡Θ || 57 spatium post ΕΡΓΑ | ΚΟΙΝΗΝ corr. El, Α(?) cognoscere sibi visus est Bch, sed nihil video nisi lineolam transversam vel punctum; voluit *κείνην* ni fallor; *ἔργ' ἄκοιν' ἦν* Rth R. Schneider, *κοινὴν sociam* M | ΕΡΙϹ || 58 spatium post ΚΑΛΑ || 59 spatium post ΔΗ | ΚΝΙϹΩ Dl Bch, ΚΝΙΓΩ etiam nunc Kn; angulo tam recto C exaratum vix invenies, sed *ἔκνιγον* aoristum falsa analogia fictum (cf. *ἔκλαγον* Inscr. Coae 218, 2) non iam admisi, cf. Babr. 82, 7 || 60 ΕΞΙΚΎΝΝΑ, deinde interstitium; cf. 71 | ΚΙΝΤΑΙ || 61 ΘΕΡΜΑΠΗΔΩϹΑΙ (ΘΕΡΜΑ supra lineam), alterum *θερμὰ* fortasse add. (man. rec.[2]?) e coniectura, vix intellexit '*ut fontes calidi*', sed vocabuli repetiti vim augeri putavit, ut legitur *κατ' ὀλίγον ὀλίγον, ὅσον ὅσον, ταχὺ ταχύ, ἁγιαγία, καλὸς καλός* (Callim. epigr. 28, 5); interpretor *viscera salientia* (Sen. ep. 16 PLM IV p. 60 Verg. Aen. I 212); *οἷα θερμ⟨ὸν αἷμ⟩α* St; *⟨λουτρὰ⟩ πηδεῦσαι?* M || 62 ΠΎΡᾸΓ (Γ vel C) Τ(Ρ)ΟΝ, *πυραγρον* Kn olim, Rth Bl alii;

IV *οὐκ ἦν ἴδῃ Μύελλος ἢ Παταικίσκος*
ὁ Λαμπρίωνος, ἐκβαλεῦσι τὰς κούρας
δοκεῦντες ὄντως ἀργυρεῦν πεποιῆσθαι;
ὁ βοῦς δὲ χὠ ἄγων αὐτόν, ἥ θ' ὁμαρτεῦσα
χὠ γρυπὸς οὗτος κὠ (ἀν)άσιμος ἄνθρωπος,
οὐχὶ ζόην βλέπουσιν ἡμέρην πάντες;
εἰ μὴ ἐδόκευν τι μέζον ἢ γυνὴ πρήσσειν,
ἀνηλάλαξ' ἄν, μή μ' ὁ βοῦς τι πημήνῃ,
col. 23 *οὕτω ἐπιλοξοῖ, Κυννί, τῇ ἑτέρῃ κούρῃ.*

ΚΥΝΝΩ

ἀληθιναί, Φίλη, γὰρ αἱ Ἐφεσίου χεῖρες
ἐς πάντ' Ἀπελλέω γράμματ', οὐδ' ἐρεῖς "κεῖνος
ὤνθρωπος ἓν μὲν εἶδεν, ἓν δ' ἀπηρνήθη".
ἀλλ' ᾧ ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν ψαύειν
ἠπείγεθ'· ὃς δ' ἐκεῖνον ἢ ἔργα τὰ ἐκείνου

ΠΎΡᾸCΤ^Ρ ΟΝ *πύραστρον* M (Kn Cr[1]), sed qui ‒ ◡ adpinxit aut ΓΡ legit aut ΓΙ; *πύραγρον δὲ* Hdl, *πύργαστρον* C. Behrendt ‖ 63 ΙΔΗ-ΜΥΛΟC (ΕΛ supra), corr. m. pr., *μιν Μύλλος* vel *Μύσκελλος*? Cr ‖ 66 *χὠ*? | *ἁμαρτεῦσα* M ‖ 67 /ΧΩ, de lineola cf. v. 50 | ΟΥΤΟC ΟΨ̈Ж ΚΩ/ ΙΑCΙΜΟC (ΛΛ supra), ΛΛ m. r.[2], *-σιλλος* plerique, *-σιμος* Dl Zl El ‖ 68 ΖΌΗΝ, ad *ζόος*, cf. O. Hoffmann, *Gr. Dial.* III p. 524 | *βλέπουσι νημερτῆ* Hw ‖ 69 ЄΔΟΚΟΥΝ | ΠΡΗCCΙΝ ‖ 70 ΑΝΗΛΑΛΑΞΑ̣Ν et ΠΗΜΉΝΗΙ, lineolis fort. tempora notantur ‖ 71 Ο̱ΥΤΩC ‖ 72 ΧΙ (Ι ex Є) ΡЄC cf. VI 66 ‖ 73 *πράγματ'*? W | ЄΡΙCΚΙΝΟ̄C ‖ 74 ΙΔЄΝ, *οἶδεν εἷλεν εἶχεν* correcturis non opus est ‖ 75 *εἰ 'πὶ* alia v. Wilamowitz *Herakles* II 252[1], sed cf. 73 *πάντα* | ΨΑΥΙΝ ‖ 76 ⸝ΗΠΙΓЄΘΟCΔЄΚΙΝΟΝΗЄ́ΡΓ(ΤΑ supra)ΑЄΚЄΙΝΟΥ, ⸝ lineola et ' puncto syllaba omissa indicatur, ΤΑ m. r.[2]; *δ' ἐκεῖνον*, ut scriba, non *δὲ κεῖνον* (M), cf. *ἐκείνου*

---

66 cf. Hesych. *ὁμαρτεῖν . . . ἐπακολουθεῖν* ‖ 67 Hesych. *γρυπός· ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων* ‖ 74 cf. Himer. or. XIV 23 p. 76 B. *οὐ τὴν μὲν εἶδε* (*εἷλε* Boissonadius, sed cf. Babr. 11,9), *τῆς δὲ ἠμέλησε . . . ., ἀλλὰ πάσαις δοὺς ἑαυτὸν οὕτως πάσας ἐκτήσατο.*

μὴ παμφαλήσας ἐκ δίκης ὀρώρηκεν,
ποδὸς κρέμαιτ' ἐκεῖνος ἐν γναφέως οἴκῳ.

ΝΕΩΚΟΡΟΣ IV

καλ' ὔμιν, ὦ γυναῖκες, ἐντελέως τὰ ἱρὰ
καὶ ἐς λῷον ἐμβλέποντα· μεζόνως οὔτις
ἠρέσατο τὸν Παιήον', ἤπερ οὖν ὑμεῖς. —
ἰὴ ἰὴ Παίηον, †εὐμενὴς εἴης
καλοῖς ἐπ' ἱροῖς ταῖσδε | κεἴ τινες τῶνδε
ἔασ' ὀπυιηταί τε | καὶ γενῆς ἆσσον.
ἰὴ ἰὴ Παίηον· | ὧδε ταῦτ' εἴη.

ΦΙΛΗ

εἴη γάρ, ὦ μέγιστε, χὐγιίῃ πολλῇ
ἔλθοιμεν αὖτις μέζον' ἱρ' ἀγινεῦσαι
σὺν ἀνδράσιν καὶ παισί. — Κοκκάλη, καλῶς
τεμοῦσα μέμνεο τὸ σκελύδριον δοῦναι
τῷ νεωκόρῳ τοὔρνιθος, ἔς τε τὴν τρώγλην col. 24
τὸν πελανὸν ἔνθες τοῦ δράκοντος εὐφήμως,

78 ΠΟΔΟΣ || 79 ΕΝΤΕΛΕΩΣΙ (Ι del.) ΤΑΙΡΑ, falsus est M || 80 ΜΕΖΟΝΩ^{σ}, σ m. rec.[2] || 81 ΥΜΕΙΣ || 82 ΙΗΣ || 83 ×ΚΑΛΟΙΣ (lineola deleta) ΕΜ (Μ del.) Π'ΡΟΙΣ, corr. m. rec.[2] ut videtur | spatium ante ΚΙΤΙΝΕΣ || 85 ΤΑΥΤΙΗ | cf. Soph. OR. 1096 || 86 ΙΗΓΑΡ olim Coccalae tribui, nunc Philae | χὐγίῃ Rth Bch, fortasse recte; invenitur ΥΓΙΗ v. 95 et in inscr. Cois 345, 16; cf. ὑγεία in lexico Bekkeri | 86—88 anonymae Cynnus amicae dedit M || 88 ΣΥΝ, de paragr. cf. II 78. IV 34 | spatium post ΠΑΙΣΙ | ΚΟΤΤΑΛΗ, corr. Κοκκάλη ex v. 19, nam eandem personam, servam ni fallor, appellari in propatulo est; cf. etiam Aristoph. Thesm. 284 || 89 ΤΕΜΕΥΣΑ, τεμοῦσα μέμνευ M || 90 ΤΩΙΝΕΟΚΟΡΩΙ, de re cf. Inscr. Coae 36 sq. | spatium ante ΕΣ || 91 ΠΕΛΑΝΟΝ, ut acuatur ultima | interstitium post ΕΝΘΕΣ

77 cf. Hippon. fr. 131 B. || 79 Hesych. ἐντελῶς· τελείως || 80 Hesych. λώιον· λωΐτερον. βελτιώτερον || 90 νεοκόρος Hesychii (additicium et Byzantinum) non spectat ad papyri ΝΕΟΚΟΡΩΙ || 91 Hesych. πελανόν· πέμμα τι πλακουντῶδες. Cf. Herzog, Archiv f. Religionsw. X 2, 205 sqq., quamquam h. l. πελανὸν pro obolo accipiendum esse non persuasit

IV *καὶ ψαιστὰ δεῦσον· τἄλλα δ' οἰκίης ἕδρῃ*
δαισόμεθα· καὶ ἐπὶ μὴ λάθῃ φέρειν, αὕτη,
τῆς ὑγιίης· δῷ, πρόσδος· ἦ γὰρ ἱροῖσιν
μέ(ζ)ων ἁμαρτίης ἡ ὑγίη 'στὶ — τῆς μοίρης.

---

92 spatium post ΔΕΥϹΟΝ ‖ 93 interstitium post ΔΑΙϹΟΜΕΘΑ | ΜΗΛΑΘΗ (sine I) ΦΕΡΙΝ: non fuit ΜΗΛΑΘΙϹ, *μῆλα θεὶς*, cf. *μέμνεο* 89 ‖ 93 *ἐπὶ* num cum *φέρειν* coniungendum? ‖ 94 *ὑγι(ί)η* 'cibus sacratus', cf. testim. | ΔΩΙ, ^ add. m. pr., *μοι* vel *νῷ* Cr olim coll. Lucian. soloec. 6, *λῶι* ad *λῆν* (*volo addas*) Bch, *λώι* vel *λῷ* (*affatim*) *πρ.* M; *δῷ* illud vix deduci potest a *δώς*, quod *ἄκλιτον* esse veteres adfirmant; sententia ni fallor eadem quae II 80 *ταῦτα δούς κτλ.*: *det* cibum sacratum aedituus, *deinde tu da* portiunculam (v. 90. 95 memoratam), sed insolitus coniunctivus. Certe *φέρειν* . . *δῶ* (*ἐς δῶμα*) coniungi vix potest | *πρόσδος* 'adde', scil. portiunculae; servam appellat | spatium ante Η ‖ 95 ΜΕΙ..ΩΝΑ ΜΑΡΤΙΗϹ, *μέζων ἁμαρτεῦσ' ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης* Bch, *μέζων ἁμαρτεῖ ἡ σὴ ὑγί' ἤ 'στι τῆς Μοίρης* M, *ι* coalescente (II 8. 84) *μέζων ἅμ' ἀρτίης . . . τῆς μοίρης* Kn (*praesente portiuncula liberalior datur cibus sacratus*), sed *ἅμα* c. gen. volgare, non ionicum; verum ut *τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας* Aeschylus dixit Choeph. 519, ita *μέζων ἁμαρτίης* coniungi potest: *in sacris enim peccata quaelibet tollit cibus sacratus portiunculae.* Sed nescioquid improbi latere *μοίρης* illud indicat praeter exspectationem additum atque interpretationis loco (cf. VIII 71) ad *ἁμαρτίης* referendum (= *διαμαρτίης*, *damni*, cf. Luc. de sacrif. 1 p. 526) | 94 sq. ΝΕΩΚΟΡΟΣ *τῆς ὑ. μοι — μέζων ἁμαρτεῖν κτλ.* Hdl coll. Aristoph. Plut. 676 sqq. Avv. 972 sq.; ΝΕΩΚ. *πρόσδος — μοίρης* Nairn: actoribus secundarum ultima mimi verba non tribuuntur. Totus locus nondum satis expeditus

---

92 Hesych. *ψαιστά· ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα.* Cf. Paus. Eust. p. 1445 fr. 329 Schw. lex. rhet. Bekk. An. p. 317, 26 s. *ψαιστά.* Harpocr. s. *νεήλατα.* Athen. XV 672 D. Tim. lex. p. 277 R. | cf. Hesych. *δεῦσαι· βρέξαι· βάψαι* ‖ 94 sq. Hesych. *ὑγίεια· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα· καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον εἴτε μύρον εἴτε θαλλός* (cf. Philogelos 76 p. 21 Eb.). Sim. Phot s. *ὑγίειαν*, Lex. rhet. Bekk. An. p. 313, 13 s. *ὑγεία*, Lyd. de mens. IV 4, Athen. III p. 115 A *ὑγίεια . . . ἡ διδομένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶζα ἵνα ἀπογεύσωνται* Huc bucoliastarum *ὑγίειαν* (Theocr. ed. Meineke p. 3) recte rettulit E. Rohde

V.

ΖΗΛΟΤΥΠΟΣ.

ΒΙΤΙΝΝΑ

Λέγε μοι σύ, Γάστρων, ἤδ' ὑπερκορὴς οὕτω,
ὥστ' οὐκέτ' ἀρκεῖ τἀμά σοι σκέλεα κινεῖν,
ἀλλ' Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος ἔγκεισαι;

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἐγὼ Ἀμφυταίην τὴν Μένωνος; ὥρηκα
γυναῖκα; προφάσις πᾶσαν ἡμέρην ἕλκεις,
Βίτιννα· δοῦλός εἰμι, χρῶ ὅτι βούλῃ ⟨μοι⟩
καὶ μὴ τό μευ αἷμα νύκτα κἠμέρην (πῖ)νε.

---

1 spat. ante ΗΔ, *ἤδ'* Mk, scil. *κέρκος penis* qualem habebant in mimo (Iuven. VI 66 schol.), cf. v. 45; sim. *τούτοις* 59; *ἤδ'* = *ἤδη* non potest; *εἷς* Rth, *εἶ δ'* Bch; *ἦρ'* Hw ‖ 2 ΑΡΚΙ | ΚΙΝΙΝ ‖ 3 ΑΛΛ |
Λ ΓΕΙC
ΕΓΚΙCΑΙ ‖ 4 ΤΗΝ~~ΜΕΝΩΝ~~ΟΡ (fort. corr. ex C) ΩΡΗΚΑ, corr. Kenyone iudice m. r. (cf. v. 9), *τὴν λέγεις ὀρώρηκα κτλ.* plerique, quod displicet; possis *Ἀμφυταίῃ; τίνα λέγεις; κτλ.*, sed nescio an prima lectio servari possit, cum post *Μένωνος* subintellegas *κινεῖν λέγομαι* ‖ 5 spatium ante ΠΡΟΦΑCΙC, ῑ servavit M, *προφάσεις* plerique | ΗΜΕΡΑΝΕΛΚΙC ‖ 6 ΒΊΤΙΝΝΑ, deinde spatium | ΙΜΙΧΡΩΟ·ΤΙΒΟΥΛΙ· satis distinctum, non fuit ΒΟΥΑΙ (M); num punctis rhythmi hiatus indicatur? suppl. Bl, cf. Aristoph. Thesm. 212, *⟨καὶ⟩ βούλει* El, *⟨δὴ⟩ βούλει* W, *χρ⟨έ⟩ω ὅτι βού⟨λῃ⟩ α⟨ἶε⟩ί* M ‖ 7 ΚΑΙ | exitum suppl. Kn

---

Testim. interpr. Argumentum simile infra mim. Oxyrh. p. 111

V

BITINNA

ὅσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν, οὗτος, ἔσχηκας·
Κύδιλλα, κοῦ μοι Πυρρίης; κάλει μ' αὐτόν.

ΠΥΡΡΙΗΣ

τί ἐστι;

BITINNA

τοῦτον δῆσον — ἀλλ' ἔθ' ἕστηκας; —
τὴν ἱμανήθρην τοῦ κάδου ταχέως λύσας.
col. 25 ἣν μὴ καταικίσασα τῇ σ' ὅλῃ χώρῃ
παράδειγμα θῶ, μᾶ, μή με θῇς γυναῖκ' εἶναι.
ἦρ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; ἐγὼ αἰτίη τούτων
ἐγῷμι, Γάστρων, ἥ σε θεῖσα ἐν ἀνθρώποις·
ἀλλ' εἰ τότ' ἐξήμαρτον, οὐ τὰ νῦν εὗσαν
μῶραν Βίτινναν, ὡς δοκεῖς, ἔθ' εὑρήσεις.
φέρεις σύ; δῆσον τὴν ἀπληγίδ' ἐκδύσας.

8 OCHN, cf. III 84 ubi legitur OCCHN κτλ. ‖ 9 KΥΔΙΛΛΑ ΠΟΥ~~ΜΘ~~Ι (superscr. K, CT), corr. m. rec., cf. v. 4, μοι utique servandum, cf. III 59 al.; κοῦ 'στὶ plerique | ΚΑΛΙ | μ' = μοι, cf. v. 43, VI 99, Hippon. 30 B, Archil. 22 (adn. Anthol. lyr. p. XI) ‖ 10 post ΤΙЄСΤΙ spatium ‖ 11 ΤΟΥ ΤΟΥ, alterum del. m. pr. | λῦσον Rth, alii | 12 ΤΗΙC (non ΤΗΙΓ) ‖ 13 ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ | θ⟨έ⟩ω M | ΙΝΑΙ ‖ 14 ЄΗΡ, Є in H m. pr., ἔα? M | μᾶλλον ὁ Φρύξ proverbium ‖ 15 ЄΓΩΙΜΙ | ΘЄΙCΑ ‖ 16 ΑΛΛΙ ‖ 17 ΜΩΡΑΝ, μῶραν Rth, Bch 'morionem' | ΔΟΚΙ(Ι ex Є)C | ЄΥΡΗCΙC ‖ 18 ΦЄΡΙCCΥ, deinde spat. maius:

Testim. interpr. 9 Πυρρίαν servi nomen esse perhibet Helladius apud Photium p. 532b, 40; cf. Lucian. de merc. cond. 23 Philops. 24 ‖ 14 cf. II 100. Zenob. Ath. II 5 μᾶλλον ὁ Φρύξ. explicatio supplenda ex Parisino (volg.) V 16 συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, ὥς φασι, τοὺς ⟨ἑπτὰ⟩ σοφοὺς ἠρώτα, τίνα εἴδεῖεν εὐδαιμονέστατον. ἄλλου δὲ ἄλλον λέγοντος Αἴσωπος ὁ Φρὺξ .. τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον τῶν ἄλλων ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν προέχειν. ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπε 'μᾶλλον ὁ Φρύξ', explicatius eadem apud Phot. Suid. (lex. rhet. Didym.): formula proverbialis κατ' ἔλλειψιν usurpata falso ἀφ' ἱστορίας enarratur (a Demone: Cr Anal. ad paroem. p. 133, cf. ad II 62 sq.) | Originem in Basilii Philocalia p. 161 Rob. δεσποτῶν φασκόντων τοῖς ... οἰκέταις ... 'Εγώ σοι αἴτιος γέγονα τῶν τηλικούτων ἁμαρτημάτων contulit Weyman Phil. LIV 185 ‖ 15 cf. Petron. 39, 4 *qui me hominem inter homines voluit esse*; sim. 74, 13

ΓΑΣΤΡΩΝ

μὴ μή, Βίτιννα, τῶν σε γουνάτων δεῦμαι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

ἔκδυϑι, φημί. δεῖ σ᾽ ὀτεύνεκ᾽ εἷς δοῦλος
καὶ τρὶς ὑπέρ σευ μνᾶς ἔϑηκα γινῴσκειν.
ὡς μὴ καλῶς γένοιτο τἠμέρῃ κείνῃ,
ἥτις σ᾽ ἐσήγαγ᾽ ὧδε. Πυρρίη, κλαύσῃ,
ὁρῶ σε δήκου πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα.
σύγσφιγγε τοὺς ἀγκῶνας, ἔκπρισον δήσας.

ΓΑΣΤΡΩΝ

Βίτιννα, ἄφες μοι τὴν ἁμαρτίην ταύτην.
ἄνϑρωπός εἰμι, ἥμαρτον· ἀλλ᾽ ἐπὴν αὖτις
ἕλῃς τι δρῶντα τῶν σὺ μὴ ϑέλῃς, στίξον.

ΒΙΤΙΝΝΑ

πρὸς Ἀμφυταίην ταῦτα, μὴ ᾽μὲ πληκτίζευ,
μεϑ᾽ ἧς ἀλινδῇ καὶ ἔμ᾽ ἔχει(ς) πο(δ)όψηστρον. col. 26

'fersne loramentum?'. *φέρ᾽ εἷς σύ* El Bch, qui duos adhiberi tortores conicit; *φέρων* Rth | Δ(ex Λ?)YCON (H supra Y), corr. m. pr. || 19 MH | ΔΟΥΜΑΙ, sed O lineola addita in Є correxisse videtur m. pr. || 20 interstitium post ΦΗΜΙ | ΔΙCΟ (spiritus sive Є additum) ΤЄΥΝЄΚΙ (Ι ex C, legerat ЄΙ), *εἷς* M || 21 ΤΡΙC, *τρὶς* M, *τρεῖς* plerique | ΜΝΑC, *μνέας* M | ΓΙΝΩΙCΚΙΝ, cf. O. Hoffmann, *gr. Dial.* III p. 444 || 22 ΚΙΝΗΙ || 23 ΚΛΑΥCΙ || 24 *ὁρ⟨έ⟩ω* M || 25 CΥΓCΦΙΓΓЄ, *σύσσφιγγε?* Bch, *σύ γε φίγγε* M | spatium post ΑΓΚΩΝΑC (H supra Ω) || 26 ΑΜΑΡΤΙΑΝ, corr. m. pr., cf. 38 || 27 ΙΜΙ | *ἐπὴν μ᾽* Rth || 28 ЄΛΗΙC || 29 *ταῦτα μή με πληκτίζευ cum Amphytaea haec noli mihi succensere* (Gastronis) Bch, sed cf. Strabo XI p. 512: *πινόντων . . καὶ πληκτιζομένων πρὸς ἀλλήλους*, Dio Cass. XLVI 18: *πρὸς γυναῖκα . . . πληκτιζόμενος*; paragrapho adposita Gastronis sermonem v. 28 clausit diasceuasta || 30 legere mihi videor ΑΛΙΝΔΙ̂ΚΑΙ ЄΜЄΧΙ-ΤΤ[illegible]ΟΨΗCΤΡΟΝ, *ποδόψηστρον* con-

---

27 cf. Menand. fr. 499 K. *ἄνϑρωπος ὢν ἥμαρτον.* Adde Petron. 130, 1 *fateor me, domina, saepe peccasse, nam et homo sum et adhuc iuvenis*

ΠΥΡΡΙΗΣ

δέδεται καλῶς σοι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

μὴ λάθῃ λυθεὶς σκ(έ)ψαι.
ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον πρὸς Ἕρμωνα
καὶ χιλίας μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι
αὐτῷ κέλευσον, χιλίας δὲ τῇ γαστρί.

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἀποκτενεῖς, Βίτιννα, μ' οὐδ' ἐλέγξασα
εἴτ' ἔστ' ἀληθέα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα;

ΒΙΤΙΝΝΑ

ἃ δ' αὐτὸς εἶπας ἄρτι τῇ ἰδίῃ γλάσσῃ
'Βίτινν', ἄφες μοι τὴν ἁμαρτίην ταύτην';

ΓΑΣΤΡΩΝ

τήν σευ χολὴν γὰρ ἤθελον κατασβῶσαι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

ἕστηκας ἐμβλέπων σύ, κοὐκ ἄγεις αὐτόν,

---

iecerant Hw Cr Tck; *ἀπόψηστρον* alii, ΚΑΙЄΜϹΝ(ΑΔ)Ι(del.?)Η ΠΟΔΟ legerat Bl; *ἔχεις* Cr, unde *ἔχῃ* M; *ὄνῃ, ποδόψηστρον*
H
F.D.Bl ‖ 31 spat. post ϹΟΙ | ΜЄΘ, corr. m. pr. | ΛΑΘΗ | ΛΥΘΙϹ ‖ 33 spat. ante ЄϹ | ΤΟΝΝΩΤΟΝ ‖ 34 ΑΥΤΩΙ | spat. ante
ε
ΧΙΛΙΑϹ ‖ 36 ΙΤ ‖ 37 ΑΥΤΟϹΙ ΠΑϹ | ΙΔΙΑΙ ‖ 38 ΒΙΤΙΝΝ ‖ 39 ΤΗΝ ‖ 40 ΑΓΙϹ

---

32 Choerob. Etym. 'M.' s. *ζήτρειον: σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον ἤγουν τὸν μύλωνα παρὰ Χίοις καὶ Ἀχαίοις* (*Κώοις*?). *εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου· καὶ παρὰ Ἡροδότῳ* (Hemsterh. *Ἡρώδῃ*, scr. *Ἡρώνδᾳ*)*· ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον. ἔστι δὲ χορίαμβον* (scr. *χωλίαμβον*) *τὸ μέτρον:* unde *πρὸς Ἕρμωνα* grammaticum legisse colligitur. Cf. Ritschelii Opusc. I p. 663 = de Oro et Orione p. 74. Adde Poll. Herodian I p. 372, 7. Hesych. *ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον.* ‖ 36 cf. Dio Cass. XLIV 15 *λόγου γάρ τινος εἴτ' οὖν ἀληθοῦς εἴτε καὶ ψευδοῦς, οἷάπερ φιλεῖ λογοποιεῖσθαι, διελθόντος*, ubi clausula choliambica notanda, nam ipsa locutio volgata; cf. Plato Apol. p. 34 E al.

ὅκου λέγω σοι; ὀδῆ, Κύδιλλα, τὸ ῥύγχος V
τοῦ παντοέρκτεω τοῦτο, καὶ σύ μοι, Δρήχων,
ἤδη 'φαμαρτεῖς οἷ σ' ἂν οὗτος ἡγῆται.
δώσεις τι, δούλη, τῷ κατηρήτῳ τούτῳ
ῥάκος καλύψαι τὴν ἀνώνυμον κέρκον,
ὡς μὴ δι' ἀγορῆς γυμνὸς ὢν θεωρῆται;
τὸ δεύτερόν σοι, Πυρρίη, πάλιν φωνέω,
ὅκως ἐρεῖς Ἕρμωνι χιλίας ὧδε,
καὶ χιλίας ὧδ' ἐμβαλεῖν· ἀκήκουκας; col. 27
ὡς ἤν τι τούτων ὧν λέγω παραστείξῃς,
αὐτὸς σὺ καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκους τίσεις.
βάδιζε καὶ μὴ παρὰ τὰ Μικκάλης αὐτὸν
ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθεῖαν. οὗ δ' ἐπεμνήσθην —
κάλει κάλει δραμοῦσα, πρὶν μακρήν, δούλη,
αὐτο⟨ὺ⟩ς γενέσθαι.

ΚΥΔΙΛΛΑ

Πυρρίης, τάλας, κωφὲ,

41 spat. ante ΟΔΗ͡, pro ὅδη (Cr[1]) accentu ductus scripsi ὀδῆ, scil. Pyrrhias, cf. 54 sq. ἐφαμαρτεῖς 43; neque coniectura opus est (σμῆ Rth, θλῆ Hdl) neque adverbium novum fingendum (M); cf. τῆς ῥινὸς ἕλκειν ‖ 42 spatium post ΤΟΥΤΟ, [ΔЄ] ΔЄ m. pr. | ΔΡΗΧΩΥ(Ν Kn, Ψ R Herzog) ‖ 43 ΦΑΜΑΡΤΙC ΟΙ (non fuit CΦΙ, quod legit Bch) - ЄΑΝ; nihil superscriptum, sed sicut in versu antecedente interstitium (alius columnae litteris ΙΩ?) commaculatum; 'φομάρτει ὅκοι σοι ἂν Rth contra metrum, ἤδη 'φαμαρτεῖν εὖτ' ἂν Hdl, verum vidit Bl, cf. ad v. 9 ‖ 44 ΔΩCΙC ‖ 46 ἐὼν M, cf. v. 78 ὄντως IV 65 ‖ 48 ЄΡΙC ‖ 49 ЄΜΒΑΛΙΝ ΑΚΗΚΟΥΚΆC, lineola (accentu?) interrogationem indicari putat Dl, accentum gravem M ‖ 50 παραστείξῃς Rth M, παραστίξῃς Bch Cr[1] ‖ 51 ΤΙCΙC, τείσεις M ‖ 53 spatium post ΑΓ | ΙΘΙΑΝ | οὗ δ' Kb, οὐδ' Rth ‖ 54 ΚΑΛΙ bis | ΔΡΑΜЄΥCΑ, corr. M ‖ 55 ΑΥΤΟC, corr. van Leeuwen Bch, αὐτὸν Rth | spatium ante ΠΥΡΡΙΗC | Πυρρίης — 62 τρίβοντα Cydillae tribuerunt v. Leeuw. Bch, Π. — 56 σε Cydillae, 56 μα — 68

51 Hesych. ἀρχαῖα· τῶν δανείων τὰ κεφάλαια

V καλεῖ σε. μᾶ, δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον
αὐτὸν σπαράσσειν, ἀλλὰ σημάτων φῶρα·
ὁρῇς, ὅκως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἕλκεις
ἐς τὰς ἀνάγκας, Πυρρίη, ⟨σ⟩έ, μᾶ, τούτοις
τοῖς δύο Κύδιλλ' ἐπόψεθ' ἡμερέων πέντε
παρ' Ἀντιδώρῳ τὰς Ἀχαϊκὰς κείνας,
ἃς πρῶν ἔθηκας, τοῖς σφυροῖσι τρίβοντα.

ΒΙΤΙΝΝΑ

οὗτος σύ, τοῦτον αὖτις ὧδ' ἔχων ἧκε
δεδεμένον οὕτως, ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν,
Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἐλθεῖν τὸν στίκτην
ἔχοντα ῥαφίδας καὶ μέλαν. μιῇ δεῖ σε
col. 28 ὁδῷ γενέσθαι ποικίλον. κατηρτήσθω
οὕ(τ)ω κατὰ μυὸς ὥσπερ ἡ Δάου τιμή.

ΚΥΔΙΛΛΑ

μή, τατί', ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτὸν — οὕτω σῶ

τιμή Bitinnae Rth ‖ 56 ΚΑΛΙ(Ι ex Ε? cf. v. 20), Cydilla; paragraphus versui antecedenti adponenda erat, cf. I 82 | spat. ante ΜΑ | ΔΟΞΙ | ΔΟΥΛΟΝ (ΣΥΝ supra), corr. m. pr. ‖ 57 ΣΠΑΡΑΤΤΙΝ, spat., corr. Rth ‖ 58 ΕΛΚΙΣ ‖ 59 ˏΕΣ, vitium indicatum | ΠΥΡΡΙΗ ΕΜΑ, post Η spat.; suppl. Bl | τούτοις *oculis,* cf. ad v. 1 ‖ 60 ΤΟΥΣ, corr. Bl W, μᾶ τούτους τοὺς δύο Bch contra analogiam ‖ 61 ΑΧΑΪΚΑΣ, coniectura (τάς γε χοίνικας) non opus est | ΚΙΝΑΣ ‖ 62 ΑΣ | πρῷν Bch, sed πρῶν = πρώην ‖ 63 ΑΥΘΙΣ (Τ supra), corr. m. pr. ‖ 64 ΕΞΑΓΙΣ ‖ 65 ΕΛΘΙΝ ‖ 66 ΡΑΦΙΔΑΣ, Φ corr. ex Δ | spat. post ΜΕΛΑΝ | ΔΙ ‖ 67 sq. interstitia post ΠΟΙΚΙΛΟΝ et ΩΣΠΕΡ ‖ 68 ΟΥ-Ω | κατὰ μυὸς, cf. κατ' ὦμον III 3, μῦν προσβαλέω III 85; κατάμυος M, Cr olim; Δάου τιμή = Δᾶος ex tragicorum consuetudine Cr[1], τιμή = ποινή M, quod nunc praefero, cf. Hesych. ‖ 69 ΤΑΤΊ,

---

68 Hesych Δᾶος· ἀγγάριος (= com. ad. 287 p. 460 K ?). δούλου ὄνομά τι, εἰ (ἢ?) καὶ ἐλεύθερος καὶ εἰς κωμῳδίαν εἰσαγόμενος. Cf. Menand. 946 p. 254 K. Perinth. p. 133 K.[2], ubi Δᾶος et Πυρρίας simili modo consociantur | id. τιμή· δόξα. ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία ἢ ἀντέκτισις ἢ κυρία ‖ 69 id. σῶ· σώω (σώα?). Cf. Ael. Dion. p. 208 Schw.

ζ)ώη Βατυλλίς κηπίδοις μιν ἐλθοῦσαν V
ἐς ἀνδρὸς οἶκον καὶ τέκν' ἀγκάλαις ἄραις —
ἄφες· παραιτεῦμαί σε τὴν μίαν ταύτην
ἁμαρτίην —

ΒΙΤΙΝΝΑ

Κύδιλλα, μή με λυπεῖτε,
ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ἀφέω τοῦτον
τ(ὸ)ν ἑπτάδουλον; καὶ τίς οὐκ ἀπαντῶσα
ἔς μευ δικαίως τὸ πρόσωπον ἐμπτύοι;
οὔ, (τ)ὴν τύραννον. ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ οἶδεν
ἄνθρωπος ὢν ἑωυτόν, αὐτίκ' εἰδήσει
ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο.

---

deinde interstitium; non fuit ΠΑΤΊ. τατία = τατᾶ III 79, cf. ταταλίζειν I 60. VI 77 | CΩ (superscr. I), corr. m. rec.[2], σοι plerique; dubitavi an scriberem σῶ, σῶς, σᾶ (Aristoph. fr. 631 CAF. I p. 549, Dittenberger syll. 88, 8 p. 156), atque ita σῶ = σόη M, cf III 79 ‖ 70 _ωΙΗ ΒΑΤΥΛΛΙC, interstitium | ΜΙЄΝ, macula ante Є an μιν (Rth Bl) voluit m. rec.? ‖ 71 ΑΓΚΆΛΑΙC, incertum signum super Α ‖ 73 Α̱ΜΑΡΤΙΗΝ | ΛΥΠΙΤЄΜ(non ΛΛ)Є, corr. Rth, possis μή με λυπήσῃς vel λυπήσῃς με sim., μὴ λύπει. ΚΥ τέλλε — ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ΒΙ ἀφέω κτλ. M, ΚΥ τέγγου, ἢ φ. W; sed domina a deliciis ita se laedi fingit, ut ipsa fugitura sit ‖ 74 interstitium post ΟΙΚΙΗC ‖ 75 interstitium ante ΚΑΙ ‖ 77 Ο... ΙΗΝ, suppl. Palmer Danielsson conl. οὐ τὸν Δία sim., cf. Soph. Phil. 631, Oed. R. 660; ὃς τὴν τ. cum aposiopesi Hw | ЄΠЄΠ(ex Ι)ЄΙΠЄΡ, cf. VII 126 ‖ 78 ἑὼν ἑαυτόν M, ut II 66, cf. v. 46 | ΙΔΗCΙ ‖ 79 Є̱Ν | ΜЄΤΩΠΩ | ἐπίγραμμα idem scil. quod Dao inustum est (68), cf. *Unters.* p. 111, Diog. La. IV 46

---

75 Eustath. (Suet. περὶ βλασφημιῶν) Od. ε 306 p. 1542, 47: Ἱππῶναξ (fr. 75 p. 487 Bgk.) δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτο [τὸ τρίπρατος sim.] φησίν· ἀφέω τοῦτον τὸν ἑπτάδουλον. Il. Θ 488 p. 725, 32: Ἱππῶναξ δὲ τὸν τρία ὑπεραναβὰς ἀριθμὸν ἑπτάδουλον ἔφη τινά. Suet. Mill. Miscell. p. 426: παρ' Ἱππώνακτι δὲ καὶ ἑπτάδουλος καὶ ἑπτάβουλος Herondae verba errore aut Eustathii aut Suetonii Hipponacti tributa, qui ἑπτάδουλος verbo usus esse videtur

V

ΚΥΔΙΛΛΑ

ἀλλ' ἔστιν εἰκὰς καὶ Γερήνι' ἐς πέμπτην —

ΒΙΤΙΝΝΑ

νῦν μέν σ' ἀφήσω, καὶ ἔχε τὴν χάριν ταύτῃ,
ἣν οὐδὲν ἧσσον ἢ Βατυλλίδα στέργω,
ἐν τῇσι χερσὶ τῇσ' ἐμῇσι θρέψασα.
ἐπεὰν δὲ τοῖς καμοῦσιν ἐγχυτλώσωμεν,
col. 29 ἄξεις τότ' ἀμ(έ)λει τὴν ἑορτὴν ἐξ ἑορτῆς.

---

80 ΑΛΛΕϹΤΙΝΙΚΑϹ, sub ΙΝ nescio an alius litterae vestigia pelluceant | καὶ 'Αγριήνι' Hdl ‖ 82 ΗΤΤΟΝ, corr. M ‖ 83 ЄΜΗϹΙ ‖ 85 [illegible] ΑΞΙϹ | ΑΜϛΛΙΤ ι Ν, suppl. Hck, post Μ fuit Є, non Α; non fuit ἀμελιτῖτιν (Hdl) | ὀρτῆς O Hoffmann, *Gr. Dial.* III p. 481

---

83 cf· Aristaen. I 25 ἣν ταῖς ἐμαῖς ἀνέτρεφον ἀγκάλαις ‖ 85 Prov. cod. Paris. 2650 ἄξεις .. τὴν ἑορτήν corruptum videtur, cf. L. Cohn, *Zu den Paroemiographen* p. 74; Heges. Dion. Hal. de comp. verb. 4 ἐξ ἀγαθῆς ἑορτῆς ἀγαθὴν ἄγομεν ἄλλην contulit O. Hense, Gregor. Nyss. Migne XLVI p. 701c ἰδοὺ γὰρ ἑορτὴν ἐξ ἑορτῆς P. Maas. Intellegitur πληγῶν vel στιγμάτων ἑορτή, ut est πορδῶν (Πορδῆς?) ἑορτή apud comicum anon. Athen. VIII 408a, Com. fr. IV p. 607 M.

VI.

ΦΙ(Λ)ΙΑΖ(Ο)ΥΣΑΙ Η ἸΔΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΚΟΡΙΤΤΩ

Κάθησο, Μητροῖ· τῇ γυναικὶ θὲς δίφρον
ἀνασταθεῖσ(α)· πάντα δεῖ με προστάσσειν
αὐτήν, σὺ δ' οὐδ' ἓν ἄν, τάλαινα, ποιήσαις
αὐτὴ ἀπὸ σαυτῆς· μᾶ, λίθος τις, οὐ δούλη,
ἐν τῇ οἰκίῃ ⟨κ⟩εῖσ'· ἀλλὰ τἄλφιτ' ἢν μετρέω,
τὰ κρῖμν' ἀμιθρεῖς, κῂ τοσοῦτ' ἀποστάζει,
τὴν ἡμέ(ρ)ην ὅλην σε τονθορύζουσαν
καὶ πρημονῶσαν οὐ φέρουσιν οἱ τοῖχοι.
νῦν αὐτὸν ἐκμάσσεις τε καὶ ποεῖς λαμπρόν,

ΦΙΛΙΑΖ-ΥϹΑΙ, lectio certa; non fuit ΦΑΛΛΙΑΖΟΥϹΑΙ (Kb) ‖ 1 spat. ante ΤΗΙΙ ΓΥΝΑΙΚΙΔΘ (fuerat Ο) Є (ex Ϲ?) Ϲ, Δ del. m. pr. ‖ 2 ΑΝΑϹΤΑΘЄΙϹ | ΠΡΟϹΤΑΤΤΙΝ, corr. Rth ‖ 3 spat. ante ϹΥΔΟΥΔ́ЄΝ, lineolas evanidas add. m. rec., quas *οὐδ' ἓν* interpretatus est Bch, cf. II 66. VI 24 ‖ 4 *σεωυτῆς* M | spat. ante ΜΑ͂ (super Α circumflexi umbra?) ‖ 5 spatium post ЄΙϹ | *οἰκίῃ μοι εἷς* vel *κεῖσ'* Bch, *κεῖσ'* Richards Cr Hdl coll. IV 47 | ΜЄΤΡЄΩ, Η· add. del. m. rec.: *μετρῇ* Bch: domina servae *demensum* dat, prior igitur lectio praeferenda ‖ 6 spatium post ΑΜΙΘΡЄΙϹ | ΚΗ | ΑΠΟϹΤΑΞЄΙ, corr. Cr (*κῂ = καὶ εἰ?*), alii *κῂν — ἀποστάξῃ* ‖ 9 ЄΚΜΑϹϹΙϹ—ΠΟΙϹ

---

9 Testim. interpr. Tit. cf. Hesych. *ἰδίαζον· κατ' ἰδίαν ὡμίλουν* | 9 Cf. Hesych. *ἐκμάσσει* . . . (lacuna)

VI ὅτ᾿ ἐστὶ χρ(εί)η, ληστρί; θῦέ μοι ταύτῃ,
ἐπεί σ᾿ ἔγε(υσ)᾿ ἂν τῶν ἐμῶν ἐγὼ χειρῶν.

ΜΗΤΡΩ

φίλη Κοριττοῖ, ταὐτό μοι ζυγὸν τρίβεις.
κἠγὼ ἐπιβρύχουσα ἡμέρην τε καὶ νύκτα
κύων ὑλακτέω ταῖ(ς) ἀνωνύμοις ταύταις.
ἀλλ᾿ οὕνεκεν πρός σ᾿ ἦλ(θ)ον —

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐκποδὼν ἦμιν
φθείρεσθε, νώβυστρα, ὦτ(α) μοῦνον καὶ γλάσσαι,
τὰ δ᾿ ἄλλ᾿ ἑορτή —

ΜΗΤΡΩ

λίσσομα(ί σε), μὴ ψεύσῃ,
col. 30 φίλη Κοριττοῖ, τίς ποτ᾿ ἦν ὅ σοι ῥάψας
τὸν κόκκινον βαυβῶνα;

ΚΟΡΙΤΤΩ

κοῦ δ᾿ ὀρώρηκας,
Μητροῖ, σὺ κεῖνον;

ΜΗΤΡΩ

Νοσσὶς ε(ἶ)χεν ἠριννης
τριτημέρῃ νιν· μᾶ, καλόν τι δώρημα.

---

10 suppl. Kb Bch Cr, Η litterae vestigia servata; fuit ΧΡΙΗ | ΛΗCΤΡΙ, interstitium magnum, interpunxit Cr; χρείη· ληστρί, Bch M ‖ 11 ЄΠЄΙ | suppl. Rth Kb | ΧЄΙ^{ε}ΡωΝ, cf. VII 3, correctura inepta ‖ 12 ΦΙΛΗ ΚΟΡΙΤΤΟΙ, super ΟΙ non punctum, sed lacunula | spat. ante ΤΑΥΤΟΜ·ι!, τα(ὔτ᾿ ἐμοὶ corr. non opus | ΤΡΙΒЄΙC ‖ 15—18 sermonem continuandum censet R. Herzog ‖ 15 ΠΡΟC C: \-ΟΝ, spatium | ἦμιν· M, cf. ad II 44 ‖ 16 ΦΘΙΡЄCΘЄΝωΒΥCΤΡΑ ω ι -, suppl. Hck ‖ 17 ЄΟΡΤΗΙ, spatium, ἑορταί Bch, ἑορτῇ (ad *ἑορτάω = ἑορτάζω) M ‖ 18 spatium ante ΤΙC | κοτ᾿ M | CCΙ (σοι potius quam σευ), lectio incerta ‖ 19 ΤΟΝ ΚΟ^{κ}ΝΚΙΝΟΝ, κ add. m. pr. | spat. ante ΚΟΥ ‖ 20 ΜΗΤΡΟΙ | spat. post ΚΙΝΟΝ | ἔσχεν? ‖ 21 ΤΡΙΤΗΜЄΡΗΝΙΝ, spat., cf. III 24

ΚΟΡΙΤΤΩ VI

Νοσσίς; κόθεν λαβοῦσα;

ΜΗΤΡΩ

διαβαλεῖς ἥν σοι
εἴπω;

ΚΟΡΙΤΤΩ

μὰ τούτους τοὺς γλυκέας, φίλη Μητροῖ,
ἐκ τοῦ Κοριττοῦς στόματος οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ
ὅσ' ἂν σὺ λέξῃς.

ΜΗΤΡΩ

ἡ Βιτᾶτος Εὐβούλη
ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἶπε μηδέν' αἰσθέσθαι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

γυναῖκες, αὕτη μ' ἡ γυνή ποτ' ἐκτρίψει.
ἐγὼ μὲν αὐτὴν λιπαρεῦσαν ᾐδέσθην
κἤδωκα, Μητροῖ, πρόσθεν ἢ αὐτὴ χρήσασθαι.
ἣ δ' ὥ⟨σ⟩περ εὕρημ' ἁρπάσα⟨σα⟩ δωρεῖται
καὶ τῇσι μὴ δεῖ· χαιρέτω φίλη πολλὰ
ἐοῦσα τοίη, χἠτέρην τιν' ἀνθ' ἡμέων

---

22 N̲OCCIC, spatium | spat. ante ΔΙΑΒΑΛΙC ‖ 23 Є̲ΙΠΩ, spatium, *εἴπω;* Cr, *εἴπω·* Bch ellips. Theocr. VI 22 ‖ 24 ΟΥΔЄ̀ΙC, cf. VI 3 ‖ 25 O̲C | interstitium magnum ante ΗΒΙΤΑΤΟC, ¯ pro paragrapho non accipiendum; aut *Βῐ* notavit aut accentum gravem (M), cf. ad V 49; *Βιτᾶδος* secundum Herodianum W. Schulze, fortasse recte, sed cf. *Κανδᾶτος-τι* VI 87. VII 29 ‖ 26 Є̲ΔΩΚЄΝ ‖ 27 *κοτ'* Rth M | ЄΚΤΡΙΨΙ ‖ 30 ΑΡΠΑCΑΔΩΡΙΤΑΙ, haplographia ‖ 31 ΤΑΙCΙ, corr. Rth M | ΔΙ, spat.

---

25 Herodian. ed. Lentz II p. 657, 5 (= Choerob. 42, 26 Gaisf., Ioann. Alex. 8, 14): *τὰ εἰς ας περισπώμενα δύο κλίσεις ἐπιδέχεται ... χωρὶς τῶν Ἰωνικῶς ἐκφερομένων διὰ τοῦ δος, οἷον Βιτᾶς Βιτᾶδος* (*Βιττ-* Lentz ex Ioanne). Ad Herondam rettulit W. Schulze ‖ 30 Hesych. *δωρεῖται· χαρίζεται,* aut huc referendum aut ad Antiph. 1 CAF. II p. 13 K.

VI φίλην ἀθρείτω. τἄλλα Νοσσίδι χρῆσαι,
τῇ μή, δοκέω, — μέζον μὲν (ἤ) γυν(ὴ) γρ)ύξω
λάθοιμι δ', Ἀδρήστεια — χιλίων εὔντων
ἕνα οὐκ ἂν ὅστις λεπρός ἐστι προσδώσω.

gestus dazu nach Plin. 11,251.

ΜΗΤΡΩ

μὴ δή, Κοριττοῖ, τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς
col. 31 ἔχ' εὐθὺς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ·
γυναικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.
ἐγὼ δὲ τούτων αἰτίη λαλεῦσ' εἰμί·
⟨ἣ⟩ πολλὰ τήν μευ γλῶσσαν ἐκτεμεῖν δεῖται.
ἐκεῖνο δ' οὗ σοι καὶ μάλιστ' ἐπεμνήσθην,

ΑΙ ΞΔΙΚΗΓΡΥΞΑΙ
33 spat. post ΑΘΡΙΤΩ | ΧΡΗСΘ ‖ 34 ΜΕΝΗΓΥΝΗΓ.ΥΞΩ, μὴ δοκέω...ἢ δίκη γρύξαι, sicut IV 69 coniecit m. rec.[2] loci structura non satis perspecta, cf. I 35. III 36; de Μηδόκεω nomine (W) ne cogites ‖ 35 ΑΔΡΗCΤΕΙΑ, Ι ex Ε | εὔντων si habeam,
, CA .
nam προσδώσω h. l. = *praebeam* ‖ 36 ΕΝΑ | ΛΕΠΡΟC, CA add. et del. m. rec., cui plerique obtemperaverunt | ἔς τι W | ΠΡΟC
ΟΙΗΝ
ΔΩΕΩ, superscr. οιην (Kn, οιον Bl) corr. ad regulas scholae, cf. VIII 3; sed ἂν cum futuro coniunctum et epicum est (Ξ 267. Α 139, cf. G. Hermann, Op. I p. 28 sqq.), et volgare (Luc. Sol. 2 III p. 555, Babr. 68, 2, Artemidor. II 70, Anacreont. 15, 30 πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω, quod perperam mutaverunt), atque ne ab Atticis quidem alienum (cf. Bekk. anecd. I p. 127, 24 sqq., Kruegeri Gramm. I 64, 3, 3, L. Herbst, 'über ἂν beim Futur im
ΚΑΛ.
Thukydides', Hamburg 1867) ‖ 38 ΣΟΦΟΝ, σοφόν servavit Cr coll. Stob., καλόν correctoris coniectura temeraria, quam nollem plerique secuti essent | ΠΕΥΘ. (ex C?) Η ‖ 39 ΦΕΡΙΝ ‖ 40 ΙΜΙ ‖ 41 ΠΟΛΛΑΤΗΝ continuo scriptum, corr. Kn, possis ⟨μᾶ⟩ π., πόλλ' ἄ⟨λλα⟩ vix recte M, melius εἰμὶ πόλλ'· ἀ⟨λλὰ⟩ Herzog, ⟨τὰ⟩ πολλὰ sive Πόλλις δὲ Bch | γλάσσαν M | ΕΚΤΕΜΙΝΔΙΤΑΙ | δεῖται = δεῖ? (cf. ad VIII 18) Hippocr. περὶ ἀέρων 8 p. 45 Ilb.-Kuehl.

37—39 Stob. Flor. XXIII 9 p. 575 H., 74, 14 M.: Ἡρώδα (Ῥώδα A) μιμιάμβων· Μὴ δή, κόρη, τὺ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥῖνας ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν (cum m. pr.) πεύθῃ κτλ. Cf. Theocr. I 18 ‖ 41 Antiatt.

τίς ἔσθ' ὁ ῥάψας αὐτόν; εἰ φιλεῖς μ', εἶπον. VI
τί μ' ἐνβλέπεις γελῶσα; νῦν ὁρώρηκας
Μητροῦν τὸ πρῶτον; ἢ τί τἁβρά σοι ταῦτα;
ἐνεύχομαι, Κοριττί, μή μ' ἐπιψεύσῃ,
ἀλλ' εἰπὲ τὸν ῥάψαντα.

ΚΟΡΙΤΤΩ

μᾶ, τί μοι ἐνεύχῃ;
Κέρδων ἔραψε.

ΜΗΤΡΩ

κοῖος, εἰπέ μοι, Κέρδων;
δύ' εἰσὶ γὰρ Κέρδωνες, εἷς μὲν ὁ γλαυκός,
ὁ Μυρταλίνης τῆς Κυλαιθίδος γείτων·
ἀλλ' οὗτος οὐδ' ἂν πλῆκτρον ἐς λύρην ῥάψαι·
ὁ δ' ἕτερος ἐγγὺς τῆς συνοικίης οἰκέων
τῆς Ἑρμοδώρου, τὴν πλατεῖαν ἐκβάντι,
ἦν μέν κοτ', ἦν τις, ἀλλὰ νῦν γεγήρακε·
τούτῳ (Κυλ)αιθὶς ἡ μακαρῖτις ἐχρῆτο — col 32
μνησθεῖεν αὐτῆς οἵτινες προσήκουσι.

43 ЄΙΦΙΛΙϹΜῙΠΟΝ ‖ 44 sq. spat. ante ΝΥΝ et Η ‖ 47 ΔΛΛΙΠЄ | spatium ante ΜΑ | ΤΙ (Kb) vetus scriptura, quamquam in papyro Η (⟨μ⟩ὴ, ἦ?) potius legitur ‖ 48 ЄΡΡΑΨЄ, spatium ‖ 49 ΔΥΙ(ex Є)ϹΙ | spat. ante ΙϹ ‖ 50 ΓΙΤΩΝ | an *Κυλαίθιδος*? *Λυκαιθίδος* commendavit Gurlitt ‖ 52 ΟΙΚ^Є^ΩΝ ‖ Priore col. 32 parte litterae septimae et quae sequuntur plerumque detritae | 55 ΚΥΛΑΙΘΙϹ (Bl Hw) in ipsa papyro dispicio, non erat ΠΥΜ· vel ΓΑΛΑΙΘΙϹ (Bch) | anapaestus excusationem nominum propriorum habet, cf. etiam Cr proleg. Babr. p. XXXVI ‖ 54 *γεγήρηκε* perperam O. Hoffmann *Gr. Dial.* III 330 ‖ 56 ΜΝΗϹΘЄΙЄΝ

88, 21 *δεῖται ἀντὶ τοῦ δεῖ· ἀπελθεῖν με δεῖται.* Sed cf. Hes. *δεῖται· δέεται, χρῄζει.* Cf. Alciphr. III 69 p. 92 H. *τὴν φλύαρον γλῶτταν ἀποτέμνειν . . . τοῖς βουλομένοις ἕτοιμός εἰμι παρέχειν* Menand. Epitr. 359 p. 25 K.² Cic. Cluent. 66, 187. Martial. II 82 ‖ 46 Hesych. *ἐνεύχεσθαι· τὸ δεόμενον . . ἐξορῆσαι (exorare) τὸν ἀξιούμενον* ‖ 48 de Cerdonis nomine cf. p. 58 ‖ 49 Hesych. *γλαυκός· λευκός*

VI ΚΟΡΙΤΤΩ

οὐδέτερος αὐτῶν ἐστιν, ὡς λέγεις, Μητροῖ·
ἀλλ' οὗτος οὐκ' οἶδ' ἢ Χίου τις ἢ 'ρυθρέων
ἥκει, φαλακρός, μικκός· Αὐτὸ ἐρεῖς εἶναι
Πρηξῖνον· οὐδ' ἂν σῦκον εἰκάσαι σύκῳ
ἔχοις ἂν οὕ(τ)ω· πλὴν ἐπὴν λαλῇ, γνώσῃ
Κέρδων ὁτεύνεκ' ἐστὶ καὶ οὐχὶ Πρηξῖνος.
κατ' οἰκίην δ' ἐργάζετ' ἐνπολέων λάθρῃ —
τοὺς γὰρ τελώνας πᾶσα νῦν θύρη φρίσσει —,
ἀλλ' ἔργ', ὁκοῖ' ἔστ' ἔργα τῆς 'Αθηναίης·
αὐτῆς ὁρῆν τ(ὰς) χεῖρας, οὐχὶ Κέρδωνος
δόξεις· ἐ(γὼ) μὲν — δύο γὰρ ἦλθ' ἔχων, Μητροῖ —
ἰδοῦσ' ἁμί(λλ)ῃ τὤμματ' ἐξεκύμηνα·
τὰ βαλλί' οὕτως ἄνδρες οὐχὶ ποιεῦσι —
αὐταὶ γάρ ε(ἰ)μεν — ὀρθά, κοὐ μόνον τοῦτο,
ἀλλ' ἡ μαλακότης ὕπνος, οἱ δ' ἱμαντίσκοι
ἔρι', οὐχ ἱμ(άντες)· εὐνοέστερον σκυτέα
col. 33 γυναικ(ὶ) διφῶσ' ἄλλον οὐκ ἂν εὑρ(ί)σ(κοις.

57 ὧν Kb Hw, sed neutrum illum esse ipsa Metro dixerat ‖ 59 ΗΚΙ | ЄΡΙϹΙΝΑΙ ‖ 60 ΙΚΑϹΑΙϹ ‖ 63 ⁄ΚΑΤΟΙΚЄΙΝ, Є certum, ultimae litterae non prorsus certae (ΟΙΚЄΗ legit Bch); lineola corruptelae indicium, corr. Rth, cf. VII 125; num κατ' οἰκέην = κατ' οἰκείην = κατ' ἰδίαν (Athen. VIII p. 349 B) vel κατ' ἔκδοσιν? cf. v. 92; κατ' οἰκέτην El ‖ 65 verba disposuit Bch, post ἔργα interpunxit M ‖ 66 ΟΡΗΝΤ--ΧЄΙΡΑϹ spat., cf. IV 72. VII 24 ‖ 67 ΔΟΞЄΙϹ Є--, suppl. Bl, ἔ(ρῳ) St ‖ 68 ΙΔΟΥϹ ΑΜΙ-ΛΗ, rest. Bl (ἁμίλλῃ = ἔρωτι cf. I 56, Gorg. Hel. 5 ἅμιλλαν ἔρωτος, Eurip. Hippol. 1141 Soph. El. 493), ἅμ' ἰ(λλ)ῶς Bch, ἅμ' ἰδμῇ M Cr olim, sed ΛΛΩ vel ΔΜΗ litteris vix locus est ‖ 70 Є-ΜЄΝ, verum vidit Hw (Bl) ‖ 71 ΜΑΛΑΚΟΤΗϹ, non fuit quod M legit ΜΑΛΑΚΟϹΤΙϹ | interstitia ante et post ΥΠΝΟϹ | 72 suppl. Rth ‖ Col. 33 vv. 73—91 singulae fere litterae sub finem versuum paginis consutis contractae vel mutilatae | 73 ΓΥΝΑΙΚ | ЄΥΡΙϹ- suppl. Bch; ⟨ἐξ⟩εύροις Rth Bl, ἀνευρήσεις Hdl St

70 sq. cf. Luc. Amor. 28 p. 429, Guil. Bless. Aldae v. 483 ‖ 73 Hesych. διφῶσα· ζητοῦσα, ψηλαφῶσα. Sed cf. Hesiod. op. 373 sq.

ΜΗΤΡΩ VI

κῶς οὖν ἀφῆκας τὸν ἕτερον;

ΚΟΡΙΤΤΩ

τ(ί) δ' οὔ, Μητροῖ,
ἔπρηξα; κοίην δ' οὐ προσήγαγ(ο)ν πειθοῦν
αὐτῷ; φιλεῦσα, τὸ φαλακρὸν κ(α)ταψῶσα,
γλυκὺν πιεῖν ἐγχεῦσα, ταταλίζ(ο)υσα,
τὸ σῶμα μοῦνον οὐχὶ δοῦσα χρήσασθαι.

ΜΗΤΡΩ

ἀλλ' εἴ σε καὶ τοῦτ' ἠξίωσ', ἔδει δοῦναι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἔδει γάρ, ἀλλὰ καιρὸν οὐ πρέποντ' εἶναι·
ἤληθεν ἡ Βιτᾶτος ἐν μέσῳ δούλη·
αὕτη γὰρ ἡμέων ἡμέρην τε καὶ νύκτα
τρίβουσα τὸν ὄνον σκωρίην πεποίηκεν,
ὅκως τὸν ωὑτῆς μὴ τετρωβόλο(υ) κόψῃ.

ΜΗΤΡΩ

κῶς δ' οὗτος εὗρε πρός σε τὴν ὁδὸν ταύτην,
φίλη Κοριττοῖ; μηδὲ τοῦτό με ψεύσ(ῃ.

---

74 Τ(-)ΔΟΥ, Δ incert.: *τι οὐ?* Cr, quod M recepit | 75 ΠΙΘΟΥΝ || 75 sq. post ЄΠΡΗΞΑ ΑΥΤΩΙ ΦΑΛΑΚΡΟΝ interstitia || 77 spat. ante ΤΑΤΑΛΙΖ-ΥCΑ, lectio (Hck) conl. I 60 certa; vox aut a *τῆ* (*τητᾶσθαι*) conficta (*tätscheln* Bch) aut ad *τατᾶ τατία* referenda || 78 ΤΟ | 79 ΑΛΛΙ | ЄΔ[c]Ι, ϵ (?) superscriptum || 80 ΤΙΝΑΙ, *τιναι* (Kn) potius, quam *γιναι* (unde *ἄκαιρον οὐ πρέπον γ'* Cr[1]), nam Τ litterae hasta sinistra sutura mutilata videtur; sine interpunctione *ἔδει γὰρ ἀλλὰ καιρὸν οὐ* (*οὖν* W, *εὖ* M) *πρέποντ' εἶναι* Bch, alii; sed cf. IV 86. I 86, atque de infinitivo v. 33 VII 80; *εἶναι ἤληθεν* continuat Nairn || 81 ΗΛΗΘЄΝΓΑΡΗ, *ἦλθεν γὰρ* Rth Bch; *γὰρ* ex versu 80 vel 82 iteratum; *ἤληθεν ἡ* Cr, unde *ἤληθε δ' ἡ* sine iusta causa M | in fine *Εὐβούλη* Kb || 84 ΟΚΩC || 86 ΦΙΛΗ

---

83 cf. Hesych. *ὄνον· ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου*

VI ΚΟΡΙΤΤΩ

ἔπεμψεν αὐτὸν Ἀρτεμῖς ἡ Κανδᾶτ(ος
τοῦ βυρσοδέψεω τὴν στέγην σημήνασα.

ΜΗΤΡΩ

αἰεὶ μὲν Ἀρτεμῖς τι καινὸν εὑρίσκει
πρόσω πιεῦσα τὴν προκυκλίην θάμ(ν)ην.
ἀλλ' οὖν γ' ὅτ' οὐχὶ τοὺς δύ' εἶχες ἐγλῦσαι,
col. 31 *ἔδει πυθέσ(θ)αι τὸν ἕτερον τίς ἡ ἐγδοῦσα.*

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐλιπάρεον, ὃ δ' ὤ(μ)νυε οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι·
ταύτῃ γάρ, ἴσθι, ⟨ἄλλος τις⟩ ἡ γυνὴ ἦν, Μητροῖ.

---

87 *Ἀρτεμῖς* Bch, cf. *Ἀρτεμῖσία*, *Ἀρτεμίσιος*, ΑΡΤΗΜΙC mulier inscr. Coae 357, *Ἀρτεμείς* W. Schulze | ultimae litterae prorsus incertae, *Κανδᾶτος* Bl plerique, *Κανδᾶδος* W. Schulze, cf. v. 25 || 88 ΤΟΥ || 89 ΑΙЄΙ, *δι ει* Kn, verum vidit Kb | ЄΥΡΙC-ЄΙ, *ευρησει* volgo || 90 ΠΡΟCωΠΙЄΥCΑ, *πρόσω ποιεῦσα* plerique, *πρό σοι πιεῦσα* Kb; *πιεῦσα* num fut. a *πιέζω*? *προσωπιεῦσα* ad **προσωπίζω* '*maskierend*'? cf. VI 64; nisi latet ⟨*ὀ*⟩*πιεῦσα* ad *ὀπίζω* | ΠΡΟΚΥΚΛΙΗ (vel Μ corr. ex Ν?) ΝΘΑΛΛ- (ΛΛ vel Μ, ex parte sutura haustum) ΗΝ (superscr. Ν--(-)Υ(Κω?)), ultimae litterae incertae, ΘΑΜ-ΗΝ Bl, super ΘΑΛ Bch scriptum esse putat ΠωΡ, ut *θάλψιν* per *θαλπωρὴν* explicet glossator, ego olim *θάλλειν* per *προχωρεῖν* explicatum esse opinatus sum, deinde *προκυκλίην θάμνην* (vel -*αν*, Bl) *ἀρρα-β)ῶ(να* vel *τὴν τρ)ύγ(α* (*faecem populi mercantium*?) glossemate; *τὴν ἐνέ(δραν)* legit Nairn atque nescio an huc spectet v. 64; *πρόσω ποεῦσα τὴν πρ. Θαλλ(οῦ)ν* M || 91 ΙΧЄCЄΓΛΥCΑΙ (Bl), *ἐκλῦσαι* plerique || 92 ЄΔЄΙ | Є-ΔΟΥCΑ, *ἐγδοῦσα* Bl, *ἐκδοῦσα* plerique 93 *ἐλιπάρευν* M | ω-ΝΥCΝ *ὤμνυεν* Cr assentiente Bl, non fuit ωΜΟCЄΝ neque ωΜΝΥCЄΝ (M); *ὤμνυ'* pronuntiandum, nam *νε* per synizesin vix accipi potest cf. II 51 VII 31 | ЄΙΠЄΙΝ, ad marg. Α (superscr. Ν) (= *ἄνω*), in margine superiore litteris festinanter exaratis: *ταυτηι γαρ*, quae sequuntur incerta: *και ηγαπησεν* Kn, *ισθι κ⟨αι⟩ πονηρ⟨ος⟩ ην* Bch, *ισθι η γυνη ην* Cr, denique: *μητροι* Ϋ (= *κάτω*? = *εἶπεν* Dl). Hinc *ταύτῃ γάρ, ἴσθι, καὶ πονηρὸς ἦν, Μητροῖ* Bch, *εἶπε, καὶ πεπηγέναι, Μ* Dl, *ἴσθι, ⟨ἄλλος τις⟩ ἡ γυνὴ ἦν, Μ.* Cr coll. 26 sq. 40 sq.

---

90 cf. Hesych. *θάμνας· δενδρώδεις τόπους, δασεῖς* 94 Hesych. *ἴσθι· . . . γνῶθι, ἐπίστασο*

VI

ΜΗΤΡΩ

λέγεις ὁδόν μοι νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι,
ὅκως ὁ Κ(έρ)δ(ω)ν ὅστις ἐστὶν εἰδ(ῶ ἐ)γώ.
ὑγίαινέ μ(ο)ι, (Κοριτ)τί· λαιμάσ(σει), χώρη
ἡμῖ(ν) ἀφ(έρπειν) ἐστί.

ΚΟΡΙΤΤΩ

τὴν θύρην κλεῖσον
αὔτ(η σ)ύ μ(οι), ὠοπῶλι, κἀξαμίθρησαι,
αἴ ἀλ(ε)κτ(ορῖ)δες (εἰ σ)όαι εἰσί, τῶν τε αἰρέων
αὐτῇσ(ι ῥῖψο)ν. οὐ γὰρ ἀλλὰ πορθεῦ(σι
ὥρν(ι)θο(κ)λέ(π)ται, κἢν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ.

---

95 spatium ante INAI ‖ 96 IΔ(Ω Є)ΓΩ Kn, Γ litterae lineas angulo recto scriptas iure cognoscens; εἰδ(ή)σω Bch conl. V 78 ‖ 97 spatium post -----TI, vix igitur probandum μ(ὴ ὦμεν κω)τίλαι μά(την (Dl) | ΛΑΙΜΑΤ-'(fuit TTI)ΧΩΡΗ, λαιματ(ρί,) Bch M, χωρει Kn, χώρει plerique; ultima littera H potius quam ЄI. Initium suppl. Bch, exitum Cr coll. Theocr. XV 147 ‖ 98 HMI- | suppl. Cr | spat. ante THN | ΚΛICON ‖ 99 ΑΥΤ--ΥΝ (non X)--Ω (potius quam CC vel CT assentiente Bl) OΠΩΛΙ, cf. V 42; συ, νεοσσοπῶλι Dl, multis illud probatum, quamquam neque vocabulum fidem habet neque moris antiqui fuisse νεοσσοὺς potissimum vendere demonstravit; quod dedi maxime probabile, cf. schol. Ar. Plut. 427 papyr. Oxyrhynch. vol. I, LXXXIII p. 145, ὠοπώλου vocis primum exemplum; utique non fuit Χρηστοπωλί (M) | ἐξαμιθρῆσαι plerique ‖ 100 ΑΙΑΛ-ΚΤ---ΔЄCI-ΟΑΙ, quod scripsi, probabilius quam εἰ πάρεισι, εἰ ἀθρόαι εἰσί; de -ῖδ- cf. III 19. VII 15 ‖ 101 suppl. Bl Cr | spat. ante ΟΥΓΑΡ ‖ 102 ΩΡΝ-ΘC-ΛЄ--ΑΙ, ωρν.θ.....αι Kn legerat, suppl. Hdl coll. Luc. iud. vocal. 8 p. 93 (quamquam et vocabuli et craseos exemplum desideratur), ὥρνιθες ἃ ἕρκται Dl (an ἃ εἶρκται, cf. Hesych. εἶρκται· ... κεκώλυται)?

VII.

(Σ)ΚΥΤ(Ε)ΥΣ.

ΜΗΤΡΩ

Κέρδων, ἄγω (σ)οι τάσδε τὰς ν(έας, εἴ) τ(ι
τῶν (σ)ῶν ἔχεις αὐτῇσιν ἄξιον δεῖ(ξ)αι
χειρῶν νοῆρες ἔργον.

ΚΕΡΔΩΝ

. . . . οὐ μάτην, Μητροῖ·
ἐγὼ φ(ι)λῶ σε. ταῖς γυναιξὶν οὐ θήσεις
τὴν μέζον' ἔξω σανίδα; Δριμύλῳ φωνέω
πάλιν· καθεύδεις; κόπτε, Πίστε, τὸ ῥύγχος
αὐτοῦ, μέχρις τὸν ὕπνον ἐκχέῃ πάντα·

---

1 TACI-----, suppl. Cr (an *κόρας* vel *καλάς*?), (*φίλας*) W, *γυνάς* Dl, *γυναῖκας*. *τί* pausa illicita Bl M ‖ 2 ЄXIC | ΔI-ΔI ‖ 3 X̲ЄIPЄΩN, cf. VI 11 | spat. ante OY | MHTPΩI, ultimae litterae corruptae et oblitae; MHTPΩ vel MHTPIΩ (dederatne *Μητρί*?) in MHTPOI correctum; *Μητροῖ*, plerique; *Μητροῖ·* (scil. *ἄγεις*) Cr ‖ 4 paragrapho adiecta alteri personae vers. 3 *οὐ κτλ.* tribuit, quod propter Rth aliosque moneo | *φιλέω* M | spat. post CЄ ‖ 5 *σανίδα scabellum,* cf. Alciphr. I 12 p. 48 H. | ΔPIMYΛΩ, corr. Rth; *Δριμύλ'; ὦ* Bch | *φωνέω· πάλιν* plerique, *Δριμύλῳ φωνέω πάλιν·* Cr coll. V 47, *Δρίμυλ', ὦ φωνέω πάλιν, καθεύδεις;* St ‖ 6 KAΘЄYΔIC

Testim. interpr. 1 Cerdo (= *Κέρδων*) *sutorum regulus* apud Martialem III 16; sim. III 59. 99. cf. Iuven. IV 153, VIII 182. Pers. IV 51. Fest. (Paul.) p. 56. Non. p. 89 extr. (Cr. *Unters.* p. 150) ‖ 6 *Πιστὸν* servi nomen esse Helladius testatur apud Phot. Bibl. p. 532[b] B., cf. ad V 9

μᾶλλον δὲ τὴν ἄκανθα(ν) ὡς ἔχ(ει) καλὴ VII col. 35 + fr 10
ἐκ τοῦ τραχήλου δῆσο(ν. — εἶ)α δή, (κόλλο)ψ,
κίνει ταχέως τὰ γοῦνα (μ)εζόν(ως μή σε
τ)ρίβειν ψοφεῦντα νουθ(ετῶ πάλιν) τῶνδε.
ν(ῦ)ν ἔκ μιν αὐτήν, λε(υκόπυγε, λαμπ)ρύνεις;
κ(νάπτων ἐγώ) σευ τὴ(ν ἕδρην ἀπο)ψήσω. —
ἔξεσ(θε), Μητ(ρο)ῖ. Πίστ(ε, τὴν ἄνω ἀνο)ίξας
πυ(ρ)γῖδα — μὴ τὴν ὧδ(ε, τὴν ἄνω κείνη)ν —

col. 35 ita discissa, ut ultimae litterae angusta papyri lacinia servatae sint; v. 9—11 fr. 10 inseruit Cr | 8 ΑΚΑΝΘΑ(non Ο)- ΩϹЄΧ⸱Ι (fuit Ν vel Ι, non Η)ΚΑΛΗΙ', *ἀγκύλῃ* St, *ἁρμογῇ καλῇ* Bch, cf. adn. ad fr. 10 p. 75 ‖ 9 ΔΗϹΟ⸱--ἀΔΗ----*ψ*, inter *ν* et *ψ* septem tantum litteras excidisse vix recte statuit Bch; suppl. Cr, *τυρόκλεψ* vel *κέρκωψ* Bch ‖ 10 ΚΙΝΙ | ΓΟΥΝΑ⸱-ΜЄΖΟΝ---◡◡, *ἤ σε δεῖ δεσμά* suppl. Dl, non satis aptum *ἤ σοι δέσμ' οἴσω*, possis *ἤ σε ποιήσω* vel *παιδεύσω*; sed cf. adn. ad fr. 10 p. 75 ‖ 11 ΤΡΙΒΙΝ | ΝΟΥΘ---------¯ΟΥΤΩΝΔЄ, (Τ)ΟΥ deletae, scil. ut *τῶνδε* corrigeretur ex *τούτων*; coniungendum *κίνει . . .*, *μή σε νουθετῶ (ὥστε) τρίβειν (δεσμὰ) μεζόνως τῶνδε ψοφεῦντα*; *νουθ(έτημα γὰρ) τῶνδε* Bch Dl ‖ 12 ultimae litterae ᴾΥΝΙϹ, non -Η: Bch papyri fibra deceptus est ‖ 13 ͵Κ---†-----, quartae litterae Ψ superscriptum (Bl), ΚΑ Bl: correctum nescio quid (ΚΑΡΤΑ, ΚΑΠΤΩΝ?) in Κ(ΝΑ)Ψ(ΑϹ), *κνάψας*? Possis *κνάφου δίκην σευ*, cf. Hesych. | ϹЄΥ litterarum superiores partes servatae, suppl. Cr Dl, *τὴ(ν κόνιν δ' ἀπο)ψήσω* Hdl ‖ 14 ЄΖЄϹ---ΗΤΙ⸱-Ι, verum viderunt et Bch et Palmer, qui *ἔξεο σὺ Μ.* proposuit, atque ita Hdl M, sed cf. v. 4 sq. ‖ 15 decem litterarum lacunam statuerunt Kn Bch; coll. II 43 possis *ἄνω εἶπον*

8 cf. Hesych. *ἄκανθος· περίρραμμα ὑφασμένον κτλ.*; a loco alienum Apul. Met. VII 18, ubi *spinas acerrumas tortili nodo constrictas* ad asinum deligant ‖ 9 Hes. *κόλλοπες . . . καὶ τοὺς σκληροὺς δὲ καὶ παρηβηκότας παῖδας ἐντεῦθεν κόλλοπάς φασιν*, ex Sueton. et Aristoph., cf. Eustath. p. 1915, 12 ‖ 10 subaudiendum (cf. Hesych. s. v.) *δεσμά* ‖ 12 Hesych. *λευκόπυγος· ὁ ἄνανδρος*, ex Suet. et Aristoph., cf. Eustath. p. 863, 29, Fresen. de Aristoph. p. 133 sq., v. ad V 75 ‖ Ad v. 13 cf. Hesych. s. v. *κνάφου δίκην· ὅταν . . . οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον*

VII τὰ χρήσιμ' ἔργα τοῦ τρ(έφοντος Κέρδων)ος
ταχέως ἔνεγκ' ἄνω(θεν. ἆ, φίλη Μητ)ροῖ,
οἷ' ἔργ' ἐπόψεσθ'. ἡσυχῇ (σύ μοι, κύφ)ων
τὴν ἀμβαλού(χ)ην οἶ(γε. θῆευ σὺ) πρῶτον,
Μητροῖ· τέλεων ἄρη(ρεν οὐκ ἰχν)έων ἴχνος;
θηεῖσθε χὐμε(ῖ)ς, ὦ γυ(ναῖκες· ἡ πτέ)ρνη
ὁρῆθ' ὅπως πέπηγε χ(ὤτι σ)φην(ίσκ)οις
ἐξηρτίωται πᾶσα, κ(οὐ τὰ μὲν καλ)ῶς,
τὰ δ' οὐχὶ καλῶς, ἀλλὰ πά(ν)τ' ἴσαι χ(εῖρε)ς.
τὸ χρῶμα δ' — οὕτως ὑμ(ι)ν ἡ Πα(λλὰς) δοίη
col. 36 ζοῆς ὅκωσπ)ερ ἰχανᾶσθ' ἐπαυρέσθαι —

16 ΤΟΥΤΡ (ΤΙ? τουτ Kn) ----------- suppl. Cr, cf. 44, V 83, τοὐπ(ινῶμα *K. inventum* (cf. νοῆρες v. 3) vix legi potest, τοῦ τρ(ίτου κρεμαστῆρ)ος Dl ‖ 17 *Μητροῖ* certum, nam Τ litterae hasta conspicitur; μάκαρ *Μ.* Hdl ‖ 18 in fine ΩΝ potius quam ΟΝ, suppl. Cr (vel κέντρων, σίνδρων), (μὲν ἄθρησ)ον Bch ‖ 19 ΤΗΝΑΜΒΑΛΟΥΧΗΝ, nullum C litterae vestigium, ⟨σ⟩αμβαλούχην Headlam ceterique: ἀ- forma analogiis non caret | ΟΙΙ-------ΠΡΩΤΟΝ, οἶγε, τοῦτ' ὅρη Bl ‖ 20 αρη Kn, ΑΡΙC Bch, papyri fibram pro Η litterae hasta transversa agnoscens, ἄρισ(τον ἰχν)έων idem; suppl. Cr. conl. v. 118 ἄρηρεν εἰς τελέων Dl ‖ 21 suppl. Rth alii ‖ 22 ΟΠ(ex Ρ)ΩC, ὄκως M | vv. 22 sqq. fragmento olim VIII 19 sqq. inserto auxit Kn (*Archiv f. Papyrusf.* I 34) | Χ}----}ΦΗΝ{---}ΟΙC, suppl. Kn, nisi praestat χὤπως, interpretor *ligamentis,* ut est apud medicos ‖ 23 ΕΞΗΡ(Ρ, non Ι)ΤΙΩΤΑΙΠΑCΑΚΟ, interpunxit post CA; scripsi ἐξηρτίωται ab *ἐξαρτιόω, an ἓξ ἠρτίωται? ἐξητίωται Bch conl. ἐξαίτιος (αἰτίας ἐκτὸς γεγένηται); non fuit ἐξηκρίβωται. exitum suppl. Bch Cr Hdl alii ‖ 24 ΑΛΛΑΠΑ}-ΤΙCΑΙΧ----}C suppl. Cr, χεῖρες = *opera,* cf. IV 72. VI 66; ἀλλ' ἀπαρτίσαι χωλούς cum Kenyone Nairn, sed P spatio explendo non sufficit neque unde haec pendeant intellegas ‖ 25 ΥΜ incertum .η Kn; suppl. Bch, cf. III 1 | ἡ *Παλλὰς* Kn, olim ἡ θεός ‖ 26 suppl. Cr Dl conl. III 1 sq. 56, βίου τε χὤν) ἐριχανᾶσθ' Bch, quod minus probabile propter caesuram; finxeram ῥιχανᾶσθ' (cf. ἀναρριχᾶσθαι ῥιχνοῦσθαι Hesych.), sed praeferendum quod proposuit Danielsson (Dl) ἰχ- | potest καλῶν ὅσωνπ)ερ (Hdl)

18 Hesych. κύφων ... ἐπὶ .. τῶν δυσχερῶν, cf. schol. Aristoph. Plut. 476. Archil. fr. 178 ‖ 26 cf. Hesych. ἰχανᾶν· ἐπιθυμεῖν γλίχεσθαι ...

εὑρήσετ' οὐδὲν ἄλ)λο τῷδ' ἴσον· χρῶμα VII
οὐ κρόκιον οὔτ)ω κοὐδὲ κηρὸς ἀνθήσει·
τοῦ δέρματος μνέα)ς τρὶς ἔδωκε Κανδᾶ(τι
ποιῶν ὁ Κέρδων) τοῦτο, κἤτερον χρῶμα
κ(οὐ λῷον ἦν· — ὄμνυ)μι πάνθ' ὅσ' ἔστι ἱ(ρ)ά
χ(ὤσια, γυναῖκες), τὴν ἀληθ(είη)ν βάζειν,
κ(αὶ νῦν τε κἤπειτ') οὐδ' ὅσον ῥοπὴν ψεῦδος,
β(άζοντι τῷ Κ)έρδωνι μὴ βίου ὄνησις
κὠ(νειάτ)ων γίνοιτο —· καὶ χάριν πρός με
τίνειν ἔδει· οὐ γὰ)ρ ἀλλὰ μεζόνων ἤδη

---

27 *ὅτῳ δ' ἴσον χρῶμα* sim. plerique; disposui et supplevi exempli causa; *οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο* (Bl) vel *οὐ γίνετ'* vix probabilius. undecim tantum litteras excidisse statuit Kn ‖ 28 varia tentavi; *ὅκου δὲ κηρὸς ἀνθήσει* plerique, sed quae ΚΟΥ antecedit non Ο sed Ꞷ dimidiata; *οὐ λείρι'* Cr[1] Dl ‖ 29 undecim tantum litteras abesse statuit Kn; deinde ΤΡΙϹ, ante Τ litterae C vestigium; *τοῖον δέ μοι μνέα)ς* Bch | ΚΑΝΔΑ̂--, exitus incertus, suppl. Bl, *Κανδᾶτις* Bch (cf. *Ὀδᾶτις*, Herodian. I p. 106 L.); eundem ni fallor intellegi volt poeta quem VI 87 ‖ Versuum 31 sqq. primas litteras parvola papyri lacinia servata ad versus singulos recte relatas esse probabile, non certum ‖ 31 Κ(Χ,Υ?) incertum, suppl. Cr coll. vv. 36 sqq., an *κοὐ λῷον εἶχ'* | ЄϹΤΙΝΙ.}Α, post alteram *ι* lacuna lineolaeque vestigium, fuit Ρ, ut vidit Bl: *-ιν* syllaba ante vocalem scripta, ut II 51 *φησιν_ἦν* ‖ 32 *χ(ἠγεῖσθε μ' αἰεὶ) τὴν ἀληθ(ίη)ν βαύζειν*, deinde *μή (με κερδαλ)έα δίζειν* Bch, dignoscere mihi videor ΑΛΗΘ-Ι-Ν ΒΑΔΙΖЄΙΝ, priorum litterarum exigua vestigia servata, puncta quibus *βαδιζειν* in *βαζειν*, *αληθειην* in *αληθιην* correctum videbatur, in ipsa pap. non dispexi ‖ 33 *ἐρέω γὰρ οὐδὲν*] Bch, sed prima littera (Ι) aut Κ fuit aut Ι, hinc suppl Cr conl. Theocr. XV 74 ‖ 34 suppl. Cr, *βαρῦνον ἢ*) Bch ‖ 35 suppl. Cr, an *κὠνημάτων*? *κ(ὠνηί)ων* Bch, maior lacuna: ΚΘ-----ꞶΝ; lineola corruptelae indicium? ‖ 36 suppl. Cr coll. Plat. Apol. p. 19 E *χρήματα διδόντας καὶ χάριν προσειδέναι*; (*κύων φέροι· οὐ γὰ)ρ* Bch, *παῖς μὴ φέροι* Cr[1]; *φέροι ἔχις* Dl, sententiam *χάριν ἔχειν τῷ βυρσοδέψῃ* commendavit Bl

---

35 Hesych. *ὀνειάτων· ὀνησιφόρων.*

VII οἱ βυρσοδέψαι) κερδέων ὀριγνῶνται
μ(εῖον πονεῦντες)· τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν
ἔχουσι, πίσ)υγγος δὲ δειλαίην οἰζὺν
καὶ νῆστ)ιν ἀν(τλ)έων νύκτα κἠμέρην. θάλπω
τὰς σανίδα)ς ἡμέων ἄχρι⟨ς⟩ ἑσπέρης, κάπτει
ὕπνου ἤδε κ)αὶ πρ(ὸς) ὄρθ(ρ)ον οὐ δοκέω τό⟨σ⟩σον,
col. 37 τὰ Μικίωνος θηρί' εὔπ(λευρ' ἢν βώσῃ.
κοὔπω λέγω, τρὶς καὶ δέ(κ' οἰκέτας β)όσκω,
ὀτεύνεκ', ὦ γυναῖκες, ἀργ(οῦσ' οἱ παῖδε)ς,
οἳ κἢν ὕῃ Ζεὺς τοῦτο μοῦ(νον ἴσασ)ι
'φέρ', εἰ φέρεις τι', τἄλλα δ' ἀφ(ραδεῖς ἕ)αται

37 suppl. Cr, ὦλλοι ῥαφῆες Bch Dl; κερδέων praeter consuetudinem creticum explet, ut ὑμέων II 27; perperam Κερδέων M ‖ v. 38 sqq. nescio quid in margine dextra | 38 suppl. Cr| ΤΑΘΡΡΑ, postea ΤΑΕΡΓΑ Kn; ante ΤΑ spatium; conieceram τἆθλα, sed idem τὰ ἔργα | ἡμέων M ‖ 39 ‚ΥΓ }ΓΟC legere mihi videor, atque ita Bl ‖ 40 ----ΙΝΑΝ}--- suppl. Cr, καὶ πε)ῖναν (ἀθλ)έων Cr[3], sed ante ΙΝ plura excidere ‖ 41 sex litteras deesse indicavit Bch: incertum; suppl. Cr coll. I 37 76 ‖ 42 (-)------ΑΙ (potius quam Υ) ΠΡ--ΟΡΘ-ΟΝ | suppl. Cr, ἤδε = ὄψις, γλήνη, κεφαλή, cf. ad V 1 ‖ 43 ΤΑΜΙΚΡ (Ρ Kn Bch, sed aut Κ littera cum Ι coniuncta lineolam adiecit librarius Ρ litterae capiti similem, aut erravit) ΩΝΟCΘ (potius quam Κ) Η (potius quam Π) ΡΙΕΥΠ--- (quot litterae exciderint, incertum). Μικίων Alexidis piscarius atque ὀρνιθοτρόφος picturae vasculariae ('Arch. Zeit.' 1878 XXI, 1). Post ΘΗ nescio quid superscriptum videbatur quod in ipsa pap. non cognovi ‖ 44 κοὔκω M | ΛΕΓΩ', lineola pausam indicavit | ΤΡΙCΚΑΙΔΕ (ita Kn, Ι Bch)-------(-)ΟCΚΩ, δι(ηκόνους β)όσκω Bch, δέ(κ' οἰκέτας Cr, ἐργάτας St: cf. v. 9. 47 ‖ 45 ΟΤΟΥΝΕΚ, ε add. m. rec. | ΑΡΓ (Ρ?), suppl. incertum: ἀργικοί? ‖ 46 ΟΙ, relativi accentus indicatur | ΖΕΥCΤΟΥΤΟ ΜΟΥ-------Ι, ΜΟΥ certum, suppl. Cr (an ᾄδουσι, βάζουσι?), μου κατᾴδουσι Bch ‖ 47 ΔΑ (fuit Φ vel Ψ)-----(-)ΑΤΑΙ, Α litterae basin (non C) ante Τ videre mihi videbar, suppl. Cr; ἀδρανεῖς κέαται Cr[1]; δαψιλέως κεῖνται (nunc δ' ἀψ(όφως ἦν)ται) Hdl, ἕαται M

39 Poll. VII 82 τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισύγγους ἔνιοι τῶν κωμικῶν καλοῦσιν. Cf. id. VII 132 supra ad III 12 ‖ 40 Hesych. νῆστις· ἀσιτία ‖ 47 Hesych. VII 132 ἕαται· καθέζονται, ἧνται (Hom.?)

ὅκως νεοσσο(ὶ) τὰς κοχώνας ϑά(λ)π(ο)ντες. VII
ἀλλ' οὐ λόγων γάρ, φασίν, ἡ ἀγορὴ δεῖται,
χαλκῶν δέ. τ(ο)ῦτ' ἦν μὴ ὔμιν ἁνδάνῃ, Μητρ(οῖ,
τὸ ζεῦγος, ἕτερον χἄτε(ρ)ον μάλ' ἐξοίσει,
ἔστ' ἂν νόῳ πεισϑῆτε (μὴ λ)έγει(ν) ψεύδεα
Κέρδωνα. τάς μ(οι σ)α(μβα)λουχίδας πάσας
ἔνεγκε, Πίστε· δεῖ (γ') ἄλις ν(ο)ῦν ἡσϑείσας
ὐμέας ἀπελϑεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰς οἶκον.
ϑήσεσϑε δ' ὐμ(εῖς τὰ) νέα τ(α)ῦτα, παντοῖα·
Σικυώνια, 'Αμβρακίδια, νο(σ)σίδες λεῖαι,

48 ΟΠΩC (K supra Π), corr. m. pr. | ΚΗΧΩΝΑCΘΑ-Π-ΝΤΕC, super Ω lineola ad versum antecedentem (ΦΥ?) pertinens, corr. Hw Bch || 50 In papyro scriptum quod et alii et ego conieceramus | χαλκέων M || 52 ΑΝ-ΙΙΑΙ (ἄν, γύναι) Cr[1], ΑΝΝΟCΑ Bl, lectio incerta, νόῳ Bl, ἐπὶ (τὸ) πᾶν Bch | ΠΙCΘΗΤΕ | ψευδέα? R Herzog || 53 Μ-Ι-Α---ΛΟΥΧΙΔΑC, μευ Kn Bch; potest ΜΟΙCΑ vel ΜΕΝΑ (ἀμβ.?), non ΜΕΝCΑ, μοι etiam Bl || 54 Δ Ι-ΑΛΙCΙΝΙ-ΥΝΗ[C]ΘΕΙCΑC, suppl. Cr, lectio incerta; δεῖ (μ)άλιστ(α) ἰνηϑείσας Cr[1], (αἰνηϑείσας M), (δεῖ) ἀμέλει νῦν ἡσϑείσας FD., non fuit κ)αλ(ὰ)ς γ(ε)ν(ν)ηϑείσας (Bl) neque γ)ὰρ ἐπ(ιλ)ινηϑείσα(ς (Bch), nam de ΑΛΙC litteris nulla dubitatio || 55 ὔμεας M, cf. ad I 9. 16 | ΑΠΕΛΘΙΝ || 56 ΘΉCΕCΘΕ, ϑηεῖσϑε Bch, sed Ι litteram non dignosco neque ex Ε 'medium ductum' ultra litteram quae insequitur porrectum esse probabile, cum sat spatii intercedat | suppl. Bch, γένεα Rth | v. 57—61 spatiis pro commatum signis post singula verba vel verborum paria interiectis quomodo pronuntiandum esset simili ratione indicavit scriba atque I 28 sq. | 57 CΙΚΫΝΙΑ corr. m. pr. | super ΝΟCCΙΔΕC litterulas qui cognoscit M papyro laesa deceptus est | Χῖαι Hdl

48 Hes. v. κοχῶναι ... τίϑεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχίου. cf. Erotian. p. 19 sq. Kl. κοχώνην ... μέμνηται ... Εὔβουλος ἐν Σκυτεῖ: O. Hense, mus. Rhen. L p. 140. | 57 sqq. Pollux VII 93 (γυναικῶν ὑποδήματα) τὰ δὲ Σικυώνια (57, cf. Hesych.) τὸ ὄνομα δηλοῖ τίνων τὸ εὕρημα.. 94 ..αἱ δὲ βαυκίδες (58, cf. Hesych.) καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο, πολυτελὲς δ' ἦν ὑπόδημα κροκοειδές. γυναικεῖα δὲ καὶ τὰ ... καννάβια (58)..., νυκτιπήδηκες (59), Ψιττακίδες (cf. 58), ..νοσσίδες (vix a Nosside nominata, sed a νόσσῳ, cf. ψιττακίδια, sim. Hesych.), 'Αμβρακίδες (57), ἀμφίσφυρα (= 59, sed cf. Hes.), ἀκροσφύρια (60). Cf. VII 87: ἡ δὲ βλαύτη (58) σανδαλίου τι εἶδος ... VII 90: τῶν καρκίνων Φερεκράτης [μνημονεύει]· καττύομαι

VII *ψιττάκια, καννaβίσκα, βαυκίδ(ες), βλαυτία,*
Ἰωνίκ' ἀμφίσφαιρα, νυκτιπήδ(ηκ)ες,
ἀκροσφύρια, καρκίνια, σάμβαλ' Ἀρ(γ)εῖα,
κοκκίδες, ἔφηβοι, διάβαθρα· ὧν ἐρᾷ θυμὸς
col. 38 *ὑμέων ἑκάστης εἴπατ'· ὡς ἂν αἴσθοισθε*
σκύτεα, γυναῖκες, καί κύνες τί βρώζουσιν.

ΓΥΝΗ

κόσον χρεΐζεις κεῖν' ὃ πρόσθεν ἤειρας
ἀπεμπολῆ⟨ν τὸ⟩ ζεῦγος; ἀλλὰ μὴ βροντέων
αὐτὸς σὺ τρέψῃς μέζον εἰς φυγὴν ἥμεας.

58 spatium post ΨΙΝΤΑΚΑΙΑ, *ψιττάκεα* Bch, sed cf. testim. ΒΛΑ$\overset{Τ}{Υ}$ΤΙΑ, *βλαῦτται* plerique; num *ι* coaluit, ut II 8. IV 95. VIII 11? *βλαυτία* ut videtur Hesych., cf. Leon. Anth. Plan. app. 307, 3, Philostr. ep. 18 p. 324 ‖ 59 *ἀμφίσφυρα* plerique, sed cf. testim. ‖ 60 *βάμβαλ'* Bch, sed Β primo loco legi posse non credo ‖ 61 ne corrigas *ἔφηλοι* ‖ ЄΡΑ ‖ 62 ЄΙΠΑΤ (Τ ex C?) ω CΑΝ ‖ 63 C̲ΚΥΤЄΑ, *σκύτεα* a *σκῦτος*: sententiam satis perspicuam a plerisque qui *σκυτέα γυναῖκες καὶ κύνες* scribunt non intellectam mireris; *εἰπάτωσαν. αἴσθοιθε σκύτεα, γυναῖκες· καὶ κύνες τι* (sc. *σκῦτος*) *βρώζουσιν* Bl vix recte ‖ 64 ΚΙΝ | ΗΙΡΑC (non ΗΑΡΑC) ‖ 65 suppl. M | spatium post ΖЄΥΓΟC ‖ 66 Prima littera Α an Ο? | *ἡμέας* plerique, enclisin rest. M

τοὺς καρκίνους (60). .. *καὶ τὰ διάβαθρα* (utrimque altiora, cf. Varro de l. l. VII 53. Festus Paul. p. 74. Athen. XIII p. 568) *δὲ κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν* (61)· *ὁ δὲ κόθορνος κτλ.* Hesych. s. *Σικυώνια· ὑποδήματα γυναικεῖα καὶ ψέλια* (57). *νοσσίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον* (57). *ψιττακίαν* (idem vitium apud Photium s. v., *ψιττάκια* Etym.)· *εἶδος ὑποδήματος γυναικείου* (58). *κανάβια· ... ἢ ὑποδήματα ποιά* (58). *βαυκίδες· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου* (58, cf. Philem. lex. *βαῦσις* [scr. *βαυκίς*] *ὑπόδημα*, Philol. LVII 356). *βλαύτη* (= Poll. VII 87), *βλαυτία* (volg. *βλαυρια*)· *σανδάλια, βλαυτοῦν* (58), *ἀμφισφαῖρα* (cum libro nostro; perperam a Polluce -*σφυρα* accessiverunt). *ἀκρόσφυρα· γένος ὑποδημάτων γυναικείων* (60). *καρκίνος· ... ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις* (60). *σάμβαλα· σάνδαλα* (60). *Ἀργεῖα· ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα* (60) *διάβαθρα· εἶδος κτλ.* (61). Didymum tenemus hunc locum cum cura excerpentem ‖ 63 cf. Schol. Theocr. X 11 *χαλεπόν φασι μαθοῦσα κύων σκυτοτρωγεῖν* Luc. adv. ind. 25 (sim. Alciphr. III 47) *οὐδὲ*

ΚΕΡΔΩΝ VII

αὐτὴ σὺ καὶ τίμησον, εἰ θέλεις, αὐτὸ
καὶ στῆσον ἧς κοτ' ἐστὶν ἄξιον τιμῆς·
ὁ τοῦτο (ἐ)ῶν γὰρ οὔ σε ῥηδίως ῥιν(ᾷ).
σκυτέων, γύναι, τὠληθὲς ἢν θέλῃς ἔργον,
ἐρεῖς τι, ναὶ μὰ τήνδε τὴν τεφρὴν κόρσην
ἐφ' ἧς ἀλώπηξ νοσσίη(ν π)εποί(η)τ(αι —
τάχ' ἀλφιτηρὸν ἐργαλ(εῖ)α κινεῦσι,
Ἑρμῆ τε Κερδέων καὶ σὺ Κερδίη Πειθοῖ,
ὡς ἤν τι μὴ νῦν ἧμιν ἐς βόλον κύρσῃ,
οὐκ οἶδ' ὅκως ἄμεινον ἡ κύθρη πρήξει.

ΓΥΝΗ

τί τονθορύζεις κοὐκ ἐλευθέρῃ γλάσσῃ
τὸν τῖμον ὅστις ἐστὶν ἐξεδίφησας;

---

67 ΘΕΛΙϹ ‖ 69 Ο (potius quam Ι, Ω)⁻ϹΥ(Κ?)ΤΟΙ(Λ Bl, Ε M)ΩΝΓΑΡ, ι τουτο ..γαρ Kn, lectio incerta, ὁ τεκτονῶν Cr[1], ὁ τοῦτο λῶν Bl, ἐῶν M | exitus incertus, ϹΩ legit Bch: π(ε)ί(σε)ι vel -σαι Cr olim, (Ρ)ΙΗ(Ν)Α! = ῥινᾷ Bl; apte intellegi non potest εἰ τοῦτ' ὀκνεῖς γάρ, οὔ σε ῥῆδι' ὡς κρῆναι (Nairn) ‖ 70 ϹΚΥΤΕΩΝ (Bch), δευτεων Kn Bl ‖ 71 ΕΡΙϹ ‖ 72 ΑΛΩΠΗΞΝΟ-ϹΙΗΝ -ΕΠΟΙ-Τ--; verum viderat Dl Hdl ‖ 73 ⸓ΤΑΧ, lineola aporiae indicium | ΕΙΓΑ-ΙΑ, suppl. Dl, ἔργα (καλ)ὰ κινεῦσι Bch, ἔργα θεῖα M, εὖσαν; ἢ ῥα κινεῦσι, sc. τὸ δέλεαρ Cr[1] ‖ 74 explicavi, sicut Bch; inepta moliti sunt alii | κερδῴη W | ΠΙΘΟΙ ‖ 76 ΟΥΚ | ΑΜΙΝΟΝΗΧΙ (Χ oblita vel ex Υ deformata) ΥΤΡΗΠΡΗΞΙ, lineola num κύθρη (fr. 62, 1) scribendum esse indicatur? ἡ κύρτη Blümner ‖ 77 ΤΟΝΘΟΡΥΞΕΙ[ϛ], Ξ et Ζ in papyro simillimae, τονθορύξει Bl M forma dubiosa, cf. τονθρυστής, τονθορυσμός ‖ 78 ΤΟΝΤΙΜΟΝ | ἐξέδῃ φήσας? permire M, ἐξελῇ φήσας Hw, sed femina Cerdonem murmurantem pretium sibi computare (ἐκδιφᾶν, cf. testim.) opinatur

---

γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα (hinc Greg. Cypr. Apost.) ‖ 72 ἀλώπηξ· ὄρχησις. καὶ ἀλωπεκίαι. Μώμων ὡς Σοφοκλῆς (corr. ὡς Σ. Μώμῳ, fr. 386 p. 222 N). ὅπέρ ἐστι ἐν σώματι πάθος γενόμενον. Verba Μώμων κτλ. ad priorem, ὅπέρ ἐστι κτλ. ad alteram explicationem (Her.) pertinent ‖ 75 cf. Hesych. βόλος· θύρα (scr. θήρα)... καὶ δίκτυον ‖ 78 cf. Hesych.

VII ΚΕΡΔΩΝ

γύναι, μιῆς μνῆς ἐστιν ἄξιον τοῦτο
col. 39 *τὸ ζεῦγος ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν· χαλκοῦ*
ῥίνημ' ὃ δή κοτ' ἐστὶ τῆς Ἀθηναίης
ὠνευμένης αὐτῆς ἂν οὐκ ἀποστάξαι.

ΓΥΝΗ

μάλ' εἰκότως σευ τὸ στεγύλλιον, Κέρδων,
πέπληθε δαψιλέων τε καὶ καλῶν ἔργων.
φύλασσε κάρ(ψ)ας αὐτά· τῇ γὰρ εἰκοστῇ
τοῦ Ταυρεῶνος Ἡκατῆ γάμον ποιεῖ
(τ)ῆς Ἀρτ(α)κηνῆς, κὐποδημάτων χρείη.
τάχ' οὖν, τάλης, ἄξουσι σὺν Τύχῃ πρός σε,
μᾶλλον δὲ πάντως· ἀλλὰ θύλακον ῥάψαι,
τὰς μνέας ὅκως σοι μὴ αἱ γαλαῖ διοίσουσι.

ΚΕΡΔΩΝ

ἤν τ' Ἡκατ⟨ῆ⟩ ἔλθῃ, μνῆς ἔλασσον οὐκ οἴσει,
ἤν τ' ἡ Ἀρτακηνή· πρὸς τάδ' εἰ θέλεις σκέπτευ.

---

79 primae litterae evanidae | *μνῆς* umbra relicta ‖ 80 ΒΛЄ ΠΙΝ ‖ 82 ΩΝЄΥΜЄΝΗC ‖ 85 ΚΑΙ-ΑC, post ΚΑ potius Ρ quam Γ, ante ΑC Ψ litterae hasta; *κάψας* M, *κἀγκάς* Cr[1], *κα(λῶ)ς* Rth | ΙΚΟCΤΗΙ ‖ 86 ΤΑΥ ΡЄΩΞΝΟCΗΚΑΤΗ, cf. 91, *ἡκατῆ* = *ἡ Ἑκατῆ* Bch; *Ἑκαταία* sim. in inscriptionibus | ΠΟΙΙ ‖ 87 ΑΙ---ΗΝΗCΚ(Χ?), suppl. ex v. 92 ‖ 88 ⸝ΤΑΧ, dubitavit corrector de versu medio, ubi item perspicitur: ΤΑΛΗCΑ(Α, potius quam Δ, Λ)Ξ(?)ΟΥCΙ ‖ 89 Fuit ΠΑ ΝΤΩC, cf. 90 ‖ 90 ΤΑC | ΟΚ ΩC papyro fissa voces distractae (Kn Mk) ‖ 91 *Ἡκάτ'* fortasse servandum | ΟΥΧΟΙCΙ (κ supra), corr. m. pr. ‖ 92 ΗΝΤΗΙ, Ι locum non habet, nimis enim quaesitum *ἥν τ' ἦ Ἀ.* (M) | ΘЄΛΙC

ἐξεδίφησεν· ἐξεζήτησεν, quod nescio an ad similem Herondae versum spectet ‖ 85 cf. Hesych. *κάρψαι· ξηρᾶναι* ‖ 90 Hesych. *διοίσουσι· διαφέρουσι*

ΓΥΝΗ Β VII

οὔ σοι δίδωσιν ἡ ἀγαϑὴ Τύχη, Κ(έ)ϱδων,
ψαῦσαι ποδίσκων ὧν Πόϑοι τε κἤϱωτες
ψαύουσιν; ἀλλ' εἰ̃ς κνῦσα καὶ κακὴ λώβη,
ὥστ' ἐκ μὲν ἡμέων δὶς ⟨τὸ τ⟩έλος, ἐῶ, πϱήξεις,
ταύτῃ δὲ δώσεις κε(ῖ)νο τὸ ἕτεϱον ζεῦγος
κόσου; πάλιν πϱήμηνον ἀξίαν φωνὴν col. 40
σεωυτοῦ.

ΚΕΡΔΩΝ

σταλῆϱας πέντε, ναὶ μὰ ϑεοὺς, φο(ι)τᾷ
ἡ ψάλτϱι' ⟨Εὐ⟩ετηϱὶς ἡμέϱην πᾶσαν
λαβεῖν ἀνώγουσ', ἀλλ' ἐγώ μιν (ἐχϑα)ίϱω,
κἢν τέσσαϱάς μοι Δαϱεικοὺς ὑπόσχηται,
ὁτεύνεκέν μευ τὴν γυναῖκα τωϑάζει
κακοῖσι δέννοις· εἰ (δέ σοίγ' ἐστ)ὶ χϱείη,

---

vv. 93 sq. alteri mulieri dedit M, Metro plerique ‖ 95 ΑΛΛΙC, ἄλλαις Cr[1], ἀλλ' οἷς Rth, ἀλλ' εἷς Bch | κνῖσα Rth, κνύζα alii ‖ 96 ⌐ΩCΤ, lineola locus obscurus indicatur | ἩΜΕΩΝΔ(Δ Λ potius quam Α)ΙCΛΕΟCΕΩΠΡΗΞΙC, correxi coll. I 64; tentaveram διέλεο, δὶς πλέον, δὶς ϑαλέοι σέω πϱῆξις; ἄπλετος σέω πϱῆξις Bch, δὶς λόω πϱήξεις El ‖ 97 ΤΑΥΤΗΙ ΔΕΔΩC(C potius quam Τ)ΙC, δώσεις plerique, tentaveram δῶτις coll. Hesych ‖ 98 interstitium post ΚΟCΟΥ, obtemperavi ‖ 99 CΕΩΤΟΥ in marg. sin. add. m. pr.; eadem in marg. sup. CΕΩΥΤΟΥCΤΑΤΗ^{Ρ}ŏ (= οὕτω?) ‖ 100 .Η, dubitationis signum, suppl. Rth, cf. Fick-Bechtel p. 115, facilius *⟨'Ι⟩ετηϱὶς (cf. 'Ι-άνασσα) | 101 ΛΑΒΙΝ | spat. ante ΑΛΛ | Ε-Θ-ΙΡΩ ‖ 102 poeta aut Δαϱ(ε)ϊκοὺς pronuntiari voluit (cf. 122, 106 IGA. 69) aut Δαϱεϊκοὺς (cf. VI 55); spondeus locum non habet, ne in proprio quidem nomine ‖ 103 ΟΤΟΥΝΕΚΕΝ, corr. M ‖
I
104 ΔΕΝΝΟΙC, spat., ι coniectura inepta m. r.; δεννοῖς Bch | ante ΧΡΕΙΗ fuit Ι vel Ν: σοί γ' ἐστι)ν vel γέ τι? non aptum εἰ δὲ τῶνδέ σοι (El) | priori feminae, quae v. 83 sqq. asperius

---

95 Hesych. λώβη· βλάβη ... χλεύη ψεῦδος ὕβϱις ‖ 102. 106. 122 Hesych. Δαϱεικοί· οἱ χϱυσοῖ στατῆϱες. ἐκλήϑησαν δέ, ὥς τινές φασιν, ἀπὸ Δαϱείου τοῦ τῶν Πεϱσῶν βασιλέως, cf. CIG. V, I 1 ‖ 103 Hesych. τωϑάζει· χλευάζει ... λοιδοϱεῖ ... κακολογεῖ

VII φέρευ λαβοῦ⟨σα⟩· τῶν τριῶν (θέλω) δοῦναι
καὶ ταῦτα καὶ ταῦτ' (ὧν ἑκάτε)ρα (Δα)ρεικῶν
ἕκητι Μητροῦς τῆσδε (κἀφ' ὅτῳ) εἴρηκ(ας,
γύ)ναι, τό μ' ἐλάσαι σαν(ίσιν αὐταῖς εἰς ἄλλας
ἐόντα λίθινον ἐς θεοὺς ἀναπτῆναι·
ἔχεις γὰρ οὐχὶ γλάσσαν, ἡδονῆς δ' ἠθμόν·
ἆ, θεῶν ἐκεῖνος οὐ μακρὴν ἀπῴ(κισ)ται,
ὀτέῳ σὺ χείλεα νύκτα κἠμέρην οἴγ(εις.
φέρ' ὧδε τὸν ποδίσκον· εἰς ἴ⟨χ⟩νος θῶ μ(ι)ν.
πάξ· μήτε προσθῇς μήτ' ἀπ' οὖν ἕλῃς μηδέν·

---

eum appellaverat, nihil se vendere fingit, alteri mitiore sermone utenti (95 sq.), duo calceorum paria coniuncta praebet || 105 φέρευ, λαβοῦ ⟨τού⟩των Buecheleri vix ferri potest propter caesuram; multa tentavi, velut λάβ' οὔ⟨τω⟩ τῶν τριῶν (κακῶν), quae Cerdo 'lingua non libera' murmuretur || 106 ΚΑΙΤΑΥ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙΤΑΥΤ (-)-------Ι-/ ΑΓΙΚΩΝ, dittographiam del. Kn, suppl. Cr, ἅμα τίθημι Δαρ. Dl, ἄλλα πέντε Δαρεικῶν Hdl olim, nunc ἑ)πτὰ Δ. || 107 τησδ---------ει--- Kn, (σὴ δ' ἔτ' ἂν) φωνὴ Bch, in fine umbrae ΓΕΙΟ (Λ, Δ) ◡/Ι', suppl. Cr coll. II 26, (τοῖν τέ σευ) χειλ(ο)ῖν vel (τῶν τέ σευ) χείλ(έων || 108 ⏑{--ΝΑΙΤΟΜΕΛᾸCΑΙCΑΝ (non fuit Μ)Ι}----◡, deinde decem litterae detritae; lineola dubitationis indicium; suppl. Cr, δύναιτο μ' ἐλάσαι Cr olim | σαν(ίδος Dl, σαμβάλοισιν ὥστ' Ἑρμέω Bch || 109 ΕΟΝΤΑΛΗΘΙΝΟΝ, corr. Hdl, cf. Xenoph. conv. IV 24 | in fine pellucet ΑΝΑΠΤΗΝΑΙ (Hw) || 110 ΕΧΙCΓΑΡ, deinde interstitium, lineola indicium corrupti quod sequitur ΗΔΗΝΗC; deinde ΔΗΘΜΟΝ iam Bch cognovit, ubi δηελθιν Kn; ἴθμην Hdl || 111 ΕΚΙΝΟC | ΑΠΩ, reliquae litterae incertae, suppl. Danielsson Hdl, cf. I 13, ἀπήλλακται Bl, ἀπ(έ)σφ(αλται C[1], ἄπ(εσθ' ὠνὴρ Bch || 112 ΟΤΕΩ | ΧΙΛΕΑ | ΟΙΙ---/, verum perspexit Bl Rth (οἴγνυς), οἰνοῖς Hdl Cr[1] coll. v. 110 I 25 || 113 ΕΙCΙΝΟCΘΩΜ-Ν·, punctum ad Ρ v. 112 pertinens (Kn) super Ι; suppl. Bl, εἰ σίνος θῶ(υμα Bch, θ⟨έ⟩ω Μ || 114 ΠΑΞ· pausa indicata | ΕΛΗC (in fine Ι?)

---

108 cf. Hesych. ἐλάσαι· ... ποιῆσαι, ἀγαγεῖν || 111 Hesych. ἀπῴκισται· μεμάκρυνται. Sed cf. LXX Reg. I 4, 22 || 114 Hesych. πάξ· ὑπόδημα εὐυπόδητον. ἢ τέλος ἔχει(ν) Prius glossema hoc versu male intellecto ortum, cf. test. ad II 47; *baxeae* huc non referendae. Sim. Hes. κόγξ· ὁμοίως πάξ· ἐπιφώνημα τετελεσμένοις

τὰ καλὰ πάντα τῇς καλῇσιν ἁρμόζει. VII
αὐτὴν ἐρεῖς τὸ πέλμα τὴν Ἀθηναίην col. 41
τεμεῖν. δὸς αὔτη καὶ σὺ τὸν πόδα· ψωρὴ
ἄρηρεν ὁπλή· βοῦς ὁ λακτίσας ὕμεας.
εἴ τις πρ(ὸ)ς ἴχνος ἠκόνησε τὴν σμίλην,
οὐκ ἄν, μὰ τὴν Κέρδωνος ἑστίην, οὕτω
τοὔργον σαφέως ἔκειτ' ἂν ὡς σαφῶς κεῖται. —
αὔτη σύ, δώσεις ἑπτὰ Δαρικοὺς τοῦδε,
ἡ μέζον ἵππου πρὸς θύρην κιχλίζουσα. —
γυναῖκες, ἢν ἔχητε κἠτέρων χρείην
ἢ σαμβαλίσκων ἢ ἃ κατ' οἰκίην ἕλκειν
εἴθισθε, τήν μοι δουλ(ίδ') ὧδε ⟨δὴ⟩ πέμπειν.
σὺ δ' ἧκε, Μητροῖ, πρός με τῇ ἐνάτῃ πάντως
ὅκως λάβῃς καρκίνια· — τὴν γὰρ οὖν βαίτην
θάλπουσαν εὖ δεῖ 'νδον φρονεῦντα καὶ ῥάπτειν.

---

115 ΤΗC (I supra) | ΑΡΜΟΖΙ ‖ 116 ЄΡΙC ‖ 117 spatium post ΤЄΜΙΝ ‖ 118 post ΑΡΗΡЄΝ et ΟΠΛΗ interstitia, non intellexerat *ψωρῇ ἄρηρ' ἐν ὀπλῇ βοῦς*(M) | *ὕλλας* Dl, cf. Hes. s. v. *ὕλλει, ὑλίας* | ΥΜΑC, corr. M coll. II 9. 60 ‖ 121 *σαφέως κ.* M | ΚΙΤΑΙ ‖ 122 ΔΩCIC ‖ 123 *κιχλίζουσα;* vix recte M ‖ 125 ЄΛΚΙΝ ‖ 126 ⸝ЄΙΘΙCΘЄ, lineola exitum corruptum indicat *δουλ(ίδ')* Bl Cr Hdl all. | --ΩΔЄΠЄΜΠЄΤ (IN supra) (Τ potius quam Ι del)Є𐅃, cf. ad V 77, corr. m. pr.; ΔЄΙ (Rth) vel potius ΔΗ haplographia haustum (infinitivus pro imperativo); *πέμποιτε* Bl, *πέμπεσθε* M, *πέμπειν δεῖ* Ludwig ‖ 128 spat. ante ΤΗΝ ‖ 129 δ/ρ> ΘΑΛΠΟΥCΑΝ, *θάλπους ἄνευ* Bch | ΦΡΟΝΟΥΝΤΑ | ΡΑΠΤΙΝ | '*homo cordatus bonum vestimentum bene sarciet*' i. e. feminam quae empturas ei adducit donis sibi devinciet; eadem fere ratione explicaverunt Bl Hck

---

115 cf. Ps.-Diogen. 228 p. 219 *ἅπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι* (corrigunt *καλοῖσιν ἀνδράσιν*, cf. Nauck Trag. fr. p. 868) *πρέπει* ‖ 116 Hesych. *πέλμα· τὸ κάτω τοῦ ποδός* ‖ 118 Hesych. *ὁπλή· ὄνυξ κτήνους. ἄλλος* (Herond.?) *ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου* ‖ 123 cf. *ἡ ἱππόπορνος* Alciphr. I 38. III 50 et *κιχλίζειν* id I 23. 31 ‖ 129 cf. Hesych. *βαίτη· δερμάτινον ἔνδυμα ὅπερ ἔνιοι σισύραν*, sim. Poll. VII 70. Bekk. Anecd. p. 84, 32, cf. Sophro 38 p. 160 Kb.

VIII.

ΕΝΥΠΝΙΟΝ.

Ἄστηθι, δούλη Ψύλλα· μέχρι τέο κείσῃ
ῥέγχουσα; τὴν δὲ χοῖρον αὐονὴ δρύπτει·
ἢ προσμενεῖς σύ, μέχρι σευ ἥλιος θάλψῃ
col. 42 fr. 1 + 9 τὸν κ)ύσὸν ἐσδύς; κῶς δ', ἄτρυτε, κοὐ κάμνεις
τὰ πλ)ευρὰ κνώσσουσ'; αἱ δὲ νύκτες ἐννέωροι.
ἄστηθ)ι, φημί, καὶ ἅψον εἰ θέλεις λύχνον
καὶ τ)ὴν ἄναυλον χοῖρον ἐς νομὴν πέμψ(ο)ν.
τό(ν)θρυξε καὶ κνῶ, μέχρι σευ παραστα(
τὸ) βρέγμα τῷ σκίπωνι μαλθακὸν θῶμαι.
δει)λὴ Μεγαλλί, κα(ὶ) σὺ Λάτμιον κνώσσεις;

---

1 τεῦ M | ΚΙCΗΙ ‖ 2 ΔΡΥΠΤΙ ‖ 3 ΠΡΟCΜΕΝΙC | ΘΑΛΨΗΙ (Ι supra), correxit ad regulas scholae, cf. VI 36; *μέχρις εὖ* Rth, *εὖ* Wright ‖ 4 sqq. suppl. Dl Cr Hdl | ΚΑΜΝΙC ‖ 5 post ΚΝΩCCΟΥC interstitium ‖ 6 ΚΑΙΑ̇C+(Τ corr. in Ψ)ΗCΟΝ corr. m. pr. | ΘΕΛΙC ‖ 7 *ἄναγνον* Hdl ‖ 8 ΙC{-ЭΡΥΖΕ | *παραστᾶ(σα* Kn, unde feminam loqui opinantur, possis *παραστὰ(ς νῦν* vel *εὖ* vel *δὴ* (I 48) ‖ 9 ΒΡΕΓ{ΜΑ cf. IV 51 | *θέωμαι* M ‖ Versuum 12 (10?)—21 binae fere priores litterae col. 41 adhaeserant; quae inde a versu 10 { lineola separata sunt, ex fr. 9 Kn (tab. XXIII) recte huc rettulit Dl ‖ 10 --ΛΗΜ{ΕΓΑΛΛΙ, interstitium maius, suppl. Bch, *δούλη* Kn | ΚΝΩCCΙC | cf. Theocr. III 49 sq. ‖ de vv. 11 sqq. cf. Kn. *Archiv f. Pap.* I 379 sqq.

---

1 Testim. interpr. Phot. Suid. *ψύλλα καὶ ψύλλαι ... Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης...καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα*, cf. AP. VII 403 Fick-Bechtel, *Personenn.* S. 345: num haec serva *Afra genus* (Moret. 32)? ‖ 5. 10 Hesych. *κνώσσειν· ὑπνοῦν* (δ 809) ... *κοιμᾶσθαι, ῥέγχειν* (cf. v. 2) | Hesych. *ἐννέωροι· ἐνναετεῖς* ad Od. λ 311: num Herondas hyperbole usus est?

οὐ) τὰ ἔρια σὲ τρύχ(ο)υσιν· ἀλλὰ μὴν στέμμ(α VIII
ἐπ' ἱρὰ διζόμε(σ)θα· βα(ιὸ)ς οὐχ ἧμιν
ἐν τῇ οἰκίῃ ἔτι μα(λ)λὸς εἰρίων. δειλή,
ἄστηθι· σύ τέ μοι τ(ὤνα)ρ, εἰ θέλεις, Ἀννᾶ,
ἄκουσον, οὐ γὰρ νη(πίας) φρένας βόσκεις. + fr. 12
τράγον τιν' ἕλκειν (ἐκ) φάραγγος ὠΐσμην
μακρῆς, ὃ δ' εὐπώγ(ω)ν τε κεὔκερως (ἦν τις.
ἐπεὶ δὲ δή (τι) ψ(ηλαφάω τὰ) τῆς βήσσης
ἧ(μαι) σφα(δάζων· τοῦ κόπου) γὰρ ἑσσῶμαι.
συ-------------τες αἰπόλοι πλε(
τη-------------εἰ)ρίων τ' ἐποιεῦν(το.

11 sqq. suppl. Bch Dl | *μή;* W, *οὐ* volgo | ΤΑЄΡΙ⟩Α Bl, *ἔργα* plerique | post ΤΡΥΧ-ΥCΙΝ interstitium ‖ 12 suppl. Bch, *βά(ψ)ις* Dl | *ἧμιν?* cf. ad II 44 ‖ 13 Є[N] ΤΗ[Ι]ΟΙΚΙ⟩ΗΙ *κτλ.* corr. m. rec.[2] ut videtur | *μαγμὸς* Dl per litteras, sed in papyro Λ potius, quam Μ litterae altera pars | ΙΡΙѠΝ | ΔΙΛΗ ‖ 14 ‿ΑC ΤΗΘΙ, lineola aporiae signum | CΥΤЄΜΟΙΤ (ΙΤ potius quam Ν)---ΡЄΙΘЄΛΙC ΑΝΝΑ͡, suppl. ex 66, *(τ)οῦτ' ἐμὸν* Bch, sed Τ locum non habet (Kn) ‖ 15 ΑΚ⟩ΟΥCΟΝ | ΒΟCΚΙC ‖ 16—22 suppl. Cr; accessit fr. 12 ‖ 16 ΤΡΑΓΟΝ⟩ΤΙΝ⟨ЄΛΚΙΝ⟩ cf. v. 67 | ΦΑΡΑ (quod legit Bch Ι ad Γ pertinet) ΓΓΟC (Mk) ѠΙC (non Ο) Μ (del., non ΑΜ) Ι -, ηθ m. pr, *ᾠόμην* vel *ὠΐσμην* (M) in *ᾠήθην* mutatum esse ci. Cr Bl ‖ vv. 16 sqq. exeuntibus quot litterae desint si desunt, incertum, nam avulsa est dextra pars papyri ‖ 17 novo fragmento ascito verba quae coniectura recuperaveram apparuerunt ‖ 18 ЄΠ⟩ΙΔЄΔΓ (ΙΤ ut V 14, Η ut III 36?) -ΨΙ, capita Ψ et Η litterarum dignoscere mihi videor | papyri frustulo ad VII 22 traiecto *δ' ἐδεῖτο ψηλαφῆν* meum (Kn) iam fide caret ‖ 19 Η (nescio quid superscriptum) --⟩CΦΑ, suppl. incertum; possis *ἤ(δη) 'σφά(δαζον, ἢ (τῆ)ς φά(ραγγος*, sed minus aptum quod sequitur | suppl. Cr, possis *τοῦ σκότου, τοῦ πόνου* ‖ 20 ΤЄC vel ΓЄC | velut *σύν(εγγυς ὀρτάζον)τες* | *πλε(ῦνες* olim, fuerit fere *πλέγμα τῇ Δρυάδι* [cf. 23] *φύλλων εἰ)ρίων τ' ἐποιεῦντο* (Bötticher *Baumk.* 62) ‖ 21 ‿ΤΗ corruptela indicata

15 De somnio cf. Artemid. II 12 *αἶγες . . . πᾶσαι πονηραί* ‖ 17 sq. cf. Laberii fr. inc. XX p. 365 R.[3] *arietem reciprocicornem lanicutem testitrahum*, Ariet. p. 340 *vix sustineo lassas clunes* ‖ 19 cf. Hesych. *σφαδάζει . . . δυσθανατεῖ, χαλεπῶς φέρει . . .*

VIII col. 43 fr. 3 sq. 13—18 + 39. 46
κἠγὼ οὐκ ἐσύλευν (οὐδὲν, – ∪ – – –
καὶ ἄλλης δρυός (μοι τὸ σ)τέγ(ασμ' ἐδίφησα,
οἳ δ' ἀμφὶ κάρτ' ἀ(νθεῦν)τες – ∪ – – –
τὸν αἶγ' ἐποίουν-----π(ιή)εντα.
καὶ (π)λησίον μὲ(ν οὖν τινες β)ή(σ)σης λείης
κ(ατήεσ)αν, μᾶλλ(ον δὲ κἤ)γω(γε). ὤνθρωποι
σχ(ιστοῖς) κροκωτ(οῖς ἀμ)φὶ (ἐπ)έξευσαν (γαῦροι
fr. 4 *ὤ(μοισι) λεπτῆς ἄντυγος---τα(*
συ----ς δὲ νεβροῦ χλαν(ιδίον) κατεζώ(σθ)η
κ(ἰβη)ρικὴν κύπα(σσι)ν ἀμ(φὶ τοῖς) ὤμοις
κό(θορνον) ἀμφὶ κν(ημίη)ν· ἐσή(ρτη)το
-----κο)θόρνου-----νκα---τρη
------ωμεν το-----σαν(
--- --ὤρην εἶχ-----θι(
-----ν τ)ὸ λῶπο(ς----κον(
τοῦ Ὀδ)υσσέως ω-----νολ(
)το(

---

22 velut *ἀλλ' εὐφήμησα* ‖ col. 43 = fr. 3. 4. 13—18 + 39. 46, quae huc rettulit Cr ‖ 24 ΟΙΔΑΛ (Μ dimidiata)-Ι·ΚΑΡΤΑ, spatium, deinde C (Ѽ, ЄΟ?); scriptor voluit quod dedi; in fine *ἔαρι λειμῶνες* | ΤЄC, ΓЄΡ? ‖ 25 *ποιευν* M | *ληΐῳ π.*? ‖ 26 ΜЄΙ potest *μετ μεν μεγ* ‖ 27 Ν(potius quam ΛΙ vel ΑΙ)ΜΑ, deinde Μ vel ΛΟ (ΛΙ ΛѠ) ‖ 28 ΚΡΟΚѠΤ ‖ 29 ΛЄΠΤΗCΑΝΤΥΓΟC ‖ media pars e fr. 4 Kn ‖ 30 fr. 39 adieci | ultimae litterae vestigium adhaeret fr. 2 ‖ 30 *σύ(ν τις, σ(ναγρὸ)ς δὲ*? cf. Apul. Met. XI 8 ‖ 31 inserui fr. 40 | Κ---ΡΙΚΗ}Ν *κἰβηρικὴν* potius quam *καὶ Σηρικὴν* | fr. 40 Η litterae caput dextrum fragmento 3 adhaerere negat Kn | an *ἀμφί(εστ') ὤμοις*? ‖ 32 ΚΟ------ΑΜΦΙΚ, nihil nisi umbra (Kn) super Ο, ultima littera Ν potius quam Ι; *ἀμφὶ κν(ήμας* Bch | -----ΙCCΙ, legi potest ΝЄCΗ nisi fuit *ἐπήρτητο* ‖ 34 CΑΙ, in exitu Ν potius quam Ι vel Ρ ‖ 35 ΙΧ, *ιχ* potius (Cr) quam *ιμ* assentiente Kn ‖ 36 ѠΛѠΠΟ (Ο supra), corr. m. pr. ‖ 37 -}---ΥCCЄѠCѠ (Ο supra), *ώ(ς* corr. in *οἷα* potius quam in

---

31 Hes. *κύπασσις· περίζωμα· καὶ χιτῶνος εἶδος*, ultima glossographi Harpocrationis; cf. Anth. Pal. VI 272 ‖ 36 *λῶπος* Hippon.

[deest versus] VIII

ὥσπερ τελεῦμεν ἐ⟨ν⟩ χόροις Διωνύσου. col. 44 fr. 2+19 sq.
χοἲ μὲν μετώποις ἐ⟨ς⟩ κόνιν κολυμβῶ⟨ντες
ἔκοπτον ἀρνευτῆρ⟨ες⟩ ἐκ βίης οὖδας,
οἳ δ' ὕπτι' ἐρριπτεῦντο· πάντ' ἄδην, 'Αννι⟨ᾶ,
εἰς ἕν· γέλως τε κἀνίη⟨' κεράννυντο.
κἀγὼ 'δόκεον δισμ⟨υ⟩ρ⟨ία⟩ ἐκτα⟨ραχθεὶς καὶ + fr. 44
τ⟨ρέμω⟩ν ἀλέσθαι κἠλάλαξ' ἀν⟨οιστρηθεὶς + fr. 35
ὀρ⟨θῶς ---- ὡς τὴν δο⟨ρὴν

[versus 48—57 disiecti]
fr. 33. 34

επω
ωσμ
καὶ φ
οἳ δὲ
τρυγ
τ⟩υπ
- -

ὅκως; suppl. Cr; 'Οδυσσέος trisyllabum? cf. Meister p. 817 num οἷα φαι⟩νόλης? || 38 post ΤΟ ut videtur Λ vel Μ || a v. 40 nova pagina incipit; fr. 11 quod huc retulit Dl col. 45 v. 67 sq. inseruit Kn | ЄΓ potius quam ЄΠ, ἐν Cr, ἐπὶ Kn, fuerit ἐγ χ. | ΔΙΟΝΥ CΟΥ, corr. Kn, potest χόροισ⟨ι⟩ Διονύσου = Δευνύσου ex Anacr. fr. 2. 11 || 45 sq. fr. 44 adiecit Cr || 45 ‿ΚΑΓΩ, lineola dubitationem indicans atque paullo infra versus 30 ultima littera frustulo papyri adiecto nuper apparuit | ΔΙCΜ-ι⟩--ЄΚΤ-, ante Є aut Α (ΛC), post Τ aut Ο aut Α, Ω || 46 Τ----ΝΑΛЄCΘΑΙ, deinde spatium; Τ ex fr. 35 petitum | ΚΗΛΑΛ⟩ΑΞ ΑΝ, quinta littera Λ potius quam Χ || 47 ΟΡ fr. 35 || fr. 33 propter papyri colorem ad col. 42 sq. rettulit Kn; adieceram fr. 38 duas Τ litteras continens, sed haec cum ultimis fragmenti 33 versibus ne coniungantur fibrae suadent. Initia versuum ad ultimam col. 44 partem referenda. Non adhaerebant ipsi versui 47 neque ad imam paginam descendebant: hinc numeri coniectura repetiti || 50 ЄΠΩ potius quam ЄΠΟ? || 54 velut τρυγ⟨ὸς πεπωκότες --- (fr. 36 p. 80) || 55 τύπ⟨τειν --- λα⟩κτίζειν (fr. 52, p. 83) || Fr. 34 simile esse

VIII fr. 34

ο(
νυν(
μδ(
(καὐτὸν ὠΐσμην
col. 45 τὰ δεινὰ πνεῦσαι λὰξ πατέ(οντά μ' „ὦ καύηξ,
„ἔρρ' ἐκ προσώπου, μή σε καίπερ ὢν πρέσβυς
fr. 8 21—30 „οὔλῃ κατιθὺ τῇ βατηρίῃ κόψω.“
κἠγὼ μέταυτις „ὦ παρεόν(τες, σκέψασθε·
„θανεῦμ' ὑ(π)ὲρ γῆς, εἰ ὁ γέρων μ(ε συγκόψει·
+ fr. 5 „μαρτύρ(ο)μαι δὲ τὸν νεηνίην τοῦτον.“
ὃ δ' εἶπεν „(ἄ)μφω τὸν δορέα (λαβόντ' αἴρειν.“

testatur Kn | O an Ω vel M incertum; deinde fuerit *νῦν*; a sinistra parte numquid desit incertum ‖ 58 in fine addi potest fr. 58 *ὦ σάν›να* vel *Ἀν›νᾶ* ‖ 59 ΕΡΡΕΚΠΡΟϹ{ΩΠΟΥΜΗϹΕ ΚΑΙΠ, cetera e scholio Nicandreo ascita; coniecerat *κ⟨αἰ⟩περ ὢν* Dl ‖ 60 Ο·Λ·ΗΙΚΑΤΙϹ-ΤΗΙΒΑΤΗΡΙΗΙΚΟ, schol. Nicandr. in fine habet *καλύψῃ*, unde *κνάψῃ* coniecit Cr, *κόψω* Wl; haud scio an fuerit *κνάψω* ‖ 61 Κ[illegible](Η ex Ω m. pr.) ΓΩΜϹ{ΤΑΥΤΙϹ ‖ 62 Υ{-ΕΡΓΗϹΙΟ, paenultima littera Ι potius quam Υ ‖ v. 63—71 syllabae inde a quarta ex fr. 5 petitae. Fr. 5 huc referendum esse cum eo probatur, quod v. 63 *μαρτύρ-* (fr. 8) atque *-μαι* (fr. 5) apte coniungitur (Bl), tum eo quod v. 70 *τελεῦντες* vocis T littera manifesto ita est divisa, ut altera pars fragmento 8 adhaereat, altera fragmento 5 (Cr); praeterea v. 63 sq. sententiae toti loco convenientes hinc restaurari possunt ‖ 63 fr. 5 ΛΑΙΔΕΤΟΝΝΕΗΝ, suppl. Cr ‖ 64 ϽΔΙΠΕΝ | fr. 5 spatium post ΜΦΩ, suppl. Cr[1] (*δορεύς = σφαγεύς, μάχαιρα*), *ἄμφωτον δόρεα* Bch; supplemento meo loco difficili lumen adfunditur, cf. v. 75, ubi certaminis praemium ambobus commune est; *τόν δορέα (κύβοις ῥίπτειν)* vix recte Gerhard

58 sq. senex saevus Alciphr. III 43 ‖ 59 extr. cf. Hippon. fr. 2; Phot. etc. *κάβαξ· πανοῦργος* (Kretzschmer, *Kuhns Zeitschr.* XXXI 354 ‖ 60 sq. Schol. Nic. Ther. 374 p. 31 K.: *βατῆρα δὲ τὴν βακτηρίαν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. καὶ Ἡρώδης ὁμοίως ὁ [ἡμίαμβος] ⟨μιμιαμβογράφος⟩ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ* (conieceram *Ἐνυπνίῳ*)· *φεύγωμεν* (glossema) *ἐκ προσώπου μή σ' ἐκπερῶν πρέσβυς οὐλῇ κατιθὺ* (ita V cf. Babr. 95, 42; alii *κατ' εὐθύ*) *βατηρίῃ καλύψῃ*. Quod delevi *ἡμίαμβος* hominis Byzantini iuventum de metro coniecturam facientis e margine in textum irrepsit. Nulli igitur Herondae dimetri (Fr. Hanssen comment. Ribbeck. p. 190 sq.)

καὶ τοῦτ' ἰ(δ)ὼν ἔληξα. τὸ ἔνδυ(τόν μοι καὶ VIII
τὸ)ν ἀδ(ρὸ)ν ὧδε· τὤναρ ὧδ' εἰ(κάζειν δεῖ. fr. 5. 11
μοχθέων τὸ)ν αἶγα τῆς φ(άραγγ)ος ἐ(ξ)εῖλκον
εἰς τέμενος), ἀλλ' οὐ δῶρον ἐν(τυχοῦσίν κο)υ,
οἱ δ' αἰ)πόλοι μιν ἐκ βίης (διηρ)εῦντο
τἄνθεα τελεῦντες καὶ κρεῶ(ν ἐδαί)νυντο· fr. 8
τἄμ' ἐλεὰ πολλοὶ κάρτα, τοὺς ἐ(μοὺς μ)όχθους,
τιλεῦσιν ἐν Μούσῃσιν· ὧδ' ἐγ(ὼ εἰκάζω.
τὸ μὴν ἄεθλον ὡς δοκοῦν ἔχ(ει)ν μοῦνος
πολλῶν τὸν ἄπνουν κώρυκον πατησάντων,
κῆ τῷ γέροντι ξύν' ἔπρηξα ὀρινθέντι —

---

65 fr. 5 Ͻ(Ꞷ dimidiata) Ν (spatium) ЄΛΗΞΑ ΤΟ, spatia | non fuit *ἓν δύο* ‖ 66 *τὸν ἀδρὸν*, scil. *σκύφον*, cf. I 81 ‖ 66 fr. 5 *τῶν ἀρωδι(ῶν ardeorum* interpretatur Bch coll. Hipp. 63. 76, sed forma inaudita (Hoffmann *Dial.* III p. 237) | *τὤναρ = τὰ ὄναρ* Cr, cf. 14 | ꞶΔΙ suppl. Cr ‖ 67 cf. p. 84 fr. 57 ¦ fr. 5 ΝΑΙΓ(Τ Kn Cr[1])ΑΤΗϹΦ, *φ(άραγγος* Cr | fr. 11 ad vv. 22 sq. rettulerat Dl, huc transtulit Kn ‖ 68 ΔꞶΡΟΝϲιͷ, ultima prorsus incerta, vix potest *ἐν (Διωνύσο)υ* (fr. 36. 37 p. 80) | *ἐν(κύρσασίν?* ‖ 70 -ΑΝΘЄΑ Bch, vox sacra = *τὰ ἔνθεα?* adhaerescebat fr. 5 ¯ЄΛЄΥ | in fine ΝΥΝΤΟ ‖ 71 rest. Cr, *μέλεα* vix admittendum trisyllabum | *σ(υχνοὺς* Weil, legi Є, hinc *ἐ(μοὺς* ‖ 73 *τομὴν* plerique, rest. Cr | ЄΧ-Ν ‖ 75 ΚΗ, *κῆ = καὶ εἰ* (cf. VI 6)? *ξυνὰ πράττειν = κοινωνεῖν*

Fr. 10 *)ως ἔχ(ει*
εἶ)α δὴ(
μ)εξον(

olim Somnio tribuit Kn. propter papyri texturam, ego col. 35 VII 8 inserui atque codice iterum inspecto subscripserunt Kn Nairn; de aliis fragmentis cf. p. 80.

Sequi videtur ipsum fr. 6, cui olim ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ inscripsi; nam quod pro prooemio et alii et ego habuimus mimi octavi exitus videtur esse. Scilicet toto argumento et sermone v. 71 sq. cognati sunt cum versibus 76 sq. Multa adhuc in hoc quasi gripho obscura: summa rerum patet. In hoc uno carmine, sicut in solis Thalysiis Theocritus, Herondas ipse in scaenam prodit de poematis et de poeseos pretio cum cantoribus expostulans, quos caprariorum imagine significari v. 69 sq. ipse

---

71 Hesych. *ἐλεά· κάνεα πλέγματα*

col. 46 fr. 6 *τί μοι⟩ κλέος, ναὶ Μοῦσαν, ἤ μ' ἔπεα κ⟨άμνειν* 76
+ fr. 48 *ἔλ⟩εγ', ἐξ ἰάμβων ἤ με δευτέρῃ 'γν⟨ῶ⟩σθαι*
λεῷ⟩ς μεθ' Ἱππώνακτα τὸν πάλαι ⟨κλεινὸ⟩ν
τ⟩ὰ κύλλ' ἀείδειν Ξουθίδαις ἐπείουσι;

---

dicit. Iuvenis v. 64 Salomonis partes explens Ptolemaeum significat vel Bacchum, senex aemulum (Hipponactem v. 78 recte intellexit *A. Vogliano*, cf. Zielinski *Berl. phil. Wochenschr.* 1907, 28, 868); *ἐν Μούσῃσιν* (72) haud scio an sit *ἐν μουσείῳ* (v. I 31 Callimachea II p. 386 Schn), quamquam cf. Phoen. p. 93, 16. Plura dedimus in Act. Acad. Bavar.

Accedebant fortasse fr. 48 sq. cf. p. 82

76 intellego *τί μοι ἄλλο κλέος, ἤ με δευτέρῃ 'γνῶσθαι . . μεθ' Ἱππώνακτα* ‖ *ἴσον⟩ κλέος* Cr *Unters.*191, potest *ταὐτὸ, ξυνὸν κλέος*; *ἐμὸν⟩ κλέος* Dl; praecedere velut *οὔκοτ' ἐκλείψει* coniecit Dl, *ποιήσει ἔχειν* Bch, *τί γὰρ μέζον ἐμοὶ* Cr² | exitum suppl. Cr, *κοσμεῖν* M, *κάμπτειν* FD alii, perperam ‖ 77 - - ЄΓЄΞ, lectio incerta: *ἔλεγ'* Dl, *μέγ'* Bch | *ἐξ ἰάμβων* quotius quam *ἒξ ἰάμβων* | ΔЄΥΤЄΡΗ ΓΝ, Γ ita: Ι̅ (Γ ex Ι?), spatium post Η, scriba non dedit *δεῦτε ῥηγν-* vel *ἠν-*; quod conieceram fr. 48 adiecto fere adparuit ‖ 78 -ϲ ωιC, suppl. Cr, *Κῴοις*, quod olim conieci et Meklero probavi, improbat Kn; *η⟩μας* Kn olim, solum C certum esse recte testatus, *ἡ⟩μᾶς* Bch: ΜΑC legi posse non credo, potest ΜΙC | Exitum suppl. Dl; infinitivus *ἀείδειν* a *κλεινὸν* adiectivo pendet; *κεῖνον* Cr olim ‖ 79 -ΑΚΥΛΛ·ΑΙΔΙΝ | ЄΠΙΟΥCΙ, Ι ultima longa qualis in exitu esse solet. *ἐπᾴουσιν* Dl Bch, *ἐπείουσιν* M, *ἐπιοῦσιν* Cr¹; num *ἐπίουσι*? altera linea accentus potius quam dubitationis indicium | sequuntur *Ἀπονηστιζόμεναι* p. 78

---

79 Hesych. *Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες. Ἴων γὰρ Ξούθου* cf. schol. Lycophr. 987. | Hesych. *ἰῷ . . . ἴω δὲ βαδίζω.* Etym. M. *ἴω· τὸ πορεύομαι,* ib. *εἴω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου, ὥς φησι Σώφρων ἐν Θυννοθήρᾳ* (fr. 48 p. 162 Kb). Etym. Gud. *εἴω* (ita Ahrens, cod. *εἴομεν*) *γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα κτλ.* Herod. ed. Lentz II p. 463, 4 (Theogn.) *σημειωτέον τὸ εἴω τὸ πορεύομαι διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενον.* Cf. ib. p. 528, 4. 794, 28 (Choerob.), cf. Baunack, Mus. Rhen. XXXVII 472.

In disputatione vernacula lingua conscripta, quam post tot annos tandem emissurus sum, totum poema cum cura tractatum invenies. Hoc loco Callimachi addo testimonia quaedam ex iambis Oxyrhynchiis excerpta vol. VII p. 31 v. 91 sqq.

Καλλιμάχου Ἴαμβοι.

Ἀκούσαθ᾽ Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἥκω
ἐκ τῶν ὅκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν
φέρων ἴαμβον οὐ μάχην ἀείδοντα
τὴν Βουπάλειον·

Loquitur quem Herondas somnio se vidisse fingit (v. 59. 75) Hipponax ab inferis citatus. Cf. quae olim exposui *Untersuchungen z. H.* p. 189.

Ib. v. 348 sq. (coll. 343 sq.)

Ἔφεσον ὅθεν πῦρ οἱ τὰ μέτρα μέλλοντες
τὰ χωλὰ τίκτειν μὴ ἀμαθῶς ἐναύονται

Ad Hipponactem et Ephesum Herondas provocat VIII 78 sq. IV 72.

Callimachum ipsam Herondae artem uno scribendi genere contenti (cf VIII 44. 76) eis quae sequuntur petiisse iam exposui (*Lit. Centralbl.* 1910, 17, 558. Cf. v. 366 sq.

σὺ πεντάμετρα συντίθει, σὺ (δ᾽ ἡρῷα),
σὺ δὲ τραγῳδο(ὺς ⟨οὓς⟩ μόνους) ἐκλήρωσας·
δοκέω μὲν οὔτις, ἀλλὰ καὶ (τἄλλ)α γράψαι.

IX.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ.

Η ΔΕΙΝΑ

Ἔ)ξεσθε πᾶσαι. κοῦ τὸ παιδίον; δέξ(αι,
κ)αὶ π(ρ)ὸς Εὐέτειραν (κ)αὶ Γλύκην β(άδιζ' εὐθύς
ε)ἶπ(όν τε φ)αιδρῇ· 'τὴν ἕτοιμον οὐ (λήψῃ;'
ἦ ῥ' οὐ ποή(σ)εις, μή σε (κν)ισμάτων (γεύσω;
ὄνον πέκ)ειν, ἆ, τ(οῦτ' ἀ)νήνυτο(ν τοὖργον.

IX excipit VIII 79 ‖ Ad hunc mimum fortasse pertinent fr. 62 *ἦ χαλκέην μοι μυῖαν κτλ.* atque Mattii fr. 3: *nuper die quarto* etc. ‖ Versibus 1—4 exeuntibus quot litterae desint incertum ‖ 1 spat. post ΔCΞ-, altera litt. Є vel O; *δέξα(ι* Bch, Α litterae nullum vestigium; *Δόξα* (nomen proprium) Cr olim ‖ 2 ΑΙ Π-OCЄYЄTЄIPAN·-ΑΙΓΛΥΙCHNB, *Μαιῇ'* (= *Ἑρμῇ*), *ὃς Εὐέτειραν καὶ Γλύκην* (deorum nomina) *βόσκεις* Bch, sed ferri non potest spondeus quarti pedis; *Εὐέτειραν* (quasi *'ΕϝέτειραV*, cf. Bureschium Philol. LI 99 Hippon. fr. 22 AB. Bgk. 61 Anthol.) correpta prima legi posse credo, cf. *ἱκετ(εύ)ω* III 71; suppl. Cr. *(ἐ)ᾷ γλυκὴν* M ‖ 3 -!¯(IΠ, IΞ, IZ)----ΑΙΔΡΗ, inde novum incipere comma spatio scriba indicavit | in fine OY, *οἰ(νοῦσσαν* Bch ‖ 4 CЄI(I corr. ex Є)CMHCЄ | exitum suppl. Cr coll. IV 59. VI 11. Babr. 95, 73; non fuit *μή σ' ἔ(ρε)ισμα τῶν* (Bch) ‖ 5 ------ ΚΙΝΑΤ}, suppl. Cr | ----{NHNYTO, ultima littera O vel Ω ‖ cf. fr. 31 p. 80

Hesych. *ἀπονηστίσασθαι· τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν,* scil. *γεῦσιν*, quippe *νηστείαν* sequebantur *τὰ καλλιγένεια* (cf. Alciphr. III 39) Similia mimi Sophronei fragmenta, quibus *Mulieres epulantes* Ahrens inscripsit p. 470, *ταὶ συναριστῶσαι* Wilamowitzius apud Kaib. fragm. com. I p. 156

ΕΥΕΤΕΙΡΑ

---------- η -- ἀλλ)αχῇ πέπω(κ' ἤδη
---------- ἀλλὰ μή) φέρ' ἐς κόρον --
---------- μὰ τὴν) Ἅιδεω (κούρην.

Η ΔΕΙΝΑ

φέρ' ὧ(δε ---------- λ(fr. 7
αὕτη,
εὐπ(αιδίης ἀγῶνα +fr. 32 +43
τίθεσ(θε·) φη(μὶ γοῦν) ἄεθλον ἐξοί(σειν
γλήχ(ων') ἐγὼ (τὴν πρῶν Ἐλ)ευσῖν' ἤειρα

* * *

---

7 ΑΧΗΠΕΠΩ ultima Ω potius quam Ο ‖ Primae versus 8 litterae fragmento 7 adhaerebant ‖ ante v. 9 litterarum quaedam umbrae conspiciuntur -Υ, ad versus 8 initium referendae: nam fr. 6 v. 1 paginae initium, finis IX 13, atque 18 fere versuum singulae columnae. ‖ 8 ΑΔΕΩ, suppl. ex I 32 ‖ Versibus 9 sq. (fr. 7) filiolam vel servam appellari conicio ‖ 9 ΦΕΡ(Ι?)Ω (vel Λ, Μ), non fuit quod Bch coniecit τ)ερ(π-; supplevi ad VII 113 ‖ 10 ΑΥΤΗ, ante Α non paragraphi umbra, sed lineola ad Φ v. 9 pertinens ‖ 11 C(Ε potius quam C)ΥΠ (Π, non ΤΡ, ΤΕ) ‖ 12 suppl. Cr coll. Ψ 785 ἔκφερ' ἄεθλον ‖ 13 γλήχωνα ientantium esse recte monuit Bch, cf. Hom. hymn. Cer. 209, schol. Arist. Pac. 712, schol. Gott. Nic. Alex. 130 p. 38 Wentzel; εὐπαιδίης ἀγὼν (Babr. 56) ad Καλλιγένεια appositus, cf. acta academiae Bav. 1904 | -ϹΥϹΙϹΗΕΙΡΑ Kn, legere mihi videor ΛΕΥϹΙΝΗΕΙΡΑ, litterarum ΝΗ nescio quid correctum vel mutatum. Fragmentum 32, quod ad exitum huius paginae pertinere indicavit Kn, cum ultimis fragmenti 7 versibus coniectura certa coniunxisse mihi videor; praeterea fr. 43 (ΦΗ et ΕΓΩ) a pte inserebatur, quamquam dubitat Kn | an ταύτην) φημὶ ἄεθλον ἐξοίσειν κτλ.? | Eleusis Alexandriae κωμύδριον; de mysteriis Eleusiniis Alexandrinorum non recte dubitat Schiff, Pauly-Wissowa V 2341. Cf. H. G. Pringsheim, *Archäol. Beitr. zur Geschichte des eleusin. Kults* p. 12. Quamquam etiam de Eleusiniis Atticis cogitari potest.

Fortasse ad hunc mimum pertinet fr. 51. 62, cf. p. 83. 86

col. 48

31.

ον
- - - -
συ
σϑ -
ϑαμ

v. 4 CΘΑ Kn, fuerit CΘЄ, velut σϑένω | ante C litterae vestigium se videre testatur Kn: incertum igitur sintne haec versuum initia ‖ 5 ΘΑΜ potius quam ΘΑΙ, ϑάμνην? ‖ Hoc fragmentum eis quae antecedunt vicinum fuisse testatur Kn; inserui IX 5 sqq. ὄν(ον πέκειν . . ., σύ(νεγγυς . . ., σϑέ(νω γὰρ οὐκέτ', οὐ μὰ τὴν Ἅιδεω κούρην. Sed refragatur numerus versuum; itaque columnae 48 haec tribuerim; ϑάμνη bene tribuitur compotationi

Fr. 32 insertum IX 12 sq. p. 79, coniectura certa.
Fr. 33. 34 VIII 50 sqq. p. 73.

35.

τ
ορ

versuum initia, inserui VIII 46, sed marginem huius fragmenti fragmento 2 non bene aptari monuit Kn.

36. 37.

πεπωκ(
δῶρο(ν) Διω(νύσου
ἀ)λλὰ κ(α)ὶ τον

Fragmenta 36. 37 vicina apud Kenyonem nescio an componi possint:

36	ΠЄΙ	ΩΙ	37
	ΔΩΡΟ	ΔΙΩ	
	ΛΛΑΚ	ΙΤΟΝ	

argumentum mimo IX vel VIII (v. 66. 68) aptum; cf. ad VIII 54

Fr. 38 Τ Τ fragmento 33 VIII 54 satis apte coniungi negat Kn

39.

)κατεζώ(σθη
)ώμοις
)το
)τρη

---

versuum clausulae; exempli causa adieci VIII 30 | 4 ΤΡΗΙ Kn

40.

)ρικη(

---

coniectura prorsus incerta inserui VIII 31

41.

κ)εῖνος
)ν ἀλη(θ
)πις -

42.

- υμ
μηδε
- τον

Similia et inter se coniungenda haec fragmenta teste Kn | 41, 1 ΙΝΟΓ Kn. | Possis:

οὐδ) ὑμῖν κ)εῖνος
μηδὲ (τὴ)ν ἀλη(θείην
τον (ὦ) Πίσ(τε

43.

)φη(
)εγὼ(

ΦΙ, η potius quam ι, ЄΓω quam ЄΓΟ | ultimi columnae versus; exempli causa inserui IX 12 sq., dubitat Kn

44.

αεκτα
αξαν

---

ante Є aut Α aut Λ, post Τ basis Α litterae; coniectura mea (Kenyone iudice paene certa) relatum ad fr. 2. 20, supra VIII 45

45.

)τὸν βλέ(π

)καὶ τὰ νῦ(ν

V. 1 nihil nisi infimae litterarum particulae, sed lectio certa | ad v. 2 cf. mim. II 100

46.

◡ – ◡ – ◡̄ – ◡ – ◡ – εντα

βή(σ)σης λείης

ὤνθρωπ(οι

επ)έζευσαν

τα

Clausulae versuum; 2. 3 longiores fuisse scriptura arta testatur || 2 CHCΛIHC | ad VIII 25—29 adieci coniectura non omnino certa; videant alii.

47.

σο

τρ

Scriptura fr. 46 similis (Kn); num ex VIII 28 sqq. repetitum?

48.

◡ – ◡ – ◡̄ – ◡ – ◡ – – σθαι

ν

Initium paginae; ad col. 46 rettulerim, cf. p. 76.

49.

επ

ικ

ως

IK suprascr. ЄП, num ἰαμβικὰ et ἔπη? cf. p. 76

50.

)εστ(

)ιζο(

V. 2 legi potest ΔΖΩ (Kn). Videndum num fragmentis mimi VIII aptetur; coll. fr. 52 conicias ἐς τ (et λακτ)ίζω.

51.

⏑ – ⏑ – ⏓ – τεται φρ(ον – – –

)ηθη

Fuit fere θρύπ)τεται φρονῶν(-οῦσ'), correctum in νοῶν(-οῦσ') | V. 2 litterae evanidae. Argumentum mimi IX sapit.

52.

λα)κτίζειν

Exitus versiculi; fortasse excipiebat fr. 33. 34 = VIII 55

53.

)ξυ(

---

poterat ἐ)ξ ὕ(λης.

54.

σα)νίσι(

Cf. VII 108.

55.

γ

ρ

---

primae versuum litterae.

56.

)τον(

---

ultima pars paginae.

57.

κά)λῳς

ΛωΙC, litterarum ΛωΙ capita evanuerunt. rettuli ad col. 44 vel 45, VIII 67 *κάλῳς τὸ)ν αἶγα κτλ.*: num hircum restibus e torrente vel saltu subducebat?

58.

◡ – –)να

---

primi columnae versus exitus; addi potest col. 45 VIII 58 velut *ὦ σάν)να* vel *'Αν)νᾶ*

59.

– – –

)ιον(

---

recepit Nairn; *I am not quite certain whether it belongs to this Ms* Kn per litteras

X.

ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ.

fr. 1 Bgk 11 Kn

60.

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς,
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνῆσκε καὶ τέφρη γίνευ,
ὡς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κεῖνο τοῦ βίου καμπτήρ·
ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζοῆς ἀπήμβλυνται.

Stob. Flor. I 56 p. 1041 H. 116, 21 M. (Maxim. Apost.): *Ἡρώδου ἐκ Μολπεινοῦ* (*Μολπίνου* Meineke, sed cf. *Φαεινός* sim., *Μολπῖνος* sim. in inscriptionibus Delphinii et in titulo Coo) sequuntur vv. 1—3, ib. 1155 (21): *Ἡρώδου μιμιάμβων*, sequitur v. 4. ‖ 3 *ὁ ὑπὲρ κεῖνο τοῦ* codd., *οὑπέκεινα* Porson, Bch M, sed crasis illa ab Heronda vix aliena; cf. *ὑπερέκεινα* II Cor. X 16 all., *μετ' ἐκεῖνα, ἐξ (ἀπ') ἐκείνου, κατ' ἐκεῖνο* ‖ 4 *αὕτη τῆς ζωῆς ἀπήμβλυτο* codd., *αὐγὴ* — *ἀπήμβλυνται* Salmasius; *ζοῆς* Porson, cf. III 52

Fragmenta coniunxit Salmasius. Oblocutus est Otto Hense p. 1042: 'Sui iuris eclogam *ἤδη* — *ἀπήμβλυνται* esse voluit Stobaeus'. Antecedit versiculus *ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει*: vide ne initium simile causa fuerit cur eclogae v. 4 a ceteris divideretur et ecl. 54 adponeretur. [Alexidis com.]

Sophronis mimum cui *Γέροντες* inscripsit Ahrens p. 465 (post eum Wilamowitzius apud Kaib. com. fr. p. 163) contulit Hauler

XI.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

61.

fr. 2 Bgk 12 Kn

προσφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

Athen. III p. 86 B: *καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτης· τοχλιῶδες (κογχῶδες A) δὲ ὂν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέκραις ὥσπερ αἱ λεπάδες· Ἡρώνδας δ' ἐν Συνεργαζομέναις*, sequitur versus. ‖ *προσφῦσ'* Bch conl. Arist. Plut. 1096 'adhaerescens ad amasium' interpretatus (de muliere); sim. *non vincant oscula conchae* Gallien. PLM. IV p. 104 B. | *ἀνηρίτης* Meineke M, perperam

Hesych. *προςφύς· προςπλακείς* (Od. μ 433) *· περιπλακείς* (Her.?) | id. *ἀναρίτης· ζῷον κοχλιῶδες ἐν πέτραις*

Sophronis *Ἀκεστρίας* (p. 154) contulit Hauler; audimus mulieres confabulantes et calumniantes. Cf. fr. 68

ΑΔΗΛΑ.

62.

fr. 3 Bgk 14 Kn

ἢ χαλκέην μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίζει,
ἢ τῇσι μηλάνθῃσιν ἅμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκέου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

Stob. Flor. XXIV 51 p. 617 H; 78, 6 M (Apostol.-Arsen.) *Ἡρώδου μιμιάμβων κτλ.* ‖ 2 *ταῖσ(σ)ι* codd., corr. Meineke M | *μηλανθασι* codd., *μηλάνθῃσι* Gaisford M; *μηλάνθη* hyphaeresi *λο* syllabae e *μηλολάνθη* ortum, cf. Arist. Nubb. 761 cum scholl. ‖ 3 *κεσκίου* Salmasius, sed in voce singulari nil mutandum; fuit ni fallor *κέσκειον*, cf. *οἰκέην* VI 63 ‖ Fortasse ad mimum IX pertinere conieci, ubi mulieres Cereris *Κουροτρόφου* festum agentes confabulabantur infantes et laudantes et vituperantes. Simile Mattii fr. 3, cf. p. 95

---

1 Hesych. *χαλκῇ μυῖα· εἶδός τι μυίας*, cf. *μυῖα χαλκῆ· λέγεται παιδιά τις κτλ* ‖ 2 cf. Hesych. s. *μηλολόνθη* ‖ 3 Hes. *κεσκι.* (*κεσκίον* Mus.) *στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λίνου.* sim. Pollux IX 123. 124. | cf. Hesych. *λωβᾶται· λυμαίνεται*

63.

fr. 5 Bgk 15 Kn

ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν
ἄνευ κακῶν ζώουσαν· ὃς δ' ἔχει μεῖον
τούτου τι, μέζον τοῦ ἑτέρου δόκει πρήσσειν.

Stob. Flor. XXXIV 27 p. 834 H; 98, 28 M *Ἡρώδα μιμιάμβων* ‖ 3 *μεῖζον* Stob., corr. M | *τοῦτον — δόκει* (pro *δοκεῖ*) Schneidewin; coniecerunt *κρεῖσσον* vel *ἄμεινον*, sed *μέζον πρήσσειν* legitur IV 69. Cf. 'Susarion' CAFr I p. 3 K. Menand. 589 ib. III p. 179 K.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ.

64. p. 512 Bgk

Zenob. Ath. III 155 (= Ps.-Plut. 115 p. 338 Gott., Par. 547 p. 174): *Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος· μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ* (fr. 352 p. 485 K.). *εἴρηται δέ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.*

Cf. Iulian. Or. II p. 80 A: *οὐ τὸ Κολοφώνιον ἔχουσαν χρυσίον* et Iuliani amicum Libanium Antioch. vol. I p. 351 *ἐς χρυσὸν Κ.*, qui paroemiographo usi sunt. Herodoti locus frustra quaeritur: *Ἡρώδα* nomen substituit Bergkius p. 512 (cf. fr. 8, Etym. M. s. v. *ζήτρειον* [supra ad V 32], ubi item *παρὰ Ἡροδότῳ* legitur pro *παρὰ Ἡρώνδᾳ*): recte fortasse, nam in proverbiis illustrandis Didymum (Zenobium) Heronda usum esse non quo nomen (II 101 Ath., 510 volg.) eius scriptum exstat uno loco confirmatur, sed multis illis quos in libello meo tractavi. Ephesus IV 72 ita memoratur, ut Herondam cum illis regionibus arctiore vinculo coniungi suspiceris, cf. versionem meam p. XXIV. Spectat fortasse ad pompae descriptionem, quo rettuli Matt. fr. 8, cf. Theocr. XV 123 *ὢ ἔβενος, ὢ χρυσός*. Possis *κἄριστος χρυσὸς | Κολοφώνιος . . .*

65. ed.[4] 67

στροβεῖς σεαυτόν, κοχλίου βίον ζώων.

Plut. de cupid. divit. 5 p. 525 E *σὺ δὲ τοσαῦτα πράγματα συγχεῖς καὶ ταράττεις καὶ στροβεῖς κτλ., διὰ τὴν μικρολογίαν.* Comico tribuit Kock CAF. III p. 450, qui verba funditus mutata *ζ. κοχλίου βίον* ⟨*τινός*⟩ ordine recipere ausus est; ego nihil tetigi nisi quod *ζώων* correxi pro *ζῶν* Plutarchi. Sim. Herond. I 36 sqq.

ed.[4] 68

66.

ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς
ἤδεις ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρείη.

Phot. p. 355, 20 (II p. 33 Nb) ὁ τὸν ... ἤδη Αἰσώπου μάλιστα ... χρεία, corr. Dobree. Explicavit G. Knaack Hermae XXI p. 319, 495 conl. fabella Kirchhofii *Wendunmuth* I 95 p. 121 Öst. Adde schol. Ven. N 291 = Com. anon. IV p. 687 Mein., Men. Androg. 58 p. 14 K. Cum κυσὸς tum χρείη (scil. ἐστίν) Herondae, cf. II 44. VII 87. 104. VIII 4. — Verba sunt hominis (Cottali alicuius, cf. glossema quod antecedit) verberibus castigati.

67.

ὁ τὸν πατέρα εὑρὼν ‒ ◡ ‒ χαλκοῦ χρείᾳ

Phot. p. 355, 19 (II p. 33 Nb); lemmata vicina propter gl. χρείη excerpta. 'Nihil expedio' Naber. Audire mihi videor hominem de filio errone querentem qui τριταῖος οὐκ οἶδεν τῆς οἰκίης τὸν οὐδὸν (Her. III 37), sed penuria coactus domum redit. Poterat: ὁ πατέρ' ἀνευρὼν ⟨μοῦνον ἐν⟩ χαλκοῦ χρείῃ. Fortasse τὸν illud e gl. ὁ τὸν κυσὸν irrepsit.

ed.[4] 70

68.

αἰσχύνομαι, μὰ τὴν φιλότητα, γηράσκων
ἵππος ὑπὸ ζυγὸν † θήλειάν τε τροφὴν
ἔχων ὁρᾶσθαι.

Ps.-Diog. II 53 αἰσχύνομαι τὴν φ. — ὁρᾶσθαι· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι ὑπομενόντων ἕνεκα τροφῆς. Arsen. Apostol. I 67 d αἰσχύνομαι τὴν φ. γηράσκων· ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας κοσμίων. Prov. Bodl. 171 αἰσχύνομαι μὰ τ. φ. ceteris omissis. ‖ 1 μὰ Bodl., ναὶ ci. Meineke ‖ 2 ὑπὸ ζυγὸν ἵππος θηλέαν τροφὴν ἴσχων om. ὁρᾶσθαι Meineke, parum probabiliter; poterat ἵππος (‒ ◡ pro ◡ ‒) ὑπὸ ζυγοῖσι θήλειαν χώρην (τρύπην) κτλ. ‖ Choliambos si recte agnovit Meinekius (Philol. XXV 539), Herondam audimus; nam anapaesto quarti pedis unus omnium choliambographorum usus est (VI 55) atque etiam μὰ illud, quod temere tentavit Meinekius, frequenter adhibuit. — Loquitur fortasse homo opus muliebre faciens quem *tamquam puellam conduxit etiam qui virum putavit* (Petron. 81 B.). Ad has sordes poeta etiam in mimis II V VI descendit. Cf. etiam mim. Oxyrh. v. 117 p. 111

69. ed.[4] 71

Strabo VIII p. 378 extr.: *μνημονεύεταί τις ἑταίρα πρὸς τὴν ὀνειδίζουσαν, ὅτι οὐ φιλεργὸς εἴη οὐδ' ἐρίων ἅπτοιτο, εἰπεῖν*

ἐγῶ⟨δε⟩ μέντοι ⟨γ'⟩ ἡ τοσαύτη τρεῖς ἤδη
καθεῖλον ἱστοὺς ἐν βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ.

Si choliambographi versibus Strabo usus est, quae Meinekii est coniectura, de Heronda potius cogitandum, quam de Aeschrione Meinekii (et Bergkii p. 519). Argumentum mimicum est, neque ambiguitas illa ab Heronda aliena; loquitur enim meretrix de nautis Thaleti illi vel Artimmae similibus (cf. Herond. II); *Θάλαττα* nomen meretricis Athen. XIII 567[c]. Mulieres *φιλεργοὺς* calumniantes descripsit poeta in mimo *Συνεργαζομένων* fr. 61

70. ed.[4] 72

Stob. Flor. XXIX 42 M. p. 635 H.: *Ἱππώνακτος·*
Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός —

Apostolii *Δημώνακτος* non moror; sed Meinekius ab Hipponacte tales sententias alienas esse opinatus versum Herondae adscripsit (Chol. p. 106). Hipponactis nomen etiam apud Eustathium pro Heronda substitutum, cf. ad Herond. V 74 sq.

71—74.

ἀνανεοῦται Cf. Matt. fr. 2 infra p. 94.
ἀφηδύνειν Cf. Matt. fr. 4 infra p. 95.
ὄλυνθον. ὀλύνθους Cf. Matt. fr. 6 sq. infra p. 95 sq.

Haec vocabula coniectura nimis incerta e Mattii mimiambis ad Herondam relata sunt.

75—78.

Hesych. *κακεστοῦν· κακὴν κατάστασιν. ἢ ἀπραγίαν* coll. *πειθοῦν* VI 75 Herondae vindicavit W. Schulze Mus. Rhen. XLVIII 252. Sed *ἠοῦν ἐξ ἠοῦς* dixit Leonidas Anth. Pal. VII 472, 13 atque *Κυψοῦν* sim.

usurpavit Hipponax fr. 87 p. 490. — Certe hac ratione multa huc referri possunt, velut coll. 'φαμαρτεῖς V 43 Hesych. ἁμαρτῶν· ἀκολουθῶν. ἁμαρτήσαντες· συντυχόντες, ὁμοῦ γενόμενοι κτλ. ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν, nam ἁμαρτεῖν forma aliunde non nota, nisi quod nuper apud Bacchylidem 17, 46 apparuit. — Item Hes. s. ἐξεδίφησεν· ἐξεζήτησεν, quo verbo nemo usus est nisi Herondas VII 78. — Idem s. μῦν δ' ἀλεύσας· περιφυγών, quam glossam ad Herondae μῦν III 85 rettulit R. Schneider.

79.

Apostol.-Arsen. V 41 (Paroem. vol. II p. 344 Gott.) γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα· Ἡρώδου.

Nulla Arsenii fides. In florilegio, quo utebatur, hic versus ab aliis alii auctori tributus similem Herondae eclogam (cf. fr. 60. 63) excepisse videtur: unde error explicatur.

80.

Coniectura nimis levi iambos rectos, quos Leonidae tribuit Stobaeus Flor. III 28 p. 101 H. (CXX 9 M.), Herondae vindicavit Bergkius PLGr. II p. 512.

Contra aliqua probabilitate Κρίσσαμις Κῷος lemma choliambi colon alterum explens atque quae de Crissami Coo — eodem ni fallor a quo Hippocrates genus deduxit (Epist. 2 p. 289 Hch., Tzetz.) — mira tradidit Didymus apud Photium Suidam Hesychium Ps.-Zenobium 364 p. 102, ad poetam Coum referre possis; cf. Tuempelium Philologi vol. L 628. Similis est Nannacus III 10.

Proecdoseos fr. inc. 65 (Etym. M. s. ἀλινδῶ) μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἀλινδεῖσθαι (cf. III 11 sqq., PLGr. III p. 696 Bgk) Callimachi est iamb. Oxyrh. Pap. 1011, v. 113.

Fr. 66 κέρδαιν', ἑταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος (PLGr. III p. 696, 28), quod κωμικὸν παράγγελμα audit apud Sextum Empir. adv. mathem. XI p. 570, legitur apud choliambographum Oxoniensem (G. A. Gerhard *Phoinix von Kolophon* 9. 161).

Fr. 69 *Ἑρμῆς δὲ Σιμώνακτος ἀκολουθήσας* (PLGr. II p. 481) recte correxit Lehrs (*δ' ἐς Ἱππώνακτος*); audimus Hipponactem, qui Mercurium aedes suas intrare fingit. *Ἀρτεμῖς* nomen recens (Herond. VI 87. 89. 95) conferri non potest. Cetera quoque fragmenta inde a 64, coniecturis admodum incertis ad Herondam relata esse ipse monui. De fr. 65. 69 perpendenda quae exposuit G. A. Gerhard l. c. choliambis Phoenicis aliorumque cum cura restitutis et explicatis.

PHOENIX COLOPHONIVS.

ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ

Ἐσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων,
τῇ παιδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν
ἤ ἄρτον ἤ ἥμαιθον, ἢ ὅτι τις χρῄζει.
δότ' ὤγαθοί ⟨τι⟩ τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
ἔχει κορώνῃ· χἄλα λήψεται χόνδρον·
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
ὁ νῦν ἅλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει.
ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε — Πλοῦτος ἤκουσε,
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρει σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη
κἀφνειὸν ἄνδρα κὠνομαστὸν ἐξεύροι,
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.

Athenaeus VIII p. 359 E: *οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα* (v. 1—17). *καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησίν* (18—21). *κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο κτλ.* Praeter alios hanc cantilenam tractaverunt J. H. Knoche Auctor. choliamb. fasc. poster. part. I p. 2 sq., Meineke Choliamb. p. 140 sq. Anal. ad Ath. 159, Bergk. Anthol. p. XXIII 217. Op. II 153 sq. ‖ 3 ⟨τ'⟩ post ἢ bis add. Meineke; num latet ἤ' = ἠὲ? ‖ 4 ἕκαστος τις codd. ‖ 7 αὖθις codd. ‖ 8 ἔκρουσεν Bergk, ἥκει δὴ alii, sed interpretor: *Plutus me exaudivit, nam puella* etc.; non potest *fores aperi, nam Plutus nos audivit* propter aoristum ‖ 10 sqq. cf. Herond. IV 83 sqq., Il. *I* 455, Od. *ξ* 157. 180 ‖ 14 *κασιγνήτοις cognatis,* cf. schol. *O* 545 (Meinek.)

---

2 cf. Hippon. 58 (43) PLG II p. 481 Bgk *κἄλειφα ῥόδινον ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ* ‖ 3 cf. ad Herond. III 45 *τρί' ἥμαιθα*

ἐγὼ δ', ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς
ἀμείβομαι, Μούσαισι πρὸς θύραις ᾄδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι — πλέονα ⟨τοί⟩τῳ γε.

* * *

ἀλλ', ὦγαθοί, ἐπορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ.
δός, ὦ ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη·
νόμος κορώνῃ χεῖρα δοῦν' ἐπαιτούσῃ.
τοσαῦτ' ἀείδω· δός τι, καὶ καταχρήσει.

---

15 *ὀφθαλμοὺς*] *ἰφθίμους* Hauptius, possis *εὐφθόγγοις* vel *ἀψάλτοις*: *ὀφθαλμοὺς*. . . *Μούσαισιν ᾄδειν speciosa Musis carmina canere* vix dicere poterat poeta: num *ὀφθαλμοὺς ἀμείβομαι* = *praetereo*? *μούσας δὲ πρὸς θύραις ᾄδω* Peppmüller Annal. philol. CXLIX 23 || 16 *Μούσῃσι — θύρῃσ'* plerique, recte, ut videtur, quamquam etiam *ᾄδων* contractum a vetere dialecto alienum || 17 *πλείονα τωνγεῳ* codd., *πλεῦνα τῶν αἰτέω* Meineke Dindorf, scripsi *πλέονα τούτῳ γε*, scil. *τῷ μὴ δόντι*, possis etiam *πλέονα τῷ μή γε*. Coronista scilicet, sicut *'Αράβιος αὐλητής* vel Chaeris Aristoph. Pac. 950 et qui sunt similes, *δραχμῆς μὲν ᾄδει, τεττάρων δὲ παύεται*: cf. ad v. 21. *πλέονα τῶν ⟨Γύ⟩γεω* O. Rossbach, *πλεῦνα ⟨κεί⟩νῳ γε* Peppmüller, qui ultimis illis verbis v. 21 rationem non habuit || v. 18—20 post v. 7 transposuit Peppmüller || 19 *δὸς ὦ 'ναξ* codd., *δὸς ὦν ἄναξ* Bergk Kaibel, *δὸς ὦνα δός τι* Meineke Chol. p. 141: coll. Her. IV 18 hiatum admisi | *πότνα μοι* Ilgen, editores || 21 *τοιαῦτ(α) εἰδώς* codd., corr. Bergk. Op. II p. 157, Meineke. Ambigue dixit *καταχρήσει satis erit,* quod non solum ad *δός τι* referendum, sed etiam ad *ἀείδω*, cf. ad v. 17. — De re cf. Grimm Myth. II p. 725 ([4]637), Mannhardt WFK II p. 244, A. Dieterich, Kl. Schr. p. 324, Gerhard, *Phoinix von Kolophon* S. 179 sq.

CN. MATTIVS

MIMIAMBORVM FRAGMENTA.*

1.

Terentianus Maurus 2416 sqq. p. 397 K. post Hipponactem commemoratum:

Hoc mimiambos Mattius dedit metro:
nam vatem eundem est Attico thymo tinctum
pari lepore consecutus et metro.

Ex poematio fortasse *thymus Atticus* decerptus.

[ΕΝΥΠΝΙΟΝ?]

2 M 9 B **2.**

Iam iam albicascit Phoebus et recentatur
commune lumen hominibus, voluptatis . . .

Gellius XV 25 (inde Nonius p. 167, 14): *Cn. Matius, vir eruditus, in mimiambis suis non absone finxit 'recentatur' pro eo quod Graeci dicunt ἀνανεοῦνται*: sequuntur versus. Ipsum Herondam ἀνανεοῦνται verbo usum esse nec negem neque contendam ‖ 2 *et voluptatis* codd., *et* del. Hertz, *voluptatist* LMueller | Cf. Herond. VIII 3 sq., fr. 71 p. 89. Matt. dub. 9 p. 96.

---

* Numeri adiecti sunt editionum M(uelleri) Catull. etc. p. 91 sq., quem secutus est Bücheler Herond. p. 69, atque B(aehrensii) Fragm. Poet. Rom. p. 282 sq.

[ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ? ΙΔΙΑΖΟΥΣΑΙ?]

3. 1M 11B

. . . nuper die quarto, ut recordor; et certe
aquarium urceum unicum domi fregit.

Gellius X 24, 10 (inde Macrob. I 4, 24): '*die quarto*' *autem Cn. Matius homo impense doctus in mimiambis pro eo dicit, quod nudius quartus nos dicimus in his versibus* etc., cf. Herond. III 24 *τριθημέρῃ*. — Loquitur de serva vel de puella Cottali gemella, fortasse de *παιδίῳ* illo IX 1. Cf. ad fr. 62. Nam de mustela (VII 89 sq.) vix cogitandum.

[ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ? ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ?]

4. 3M 10B

Quapropter edulcare convenit vitam
curasque acerbas sensibus gubernare.

Gell. XV 25 (Non. 106, 21): *Idem Matius* [praecedit fr. 2] *in isdem mimiambis edulcare dicit quod est dulcius reddere* etc. ‖ 2 . . *plurasque* . . *senibus* . . *gubernasse* Nonius; haud scio an lateat *senicibus* forma | Fideliter magis quam latine transtulisse videtur *ἀφηδύνειν* (*ἀπογλυκαίνειν* choliambis minus aptum); cf. fr. 72 supra p. 89. Quae Gyllis praecipit I 40 sqq., his versibus non expressa videntur. Exceperunt fortasse quod ex Molpino excerptum est fragmentum 60 supra p. 85.

5. 4M 12B

Sinuque amicam refice frigidam caldo
columbulatim labra conserens labris.

Gell. XX 9: *Delectari mulcerique aures suas dicebat Antonius Iulianus figmentis verborum novis Cn. Matii, hominis eruditi . . ., quae scripta ab eo in mimiambis memorabat* (sequitur fr. 5). Ad eandem eiusdem mimi partem refero, quo fr. 4.

[XII. ΙΣΧΑΔΟΠΩΛΗΣ?]

6. 6M 14B

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ficorum
In milibus tot non videbitis grossum.

7.

7M 15B Sumas ab alio lacte diffluos grossos

Macrob. sat. III 20, 5: *lacte proprie ficorum dicitur. grossi appellantur fici quae non maturescunt. hos Graeci dicunt ὀλύνθους. Mattius* (fr. 6) .. *et paulo post ait* (fr. 7). Cf. Hesych. ὄλυνθος· τὸ μὴ πεπαμμένον σῦκον. ‖ fr. 6 *ficorum* post *tot* codd., del. Bothe, traiecit Santen ‖ fr. 7 *a basilio* Parisin., cuius in hac saturnalium parte summa est auctoritas: *ab alio* vulgo, *ab almo* perperam Baehrens, *ab asino* Bch.

Cf. fr. 74. supra p. 89. Novii ferebatur 'Ficitor' Scaen. II p. 313 R.[3]

Ἰσχαδοπωλῶν et Ἰσχαδωνῶν iam Pherecrates mentionem fecerat ἐν τοῖς Ἀγαθοῖς (4 I p. 146 K.), atque apud Alexidem ἐν Λέβητι (128 II p. 343 K.) propola ficorum ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων [Lucil. 198 M contulit Bch]. Fr. 6 merces praedicat propola, sicut Cerdo; ficos non esse, sed grossos femina dixerat: respondet propola fr. 7. Cf. fr. 11. 12 p. 97.

[XIII. ΑΙ ΘΗΕΥΜΕΝΑΙ ΤΑ . . . ?]

5 M 13|B 8.

iam tonsiles tapetes ebrii fuco
quos concha purpura imbuens venenavit.

Gellius XX 9: *Item id quoque* [praecedit fr. 5] *iucunde lepideque fictum dictitabat* (Antonius Iulianus) '*iam* etc. Fortasse ad pompae descriptionem spectat, cf. Theocr. XV 125 πορφύρεοι δὲ τάπητες κτλ., cf. ad fr. 64 p. 87. Inscr. Coae 36[d] 10. 12.

DVBIA.

8 M 17B 9.

pressusque labris unus acinus; arebat . . .

Non. p. 193, 12: *acinus masculino M. Tullius . . . Mattius* (*et alii* codd., corr. LMueller) *obscurae auctoritatis,* sequitur versus. | Somniari si velis, propter tempora ad somnium referre possis, ubi nescio quis in hortum irrumpere videtur.

p. 92 M 16 B 10.

Meos hortulos plus stercoro † quam holero.

Priscian. VI 91 p. 274, 24 f. H.: '*holus holeris holero holeras*' — *Cn. Mattius* (*maltius, martius, m. actius, accius* codd.),

sequitur versus. | *holero* num ex eis quae antecedunt perperam repetitum? *meos hortulos, quando holero, stercoro plure* coniecit Baehrens. Argumentum mimiambis aptum: loquitur agricola vel hortulanus (Somn. VIII 41) potius quam ficorum propola.

11. p. 134 M

O quae tenerulae comparis tenes crinem,

12.

Sudes in ista ⟨d⟩evia latent fossa.

Rufinus (Iuba) p. 386 G., Gr. Lat. VI p. 562 K.: . . . *quod sexto loco . . . spondeus vel trochaeus recipitur . . . , claudum carmen facit et choliambus nominatur, ut est ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατέκτεινεν, ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω,* deinde fragm. 11. 12. LMueller Catulli p. 134 fragmenta ad Mattium rettulit: 'causa illa, quod ex eodem quo Terentianum fonte . . hausisse Iubam videtur probabile' (cf. ad fr. 1). Fr. 11. 12 coniunxerunt LMueller l. s. atque Baehrens FPR p. 392, 51 admissis coniecturis quibus vix opus est. Nam singulos versus inter se non cohaerentes pro exemplis adferre solet Rufinus || 12 *si des* Mueller | *veia* R, *via,* in margine *veia* A, *via* B: num in archetypo legebatur *via* atque *de* in margine? | *late* Mueller, *latens* Bergk Baehrens.

Fr. 11 si Mattii est, ficorum propolae tribuere possis ad Cerdonis exemplum (VII 107 sqq.) mulierculis blandienti. Eiusdem mimi fortasse fr. 12, in quo vereor ne obscoenitates lateant quales sunt Fotidis Apuleianae (Met. II 7). Hinc *veneria* pro *veia* suspicatus est O. Rossbach per litteras.

Mirum illud, quod nullum fere Mattii fragmentum ad certa verba referre licet papyro servata. Itaque cum Iliadis singulos fere versus accurate expresserit, in hoc argumento aut liberius versatus est, quod quibusdam veri similius videtur, aut qui aetatem tulerunt loci ad mimiamborum partes deperditas pertinent, cf. quod conieci de fr. 2—5. Vides non prorsus ad amussim de opinionibus meis rettulisse G. A. Gerhardum apud Pauly-Wissowa s. v. Herondas.

Q. HORATII FLACCI

Canidia Epod. XVII *Iam iam efficaci do manus scientiae* mimi, immo mimiambi instar est. Ita diluuntur quaecumque carmini intulerunt crimina et offensiones. Cf. Philol. vol. L p. 99 sq. LIII p. 79.

VERGILII ROMANI
MIMIAMBORVM

mentionem facit C. Plinius Epist. VI 21, 4: *Scripsit mimiambos tenuiter argute venuste, atque in hoc genere eloquentissime; nullum est enim genus quod absolutum non possit eloquentissimum dici: scripsit comoedias, Menandrum . . . aemulatus: licet has inter Plautinas Terentianasque numeres.*

Nihil servatum.

ARRII ANTONINI
MIMIAMBORVM GRAECE CONSCRIPTORVM

memoriam e Palatini *micuambos* (Dresd. *mimiambos*) primus restituit Gruter apud Plinium Ep. IV 3, 3 (ed. Veenhus. 1669 p. 217[a]), supra p. 3. (Cf. Hermae vol. XXVII 2 p. 317, ubi Gruteri immemor eandem lectionem commendavit F. Skutsch.)

FRAGMENTA MIMICA

E PAPYRIS OSTRACIS INSCRIPTIONIBVS
LITTERARUM MONUMENTIS

COLLECTA

ANONYMVS OXYRHYNCHITES

⟨ΧΑΡΙΤΙΟΝ⟩

Notae quibus papyri scriba utitur

Personae Graecae

A = *Χαρίτιον*
B = *δοῦλος* et *μωρός*
Γ = *Χαριτίου ἀδελφός*
Δ = *κυβερνήτης*
E excidit
ϛ = *πρωρεύς*

Personae barbarae vel semibarbarae

Z, Ϛ } semibarbari
ΒΑΣ = *βασιλεὺς Ἰνδῶν*
ΓΥΝ = *γυνή*
ΑΛ = *ἄλλη*
ΚΟΙ = *κοινῇ*

ἀναπες = *ἀναπίεσμα*? 57, καταστολή *exitus*? 95
τ̄̇ = *τυμπανισμός*
τ̄̇ *πολ* = *τυμπανισμὸς πολύς* 69 92 95, cf. ad v. 57
τ̄̇ *ε′* = *τυμπανισμοὶ πέντε* 87
κρουc = *κροῦσις*
πορδ = *πορδή*, περδ = *πέρδει, πέρδεται*
⌣⌢, = = pausa loquendi; actionis saltationisque initium (90)
⌣⌢—, —:⟨ = pausa maior, actio 39

---

88 sqq. sotadei
96 sq. trimetri iambici catalectici
98 sqq. tetrametri trochaici catal., 101 turbatus
105 trimeter iambicus acatalectus.

De lingua barbara egit E. Hultzsch Hermae XXXIX p. 307 sq. Cf. Dio Chrys. XXXII p. 672 R. Apud Laberium (15 p. 342 R.³) *Mauricatim* quidam loquebatur.

Ediderunt Gr(enfell) et H(unt) *Oxyrh. Pap.* vol. III. p. 41 sqq. Papyrus s. p. Chr. II scripta. Nuper 'de mimis Oxyrhynchiis' egerunt Guido Winter atque (cuius dissertationem sero vidi) G. Knoke (Kk). De ⌣⌢— signis mihi non persuaserunt.

I.

* * *

ς. ἵνα μὴ τρ)ωθῇς, πορδὴν βάλε
). B. πορδήν;
col. 1r ς. ἰσχυρόταται γὰρ αὗτ)αι δοκοῦσι ἀποτροπαί.
B. οἶδα τὸν ἐμὸν πρωκτὸ)ν ἐπιτήδειον ὄντα
ἄκρως ἐς τοῦτο, ἀφ' οὗ μαστιγί)ας ἦν· τοσαῦτα γὰρ
ἔπαρδον, ὥστε πάντες ἔλεγ)ον, ὅτι ἐν τῷ πρωκτῷ μου
Αἰόλου ἀσκὸ)ν περιφέρω. κυρία Πορδή, ἐὰν διὰ
σὲ οἴκαδε σωθῶμε)ν ἀργυρᾶν σε ποιήσας
Δελφοῖς ἀναθήσω)
ἀλλ' ἰδού, ἐν ὅπλοις) οὗτοι παραγείνονται. τ̄
)-- ΚΟΙ. αβορατον
)μαλαλαγαβρουδιττακοτα
)ρασαβαδιναραπρουτιννα·
)------αξκρατιευτιγα
)μα
)ωσαδω-σχαριμμα
B. πάλαι ὁ πρω)κτός μου ἀπεσφήνω-
ται· ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ἐν τ)ῷ πελάγει χει-
μῶνες, οὕτως αἱ πορδ)αὶ ἐρεγμὸν

Titulum *μιμολογιῶν* addere poteram, quo usus esse videtur Catullus mimographus schol. Lucan. I 544 p. 36 Us., cf. *Festschr. f. Gomperz* p. 385

1 *ἵνα σ)ωθῇς* Zl | v. 3 sqq. suppl. exempli causa. Cf. etiam A. Körte, Mus. Rhen. LX 414 sq.; *Πορδῆς ἑορτήν* lusit comicus apud Athen. VIII 408[a], supra p. 48 ‖ 7 *Αἰόλο)ν* Zl, unde tentavi *Αἰόλου ἀσκὸ)ν* ‖ 8 *δια(φύγω τὸν κίνδυνο)ν* Bl ‖ 10 cf. 56 ‖ 13 *ρασαβοδωσα*, *οδωσα* del. suprascr. *αδινα* ‖ 14 ξ del. ‖ 16 *ωσαδω-* litterae deletae ‖ 17 sq. similis imago [Lucian.] Philopatr. 3 p. 587

---

8 Plat. Phaedr. p, 235[d] *χρυσῆν εἰκόνα . . . εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν*, sim. Theocr. X 34, Plaut. Curc. 139. Bacch. 640. ‖ 18 Etym. 'M.' *ἐρεχμός καὶ ἐρεγμός παρὰ τὸ ἐρεύγω ἐρευγμός· ὃς λέγεται καὶ ἐρεγχμός*

ποιούντων, ἐπεὶ κ)ατεῖδαν αὐτῶν
τινες ἡμᾶς. ΚΟΙ.)λ̣αβαττα ⏓
)τ̇ πέρδ⌊εται *Β.*
ἰού, οὐχ ὑπομένουσιν τὴν ἀνίκητ)ον Πορδήν,
ἀλλὰ φεύγουσι, ἐγὼ δὲ δια)μένω.
Κυρία Πορδή, εἰκόνα χρυσ)ῆν σου ποιήσας
ὡς θεὸν προσκυνήσω· σὺ γὰρ παρ(ίστ)ασαί μοι· εἰπεῖν
δ' οὐκ ὀκνῶ, ὅτι εἰς τὸν Ψώλει)χον ποταμὸν
τοὺς πολεμίους ἀπήλασεν ὁ ἐρε)γμὸς τῆς Πορδῆς.
ἀλλ' ἰδού, ἀνήρ τις) κεκρυμμένος.

II.

Γ. *φίλη Χαρίτιον, σύ)ν̣χαιρέ μοι λελυμέν⌊ῳ*
Α. *μεγάλοι οἱ θεοί).* *Γ. λάλει βα-*
σιλεῖ)*α Ζ. λεανδα*
ϛ. . . . *ἀλλὰ πορεύ)ομαι. αὐτὰς*
γὰρ ὁρῶ παραγινομένας)
Α. *αλεμμακα* ⏓ *ΚΟΙ.) αλεμμακα* ⏓
)*ν.* ⏓—

Β. *δοκῶ χοιριδίων θυγατέρες εἰσί· ἐγὼ καὶ ταύτας* 38 col. r
ἀπολύσω. τ̇ πορδ⌊ή. *ΚΟΙ. αἴ αρμινθι* —⏓ τ̇

---

23 sqq. suppl. Cr Kk Sdh ‖ 27 nomen (v. 40. 210) a *B* sannione fictum e *τῇ ψωλῇ* = *Ψωλολοιχός*? ‖ 30 quae sequuntur supplentur altera huius scaenae recensione col. 4 p. 107 tradita | loqui videtur Charitii frater, a barbaris captus et templo inclusus; scilicet Indi quidam (v. 90) *ἀνθρωποθυτοῦσιν* atque *ξένους . . ἐσθίουσι* (Bardes. Euseb. praep. ev. VI 10) ‖ 31 suppl. Cr, *βα(σιλεύς* Gr H, nondum adest ‖ vv. 30—36 lineola cinguntur, praeterea v. 37 inferiori margini adpictum litteris minutis *τὸ εἴσ̣ω*, quod ad col. IV 188 sq. huc transponendam rettulerunt Gr H; deinde *ἢ ὡς μεν(*, interpretor *ἢ ὡς μέν(ειν* ‖ 35 sq. cf. 205 sq. ‖ 36 *Σελήνη)ν*? *Ἄρτεμι)ν*? barbarae *προσκυνοῦσιν* ‖ 38 *καὶ ταύτας*, cf. 30; scil. *πορδάς*? ‖ 39 *αἰ* Pap.

Ad v. 26 sqq. cf. Xenoph. Ephes. IV 11 p. 372

III.

Β. καὶ αὗται εἰς τὸν Ψώλειχον πεφεύγασι.
Γ. καὶ μάλα· ἀλλὰ ἑτοιμαζώμεθ̣α̣ (ἐ)ά̣ν̣ σωθῶμεν.
Β. κυρία Χαρίτιον, ἑτοιμάζου ἐὰν δυνηθῇς τι
τῶν ἀναθημάτων τῆς θεοῦ μαλῶσαι.
Α. εὐφήμει· οὐ δεῖ τοὺς σωτηρίας δεομένους με-
θ' ἱεροσυλίας ταύτην παρὰ θεῶν αἰτεῖσθαι.
πῶς γὰρ ὑπακούουσι ταῖς εὐχαῖς πονηρίᾳ
τὸν ἔλεον μελλόντων παρ(ελέ)σθαι; τὰ τῆς
θεοῦ δεῖ μένειν ὁσίως.
Β. σὺ μὴ ἅπτου· ἐγὼ ἀρῶ. Α. μὴ παῖζε, ἀλλ' ἐὰν παρα-
γένωνται, διακόνει αὐτοῖς τὸν οἶνον ἄ(κ)ρατον.
Β. ἐὰν δὲ μὴ θέλωσιν οὕτως πείνειν;
Γ. μωρέ, ἐν (τ)ο̣ύτοις τοῖς τόποις οἶνος (οὐ)κ̣ ὤ̣ν̣ε̣ι̣(ος,
λοιπὸν (δὲ) ἐ̣ὰν τοῦ γένους δράξω(ν)τα(ι), ἅπε̣ρ ἀ̣π̣η̣-
θοῦντ(ες) ἄκρατον πείνουσιν.
Β. ἐγὼ αὐτοῖς καὶ τὴν τρυγίαν διακο(ν)ῶ.
Γ. αὐτοὶ δὲ οὗτοι λελουμένοι μετ̣ὰ̣ τ̣ῶ̣ν̣ -------
παραγείνονται. τ̄ αναπες τ̄ δέρ̣υ̣ κ̣(ατὰ μέ-
ρ)οσ ἀ̣λ̣λ̣(άττεσθαι.

IV.

ΒΑΣ. βραθις. ΚΟΙ. βραθε̣ι̣ς. Β. τί λέγο̣υ̣(σι;
Γ. εἰς τὰ μερίδιά φησι, λάχωμεν. Β. λ̣άχω(μ)εν. τ

43 coll. Hesych. ἀμαλλοῖ· ἀφανίζει (ubi ἀμαλοῖ proposuit M. Schmidt) conicias ⟨ἀ⟩μαλῶσαι, quamquam pronuntiatione volgari ἀ abici poterat; a μάλη deduxerunt Gr H ‖ 47 μέλλοντες Pap. | π̣αρ(έχε)σθαι Gr H παρ(ασπᾶ)σθαι e. 223 Sdh ‖ 53 απε̣ρ̣α̣π̣ε̣ι̣, restitui ἀπηθοῦντες ad ἀπηθέω (Arist. Ran. 943), *cum cura veluti percolantes* (v. τρυγίαν 55), cf. Lucian. Nigrin. 5 p. 43; ἄπειροι ὄντες vel ἅπερ οἱ πενθοῦντες (in caenis feralibus) vel ἀπειθοῦντες non potest ‖ 56 τῶν περὶ βασιλέα? τοῦ βασιλέως? τῶν γυναικῶν? ‖ 57 τ̄ αναπες⌊ = ἀναπαισ⌊τικὸς? ἀναπίεσ⌊μα? | δέρ̣υ̣ τ̣-----οσαλλ(, olim conieci τυμπανισμοὶ δ' ἰόντων (πρ)ὸς ἀλλ(ή-λους, nunc ad v. 59 (mercium fasces) refero, cf. Eur. Cycl. 120.

ΒΑΣ. *σ̣τουκεπαιρομελλοκοροκη.* *Β.* *βάσκ', ἄλασ̣τ̣ε̣.*
ΒΑΣ. *(β)ραθιε* ≍ ≡ *βερη· κουζει· δαμυν· πετρεκιω πακτει· κορταμες· βερη· ἰαλερω· δεπωμε̣νζι̣ πετρεκιω· δαμυτ· κινζη· παξει· ζεβης· λολω· βια· βραδις· κοττως.* *ΚΟΙ.* *κοττως.*
Β. *Κοττως ὑμᾶς λακτίσαιτο.* *ΒΑΣ.* *ζοπ̣ι̣τ* τ̄̇
Β. *τί λέγουσι;* *Γ.* *πεῖν δὸς ταχέως.*
Β. *ὀκνεῖς οὖν λαλεῖν; καλήμερε, χαῖρε.* ≍ τ̄̇
ΒΑΣ. *ζεισου κορμοσ ηδε.* τ̄̇ *Β.* *ἆ, μὴ ὑγιαίνων.*
Γ. *ὑδαρές ἐστι, βάλε οἶνον.* τ̄̇ πολ⌊ύϲ.
ϛ. *σκαλμα καταβα πτειρα γουμι.*
Ζ. *του γουμμι* ≍ *νεκελεκεθρω̣.* ϛ. *ειτουβελλετραχου πτερα γουμι.* *Β.* *αἶ* ≍ *μὴ ἀηδίαν· παύσασθε.* τ̄̇ ≍
αἶ ≍ *τί ποιεῖτε;* *Ζ.* *τραχουντερμανα.*
ϛ. *βουλλιτικαλουμβαϊ π̣λατ̣αγουλδα* ≡ *βι* - - - - - - - - col 3r
Β. *απ̣υ̣λευκασαρ.* τ̄̇ *ΒΑΣ.* *χορβονορβο̣θορβα̣* - - - - - - *τουμι̣ω̣να̣ξιζ̣δ̣εσ̣πιτ̣ πλαταγουλδα* ≍ *βι̣* - - - - - - (*Β* *σεοσ̣αραχις.* τ̄̇ *ΒΑΣ.* (- - -)*ο̣ραδω* ≍ *σατυρ* (*Β*) - - - - -
ΒΑΣ. *ουαμεσαρεσυμψαραδαρα* ≍ *ηι̣* ≍ *ια* ≍ *δα̣* - - - - - - -
Β. *μαρθα* ≡ *μαριθ̣ουμα εδμαϊμαϊ* ≍ *μαϊθο(υμα* - - - - *θαμουνα μαρθα* ≍ *μαριθουμα* ≡ τ̄̇ - - - - - *τ̣υ̣ν̣(* - -

61 nominum catalogus? sortiuntur || 62 pro *ζι* lineolas ≡ Kk || 65 num Cotti gigantis memor est *B*? || 67 cf. *καλήμερος* A. P. IX 508, hinc nomen proprium, *Καλ-*? || 68 *ᾱ* Pap. || 70 ϛ Z semigraeca loquuntur: ϛ *σκάλμα* seu *εἰς ἅλμα κατάβα· πτερὰ γοῦν μοι* — Z *τί οὐ γοῦν μοί; ναίχ(ι), ἕλε καὶ θρῶ(σκε);* ϛ *εἶτ' οὐ βάλλῃ; τράχ'* (= *τρέχ'*) *οὖν· πτερὰ γοῦν μοι* — inebriati corripiunt *B* currentes et saltantes || 73 = *τρέχ' οὖν θέρμ', ἄνα?* || 74 fere *βολαί τε καὶ λόμβαι* (Hes.) *πλαταγ-* || V. 76. 77 extr. fortasse *B* nota latet || 76 *αξιζδε* Gr H, *ωτιζα* vidit Kk || 78 *ηι* ≍ *ια* incantamenta papyrorum redolent || 79 num quasi sacerdos et magus prodit *B* Ephesia grammata pronuntians?

ΒΑΣ. *μαλπινιακουρουκουκουβι* ≍—*καρακο* ---*ρ̣α*
ΚΟΙ. *αβα.* *ΒΑΣ.* *ζαβεδε* ≍—*ζαβιλιγιδουμβα.*
ΚΟ(Ι.
αβα ουν̣(
ΒΑΣ. *παν ουμβρητι κατεμαν ουαμβρητου ουενι.*
ΚΟΙ. *παν ουμβρητι κατεμαν ουαμβρητου ουενι*
παρα κουμβρητι κατε(μ)αν ουαμβρητου ουενι
ολ̣υσαδιζαπαρδαπ̣ι̣σκουπισ κατεμαν ≍ *αρειμαν̣(*
ρ̣ι̣δαου ≍—*ουπ̣α̣τ̣ε̣ι̣(-)α.* ≍—τ̇̄ έ.
ΒΑΣ. *(βά)ρβαρον ἀνάγω χόρον ἄπλετον, θεὰ Σελή(νη,*
πρὸς ῥυθμὸν ἀνέτ̣ω̣ βήματι βαρβ̣ά̣ρ̣ῳ̣ (*προβαίνων.*
Ἰ̣νδῶν δὲ πρόμοι πρὸς ἰ̣(ε)ρόθρουν δότε ≍ (*τε-*
ρετισμόν
(Σ)η̣ρικὸν ἰδίως θεαστικ̣ὸν βῆμα παρ̣α̣λ̣(λάξ.
τ̇̄ πολ˪ύϲ, κροῦϲ˪ιϲ. *ΚΟΙ.* *ορκισ(-).* *Β.* *τί πάλι*
λέγουσι;
Γ. *ὄρχησαί φησι.* *Β.* *πάντα τὰ τῶν ζώντων* τ̇ πορδή.
⟨Γ.⟩ *ἀναβαλόντες αὐτὸν ταῖς ἱεραῖς ζώναις κατα-*
(δήσα)τ̣ε.

V.

τ πολ˪ύϲ. καταϲτολή.

Β. *οὗτοι μὲν ἤδη τῇ μέθῃ βαροῦνται.*
Γ. *ἐπαι̣ν̣ῶ· σὺ δέ, Χαρίτιον, δεῦρο ἔξω.*

81 *κουβι*, *ο* ex *υ* ‖ 82 *ου⟨ε⟩νι* Gr H ‖ 83 vocaturne deus vel dea (cf. 88 sq.)? num igitur *ουενι* = veni? aliter Hultzsch p. 308 ‖ 86 ≍ signum oblitteratum, *ου* olim Gr H ‖ 86 extr. latere videtur *Ἀρειμάνης* vel *-μάνιος* Persarum deus ‖ 87 *τέ* pap. = *τυπανισμοὶ πέντε*? ‖ 89 *χορεύων* Sdh ‖ 90 cf. Babr. 9, 4; an *κιθαρισμόν*? ‖ 91 ‒ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ | ‒ ⏑ ‒ ⏑ | ‒ ‒ ⏕ | ‒ ‒ ‖ 93 *ϊεραις* Pap. | concidunt barbari vino et saltatione victi et quasi sepulti: hinc *πάντα τὰ* (*τὰ* del. Sdh) *τῶν ζώντων*. Ceterum iam Chares et Ptolemaeus Euerg. Athen. X 437 A 438 D (FHG III p. 118. 186) *Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας* describunt; cf. etiam Luc. Nigr. 5 p. 43 ‖ 95 de *καταστολὴ* cf. schol. Arist. Pac. 1204 ‖ 97 antispastus pro diiambo?

Α. δεῦ(ρ', ἀδ)ελφέ, θᾶσσον· ⟨ἆρ⟩α πάνθ' ἕτοιμα τυγχάν(ει;
Γ. πάντα γ(ά)ρ· τὸ πλοῖον ὁρμεῖ πλησίον· τί μέλλετε;
σοὶ (λέ)γω, πρωρεῦ· παράβαλε δεῦρ' ἄγων τὴ(ν ναῦν ταχύ.
Δ. ἐὰν π(ρ)ῶτος ἐγὼ ὁ κυβερνήτης κελεύσω.
Β. πάλι λαλεῖς, καταστροφεῦ;
ἀπο(λ)ίπωμεν αὐτὸν ἔξω καταφιλεῖν ⟨τὸν⟩ πύνδ(ακα.
Γ. ἔνδον ἔστε πάντες; ΚΟΙ. ἔνδον. Α. ὦ τάλαιν' (ἐγὼ κακῶν,
τρόμος πολύς με τὴν παναθλίαν κρατεῖ.
εὐμενής, δέσποινα, γείνου· σῶζε τὴν σὴν πρό(σπολον.

II^b.

⟨versuum 30—57 altera recensio⟩

ς. κυρία Χαρίτιον, σύνχαιρε τούτ(ῳ ἀπο- col. 4^v
λελυμένῳ.
Α. μεγάλοι οἱ θεοί.
Β. ποῖοι θεοί, μωρέ; Πορδή.
Α. παῦσαι ἄνθρωπε.
ς. αὐτοῦ με ἐγδέχεσθε, ἐγὼ δὲ πορ(ευ-
θεὶς τὸ πλοῖον ἔφορμον (
ποιήσω.

---

101 corrigas ἐὰν ἐγὼ πρῶτος (-ον -ως) κελεύσω, verum versus ut ab ebrio turbetur fortasse consulto admittit poeta; ebrietate enim oppressus gubernator navem in terram barbaram deferri passus est, cf. 103 ‖ 104 suppl. Schroeder ‖ versus 188—206 dittographia sunt versuum 30 (vel 31) — 36, versus 207—230 versuum 38 — 51 ‖ 188 τούτων Gr H; ad fratrem (Γ) vinculis solutum spectat: τούτῳ idem qui μοι 30 ‖ 191 v. 7 recte contulit Brandon. Cf. μεγάλους τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι Heliod. VIII 9 p. 232 ‖ 194 ποιησω ante το deletum; post ἔφορμον nihil deesse testatur Kk

Α. πορεύου· ἰδοὺ γὰρ καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν ἀπὸ κυνηγίου παραγίνοντ(αι.
Β. οὔ, πηλίκα τοξικὰ ἔχουσι.
ΓΥΝ. κραυνου. ΑΛ. λαλλε.
ΑΛ. λαιταλιαντα λαλλεα̣β--α̣ι̣γμ̣(
ΑΛ. κοτ̣α̣κ̣ως αναβ-ιωσαρα̣.
Β. χαίρετε ⏕
ΚΟΙ. λασπαθια ⏕
Β. αἲ κυρία, βοήθει.
Α. αλεμακα ⏕ ΚΟΙ. αλεμακα. (
Β. παρ' ἡμῶν ἐστι; οὐκ ᾔδειν, μὰ τὴν Ἄ̣(ρτεμιν.
Α. ταλαίπωρε, δόξασαί σε̣ πολέμι(ο)ν
εἶναι̣ παρ' ὀλίγον ἐτόξευσαν̣. (
Β. πάντα μοι κακά· θέλεις οὖν κα̣(ὶ ταύ)τ̣(ας
εἰς τὸν Ψώλιχον ποταμὸν (ἀπελάσω;
Α. ὡς θέλεις. τ̈. Β. πορδ(η
ΚΟΙ. μινει.

III^{b}.

ϛ. κυρία Χαρίτιον, καταρχὴ ν(ῦν ἀγαθοῦ
ἀνέμου, ὥστε ἡμᾶς πε(ράσαντας
τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ὑπ(οφυγεῖν̣·
ὥστε εἰσελθοῦσα τὰ σε(αυτῆς ἆρον,
καὶ ἐάν τι δύνῃ τῶν ἀν(αθημάτων
τῆς θεοῦ βάστασον.
Α. σ(ω)φ(ρό)νησον, ἄνθρωπε· ο(ὐ δεῖ τοὺς σω-
τηρία(ς) δεομένους μετ(ὰ ἱεροσυλίας
ταύτην ἀπὸ θεῶν αἰτε̣(ῖσθαι.

---

198 οὔ = οὐά, ἰού, σχετλιαστικόν? Cf. Schol. Aristoph. Nub. 1, Soph. Ichneut. 170 ‖ 205 sq. = 35 sq. ‖ 206 παρ' ἡμῶν cf. Herond. I 2; una mulierum a Charitii partibus stat | ουκηλεω Gr H olim, nunc οὐ κηλεῖν, corr. Cr | cf. v. 36 ‖ 209 καλά? ‖ 213 in

πῶς γὰρ ὑπακούσουσιν αὐ(τῶν πονη-
ρίᾳ τὸν ἔλεον ἐπισπωμ(ένων;

B. σὺ μὴ ἅπτου, ἐγὼ ἀρῶ.

ς. τοίνυν τὰ σεαυτῆς ἆρον.

A. οὐδ' ἐκ̣είνων χρείαν ἔχω, μόν̣(ον δὲ τὸ πρόσω-
πο̣ν τοῦ πατρὸς θεάσασθ̣(αι γένοιτο.

ς. εἴσελθε τοίνυν· σὺ δέ, ὀψομ(ανές, μένε, ὅπως
διακονήσῃς ἀκρατέστερ(ον τὸν οἶνον
διδούς· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι πρ(οσέρχονται.

---

margine sinistra α̣γων⌊ (= ἀγώνισμα? Gr H) huc rettulerunt Gr H argumento reluctante, v. mimum col. 3v v. 1. p. 115 | 227 suppl. Sdh || 228 ὀψόμενος πρόσιθι ὅπως Kk || 229 suppl. ex 50

---

226 cf. Eurip. Iphig. Taur. 1015

⟨ΜΟΙΧΕΥΤΡΙΑ⟩

Mimi personae

ΚΥΡΙΑ

ΑΙΣΩΠΟΣ *δοῦλος* 108. 115. 117. 139. 150

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ *δούλη* Aesopi concubina 115 sq. 120

ΣΠΙΝΘΗΡ *παῖς* 133. 153, a domini partibus stans 180. 186

ΜΑΛΑΚΟΣ *κυρίας ἐρώμενος* 145, domino infestus 158. 170 sqq.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ *δεσπότου* 164 sq. 179

ΔΕΣΠΟΤΗΣ *γέρων* 159. 164. 182. 185 sq.

ΔΟΥΛΟΙ (ΠΑΙΔΕΣ) 113. 120. 125. 165

Dominus et domina a servis et parasito nominibus non appellantur.

Cola in papyro / lineola plerumque dispesta.

Bis ⩧/ signo nova persona et actio indicatur (vapulat 116 Aesopus dominae, 185 Malacus domino), ⸓ nova persona et ultima mimi pars (*ἀγώνισμα*) 180.

Terminationes saepe suppressae (= ⌊).

Personarum discriptio nimis incerta; nam pauca dicuntur, multa aguntur. Mimus quasi coniunctus cum pantomimo; errant qui recitatione sola haec repraesentata esse opinantur (*Deutsche Litteraturzeitung* 1903, 44, 2681).

Accessit meae sententiae atque totum mimum cum cura retractavit S. Sudhaus (Sdh) Hermae vol. XLI, 1906 p. 247—277; unde recepi quae usui mihi esse videbantur.

⟨ΚΥΡΙΑ⟩ εἴσειμι ἵνα ἀπ̣ο)ζώσωμαι. ἐρῶ νῦν παιδ⌊ίου. col. 2ᵛ
παρακαλῶ Αἴσω)πὸν ἵνα με βεινήσῃ. — τί οὖν;
βούλει τὰς μά)στ̣ι̣γας, δοῦλε; προσελθὼν
ἔμβλεπε μοι), φαιδρόν. μαστιγία, ἐγὼ ἡ κυρία
ἐνδέομαι το)ύ̣του. κελεύω καὶ οὐ γίνεται; οὐ θέλεις
τῇ κυρίᾳ συγκ)λ̣ίνεσ⌊θαι; ποίησ⌊ον. μ̣(ᾶλλο)ν̣ τὰς μάστιγ(ας);
Μάλακε, σοὶ ἔξε̣σ̣τ̣⌊ι, πόησ⌊ον. οὐδὲ σὺ θέλεις;—παῖδες, τοὺς
παῖδας καλῶ)· οὐδὲν γίνεται; — δὸς ὧδε τὰς μάστι⌊γας.
ἦν ἰδού, παρ)έστηκεν Αἴσωπ⌊ος ὁ τὴν δούλ⌊ην καταδε̣-
ξό̣⌊μενος
Ἀ)πολλ⌊ωνίαν· (τὰς ὀδό)ν̣τ̣α̣ς̣ ἀράσσ⌊ουσα αὐτ⌊ῷ ἐκτινάξ⌊ω·
ἰδού. Ξ/
⟨ΑΙΣ⟩ (κ)υρί⌊α — ⟨ΚΥΡ⟩ εἰ δέ σ̣(ε) σκάπ̣τειν ἐκέλευο⌊ν,
εἰ δ' ἀροτριᾶν,
(εἰ) δὲ λίθ⌊ους βα(σ)τάζ⌊ειν τ̣ῷ γυναικε(ίῳ) γέν(ει) συν-
τεθραμμ⌊ένον; π̣ά̣ντων οὖν τῶν ἐν τῷ ἀγρῷ
ἔργων γινομέν⌊ων κ̣ε̣νός σοι̣ κύσθ⌊ος σκληρό-
τε⌊ρος ἐφάνη;

---

107 ζωσωμαι/ | παιδ/ num παιδός? ‖ 108 βεινηση/ ‖ 109 --στι γας/‖ 110 /φαιδρον/, possis δεῖξον σαυτὸν) φαιδρόν, sed lineola ante φ pausam indicat: itaque φαιδρόν sui iuris esse indicavit ‖ 111 suppl. Cr, α)ὐτοῦ Gr H | γινεται/ ‖ 112 ---------- ρ̣ινεσ⌊ ποιης/, suppl. Cr | μᾶλλον τὰς μάστιγας Aesopi? ‖ 113 ποησ/ ‖ 114 μαστειγ/ ‖ 116 --ι̣ον̣----- ι̣τ̣α̣ς̣, τὰς ὄρχεις, ὀρχέτας? cf. 120 | ιδουΞ/ ‖ 117 εκελευ/ | αροτριαν/ ‖ 118 βασταξ/ | παντων — γινομεν litteris minutis superscriptum verbis τω — συντεθραμμ, deinde κενος — εφανη in margine; corr. Sdh, olim vv. 17 sq. Aesopo dedi nanum (hinc nomen ad fabellam Romanensem res ferendum) τῷ γυναικείῳ γένει συντεθραμμένον atque rus relegatum loqui opinatus

---

Testimonia exempla. Scaenae similes in fabulis Roman., cf. Achill. Tat. VI 21, Heliod. VIII 8 ‖ 116 Hippon. 60. 62 ⟨κύψασα⟩ τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα . . . οἱ δέ μοι πάντες ὀδόντες κεκινέαται contulit C. Robert, cf. etiam Il. Π 378 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, Plut. Cato M. 14 ἐκτιναχθέντων τῶν ὀδόντων

(ἀ)λ̣όγιστ⌊ε, πον̣ηρί⌊αν τινὰ μέν⌊εις, καὶ ᾳ̣ὔχ⌊εῖς, καὶ
τοῦτο σ̣ὺν τῇ π̣ώλ⌊ῳ
Ἀπολλ⌊ωνίᾳ· ὥστε, παῖδ⌊ες, συνλαβόντ⌊ες τοῦτον ἕλκετε
ἐπὶ τὴν
πεπρωμένην. προάγετε νῦν κἀκείνην ὡς ἔστιν
πεφειμωμένη. ὑμ̣ῖν λ̣έ̣γω· ἀπαγαγόντες αὐτοὺς
κατὰ ἀμφότερα τὰ ἀκρωτήρι(α κ)α̣ὶ τὰ παρακείμενα
δένδρα προσδήσατε, μακρὰν διασπ(ά)σαντες
ἄλλον ἀπ' (ἄ)λλου, καὶ βλέπετε μή π̣ρ̣(τε) τῷ ἑτέρῳ
δείξητε, μ̣ὴ τῆς ἀλλήλων ὄψεως (πλ)ησθ̣έντες
μεθ' ἡ̣δον(ῆ)ς ἀποθάνωσι. σφαγιάσαντες δὲ αὐτοὺς
πρός με ἔσ̣ῳ ἀντᾶτε. — εἴρηκα· ἐγὼ δ' ἔνδον εἰσ-
ελεύσομα(ι).

II.

τί λέγετε ὑ̣μ̣(εῖς); ὄ̣ντ⌊ως ο(ἰ) θεοὶ ὑμῖν
ἐφαντάσθ⌊ησαν, (κ)αὶ ὑμεῖς ἐφοβήθ(ητ)ε; κα̣(ὶ) ἐκεῖν⌊οι
ἀ̣ό̣ρα̣τ⌊οι
γεγόνασι; (ἐ)γ̣ὼ̣ (ὑ)μῖν καταγγ(έλλω), ἐ̣κεῖν̣οι
εἰ καὶ ὑμᾶ(ς) δ(ιέ)φυγον, τοὺς ὀρε(ο)φ(ύλ)ακας οὐ μ̣ὴ
λ̣ά̣θωσι. —
νυνὶ δὲ τοῖς θεοῖς ἐ̣π̣αρᾶσ⟨θ⟩αι β̣ούλομαι. Σπ̣ι̣ν̣θήρ,
ὄμοσον ἐπιπ(εί)σ(εσθαι· τὰ γ)ι̣ν̣όμεν̣α̣ λ(έγ)ετε
τὰ πρὸς τα̣(ς) θ̣υ̣σίας̣. ἐπειδὰν οἱ θεοὶ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ

---

119 noti ἱεροὶ πῶλοι ‖ 121 πεπρωμένην· interpunxit Pap. ‖ 122 πεφειμωμενη/ ‖ 123 πρὸς τά? ‖ 129 ελευσομα-/ ‖ 130 εφαντασθ/ | εφοβηθ--ε/ | vel κ(ἀκεῖ)ν(οι | in exitu α̣σ̣-ν̣τ⌊ GrH, unde supplevi; minus probabile ἄφαντοι (ἀφανεῖς) ‖ 131 γεγονασι/ | καταν̣ι̣----/ suppl. Cr ‖ 132 δ(ιέ)φυγε̣ν/ Gr H | 133 ἀ̣παρᾶσ⟨θ⟩αι Gr H | βούλομαι/ σπινθηρ/ ‖ 134 ομοσον/ | επιπ--σ̣------- ι̣νομεν̣α̣/ corr. Cr, an ᾀ̣δόμενα? ἐπιπεσεῖν ὄντως ὑμῖν φαινόμενα Sdh ‖ 135 θυσιας/ | ⟨ἀγαθοὶ⟩ καὶ Zl

---

124 sq. apud Catullum mimographum cruci adfigebatur Laureolus, Poet. Scaen. II p. 370 R.[3] ‖ 132 ὀρεοφύλαξ verbum nisi glossis inscriptionibus papyris non traditum, v. Heraeus CGl.

ἡμῖν φα(ί)νεσθαι μέλλω⌊σιν ὡς προσέχ⌊οντες — ὑμνήσ⌊ατε
τοὺς θεούς. μαστιγία, οὐ θέλ⌊εις ποιεῖν τὰ ἐπιτασσόμε⌊να;
τί γέγονε(ν); μαίνῃ; εἰσελθόντ⌊ες ἴδετε τίς ἐστιν.

III.

τί φησιν; (ἤδ') ἦν ἄρα; ἴδετε μὴ (κ)αὶ ὁ ὑπερήφανος
ἔσω ἐστί. ὑμῖν λέγω· ἀπαλλά(ξα)ντες ταύτην πα-
ράδοτε τ(οῖς) ὀρεοφύλαξι καὶ εἴπατε ἐν πολλῷ σιδήρῳ
τηρεῖν ἐ(π)ιμελῶς. ἕλκετε, σύρετε, ἀπάγετε.
κ̣α̣ὶ̣ ὑ̣(μ)εῖ(ς δ)ὲ̣ ἐκεῖνον ἀναζητήσαντες ἀποσφα-
(γιάσαντές τ)ε προβάλετε, ἵνα (ἐγ)ὼ̣ αὐτὸν νεκρὸν ἴδω.

IV.

(ἔλθετε Σπι)νθήρ, Μάλακε, μετ' ἐ̣μ̣ο̣ῦ̣· ἐξιοῦσα
(ἐς ὄρος ἀκρ)ιβῶς νῦν ἰδεῖν πειράσομαι εἰ τέθνηκε̣
(ἐμφανῶς, ὅ)π̣ως μὴ πάλιν πλανῇ μέ τις. — ὧδε μέν⌊ετε.
(οὐ γὰρ ἐπί(σ)τ̣α̣μαι τὰ ὧδε. — ἐέ, ἰδ(ο)ὺ οὗτος· αἶ ταλαί-
(πωρε, φίλτα⌊τε)· ἤθελες οὕτω ῥιφῆναι μᾶλλον ἢ ἐμὲ
(φιλεῖν; κε)ί̣μ̣ε̣ν̣ο̣ν δὲ κωφὸν πῶς ἀποδύρομαι; νεκρῷ
εἴ τίς ποτ)ε γ̣έ̣γ̣ο̣νεν, ἦρται πᾶσα ἔρις. — ἀνάπαυσον,
Μάλακε· τὰς κ)ε̣κ̣(λ)ι̣μένας φρένας ἀρῶ.
Σπινθήρ, πόθεν σου ὁ ὀφθαλμὸς ἡμέρωται; ὧδε ἄνω. col. 3v

135 sq. praeit verba concepta ‖ 137 θεους/ | επιτασσομε/ ‖ 138 γεγονε-- μαινη/ | εστιν/ ‖ 139 θ̣ιναρα GrH, corr. Cr, ην legit Kk: producitur Apollonia, ὁ ὑπερήφανος Aesopus ‖ 140 εστι/ ‖ 142 ε-ιμελως/ | απαγετε/ ‖ 145 ε̣μ̣ο̣ῦ/ ‖ 147 μέ τις (Sdh) in Pap. Kk, μ'ἔρις GrH | μὲν GrH, μενῶ? ‖ 148 εε/ | χ̣α̣μαι τὰ GrH ‖ Aesopus mortem simulat, cf. 186 ‖ 151 suppl Sdh, ἔλεος ἔρως τ)ε Cr olim ‖ 152)ε̣κ̣-ρμενας; initium omnino incertum, legi potest)δη-γμενας, non sufficit δε)δηγμένας, κεκαρμένας GrH; πεπαρμένας Cr olim ‖ 153 ημερωται/

VII 2, 547, ib. II 177, 48, Rostowzew Philol. LXIV 304 ‖ 125 sq. cf. Heliod. VIII 10 p. 233, 14, p. 239 B ‖ Ad v. 151 sq. conferri potest Cyno Xenophontis Eph. IV 12 p. 372, v. supra p. 103; nisi fallor talibus mimis usus est Xenopho, nam eodem ordine res omnino diversae se excipiunt

συνείσελθέ μοι, μαστιγία, ὅπως οἶνον διυλίσω. εἴσελθε, εἴσελθε, μαστιγία. ὧδε πάρελθε. ποταπὰ περιπατεῖς;
ὧδε στρέφου. ποῦ σοῦ τὸ ἥμισυ τοῦ χιτωνί[ου, τὸ
ἥμισυ; —

V.

ἐγώ σοι πάντα περὶ πάντων ἀποδώσω — οὕτω μοι δέδοκται, Μάλακε· πάντας ἀνελοῦσα καὶ πωλήσασα
τὰ ὑπάρχοντά πού ποτε χωρίσεσθαι. νῦν τοῦ γέροντ[ος ἐνκρατὴς θέλω γενέσ[θαι πρίν τι τούτ[ων ἐπιγνοῖ· καὶ
γὰρ εὐκαίρως
ἔχω φάρμακον θανάσιμον, ὃ μετ' οἰνομέλιτος διηθήσασα δώσω αὐτῷ πεῖν. ὥστε πορευθεὶς τῇ πλατίᾳ θύρᾳ κάλεσον αὐτὸν ὡς ἐπὶ διαλλαγάς. ἀπελθόντες καὶ ἡμεῖς τῷ παρασίτῳ τὰ περὶ τοῦ γέροντος προσαναθώμεθα.

VI.

παιδίον, παῖ· τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, παράσιτε — ⟨ΠΑΡ.⟩
οὗτος τίς ἐστι[ν;
αὕτη δέ; τί οὖν αὐτῇ ἐγένετο; ἀ(ποκ)άλυψον ἵνα ἴδω αὐτήν. ⟨ΚΥΡΙΑ⟩ χρείαν σου ἔχω· τὸ τοιοῦτόν ἐστιν,
παράσιτε·
μετανοήσασ[α θέλ[ω τῷ γέροντ[ι διαλλαγ[ῆναι. πορευ-
θεὶς οὖν

---

155 μαστιγια/ | παρελθε/ ‖ 156 στρεφου/ | χιτωνι/ | partem vestis abiecit | alterum τὸ ἥμισυ dittogr. an Spintheris? abit vapulans quasi vestem adlaturus ‖ 157 αποδωσω/ | ad Malacum, ut Herond. VIII 14 ad Annam ‖ 158 ανελουσα ex -σαι ‖ 159 χωρισεσθαι/ ‖ 160 post εὐκαίρως del. σ - - ạ, fuitne εὐκαίρως ἐμπολήσασα? ‖ 163 διαλλαγας/ ‖ 164 προσαναθωμεθα/ ‖ 165 παι/ | cf. Herond. V 55 | παρασιτε/ | εστι/ ‖ 165 parasitus ἄκλητος advenit et iacentem servam pallio velatam videt ‖ 166 δε/ | εγενετο/ ‖ 167 αυτην/ | εχω/ | παρασιτε/ ‖ 168 διαλλαγ/

ἴδε αὐτὸν καὶ ἄγε πρὸς ἐμέ, ἐγὼ δὲ εἰσελθοῦσα τὰ πρὸς τὸ
ἄριστον ὑμῖν ἑτοιμάσ(ω). — ἐπαινῶ, Μάλακε, τὸ τάχος.
τ(ὸ) φάρμακον ἔχεις συνκεκραμένον καὶ τὸ ἄριστον
ἕ(τοι)μόν ἐστι; τὸ ποῖον; Μάλακε, λαβὲ ἰδοὺ οἰνόμελι. —
τάλας, δοκῶ πανόλημπτος γέγονεν ὁ παράσιτος· τάλας, γελᾷ·
σ(υν)ακολουθήσ(α)τε αὐτᾷ μὴ καί τι πάθῃ. — τοῦτο μὲν ὡς
ἐβ(ο)υλόμην τετ(έ)λεσται· εἰσελθ(όν)τες περὶ τῶν λοιπῶν
ἀσφαλέστερον βουλευσώμεθα. Μάλακε, πάντα ἡμῖν κατὰ
γνώμην προκεχώρηκε, ἐὰν ἔτι τὸν γέροντα ἀνέλωμεν. —

VII.

παράσιτε, τί γέγονεν; αἶ. — πῶς; μάλιστα, πάντων γὰρ
ν(ῦ)ν ἐνκρατὴς γέγονα. — ⟨ΣΠΙ.⟩ ἄγωμεν, παράσιτε.
τί οὖν θέλεις; ⁊ ἀγών⌊ισμα
⟨ΠΑΡ.⟩ Σπινθήρ, ἐπ(ί)δος μοι φόνον ἱκανόν. ⟨ΣΠΙ.⟩ παράσιτε, φοβο(ῦ)μαι
μὴ γελάσω, κεὶ καλῶς λέγεις. ⟨ΠΑΡ⟩ λέγω τί με δεῖ λέγειν·
πά(τ)ερ κύριε, τίνι με καταλείπεις; ἀπολώλεκά μου τὴν

---

170 ετοιμασ-/ || 171 συνκεκραμενον/ || 172 εστι/ | ποιον/ | μαλακε/ | οινομελι/ || 173 cf. νυμφόλη(μ)πτος | παρασιτος/ || 174 Spintherem appellat | παθη/ | parasitus videt servam pallio velatam, mulier eum moribundum esse opinatur, cf. 156. 166 || 176 βουλευσωμεθα/ || 177 ανελωμεν/ || 178 in marg. dextr. inter col. 3ᵛ et col. 4ᵛ v. 213 legitur αγων⌊ (v. supra p. 108) quod huc rettulerim. | dominus quasi mortuus adfertur (πῶς — γέγονα ad Malacum), sequitur naenia certatim cantata | γεγονεν/ | πως/ || 179 γεγονα/ | ἄγωμεν Spintheris | παρασιτε/ | θελεις⁊ duae lineolae || 180 ικανον/ | Σπινθήρ — ἱκανόν num parasiti, qui se mortuum fingit (φόνον = οἶνον)? || 181 γελασω/ και, corr. Cr | λεγεις/ | λέξω Sdh | λεγειν/ || 182 καταλειπεις/

π̣ᾳ̣ρρησ[ίαν, τὴν δόξ[αν, τὸ ἐλευθέρ̣ι̣ον φῶς. σύ μου ἦς ὁ κύριος τούτῳ

μ̣ό̣ν̣ον — ἀληθῶς οὐ λέγω; ⟨ΜΑΛ.⟩ ἄ̣φ̣ες, ἐγὼ αὐτὸν θρηνήσω. οὐαί σοι, ταλαίπωρε, ἄκληρε,

ἀ̣(λγ)εινέ, ἀναφρόδιτε· οὐαί σοι· ⹀/ *⟨ΔΕΣΠ.⟩ οὐαί μοι· οἶδα γάρ σε ὅστις-*

π(ε)ρ εἶ, μεισο⟨ύ⟩μενε· Σπινθήρ, ξύλα ἐπὶ τοῦτον. οὗτος πάλιν τίς ἐστιν;

⟨ΣΠΙ.⟩ μένουσι σῶοι, δέσποτα.

---

183 *π̣α̣ρρησ/* | *δοξ/* | *φως/* | *κυριοσ/* ‖ 184 *μονον — λεγω* litteris minutis super *αφες - - - αὐτὸν*, quod in rasura scriptum est | *ἄφες* incertum; Malaco dedi: loquitur *ὁ μισούμενος* (186) | *θρηνησω/* ‖ 184 *λόγῳ* Sdh, praeter necessitatem ‖ 185 *σοι* ⹀/ nova persona, ut 116; exilit *ὁ δεσπότης* | *μοι/* ‖ 186 *π̣(- -)ι̣* Pap., *ποτὲ* Sdh | *μεισομενε* super *σπινθηρ*, corr. Sdh | *τουτον* | *εστιν/* | *ξύλα*: fustibus caeditur noxius, nam *πεντεσύριγγον ξύλον* ab hoc loco alienum; consuetum mimorum exodium ‖ ultima verba emmetra, sed cf. v. 147 all.; adparet Aesopus *κωφὸς κείμενος* inde a v. 150

〈ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΗ〉

Notae quibus papyri scriba utitur

A = *γυνὴ τὸ δίκαιον* a *B* flagitans, cf. 1. 3. 7
B = *νεανίας*, *"Ιωνος ἐρώμενος*, cf. 2 sqq.
Γ = *"Ιων πατήρ*, cf. 7. 8 cum adn. 16, *νεανίου ἐραστής*, *ὅλος ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους*, cf. 10
Δ = frater adolescentis *B*, cf. 17, arbiter inter eum et mulierculam *A*, cf. 4 sq. 10
KOI = *κοινῇ*, caterva propinquorum, cf. 6 (*οἱ κόσμιοι* v. 4)

Desunt signa musica, non inveniuntur versuum vestigia satis certa (cf. supra p. 101)

Miro illo quo *Δ* utitur *παρακρήτῳ* (8) non semibarbarum se esse indicat, sed iocatur in Ionis dialectum. Ceterum *"Ιων* nomen invenitur Pap. Londin. 840 *Κλαύδιος "Ιων*, Pap. Argent. 74 *"Ιωνι* (Zucker)

Incerta vox καταςτροφή (16): sed *τὴν τοῦ δράματος καταστροφήν* v. 16 sqq. legi ipsae res indicant

---

Fr. 1^v scriptum invenimus

ἐκ βιβλιοθή⌊*κης Πρασί*(*ου*
'Ηρακλείδης (*ἀπέγραψα*

ubi primam personam praetuli, ut invenitur *'Αμμώνιος . . ἐσημειωσάμην* Pap. Oxyrh. vol. II p. 66; *ἐξέγραψεν* Wilcken Körte. Bibliothecis igitur hoc mimorum genus condebatur neque solis archimimis vel mimis prae manibus erat.

Edidit A. Körte (Kö) *Archiv für Papyrusforschung* VI (1913) 1 sqq. e papyr. Londin. (Oxyrhynch.?) 1984 s. post Chr. n. II; descripserant H. Bell et A. S. Hunt.

I.

* * *

Α. ποῦ τὸ δίκαιον;
Β. παρὰ τοῖς ἀλλήλους (π)υγίζουσι.
Δ. ἄγε, περὶ ταύτης σ(υνῆ)κα τὴν γνώμ(ην τὴν
τῶν κοσ̣μ̣ίων· (ἀλλὰ) τί βουλεύε̣σ̣θ̣(ε;
Γ. ἑ̣ταίρα(ν παρε)ῖνα(ι
ΚΟΙ. δίκαι(ον).
Δ. πάτερ Ἴων, οὐ χρῶμαί σοι οὔτε κριτῇ (οὔτε
παρ' ἀκρήτῳ. Α. παρακλήτῳ.
Γ. διὰ τί;
Δ. ὅτι ὅλος ἐξ ἐκ(εί)νο(υ το)ῦ μέρους εἶ. ο(ὐδ' ἐς χάριν
οὐδ' εἰς β̣(ιασμὸ)ν ἁρπάζομαι.
Γ. συγγνώμην μ(οι ἔχε ὡς) κομψός· τ(οῦ γὰρ πατρὸς
αὐτοῦ γέγονα φ(ίλ)ος ἀναγκαῖος, (καὶ νῦν
ὡς ἀκούσας τὴ(ν) μεταλλαγὴ(ν ἥκω
τούτῳ συ̣λ̣λυπηθησόμενος.

---

2 (-) - TTIZOYCI Bell, YTIZOYCI *πυτίζουσι* Kö, -YΓIZOYCI legere mihi videor, *πυγίζουσι paedicantibus* || 3 suppl. Bell, *γνώμ(ην, περὶ δὲ) τῶν κοσμίων (τούτων)* Kö || 5 ЄTAIṬA - - - - INA Bell, *ἑταῖραί εἰσιν* Bell olim, Kö, *ἐπαῖται πάρεισιν* Cr olim || 6 extr. cf. 1 || 7 *πάτερ Ἴων* Kö, cf. 10 || 8 ΠAPAKPHTω, KP ex KΛ corr. (Kö); *παρ' ἀκρήτῳ* || 10 med. suppl. Bell Hunt, exitum Cr | *ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους a iuvenis partibus* || 11 suppl. Kö || 12 *ἔχε, ἄκομψος* Bell, *ἄκομψος σύ. τοῦ πατρὸς* Kö potest *δίδου, κομψός* || 13 suppl. Hunt, cf. Babr. 130, 5 Cr || 14 *μεταλλαγὴν* scil. *τοῦ βίου*, cf. *συλλυπηθησόμενος* 15

---

8 *παρ' ἀκρήτῳ* (= *ἐν ἀκρ.* p. 138, 13) ludit *Ἰωνικῶς* patris *Ἴωνος* causa, quem *ἰωνικολόγων* vel *κιναιδολόγων* generi propinquum fuisse conicio. Mulier Ioni infesta non intellegit iocum; iuvenem nimis *δασύνοντα* vel *ἐκτραχύνοντα* atque *littera canina* Lucilii abusum ϱ̣ pro λ pronuntiasse opinatur (ut molles et cinaedi λ pronuntiant pro ϱ, cf. Aristoph. Vesp. 42 sq., Plut. Moral. p. 844 D) atque *ὑφ' ἓν* audire sibi videtur *παρακλήτῳ advocato*. Ion verbis *ὡς κομψὸς* iocum se intellexisse testatur

Δ. καταστροφή. *λέγ(ε) μοι, πάτερ Ἴων, (σὺ γὰρ τὸν πατέρα ἡμῶν ᾔδεις;*

Γ. *τὸν̣ τ̣ούτου ᾔδειν.*

Δ. *ἄγ', ε̣(ἰ) σῷος ⟨ὁ⟩ πατὴρ ἦν̣, ο̣ὐ̣κ (ἐδέξατ' ἄν;*

Γ. *οὐ μὰ τὴν̣ ἐμὴν̣ σω(τ)ηρίαν.*

Δ. *πῶ(ς ἄ)ρα ἐμὲ ἔλεγ' ἂν ὀ(πυ)ί(ειν αὐτήν;*

Γ. *π̣όθ̣ε̣(ν) ἐκείνη ⟨ἡ⟩ γυνὴ̣ ἀξιῴ(σει ἢ τούτῳ προσφι)λεστάτη;*

Δ. *οὐ) μ̣οί̣χ(ο)υ τ̣(ιν' ε)ὐ̣ν̣ῆ(ν ζητῶ· οὐ γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ ὅμοιός εἰμι*

Γ. *τυχόν.*

Δ. *οὐκ ἀρέσκει μοι οὔτ(ε παιδικὰ οὔτε σάπρ' ἅλμεια*

* * *

---

16 post *καταστροφή* spat. ‖ 19 init. lectio incerta, ΑΓЄ - - ΜΥΟC legi posse testatur Bell, unde conicias *ἄγε, εἰ Μυὸς πατὴρ ⟨ἔτ'⟩ ἦν*, ut *Μῦς* nomen sit personae *B* (*τούτου* 18) ‖ 21 Π̣ω - - Ρ̣ - ЄΜЄ ЄΛЄΓΑ̣Ν̣Ο - - Ν Bell, Π̣Ω-CЄΜЄЄ̣ΔЄ̣Υ̣Ο̣ - - Ν Kö ‖ 22 Τ̣Ο̣ΘЄ Bell, *πόθεν* Kö ‖ 23 *ἐδίδου ἂν οὐκ* Kö ‖ 24 init. lectio incerta - - Μ̣ΟΙΧΟ̣Υ̣Є̣Υ̣ - ΝΝΗ Bell, ΜΟΙΧΟΥΤ Kö

---

16 *καταστολή* supra p. 106, 95 contulit Hunt atque vocem *καταστροφή* ante *Δ* notam locum habuisse censet. Fortasse ad *Δ* adiciendum est: ab eius enim verbis incipit *τοῦ δράματος ἡ καταστροφή* ‖ 28 Athen. III 132 E (Menandr. CFr. IV 205 M., fr. 462 K) *τοῖς προσφάτοις ἰχθυδίοις* opponuntur *ἅλμια* (Kö); in proverbio est *σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ, τάριχος ὀπτὸς εὐθὺς ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ, οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὥνπερ ἄξιος* (Athen. III 119 E). Significari videtur *Ἴων πατήρ*.

II.

* * *

Γ. ----σ̣υ̣-----------
ὁ) δ̣' ἔρ̣ως ι̣-------
Δ. ο̣φ - λειϰ̣----------
α - ε-----------
Γ. ναί· ἀλλὰ---------
π̣ρο-----------
Δ. ναί· ἀλλ̣ὰ τ̣ὸ-------
Β. ὁ οὖν πο̣---------
----α̣ε - οτ̣--------
---- ἑ̣αυτο̣--------
λ)α̣βὲ τοῦ̣τ̣ο-------

---

1 post σ legi posse υ, ι, τ testatur Bell, ο Kö ‖ 2 ΑΕΡΩΑ̣Ι̣ Bell ‖ 3 secundum Bell, Ο̣Λ-ΛΕΙΚ̣ Kö, possis ἐφίλει, ὃ φιλεῖ, ὅλ(ω)λ' εἰ ‖ 8 secundum Bell, ΟCΥΝΤΕΙ Kö; fuerit ὁ οὖν ποθῶν ‖ 10 Η̣(Ο?)---Ϲ̣ΑΥΤΟΝ̣ Bell, ΕΑΥΤΟ Kö

1—7 disceptantes audimus Γ et Δ de rebus amatoriis (ὁ δ' ἔρως 2) ut I 22—28; v. 8 accedit Β ὁ οὖν ποθῶν . . σαυτῷ (ad Δ) , . . λαβὲ τοῦτο τὸ γύναιον (cf. Herond. II 83 τὰ σαὐτοῦ θλῇ λαβὼν ὅκως χρῄζεις de meretricula)

* * *

Personae sunt Petronianis gemellae. Muliercula (ἐπίκληρος?) iuvenem amans atque divitiis sibi devinciens; iuvenis mollis et ἄσωτος, ei non tribuens, quod postulat, sed πυγίζων (I v. 2); vir senescens Ἴων πατήρ, cinaedologus (cf. ad v. 8) cum iuvene Veneris masculae vinculo coniunctus (v. 2), mulierculae infestus; iuvenis frater, homo frugi sed qui mulierculam divitem a patre commendatam, a fratre spretam domo recipere non dedignetur.

Argumentum mimi hoc fuisse conicias. Pater fratrum se mortuum esse finxit (cf. *μεταλλαγήν* 14), ut eorum mores quasi excuteret. Adveniunt propinqui; domus plena luctus et lamentorum (cf. 15). Adveniunt — nescio unde — filius *ἄσωτος* et Ion amicus amans. Persequitur eos muliercula, quae ut in matrimonium se ducat postulat. Hinc (cf. I 1 p. 118; p. 126, 127) finxi titulum, v. Meineke, hist. crit. com. Gr. p. 464 sqq. interpretesque ad Terentii Hecyram et Phormionem.

Scaena quae aetatem tulit primae *τῶν Ἐπιτρεπόντων* similis: propinquorum (*κοσμίων* 4?) videmus consilium et arbitrium.

Exitus mimi et *καταστροφή* ad *Μοιχευτρίας* exemplum (supra p. 116) refingi potest. Pater naeniis iam conclamatus (cf. 15) adparet *σῶος* (19); muliercula dives coniungitur cum fratre maiore natu, frater alter abdicatur vel castigatur, Ion cinaedus expellitur. Vincit virtus; quod silicernium fuerat, fit convivium vel caena nuptialis. Huc transferri potest quod legitur in Funere Novii (Scaen. II p. 314 R³): *agite exigite, temulentum tollite.*

Singula incerta: de summa rei dubitari vix potest.

ANONYMVS HERMOPOLITES

⟨ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ⟩

-- δή - (
-- δεν ξ̣(
τωιμ(
τὸν αἴ(τιον
ἑκατε(ρ̣
π ---- (
αμ̣ ------- ν ------- η(
τὸν (ε)ὐσεβῆ τόν̣δ̣ ---- (
ὃς ο(ὐ)δὲν ἄλλο πλὴν -(
καὶ τῶν ἀδελφῶν ὑ -(
αὔταρκες εἰς ε --- (
σώζει δὲ τοῦτο π̣ρ -(
ἡ συμφυὴς ὁμόνοι(α
τῆς εἰς ἅπαν(τ
τὰ μὲν καθη(
μακρηγορεῖ(
ἔαρ χελιδὼν

Publ. inter Papyr. societ. Ital. 149, II p. 80 || 5 ε̲κατε cum paragrapho || 14 τ̲ης cum paragrapho || 16 μακρηγορεῖν cum proverbio coniunctum cf. Herond. II 60

Versiculi — recti claudive — inveniuntur in fragmento papyraceo quarti vel quinti saeculi, consociati cum hexametris (*χάριτες τῆς πατρίδος, σ̣αόπτολις ἐστιν.* Iambos et hexametros poetae serioris aevi tribuit Vitelli; audimus causidicos imitantem, v. supra p. 16 ad Herond. II. Verum non mirer, si quis *comoediae* haec tribuat. *Ἐπῶν καὶ κωμῳδίας τῆς νέας ἰάμβων ποιητὴν* inveni in inscr. Hieropolitana *Journ. of Hellen. Studies* XI 249.

Inter papyros Oxyrhynchias tabulae inventae sunt, quibus pecunia ludis publicis expensa describitur. Cf. III 519 (s. II) p. 254 ἀπεδόθη | Μεχεὶρ κγ | μίμῳ δραχμαὶ υϙς (496) | ὁμηριστῇ δραχμαὶ υμη (448) καὶ ὑπὲρ μουσικῆς ... | ὀρχηστῇ δραχμαὶ ϙ.δ (1?4) |. VII 1050 (s. II/III) p. 203 ... μείμῳ ... | ὁμηριστῇ ... ib. 1025 (s. III) p. 156 Αὐρήλιος Ἄγαθος γυμνασιάρχης | ἔναρχος πρύτανις καὶ | Ἑρμανοβάμμων ἐξηγητὴς | καὶ Δίδυμος ἀρχιερεύς | καὶ Κοπρίας κοσμητὴς | πόλεως Εὐεργέτιδος Αὐρηλίοις Εὐριπᾷ βιολό|γῳ καὶ Σαραπᾷ ὁμηριστῇ | χαίρειν. | ἐξαυτῆς ἥκετε καθὼς | ἔθος ὑμῖν ἐστιν συνπα|νηγυρίζειν, συνεορτάσον|τες ἐν τῇ πατρῴᾳ ἡμῶν | ἑορτῇ γενεθλίῳ τοῦ Κρόνου | θεοῦ μεγίστου ... | λαμβάνοντες τοὺς μισ|θοὺς καὶ τὰ τείμια.

Mimi igitur et biologi ludis publicis (Croniis) in theatris spectabantur. De homeristis Aegyptiis testis locupletissimus est Achilles Tat. III 20: καὶ γάρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὁμήρου δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις. τὴν οὖν Ὁμηρικὴν σκευὴν ὁπλισάμενος καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐπιχείρουν μάχεσθαι; describuntur deinde vestes et arma scaenica atque apparatus, qui sanguinem effusum imitando exprimebat. Simili artificio utebantur actores in Laureolo mimo Catulli (Sueton. Calig. 57, Scaen. II p. 371 R.[3]) vel Diopeithes ille Locrensis θαυματοποιὸς vel ἠθολόγος, cuius memor est Phanodemus apud Athen. I 20[a].

Aurelius Euripas biologus haud scio an unum alterumve ex his mimis scripserit.

ANONYMI THEBAICI HILARODIA
⟨ΑΠΟΚΕΚΛΕΙΜΕΝΗ⟩

col. 1 I ⟨α′⟩

1 Ἐξ ἀμφοτέρων γέγον᾿ αἵρεσις· ἐζευγίσμεθα· τῆς φιλίης
2 Κύπρις ἐστ᾿ ἀνάδοχος.
ὀδύνη μ᾿ ἔχει, ὅταν ἀναμνησθῶ,
3 ὥς με κατεφίλει ἐπιβούλως μέλλων με καταλιμπάνειν,

⟨β′⟩

4 ἀκαταστασίης εὑρέτης·
καὶ ὁ τὴν φιλίην ἐκτικὼς
5 ἔλαβέ μ᾿ Ἔρως.
οὐκ ἀπαναίνομαι αὐτὸν ἔχουσ᾿ ἐν τῇ διανοίᾳ.

II ⟨γ′⟩

6 ἄστρα φίλα καὶ
συνερῶσα πότνια Νύξ μοι·
παρά[7]πεμψον ἔτι με νῦν,
πρὸς ὃν ἡ Κύπρις ἔγδοτον ἄγει με
8 καὶ ὁ πολὺς ἔρως παραλαβών·

Papyrus Thebaica alterius a. Chr. n. saeculi, ed. Grenfell, *An Alexandrian erotic fragment* Oxon. 1896 ‖ 1 ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ spat.| ΑΙΡΕϹΙϹ spat.| ΕΖΕΥΓΙϹΜΕΘΑ: punctis adiectis ‖ 2 ΑΝΑΔΟΧΟϹ: exitus creticus | ΑΝΑΜΝΗϹΘΩ: ‖ 3 ΩϹ paragraphus inter v. 3. 4 | tetram. troch. catal.; carminis particulae paragraphis discretae; post ΕΠΙΒΟΥΛΩϹ nullum signum ‖ 4 ΕΥΡΕΤΗϹ: | exitus cretici | Post ΕΚΤΙΚΩϹ spatium vacuum ‖ 5 ΕΛΑΒΕ paragraphus inter v. 5. 6 | ΕΡΩϹ: | hexameter dactyl. ‖ 6 ΚΑΙ: ‖ 7 post ΝΥΝ spat. | ΠΑΡΑ versus exitus ‖ 8 post ΛΑΒΩΝ spat.

---

6 sq. cf. Meleagr. Anth. Pal. V 190 *ἄστρα . . καὶ Νύξ κτλ.* ib. 164, 2 *κώμων σύμπλανε πότνια Νύξ*

συνοδηγὸν ἔχω [9] τὸ πολὺ πῦρ
9 *τὸ ἐν τῇ ψυχῇ μου καιόμενον*
ταῦτα [10] μ' ἀδικεῖ, ταῦτα μ' ὀδυνᾷ.

⟨δ'⟩

ὁ φρεναπάτης ὁ πρὸ τοῦ
11 *μέγα φρονῶν καὶ ὁ τὴν Κύπριν οὐ φάμενος εἶναι*
τοῦ ἐρᾶν μεταιτίαν,
12 *οὐκ ἤνεγκ' ἐμὴν τὴν τυχοῦσαν ἀδικίαν.*

⟨ε'⟩ III

13 *μέλλω μαίνεσθαι· ζῆλος γάρ μ' ἔχει,*
καὶ κατακαίομαι [14] καταλελειμμένη.
αὐτὸ δὲ τοῦτό μοι τοὺς στεφάνους [15] βάλε,
οἷς μεμονωμένη χρωτισθήσομαι.
16 *κύριε, μή μ' ἀφῇς ἀποκεκλειμένην,*
δέξαι [17] μ'· εὐδοκῶ ζήλῳ δουλεύειν.

ἐπιμανοὺς ὁρᾶν [18] μέγαν ἔχει πόνον·

---

10 M paragraphus inter v. 10 et 11 | ΟΔΥΝΑΙ: ‖ 11 aut ΜΕΤ aut ΜΟΙ (crasi?) ‖ 12 OYK cum paragr., litterae incertae, *ουκηνεγκε* Gr, *ἀνήνεγκε* Cr olim | *ἐμὴν* Bl, litterae incertae, *λιαν* Gr H, alii aliud | ΑΔΙΚΙΑΝ: atque dimidia fere versus pars vacua | *ἀδικίην*? ‖ *iuvenis ipse libidinibus ludens et verum amorem deridens leve meum peccatum non tulit* | versus 12 exitus idem fere qui v. 3 ‖ 13—20 dochmii | 13 spat. ante ΖΗΛΟΣ et ΚΑΙ ‖ 14 ΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΗ: | corona sumpta (Athen. XIV p. 621 b) *παρακλαυσίθυρον* canit ‖ 15 ΒΑΛΕ servam appellat? | cf. infra p. 135 | ΧΡΩΤΙΣΘΗΣΟΜΑΙ: exitus vacuus ‖ 16 post ΑΦΗΙΣ et ΚΕΚΛΕΙΜΕΝΗΝ spat. ‖ 17 post ΕΥΔΟΚΩ spat. | ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ: colon | ΕΠΙΜΑΝΟΥΣΟΡΑΝ certum, *ἐπιμανοὺς* = *ἐπιμανεῖς*?, *ἐπιμανῶς ἐρᾶν* Diels | 18 post ΠΟΝΟΝ spat. | vv 18—20, (30—32?) alteri personae (iuveni) dedi Phil. LV 371, cf. infra p. 127 extr.

---

10 Etym. 'M.' 810, 53 *φρεναπάτης*, Lentz Herod. II 848, 27

ζηλοτυπεῖν γὰρ δεῖ, στέγειν [19] καρτερεῖν.
ἐὰν δ' ἑνὶ προσκαθῇ, μόνον ἄφρων ἔσει·
20 ὁ γὰρ μόνιος ἔρως μαίνεσθαι ποιεῖ.

IV ⟨ς'⟩

21 γίνωσχ' ὅτι θυμὸν ἀνίκητον ἔχω, ὅταν ἔρις [22] λάβῃ με.
μαίνομ' ὅταν ἀναμνήσωμ', εἰ μονο[23]κοιτήσω, σὺ δὲ χρωτίζεσθ' ἀποτρέχεις.

⟨ζ'⟩

24 νῦν ἀνοργισθῶμεν; εὐθὺ δεῖ καὶ δια[25]λύεσθαι.
οὐχὶ διὰ [26] τοῦτο φίλους ἔχομεν οἳ κρινοῦσι⟨ν⟩
27 τίς ἀδικεῖ;

V ⟨η'⟩

col. 2 28 νῦν ἂν μὴ ἐπι(
ἐρῶ, κύριε, τὸν(

⟨ϑ'⟩

30 νῦν μὲν οὔθ' ε(
πλύτης ὁ(
δυνήσομαι.(

VI ⟨ι'⟩

κοίτασον, ἧς ἔχ(εις
ἱκανῶς σοῦ ἐν(

---

19 ΚΑΡΤΕΡΕΙΝ: | ΠΡΟΣΚΑΘΕΙ || 20 Ο paragr. inter v. 20. 21 | μονιας (Bl) legi non potest | ΠΟΙΕΙ reliqua versus pars vacua || 21 sq. ionici cum anaclasi || 22 post ΜΕ spat. | ΑΝΑΜΝΗΣΩΜΑΙ corr. in ΑΝΑΜΝΗΣΩΜΕΙ || 23 ΚΟΙΤΗΣΩ paragr. || 24 ἂν ὀργισθῶμεν Diels || 25 sq. cretici. | 25 post ΔΙΑ magna versus pars vacua || 27 maior versus pars vacua || 28 ΑΝ Bl legit, ΟΝ Gr, ΟΝ et ΑΝ simillimae | 28 sq. iterum dochmios audire mihi videor || 29 ΕΡΩ cum paragrapho || 32 ΔΥΝΗΣΟΜΑΙ: cum paragr. || 33 velut ἧς ἔχ(εις σῶμά τε καὶ ψυχήν

---

33 cf. Hesych. κοιτάσαι· κατακοιμῆσαι

κύριε, (
πῶς μ' ἀ(φῇς
πρῶτος μ' ἐπείρ(ασας
κύρι', ἂν ἀτυχ(ῇ)ς, οὐ(
ὀπυασθώμεθα· ἐμῶν --ε̣δε(ἐπι-)
τηδείως αἰσθέσθω μ--ταν(

⟨ια'⟩   VII

ἐγὼ δὲ μέλλω ζηλοῦν τω(
δουλ-----τ' ἂν· διαφοροῦ· ἠ(
ἀνθρ(ώπου)ς ἀκρίτως θαυμάζεις
με--------φ(ο)ρη· προσίκου δ' ὠ(
θαυ(μα-------χριαν κατεῖδεν ὁ
σχω-------------τωι τοι̣υ̣τ̣α̣ η̣ ἐτυ(
κου------------ἐ)νόσησα νηπία· σὺ δέ, κύρ(ιε,
καὶ-------------μμεν--
λελάλ(ηκ-------πε)ρὶ ἐμὴν(

---

36 suppl. e v. 16 || versibus 38—49 extr. fragmentum addidit Gr *New classical fragments* p. 210 sq., ego adieci frustulum quod Oxonii descripsi || 38 κυρι̣ο̣νατυχ--ς Gr, cf. ad v. 28 || fuerit οὐ καταλείψω || 39 an ὀπυὰς θώμεθα? | potest ЄΜΗΝ || 40 ΤΗΔЄΙϢϹ paragr. | 40 sq. cretici? || 42 ΔΙΑΦΟΡΟΥ: | 44 Φ-ΡΗ: ΙΔΟ? || 47 legere mihi videbar Η̣Π̣Ι̣ΑϹΥΔЄΚΥΡ || 49 ΛЄΛΑΛ cum paragr.

Poematium alterius a. Chr. n. saeculi ἀπολελυμένοις conceptum mimi instar seu potius hilarodiam esse docui *Münchener Allgemeine Zeitung* 7. Apr. 1896 *Beil.* 20 atque Philologi vol. LV (1896) p. 382 conl. Athen. XIV p. 620de. Metra agnoverunt etiam Erwinus Rohde (*Opusc.* II 1) et U. de Wilamowitz (*Nachr. d. K. Ges. d. Wissensch. Göttingen* 1896, III). Vide quae composuit Grenfell *New Classical fragments* (Oxonii 1897) p. 209 sq. Cf. etiam H. Reich *Der Mimus* 344, qui non intellexit, dochmios (v. 13 sq.) παρὰ τὴν τραγῳδίαν esse (Aristox. Athen. XIV 621[c]). Carmen amoebaeum esse coll. Hor. c. III 9 l. s. s. p. 374 sq. conieci, cf. etiam infra p. 129 sq. 137 sq.

ΛΟΚΡΙΚΟΝ ΑΙΣΜΑ

ὢ τί πάσχεις; μὴ προδῷς ἄμμ', ἱκετεύω.
πρὶν καὶ μολεῖν κεῖνον, ἀνίστω, μὴ κακὸν
μέγα ποιήσῃ σε κἀμὲ τὴν δειλάκραν.
4 ἁμέρα καὶ ἤδη τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος, οὐκ εἰςορῇς;

Athen. XV 697ᵇ ᶜ οὗτος (Ulpianus ὁ γάστρων) γὰρ τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων· οἷαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι, μοιχικαί τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἥδε· ὢ . . εἰσορῇς; τοιούτων γὰρ ᾀσμάτων αὐτοῦ πᾶσα πλήρης ἡ Φοινίκη, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς περιῄει καλαμίζων μετὰ τῶν τοὺς κολάβρους καλουμένους συντιθέντων.

1 μολιν A, μόλεν dett., μολὲν Bentley ‖ 3 ποιήσης καί με A, corr. Toup (non Dindorf) ‖ 4 καὶ δὴ Bergk | οὐ ὁρῇς Bergk

Carminibus popularibus inseruit Schneidewinus Del. p. 464 eumque secutus Bergk. PLGr. III p. 665, 27. Versuum artem noviciam esse demonstravit U. de Wilamowitz. ind. lect. Gott. 1889/90 p 22; cum Ἀποκεκλειμένῃ composui Philologi vol. LV (1896) p. 383 (cf. praef. anthol. lyr. p. LXX ad fr. 30). Fragmentum est carminis. Ceterum inter mimos et ethologos apud Athen. I p. 20ᴬ procedit Διοπείθης ὁ Λοκρὸς teste Phanodemo (FHG. I p. 369).

ANONYMVS MARISSAEVS

⟨ΑΠΟΚΕΚΛΕΙΜΕΝΟΣ⟩

⟨*A*⟩ οὐκ ἔχω, τί σοι πάθω, ἢ τί χαρίσωμαι·
κατάκειμαι μεθ' ἑτέρου σὲ μέγα φιλοῦσα.
ἀλλὰ ναὶ τὴν Ἀφροδίτην, μέγα τι χαίρω
ὅτι σου τὸ ἱμάτιον ἐνέχυρα κεῖται.
⟨*B*⟩ ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχω, σοὶ δὲ καταλ(ε)ίπω
εὐρυχωρίην πολλήν· πρᾶσσε, ὅ τι βούλῃ.
⟨*A*⟩ μὴ κροῦε τὸν τοῖχον, ψόφος ἐγγείνεται,
ἀλλὰ διὰ τῶν θυρῶν νεύμασι κεῖται.

Inscriptio parietaria s. II a. Chr. publici iuris facta ab H. Thiersch, *Painted tombs in the Necropolis of Marissa* (1905) p. 56 sqq.; retractaverunt W. Crönert et R. Wünsch Mus. Rhen. LXIV, 1909, p. 433 sq. In ipso pariete quattuor versus discripti.

4 cf. Herond. II 14 sq. || 6 πρᾶσσε κτλ. meretrici dat Crönert || 7 eadem fere p. 136, 15 || 8 νεῦμα σ' ἱκ(ν)εῖται plerique, sed κεῖται = συνθήκη κεῖται

Loquitur meretrix (*A*) e fenestra prospiciens (1—4): ab alio se teneri, sed iuvenem qui ἱμάτιον ei reliquit, unice se amare. Iuvenis (*B*) ἐν χιτῶνι μούνῳ (ut Bacchylidis verba adhibeam) aufugit (5 sq.). Meretrix (7—8) ut revertat adhortatur.

Trimetros ionicos liberiore arte compositos agnovit Wünsch.

ΚΛΕΟΜΑΧΟΣ ΜΑΓΝΗΣ

<*Α*> *τίς τὴν ὑδρίην ἡμῶν*
ἐψόφησ'; <*Β*> *ἐγὼ πίνων*

Hephaest. IX p. 35 *καὶ δίμετρον ἀκατάληκτον τὸ καλούμενον Κλεομάχειον, ἐν ᾧ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ τῶν ἀρτίων χωρῶν ἐμπίπτουσι καὶ οἱ χοριάμβοι, οἷον· τίς κτλ.* Cf. Schol. p. 145 C: *εἶτα ἀμοιβαῖον 'ἐγὼ πίνων' κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.*

V. 1 *ἱμῶν* praeter necessitatem Bergk

Ad Cleomachum cinaedologum (Strabon. XIV p. 648) rettulit Meineke, Com. Att. II p. 27; Bergk Anthol. lyr.[2] p. LIX; Crönert Mus. Rhen. LXIV p. 440. Similis versiculus ludentium *τίς τὴν χύτραν*; *ἐγὼ Μίδας* (Pollux IX 113. Anthol. lyr.[4] p. 322). Scaena mimica *τῶν κατ' οἰκίαν*, loquuntur herus (hera?) et servus (cf. Aristoph. Ran. 1344 sqq.).

ANONYMVS OXYRHYNCHITES

⟨ΠΑΙΣ ΑΛΕΚΤΟΡΑ ΑΠΟΛΕΣΑΣ⟩

* * *

fr. b

)ω̣φ(
)μ̣μ(
)υς ὑμ(
)ις νόσ̣ο̣(
)υ̣αν(
)πόλι-(
)τεμ(
κα)ταψυχ(

* * *

Ediderunt Grenfell et Hunt *Oxyrh. Pap.* vol. II p. 39 sqq. e papyro 219 primi p. Chr. n. saeculi ineuntis. Fragmenti *a* versum 24 exitum poematii esse adparet; itaque fr. *b*, quamquam post v. 8 papyri particula litterarum vestigiis caret, ante fr. *a* inserendum est. Scilicet, quod monuerunt Gr H, longioribus versibus admiscentur breviores: itaque si verba illa versuum clausulas esse statuimus, bene intellegitur, cur post 8 spatium vacuum deprehendatur.

1 velut ὦ φ(ίλοι ‖ 4 velut δεινο)ῖς νόσο(ις ‖ 6 κατὰ) πόλι(ν? | 7 τ' ἐμόν? ‖ 8 κατὰ ψυχὴν Gr H, potest κατάψυχρος vel quod probabilius καταψύχομαι

r. a - - - - - - - - - - - - - - - - - ε̣ - ρ̣
- - - - - - - - - - - - - - - -)ς̣ ανα - - - - - - - - - - - η
- - - - - - - - - - - - - - -) - ε των νυ̣ - - - δ̣ - μ̣ - - - - ν̣
- - - - - - - - - - - - - α τὴν ἰδίαν καλλονήν
- - - - - - - - - - - - - σ - - - ἔχων ἐν τῇ (ὁ)δῷ
- - - - - - - - - - - - - - - - - υ̣τ̣ωσι - - ω̣γ - - - - ς̣
- - - - - - - - - - - - - - - - - - των ἐμὴν - - - ν
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - ν καὶ πολλὰ (στέ)ν̣ων̣
- - - - - - σ - - ιλ - - - - - - - ἀλέκτορά μου (δ)υνάμεθα·
- - - - τη(ρή)σας ω - - α̣σ̣ω ἐκ περιπάτου·
- - - - - ὀρν)ιθο - - - - σαι̣ π̣α̣ρ̣' ἀ̣λ̣ι̣δρόσοις
- - - - - - - - κουσ - - - - - νησα - τ̣α̣ τὸν βαρ - - - - χηι
- - - - - - π)αιδὸς ἐ(φ)ύλασσεν ὁ φίλος μου Τρύφων
οἷά περ τέ)κνον τη(ρ)ῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις.
ἀπορο)ῦμαι, ποῦ βαδίσω· ἡ ναῦς μου ἐ⟨ρ⟩ράγη.
τὸν κ)α(τ)α(θ)ύμιον ἀπολέσας ὄρνιθά μου κλαίω.
ἀλλὰ φ)έρε τὸ ἐρκίον, τροφὴν αὐτοῦ, περιλάβω,
τοῦ μ(αχ)ίμου, τοῦ ἐπεραστοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ·
χάρ(ιν τ)ούτου ἐκαλούμην μέγας ἐν τῷ βίῳ
καὶ (ἐλ)εγόμην μακάριος ἀνδράσιν τοῖς φιλοτρόφοις.

In exitu singularum linearum vox plena; versus certa mensura comprehensos scribere voluit Pap. || 2 in fine aut *η* aut *αν* vel *εν* Gr H || 4 *ιδιω-* Gr H, corr. Cr || 5 *τη--δωι*, *η* incerta, *τῇ ὁδῷ* Gr H, num *ἐν τρ(ιο)δῷ*? || 6 *τοῖς ἀπα)ντῶσι*? | 7 *ἐμὴν (τύχη)ν* antecedente ditrochaeo? || 8 veluti *κλαίω)ν καὶ* | aut *νων* aut *ρων* Gr H || 11 *ὀρν)ιθο(λόχο)ς*? | *σαιπαραλιδροσοις*, media pars prorsus incerta; legi potest *σασ* (vel *γ*, *τ*) *εν* (vel *λο*) *δαι* (vel *δου*) || 13 *Τρύφων* prima correpta Anthol. Pal. IX 544, 1 || 16 *ὄρνιν* rhythmus suadet | *κλαιωι* || 17 *το ερνιο(ν* Gr H, corr. Cr | *περιλάβωι* || 18 poeta vetustior *Ταναγραϊκοῦ* scripsisset || 20 *ἀνδρεσεν*, *ε* ς (ο) mira ratione scriptum, fort. *ασ* | *ανδρεσεν* Gr H | *φιλοτροφι*, *φιλοτροφίοις* Gr H

ψυχομαχῶ· ὁ γὰρ ἀ(λ)έκτωρ ἠστόχηκέ μου
καὶ ϑακαϑαλπάδος ἐρασϑεὶς ἐμὲν ἐνκατέλιπε.
ἀλλ ἐπιϑεὶς λίϑον ἐμαυτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν
καϑησυχάσομαι· ὑμε(ῖ)ς δ' ὑγιαίνετε, φίλοι.

21 ψυχομαχωι ‖ 22 ϑακαϑαλπάς nomen a gallinae voce oriundum? τάχα ϑαλπάδος Bl, ϑακοϑαλπάδος coll. Herond. VII 48 Bechtel | εμεν, formam volgarem (Dieterich, *Unters. z. Gesch. d. gr. Spr.* 190) servavi, sed nescio an dittographiae debeatur ‖ 23 εματον Pap. ‖ 24 υ̣με(ι)ς

Fragmenti oratio certis colis discripta et paene ἔμμετρος, quamquam versus se agnoscere negavit Wilamowitzius *Gött. gel. Anz.* 1900, 1, 50. Certe exitus ad unum omnes cretici vel paeonici. Versus choriambocretici (adspersis baccheis [21] et ditrochaeis), tetrametri fere mensuram explentes esse mihi videbantur:

⏕ ⏔ ⏕ | ⏕ ⏒ ⏕ | ⏕ ⏒ ⏓ | ⏕ ⏑ ⏓
⏓ ⏒ | ⏖ (⏑) | ⏖ (⏒) |

ita v. 13 x x – | ⏖ ⏑ – | ⏖ ⏑ – | – ⏑ –, 15 ⏖ – – | – ⏖ – – – – | – ⏑ –, v. 17 – ⏑ ⏖ | – ⏑ – ⏑ | – – – | ⏖ ⏑ –, 21 – ⏖ – | ⏖ ⏑ – | – – ⏑ | – ⏑ –. Hiatus et syllaba anceps in exitu versuum, post dimetrum prius (15. 20), pedem primum (21) et paenultimum (15, cf. 18 extr.), cetera crasi aphaeresi correptione (5. 24) procurantur. Cf. *Κωμάζων* p. 137. — Versus subesse plerique mihi concesserunt. Tetrametros ionicos arte nimis libera compositos agnoscere sibi visus est W. Crönert Mus. Rhen. XLIV, 1909, p. 444, senarios barbaros P. Maas H. W. Prescott *Class. Phil.* V 1909, p. 158, alii.

Cum hoc carmine W. Crönert l. s. s. alios versiculos Oxyrhynchios saeculi III (vol. III 425 p. 276) composuit, de quibus paucis exposui Philol. vol. LXVI (1907) p. 315:

⟨ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ⟩

Ναῦται βυθοκυματοδρόμοι,
ἁλίων Τρίτωνες ὑδάτων
καὶ Νειλῶται γλυκυδρόμοι
τὰ γελῶντα πλέοντες ὕδατη —
τὴν σύγκρισιν εἴπατε, φίλοι,
πελάγους καὶ Νείλου γονίμου.

Audimus *κέλευσμα* certaminis inter nautas *θαλαττίους* (*Τρίτωνας*, cf. Athen. II 37[d]) et *Νειλώτας* instituti, sicut viatores vel nautae cum vindemiatoribus cavillabantur; *innocuos ratium pulsus pugnasque iocantes naumachiae* (Auson. Mosell. 217) huic certamini accessisse proclive est coniectu. Versus, quos tripodias cholanapaesticas (v. 6 *πελάγους Νείλου τε?*) dixeris (Philol. LIII 223), populares fuisse recte monuit P. Maas conl. pap. Amherst I 23 (Philol. LXVIII p. 445). *Νειλῷα* vel *Πλοιαφέσια* occasionem praebere poterant. E papyris noti *κωμασταὶ Νείλου*, cf. pap. Oxyrh. 519 vol. III p. 255 *ἀνηλώθησαν κωμασταῖς Νείλου δραχμαὶ κ*, ubi antecedunt *μῖμος καὶ ὁμηριστής*, v. supra p. 123. Certe ad convivium haec non pertinent, sed ad ludorum publicorum *mimicam licentiam*. *Συγκρίσεων* genus sane adfine erat mimologiis, cf. *Σύγκρισις Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος* ed. Studemund.

ANONYMVS TEBTVNITES

⟨ΠΑΡΑΚΛΑΥΣΙΘΥΡΟΝ⟩

------------------------ ν̣ -(
-------------------- ρ̣ονπ̣ -(
------------------------- κε---
-------------------πω κυρία τ--
-----------------τῶ)ν φίλων

-----------------)ς μὴ σχεῖν ε̣τ(
----------πολλ)άκις μονοκ(ο)ι(τ
-------ν μένε - ια - ες̣

----π)αράκυψον, ἱκετῶ, Κλευπατ(ρ
----ιν - τ̣ουαπ̣ηλ̣ιτριωμεν δοκ̣(
-----τα μεταπεσεῖν ἀδύ[νατον· μή μου τ̣(
π̣υ̣ - περιπέπλευκας μετὰ(
κ̣-υ̣ --εκ̣μ̣α π̣λ̣ι αρυ

Fragmentum ediderunt Grenfell et Hunt *Tebtunis Papyri* I p. 8 sqq. ‖ sinistra linearum 1—11 pars avulsa ‖ vv. 1—4 paragraphis divisos in papyro lectos esse suspicantur GrH ‖ 4 minus probabile *κύρι' ἀτ-* ‖ inter 5 et 6 paragraphus interiecta erat secundum GrH ‖ 5 pars lineae vacua ‖ 7 an *τοσαυτάκις μονοκοιτεῖν*, cf. p. 126, 22 ‖ 8 pars lineae vacua ‖ 9 *Κλεύπατ(ρε* potius quam *Κλευπάτ(ρα*, cf. 18 ‖ 10 fuerit *ἄγ', ἀλίτρ', ἴωμεν*, v. 9 amantis, v. 10 comitis, 11 sq. amantis, cf. p. 127. 137; videtur mulier (4) cum serva (15) procedere ‖ 11 *μεταπεσιν* Pap. | *ἀδυ* Pap., cum siglo | num *μή μου πείρω·* ‖ 13 sigla post *υ πλι αρυ*

---

9 cf. Theocr. III 8 *ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι . . . παρκύπτοισα καλεῖς.* Aristoph. Eccles. 924. Callim. epigr. 63 Plaut. Curc. 151. Plura dabit Leo Mus. Rhen. LV, 1900, 607 sq.

ἐρῶ, μαίνομαι· κατ⟨έ⟩αγμαι ἐμ̣(
κρο⌊ῦσον τὰς θύρα⌊ς· μὴ μέγα φώνει τ-
ἐξαναστατοῦμαι καὶ π-(
δός μοι τὸν τρίβω⌊να καὶ β-ṿ-ε̣-(
κύριε, καθεύδεις κα(ὶ ----(
ἐγὼ δὲ στρέφομαι καὶ ---(
μεθύων ἔρχεται ὁ μέγα--(
ὁ κελέη̣ς̣ σου γέμει· κά̣λει καὶ(

---

14 sq. dochmii? || 15 cf. p. 129, 7 κρο cum siglo Pap. | φωνι Pap. || 17 τριβω cum siglo, in fine exspectes βάκτρον vel βακτηρίαν, loquitur ὁ μεθύων (20) || 18 καθευδις pap. || 20 ὁ μέγα (φρονῶν? cf. supra p. 125, 11) || paragraphi inter v. 15. 16; 16. 17; 17. 18; 19. 20; 20. 21 || sub 21 paragraphus erasa || 21 κελεη̣ς̣, ς corr. ex η | κα̣λι Pap.

Carmen amoebaeum fuisse ex versibus 4 (κυρία) 9 sqq. 15. 18 (κύριε) potest colligi, cetera incerta.

⟨ΚΩΜΑΖΩΝ⟩

⟨Α⟩

ὁ τλήμων γ)έγονεν μεθύων κατὰ τρό-
πον εὐθ)υμῶν· πρόσεχε πρόσεχε.

⟨Β⟩

- - - - - - - - - - ν, Ναΐδες ἀβρόσφυροι,
- - - - - - - - - - ὑπὸ γὰρ τῶν πολλῶν προπόσεων
βακχεύων ἅ)λλομαι.

⟨Α⟩

φεῦ, τλήμω)ν.

⟨Β⟩

ἐπὶ δέ τινα κῶμον ὁπλίζομαι·
τραῦμα φ)ιλίης ἔχω τι παρὰ Κύπριδος ἄδηλον·
Ἔρως μ' ἔλα)β' ὁ γόης· εἰς τὴν ψυχήν μου εἰσπε-
σὼν ποιεῖ μ)ε παραφρονεῖν.

⟨Α⟩

παροινεῖς) ἄρα· σαυτοῦ κράτει, μή τι πάθῃς.

Ex ostraco Aegyptiaco, cuius sinistra pars desideratur, edidit Th. Reinach *Mélanges Perrot* p. 291; plura dabimus in Actis acad. Bav. | Spatium maius inter v. 2 et 3; aut versiculus brevior periit (Reinach) aut paragraphus interiecta erat, cf. supra p. 135 ‖ 2 δυσθύμων Reinach, sed κατὰ τρόπον interpretor *ut solet*; suppl. ex Eurip. Cycl. 530 ‖ 2 sq. πρόσεχε(τὸν νοῦν) Reinach ‖ 3 δεῦρο ἐλθεῖ)ν Cr ‖ 4 βοηθεῖτέ μοι) Reinach, potius συγχορεύειν | choriambo-cretici? cf. p. 133 ‖ 5 suppl. Cr; ἐξ ἐμοῦ βάλλομαι Reinach, qui etiam alias coniecturas similes proposuit ‖ 6 N: ostr. | post ΔЄ spat., altera T del. | ἔπιδε, τίνα Reinach, vix recte, cf. Tryphiod. 85 ‖ 7 κέντρον Reinach, sed cf. Anth. Pal. XII 150, 10; num potest (ἐγ)χάραγμα ex Anacr. 27, 8 ? ‖ 10 suppl. Cr. | κρατεῖ Reinach

⟨B⟩

ἔα μ' ὁρμᾶν κ⟩αὶ μή με περίσπα· ὁμολογῶ φιλεῖν ἐρᾶν
κωμάζειν· τί ἀ⟩δικῶ; οὐ πάντες ἁπλῶς τὸ Παφίης
φιλοῦμεν καὶ⟩ ἐν ἀκρήτῳ μᾶλλον; ἀνακέκαυκέ με
ὁ θεὸς ὁ Βρόμ⟩ιος ὁμοῦ καὶ Ἔρως, οἷς οὐκ ἀντι-
σχεῖν ⟨δύναμαι

---

11 ὁρμᾶν, scil. *πρὸς κῶμον*, suppl. Cr; *ἀλλὰ σιωπᾶ* (?) vel *εὐφημεῖ* (?) vel *σῖγα σῖγα* Reinach ‖ 12 sqq. pleraque supplevit Reinach ‖ 12 *κωμάζειν· τί δ' ἀδικῶ* Wilam. *Gött. gel. Anz.* 1905 p. 715, *καὶ οὐκ ἀντιδικῶ* Reinach ‖ 13 *δῆγμα φέρουσιν* Wilam. | *ἐν ἀκρήτῳ* ut *παρ' ἀκρήτῳ* p. 118, 8 ‖ 14 sq. cf. Callim. epigr. 42 A. P. XII 118 *Ἄκρητος καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασεν*

Loquuntur, quod recte exposuit Reinach, duae personae; altera (*B*, *κωμάζοντος*) sermone poetico ionicoque utitur. Dialogum mimicum cum fragmento erotico (p. 124) composuit Reinach.

Scaenae similes (*μεθύων* et *νήφων* oppositi) in mimis atque comoediis cum novis tum antiquis (Aristoph. Vesp. 1326 sqq.) legebantur (Meineke hist. crit. I p. 76). Cf. etiam Euripidis Cycl. 480 sqq.

Poematia quae p. 129 sqq. composui fortasse ad mimica illa carmina sunt referenda, quae *μαγῳδίαι* appellabantur ab Aristoxeno et coaevis. Cf. Athen. XIV p. 621[c]: *ὁ δὲ μαγῳδὸς καλούμενος τύμπανα ἔχει καὶ κύμβαλα καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν ἐνδύματα γυναικεῖα· σχινίζεται δὲ καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου, ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναῖκας καὶ* (*καὶ* del. Kaibel, sed cf. Hiller, Mus. Rhen. XXX 73) *μοιχοὺς καὶ μαστροπούς* (cf. Herond. I), *ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα καὶ ἐπὶ κῶμον παραγινόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην* (cf. supra p. 137). *φησὶ δὲ ὁ Ἀριστόξενος* (FHG II 285) *τὴν μὲν ἱλαρῳδίαν σεμνὴν οὖσαν παρὰ τὴν τραγῳδίαν εἶναι* (v. s. p. 127), *τὴν δὲ μαγῳδίαν παρὰ τὴν κωμῳδίαν. πολλάκις δὲ οἱ μαγῳδοὶ καὶ κωμικὰς* (*τραγικὰς* Wilamowitz, sed cf. p. 146) *ὑποθέσεις λαβόντες ὑπεκρίθησαν κατὰ τὴν ἰδίαν ἀγωγὴν καὶ διάθεσιν* (v. supra p. 101 sqq.).

EPIGRAMMATA MIMICA

Consimilia epigrammata quaedam erotica symposiaca mimica. Cf. Asclepiad. Anthol. Pal. V 180. 184. Meleagr. ib. 181. 183. 190; Philodem. ib. 45; varii ib. 39. 40 (Crönert Mus. Rhen. LXIV 1909, 633). 42. 100. 212. 266 Stadtm. En tibi exempla.

ASCLEPIADES

Τῶν καρύων ἡμῖν λάβε κώλακας — ἀλλὰ πόθ' ἥξει; —
καὶ πέντε στεφάνους τῶν ῥοδινῶν — τί τὸ πάξ;
οὐ φῂς κέρματ' ἔχειν; διολώλαμεν· οὐ τροχιεῖ τις
τὸν Λαπίθην; ληστήν, οὐ θεράποντ' ἔχομεν. —
οὐκ ἀδικεῖς; οὐδέν; φέρε τὸν λόγον. — ἐλθὲ λαβοῦσα,
Φρύνη, τὰς ψήφους. — ὢ μεγάλου κινάδους·
πέντ' οἶνος δραχμῶν, ἄλλος δύο ⟨καὶ δέκα δραχμῶν⟩.
ὠταλγεῖς; — σκόμβροι, θὲς ⟨σύ⟩, μύκαι σχάδονες —
αὔριον αὐτὰ καλῶς λογιούμεθα· νῦν δὲ πρὸς Αἴσχρον
τὴν μυρόπωλιν ἰὼν πέντε λάβ' ἀργυρέας.
εἰπὲ δὲ σημεῖον, βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησεν
ἑξῆς ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

Anth. Pal. V 180 I p. 155 sq. Stadtmüller, qui plura dabit

1 *καρίων* P, corr. Ruhnken | tentavi *κώμακά τ'* ex Theophr. hist. plant. IX 8, 2, nisi servi nomen aut convicium (conservorum? *βώμακες* vel *κωμ.*, *ἀλλά κτλ.*) latet || 2 *τετόπαξ* P, corr. Meineke; cf. adn. Herond. VII 114 p. 68 || 8 *ὦ τα λέγεις* P, corr. G. Hermann; Phryne obstupescens aures premit | *σκόμβροις θέσμύκες* P || 9 *αἰσχρὸν*, *Αἶσχρον* Herzog, *Αἴσχραν* plerique || 11 cf. Anth. Pal. V 212, 3 || 12 *καινὴ* P

Inde a v. 2 singula quaedam verba servo tribuerunt G. Hermann et Meineke: sed nemo nisi herus loqui videtur, servorum partes mutae. Cf. mim. Oxyrh. supra p. 111 sq.

PHILODEMVS

⟨A⟩ χαῖρε σύ. ⟨B⟩ καὶ σύ γε χαῖρε. ⟨A⟩ τί δεῖ σε καλεῖν; ⟨B⟩ σὲ δέ; ⟨A⟩ μήπω
τοῦτο, φιλόσπουδος. ⟨B⟩ μηδὲ σύ. ⟨A⟩ μή τιν' ἔχεις;
⟨B⟩ αἰεὶ τὸν φιλέοντα. ⟨A⟩ θέλεις ἅμα σήμερον ἡμῖν
δειπνεῖν; ⟨B⟩ εἰ σὺ θέλεις. ⟨A⟩ εὖγε· πόσου παρέσῃ;
⟨B⟩ μηδέν μοι προδίδου. ⟨A⟩ τοῦτο ξένον. ⟨B⟩ ἀλλ' ὅσον ἄν σοι
κοιμηθέντι δοκῇ, τοῦτο δός. ⟨A⟩ οὐκ ἀδικεῖς.
ποῦ γίνῃ; πέμψω. ⟨B⟩ καταμάνθανε — ⟨A⟩ πηνίκα δ' ἥξεις;
⟨B⟩ ἣν σὺ θέλεις ὥρην. ⟨A⟩ εὐθὺ θέλω. ⟨B⟩ πρόαγε.

Anth. Pal. V 45 p. 100 St., quem vide | 5 cf. *κακὴ πρόδοσις* proverbium (*ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μῖξιν τὸν συγκείμενον μισθὸν κομιζομένων* Zenob. Ath. II 43. Pseudodiogen. 474) ‖ 7 *ποῦ γίνῃ* puellae dedit Kaibel, sed obstat *καταμάνθανε*

ANONYMVS

⟨A⟩ χαῖρε κόρη. ⟨B⟩ καὶ δὴ σύ. ⟨A⟩ τίς ἡ προιοῦσα; ⟨B⟩ τί πρὸς σέ;
⟨A⟩ οὐκ ἀλόγως ζητῶ. ⟨B⟩ δεσπότις ἡμετέρη.
⟨A⟩ ἐλπίζειν ἔξεστι; ⟨B⟩ θέλεις δὲ τί; ⟨A⟩ νύκτα ⟨B⟩ φέρεις τί;
⟨A⟩ χρυσίον. ⟨B⟩ εὐθύμει. ⟨A⟩ καὶ τόσον. ⟨B⟩ οὐ δύνασαι

Anth. Pal. V 100 p. 120 St ‖ 3 *ζητεῖς δὲ τί* P, corr. Jac.

Noti praeter mimos Theocriti Luciani dialogi mimici: minus nota eiusdem generis vestigia quae apud alios scriptores aetatis Romanae deprehenduntur. Paraclausithyri supra p. 135 propositi similis epistula est seu potius mimi argumentum Aristaenet. II 20, cui inscribas:

⟨ΑΠΟΚΕΚΛΕΙΜΕΝΟΣ⟩

Νέος ἐρωτικός, ὄνομα Λύκων, ἀνήνυτα προσκαρτερῶν καὶ θυραυλῶν γυναικὶ μέμφεται δεινῶς ἀπειθούσῃ. ὃ μὲν γὰρ ἱκετεύων ἔφασκε ταῦτα δὴ τὰ μυριόλεκτα καὶ συνήθη πρὸς τὰ παιδικὰ τοῖς ἐρῶσιν·

⟨Α⟩ «οὐκ ἐπικάμπτῃ πρὸς ἔλεον ὁρῶσα μειράκιον; οὐ συναλγεῖς μοι ποθοῦντι; ἔχε με κατὰ κράτος ἑλοῦσα τὸν πᾶσι καὶ πάσαις ἀνάλωτον.»

ἣ δὲ τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ὧδε ῥῆσιν ἐρεῖ·

⟨Β⟩ «ἐμοὶ προσλαλῶν εἰς πῦρ ξαίνεις, γύργαθον φυσᾷς, σπόγγῳ πάτταλον κρούεις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀμηχάνων ποεῖς.»

τέλος ἐξ ἀπορίας ὁ νεανίσκος ἐξωργίσθη, καὶ ἀναφλεχθεὶς τῷ θυμῷ τὸν λαιμὸν ὀγκούμενος ἐφύσα τε καὶ τραχύτατα διελοιδορεῖτο τῇ ποθουμένῃ.

⟨Α⟩ «ὡς φιλόνεικος» εἶπεν «ὑπάρχεις καὶ λίαν γυνή, ὡς ἀτεράμων, ὦ γῆ καὶ θεοί. θαυμαστὸν οὖν πῶς ἡ τοιάδε ψυχὴ οὐκ ἐτέχθη μᾶλλον θηρίον.»

ἣ δὲ τῇ λαιᾷ χειρὶ βραχὺ τὴν παρειὰν ὑποκλίνασα, τῇ δὲ λαγόνι τὴν δεξιὰν ἐμβαλοῦσα ἠθικῶς μάλα

⟨Β⟩ «τὸν λόγον ἀμυνοῦμαι» φησί. «κλᾶταί σου μᾶλλον ἡ γλῶττα, καὶ φληναφᾶν μόνον ἐθέλεις. πλὴν ὁποῖον

---

8 Paroemiographo utitur v. 10 sqq. proverbia *κατὰ τόπους* disposita praebente, cf. Anal. ad. paroemiogr. p. 9 ‖ 13 *ταχύτατα* V, corr. Abresch. ‖ 18 *ἐπικλίνασα* Hercher ‖ 20 *ἄλλως* Lobeck hiatu refragante

εἴρηκας ἄκουε. ἐν ταῖς ἀκρωρείαις περιπλανώμενα τὰ θηρία σπανίως ἐπιτίθεται τοῖς ἀνθρώποις, ἐξ ὑμῶν δὲ ζωγρηθήτω, καὶ παραθηγόμενα τοῖς κυνηγεσίοις μανθάνει καὶ θυμὸν ἀγριαίνειν· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡμᾶς ἐκδιδάσκετε οἷον θηροτροφοῦντες μηδαμῶς ἐλεεῖν ἀλλὰ σκληρῶς ἀπαυθαδιάζεσθαι τοῖς νέοις. ὅτε μὲν γὰρ αὐτοὶ ποθεῖτε ἀστρώτους καὶ χαμαιπετεῖς κοιμήσεις ἐπὶ θύραις ποιεῖσθε, καὶ λιπαρῶς ἱκετεύετε μόνου ῥήματος τυχεῖν ἀξιοῦντες, καὶ δακρύοντες κατόμνυσθε τοὺς θεούς, ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους ἔχοντες τὸν ὅρκον. ὡς γὰρ λύκοι τοὺς ἄρνας ἀγαπῶσιν, οὕτω τὰ γύναια ποθοῦσιν οἱ νέοι, καὶ λυκοφιλία τούτων ὁ πόθος. ἡνίκα δὲ μέχρι κόρου τὸν ἑαυτῶν ἀπεπληρώσατε πόθον καὶ τὰς πρότερον ὑμῶν ἐρωμένας ἐκ μεταβολῆς ἐραστρίας ἐποιήσατε, μεγαλαυχεῖτε λοιπὸν καὶ καταγελᾶτε τῆς ὥρας, μυσαττόμενοι τὰς ἀθλίας, καὶ βδελύττεσθε ταῖς ἀρτίως περιποθήτοις προσπτύοντες ἡδοναῖς· ἐφήμερα γὰρ ὑμῖν τὰ δάκρυα καὶ ὥσπερ ἱδρὼς ἀπομάττεται. τοὺς δὲ ὅρκους αὐτοί φατε μὴ προσπελάζειν τοῖς ὠσὶ τῶν θεῶν. λύκος οὖν χανών, ὦ Λύκων, ἄπιθι διὰ κενῆς, καὶ μηκέτι κάλει θηρία τὰς φυλαττομένας αὐτοῖς περιπεσεῖν τοῖς θηρίοις.»

1 *ἀντάκουε* Lobeck ‖ 3 *ζωγρηθέντα* Mercer ‖ 4 *καὶ θυμὸν* del. Hercher reluctante hiatu, cuius leges non recte observavit | *ἐκδιδάσκεται*, corr. Mercer ‖ 7 *ἀτρώτους*, corr. Mercer ‖ 11 Cf. Platon. Phaedr. p. 241[d] ‖ 12 *λυκοφιλία* ex Platon. ep. 3 p. 499 H., 318[e] B. ‖ 16 *τριποθήτοις* Becker ‖ 19 Cf. *λύκος . . λύκος χανὼν ὄντως* Babr. 16, 6 ‖ 21 *αὐτοῖς* del. Hercher

Δίω 56, 30, 4: κρότον δὲ δή τινα παρ' αὐτῶν ὁμοίως τοῖς γελωτοποιοῖς, ὡς καὶ ἐπὶ μίμου τινὸς τελευτῇ, αἰτήσας καὶ παμπάνυ πάντα τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον διέσκωψε.

MIMI CLAVSVLA. PHILISTIO

Sueton II 99 p. 114 Ihm: 'Supremo die identidem exquirens, an iam de se tumultus foris esset, petito speculo capillum sibi comi ac malas labantes corrigi praecepit et admissos amicos percontatus, ecquid iis videretur *mimum vitae* commode transegisse, adiecit et *clausulam*

ΕΤCΙ(ΕΤΙΕΙ)ΔΕΤΙΑΧΟΙΚΑΩCΤΟΠΑΙCΝΙΟ
ΔΟΤΕΚΡΟΤΟΝΚΑΠΙΑΝΤΕCΕΜΑCΜΕΤΑΑΑΡΑC
(ΜΕΤΑΧΡΑC)ΤΙΠΟΠΑΙΨΑΤΕ(ΤΙΡΟΠΑΙΨΑΤΕ).'

Plura dabit Ihm p. 114. Emendatio prioris versus incerta: ἐπεὶ δ' ἔχει τέλος τὸ παίγνιον Bentley, εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς, τῷ παιγνίῳ Turnebus, εἰ δέ τι ‖ ἔχοι καλῶς τὸ παίγνιον Roth, ἐπεὶ δὲ πάνυ καλῶς πέπαισται nimis libere Bücheler-Ihm. Tantum non traditum est ἐπεὶ δὲ et τὸ παίγνιον, in litteris ΕΠΑΧΟΙ cognosco ΕΠΑΙΧΘΗ, deinde quae sequuntur dubitationi vix locum praebent. Quod in fine receperunt Meineke et Kock κτυπήσατε, Erasmi inventum fundamento caret.

Subesse opinor:

ἐπεὶ δ' ἐπαίχθη ⟨πᾶν⟩* καλῶς τὸ παίγνιον,
δότε κρότον καὶ πάντες ἡμᾶς μετὰ χαρᾶς προπέμψατε.

Satis se vixisse dicit imperator atque amicos ut μετὰ χαρᾶς se prosequantur adhortatur: *nemo me dacrumis decoret* ...

Fragmentis comoediae inseruerunt Meineke (IV p. 694) et Kock (III p. 544). Non recte. Quippe imperator *mimum vitae* se commode transegisse dicit, atque παίγνιον consueta mimorum erat appellatio. Neque igitur mirer,

* Vel ⟨μοι⟩

si quis ad mimographum Augusti coaevum haec referat, Philistionem opinor. Sed haec quoque coniectura incerta, dummodo versus illos recte emendaverim et explicaverim. Ipse Augustus, ut versiculos Graecos 'ex tempore compositos pronuntiare' solebat (Sueton. II 98), ambigua illa verba supremo die poterat comminisci *ad exempla clausularum, quibus mimographi utebantur.*

Cretico (*χαίρετ' οὖν* sim.) praemisso facile duos versus longos restituas; sed in clausula Charitii mimi (supra p. 107) trimeter iambicus proodi instar cum trochaico tetrametro coniungitur.

Menandri et Philistionis *σύγκρισιν* huic libello nolui adiungere.

Philistionis artem resuscitare studuit Reich voluminis quod de mimo edidit p. 425 sqq. Sed neque argumentum recuperavit neque sententiam ullam, immo ne verbum quidem, quod Philistioni iusto iure vindicari possit. *Δευκαλίων καὶ Πύρρα* atque *Φαρμακὸς* titulos (p. 432[1]) locis perperam tractatis effinxit (Epiphan. adv. haeres. I 26, 1; Nili epist. p. 290 All.). Verba quae sunt *ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, φαρμακέ* (p. 432) Nili patris videntur esse neque cur e mimo Philistionis repetamus ulla est causa. Cf. etiam quae exposui in Ilbergii annalibus XXV (1910) p. 85 sqq.

ΕΚΥΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Vetustissimum mimologorum et mimologiarum testimonium lucerna praebet tertii a. Chr. n. saeculi exeuntis (Watzinger, *Athen. Mitteil.* XXVI 1901 p. 1 sqq.). Adspicimus tres personas: iuvenem comatum, qui manibus volumen tenet; servum calvum permagnis auribus praeditum et indumento succincto vestitum; virum calvum, qui indignabundus ad dextram partem abire videtur. Accedit inscriptio:

ΜΙΜΟΛΩΓΟΙ
ΗΥΠΟΘΗϹΙϹ
ΕΙΚΥΡΑ

i. e. *μιμολόγοι, ἡ ὑπόθεσις Ἑκυρά.* Nota comoedia Terentii et Apollodori. Cf. quae exposui *Festschr. f. Th. Gomperz* p. 385 sq. Ceterum *ἡ ὑπόθεσις* nihil aliud significat, quam *argumentum* a mimologis repraesentatum. Sed in hoc mimologiarum genere cum actio multifaria atque *ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις* plus valeret quam verba saepe satis futtilia atque *αὐτοσχεδίως* ad tempus quasi effusa — id quod ipsae papyrorum mimologiae docent (supra p. 102 sqq.) —, factum est, ut *ὑπόθεσις* nomine quasi 'technico termino' postea uterentur. Cf. Plut. quaest. conviv. VII 8 c. 4 p. 712 E: *οὐκοῦν . . . μῖμοί τινές εἰσιν, ὧν τοὺς μὲν ὑποθέσεις, τοὺς δὲ παίγνια καλοῦσιν· ἁρμόζειν δ' οὐδέτερον οἶμαι συμποσίῳ γένος, τὰς μὲν*

ὑποθέσεις διὰ τὰ μήκη τῶν δραμάτων καὶ τὸ δυσχορήγητον· τὰ δὲ παίγνια, πολλῆς γέμοντα βωμολοχίας καὶ σπερμολογίας οὐδὲ τοῖς τὰ ὑποδήματα κομίζουσι παιδαρίοις, ἄν γε δὴ δεσποτῶν ἢ σωφρονούντων θεάσασθαι προσήκει. Quemvis mimum paegnii nomine appellari potuisse Augusti Caesaris vox ultima testatur. Verum aliquatenus inter se opposita videntur *δραμάτια* qualia sunt *Χαρίτιον Μοιχεύτρια Ἐπιδικαζομένη* (p. 101 sq.) atque breves illae scaenae mimicae quibus meretriculae vagantes atque iuvenes ebrii vel libidinosi describebantur (p. 135; 137; 139): itaque illas *ὑποθέσεις*, has *παίγνια* secundum Plutarchum appellare possumus.

EPIGRAMMATA NONNVLLA AD MIMOS PERTINENTIA

I.

Εἰς Φιλιστίωνα τὸν Νικαέα γελωτοποιόν

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων
ἐνταῦθα κεῖμαι, λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεπώποτε.

Anthol. Pal. VII 155, ubi accuratiora dabit Stadtmüller. Cf. Suid. s. v. *Φιλιστίων*; Rohde, *Kl. Schriften* I 372[1], quem consulere debebat Reich *Der Mimus* I p. 426.

II.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ

Εἰς Σάτυρον τὸν μιμολόγον

Νηλειὴς Ἀΐδης· ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασσε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκέ σε μιμολόγον.

Anthol. Pal. VII 556. *Τίτυρον* lemmatista doctrinam ostentans *Σάτυρον* interpretatus est.

III.

Ἀγαθῇ τ(ύχῃ

Ἡρωδιανὸς Νει(κί)ου πα(τ)ρὸς (σ)τῆσεν
χάλκειον ἀνδριάντα πατρίδος ψήφῳ,
γνώμης τε ἕκατι — μείλιχος γὰρ ἦν πᾶσιν —,
τερπνῶν τε με(ί)μων οὓς ἔγραψεν ἀστείως.

Epigramma inventum in Ergissa oppido (*Eski-Zaghra*). Cf. *Bullet. de corr. Hellén.* V (1881) p. 130: VI (1882) p. 160; *Ber. d. K. Pr. Akad.* 1881 p. 441; Dittenberger, *Rhein. Mus.* XXXVI 1881, p. 463. Cf. *Unters. z. Herondas* p. 192; Niciam in mimis choliambis usum esse coniectura incerta suspicatus sum, inveniuntur enim nonnulla exempla huius metri inter titulos sepulcrales.

IV.

Μοψαῖον κόνις ἥδε Ἀγαθοκλέα παῖδα κέκευθεν
μειμολόγων πάντων ἔξοχον ἐν χάρισιν.
Ἀγαθοκλαίωνα βιολόγον.

Epigramma prope Larnaka inventum, cf. *Revue archeol.* 1881, p. 124; Bücheler, *Rhein. Mus.* XXXVI 1881, p. 463. Agathoclem Syracusanum φύσει γελωτοποιὸν καὶ μῖμον fuisse tradit Diodorus Sic. XX 63.

V.

Τὴν πολλοῖς δήμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,
πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ,
τῇ δεκάτῃ Μούσῃ τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
μειμάδι Βασσίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φώς,
ἣ δὴ καὶ νέκυς οὖσα ἴσην βίου ἔλλαχε τειμήν,
μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπαυσαμένη.

ταῦτα οἱ σύσκηνοί σοι λέγουσιν· 'εὐψύχει Βάσσιλλα·
οὐδεὶς ἀθάνατος.'

Aquileiae repertum in amphitheatro, CI. 6750; Epigr. Gr. 609 Kaibel || 2. 4 Λαβοῦσαν — θανούσῃ per anacoluthiam; cf. Philistionis epitaphium p. 148 || 6 Βῑολόγος in dactylis || 8 μουσικὸν δάπεδον, scil. amphitheatri.

INDEX NOMINVM.

NOMINA HERONDAE*.

I. DII DEAE HEROES FERIAE MENSES.

* Nomina paragrapho insignita in inscriptionibus Cois inveniuntur vel ad religiones fabulas historiam rempublicam Coorum spectant.

II. LOCI VRBES INSVLAE GENTES.

III. HOMINES*.

* Diductis litteris scripta sunt nomina vera.

NOMINA FRAGMENTORVM ANONYMORVM

I. DII DEAE DAEMONES

II. LOCI GENTES FLVMINA

III. HOMINES

INDEX SIGNORVM.

(αν) vel αν) et (αν quae in codice fuerunt suppleta

⟨αν⟩ quae in codice omissa erant addita

[αν] subditicia vel omittenda

δι sigla soluta α̣ν̣ litterae dubiae

- - - litterae deletae ≀ papyri fissura

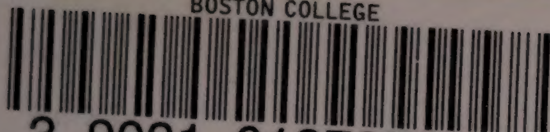
. . . . vocabula omissa

Litteris minusculis descripta sunt supplementa nimis incerta atque exempli causa adiecta

Bl = Fr. Blass
Bch = Fr. Bücheler
Cr = O. Crusius
Cr[1, 2] = ed. prima, altera
Dl = H. Diels
El = R. Ellis
Gr = B. P. Grenfell
H = A. S. Hunt
Hck = E. L. Hicks
Hdl = W. Headlam
Hw = H. v. Herwerden
Kb = G. Kaibel
Kk = G. Knoke
Kn = F. G. Kenyon
M = R. Meister
Mk = S. Mekler
Nch = E. W. Nicholson
Pl = A. Palmer
Rth = W. G. Rutherford
Sdh = Sudhaus
St = H. Stadtmüller
Tck = G. Tucker
W = H. Weil
Zl = Th. Zielinski

add. = addidit
ci. = coniecit
corr. = correxit
ft. = fortasse
m. pr. = manus prima
— rec. = m. recentior (prior)
— rec.[2] = m. rec. altera
suppl. spl. = supplevit.

CONSPECTVS LIBELLI

BOSTON COLLEGE
3 9031 01373789 5